

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «*Νόμος περί Ναρκωτικών και άλλες διατάξεις*»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΜΕΡΟΣ Α΄
ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ

Προοίμιο

Η διάδοση των ναρκωτικών, φαινόμενο με παγκόσμιες και με εθνικές διαστάσεις, συνεχίζει να πλήττει τη σύγχρονη κοινωνία. Παγκοσμίως ο αριθμός όσων καταχρώνται ναρκωτικά υπερβαίνει τα 20.000.000 ανθρώπων (βλ. United Nations Office of Drugs and Crime, Principles of Drug Dependence Treatment, N. York 2009). Στη χώρα μας ο αριθμός των θανάτων που επισήμως συνδέονται με την κατάχρηση ναρκωτικών κυμαίνονται περί τους 300. Εξαιρετικά επιβαρυντικό είναι το γεγονός ότι περί το 40% κινείται το ποσοστό των κρατούμενων στις ελληνικές φυλακές με καταδίκες που άμεσα αφορούν τα ναρκωτικά. Σύμφωνα με στοιχεία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, κατά τον Αύγουστο 2012, 4.235 από ένα σύνολο 12.297 κρατούμενων ανήκαν στην κατηγορία αυτή, ενώ πολλοί επιπλέον κρατούνται για εγκλήματα εμμέσως πλην σαφώς συνδεδεμένα με τη διάδοση των ναρκωτικών (κλοπές, ληστείες, πλαστογραφίες, σωματεμπορία, νομιμοποίηση παράνομων εσόδων κ.λπ.).

Με δυο λόγια, ο μεγάλος αριθμός των κρατούμενων για πράξεις σχετικές με τα ναρκωτικά συνιστά κύριο αίτιο της υπερφόρτωσης των ελληνικών φυλακών.

Είναι σαφές ότι οι δυσμενείς συνέπειες του συγκεκριμένου φαινομένου κατατάσσονται σε δυο μεγάλες κατηγορίες. Από τη μια πλευρά πλήττουν την υγεία, φθάνοντας στην χειρότερη περίπτωση στην πρόκληση θανάτων. Από την άλλη συναντώνται κοινωνικοψυχολογικές συνέπειες, με μεγαλύτερη την ανάπτυξη εγκληματικότητας: Ο κοινωνικός αποκλεισμός των εξαρτημένων, η δυστυχία των οικογενειών, η υπερφόρτωση των φυλακών και η προσφορά γόνιμου υπεδάφους στο οργανωμένο έγκλημα συνιστούν τις ιδιαίτερες όψεις του γενικού φαινομένου.

Το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δεν μπορούσε να μείνει αδιάφορο μπροστά σε αυτό το φαινόμενο. Έτσι, με την υπ' αριθμ. 27788/17.3.2010 Απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, συγκροτήθηκε Ειδική Νομοπαρασκευαστική Επιτροπή, αποτελούμενη από τους Νικόλαο Παρασκευόπουλο, Καθηγητή Νομικής του Αριστοτέλειου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ως Πρόεδρο, Λεωνίδα Κοτσαλή, Καθηγητή Νομικής του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Ευσταθία Λαμπροπούλου, Καθηγήτρια Πα;ντείου Πανεπιστημίου Αθηνών, Αλέξανδρο Κωστάρα, Αναπληρωτή Καθηγητή Νομικής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, Ιωάννη Μπέκα, Αναπληρωτή Καθηγητή Νομικής του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, Μινέρβα-Μελπομένη Μαλλιώρη, Αναπληρώτρια Καθηγήτρια Νομικής του Καποδιστριακού Πανεπιστημίου Αθηνών, Νικόλαο Βόκα, Πρόεδρο Πρωτοδικών Θεσσαλονίκης, Κωνσταντίνο Κοσμότο, Ειδικό Επιστήμονα στο Δημοκρίτειο Πανεπιστήμιο Θράκης, Νικόλαο Καρακούκη, Ιατροδικαστή Α΄ Τάξεως της Ιατροδικαστικής Υπηρεσίας Πειραιά, Κωνσταντίνο Πανα-

γιωτόπουλο, Αστυνόμο Α΄ της Δίωξης Ναρκωτικών Αττικής, Γρηγόριο Τσόλια, Δικηγόρο Αθηνών, ως μέλη και γραμματέα την Ν. Κωνσταντίνου, προκειμένου να προβεί στην αναμόρφωση των διατάξεων του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά. Η Επιτροπή σε σύντομο χρονικό διάστημα υπέβαλε στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων σχέδιο νόμου με πλήρη Αιτιολογική Έκθεση, προβαίνουσα στη σύνταξη νέου σχεδίου Κώδικα επί τη βάση του οποίου συντάχθηκε το προκείμενο σχέδιο νόμου.

Στη χώρα μας πρώτο θεμέλιο της ισχύουσας σχετικής νομοθεσίας αποτέλεσε ο ν. 1729/1987, ο οποίος εισήγαγε χρήσιμες διακρίσεις στην ποινική μεταχείριση και ίδρυσε τον πρώτο πανελλήνιο οργανισμό απεξάρτησης, το ΚΕΘΕΑ. Η αφιέρωση του άρθρου 1 του συγκεκριμένου νόμου στην ίδρυση αυτή αποτελούσε ένα δείγμα συμβολικής προτεραιότητας της θεραπευτικής προσέγγισης στη συνείδηση του τότε νομοθέτη.

Έκτοτε οι νομοθετικές επεμβάσεις ήταν πολύ συχνές. Η πρώτη έλαβε χώρα (ν. 1738/1987) δύο μόλις μήνες μετά την ψήφιση του βασικού νομοθετήματος, ενώ η τελευταία (ν. 3811/2009) είναι πρόσφατη και ήδη αισθητή στη δικαστηριακή πράξη. Ανάμεσα σε όσες μεσολάβησαν οπωσδήποτε ξεχωρίζει ο ν. 2161/1993, η ίδρυση του ΟΚΑΝΑ και η παροχή υποκαταστάτων στους εξαρτημένους από ναρκωτικά. Οι αποσπασματικές, έστω, αυτές μεταρρυθμίσεις έχουν συμβάλει στη διόρθωση αρκετών ακαμψιών. Επίσης η κωδικοποίηση των ρυθμίσεων (ν. 3459/2006) διευκόλυνε σημαντικά την εφαρμογή τους.

Αξιοσημείωτη διεθνής εξέλιξη στο θεσμικό πεδίο κατά τα τελευταία έτη συνιστά η έκδοση της Απόφασης – Πλαίσιο του Συμβουλίου της 25ης Οκτωβρίου 2004 (2004/757/ΔΕΥ) για τη θέσπιση ελάχιστων διατάξεων σχετικά με τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης των εγκλημάτων και με τις ποινές που ισχύουν στον τομέα της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών.

Ορισμένες από τις διατάξεις της συγκεκριμένης απόφασης ήδη οδήγησαν σε επιμέρους προσαρμογές της ελληνικής ποινικής νομοθεσίας (βλ. π.χ. άρθρο 33 του ν. 3459/2006 που προστέθηκε με το άρθρο 12 του ν. 3727/2008). Κατά τα λοιπά, οι περιλαμβανόμενοι στο άρθρο 2 της παραπάνω Απόφασης – Πλαίσιο ορισμοί δεν απέχουν από τους αντίστοιχους της ισχύουσας ελληνικής ποινικής νομοθεσίας. Όσο για τις προτεινόμενες (άρθρο 4 της ίδιας Απόφασης) ως αποτελεσματικές, ανάλογες και αποτρεπτικές ποινικές κυρώσεις, καταρχήν παρατηρείται ότι από το συγκεκριμένο ευρωπαϊκό θεσμικό εργαλείο δεν μπορούν να προκύψουν δεσμεύσεις για συγκεκριμένα ύψη ποινών. Γίνεται ωστόσο σαφές ότι τα θεσπιζόμενα από την Απόφαση – Πλαίσιο όρια ποινής, τόσο για τα βασικά εγκλήματα διακίνησης ναρκωτικών όσο και για τις βαρύτερες μορφές, είναι αισθητά χαμηλότερα από τα αντίστοιχα της ελληνικής νομοθεσίας.

Εν τω μεταξύ, οι πραγματικές εξελίξεις στο διεθνές και στον εγχώριο ορίζοντα κατά την τελευταία τριακονταετία υπερακόντισαν ποσοτικά και ποιοτικά τις προβλέψεις του νομοθέτη. Σημειώνουμε τα κυριότερα ευρήματα:

Α) Η ανάπτυξη των διακρατικών σχέσεων, της τεχνολογίας και των επικοινωνιών ενίσχυσε τις δυνατότητες και δραστηριότητες του οργανωμένου εγκλήματος.

Β) Ορισμένες ναρκωτικές ουσίες συνδέθηκαν με την ψυχαγωγία των νέων, πράγμα που συντέλεσε σε ευρύτερη διάδοσή τους.

Γ) Η στήριξη της προληπτικής πολιτικής ιδίως στην κα-

ταπολέμηση της προσφοράς, δηλαδή του εμπορίου, διέψευσε τις προσδοκίες. Προέκυψε ότι μόνο ο συνδυασμός πολιτικών κατά της προσφοράς και κατά της ζήτησης ναρκωτικών, κι όχι μονομερώς η επιβάρυνση των ποινών, εμφανίζει αποτελεσματικότητα.

Χαρακτηριστικά είναι τα στοιχεία που προκύπτουν από πρόσφατη ειδική συγκριτική για τις ποινές Έκθεση του Ευρωπαϊκού Παρατηρητηρίου για τα Ναρκωτικά και τις Εξαρτήσεις (European Monitoring Centre for Drugs and Drug Addiction, Selected Issue 2009. Drug Offences: Sentencing and other Outcomes). Η συγκεκριμένη Έκθεση επισημαίνει ότι παρά την έκδοση της Απόφασης – Πλαίσιο του 2004 οι νομοθεσίες των ευρωπαϊκών χωρών – μελών εμφανίζουν σημαντικές ανομοιομορφίες ως προς τους ορισμούς, τις διακρίσεις μεταξύ εγκλημάτων διακίνησης και άλλων που υπηρετούν την προσωπική χρήση, καθώς και ως προς τις ποινές. Οι διαφορές αυτές οδηγούν αντίστοιχα σε σημαντικές διαφοροποιήσεις του αριθμού και του ποσοστού των καταδικών. Σε γενικές γραμμές παρατηρήθηκαν τα ακόλουθα, με βάση τα δεδομένα των χωρών που απήντησαν: για τις περισσότερες χώρες το μέσο ύψος ποινής, αναστελλόμενης ή μη, για εγκλήματα χρήσης (χρήσης ή προσωπικής κατοχής) ναρκωτικών ήταν σημαντικά χαμηλότερο από το ένα έτος. Οι ποινές για διακίνηση βασικής νομοτυπικής μορφής επίσης σε αρκετές περιπτώσεις αναστέλλονται, ενώ το ύψος τους δεν φαίνεται να υπερβαίνει τα τρία έτη (βλ. πίνακα 5, σελ. 15 Εκθέσεως).

Ιδιαίτερο συγκριτικό ενδιαφέρον εμφανίζουν οι ποινές για τις πιο επιβαρυνμένες μορφές διακίνησης. Για παράδειγμα, σύμφωνα με τα επιβληθέντα στοιχεία (βλ. σελ. 16 Εκθέσεως):

- Στην Αγγλία και Ουαλία, στην Ιρλανδία και στη Σουηδία σε καμία περίπτωση δεν επιβλήθηκε η ανώτατη ποινή κατά τη διάρκεια του έτους αναφοράς.

- Στην Ιρλανδία κατά τα έτη 1999, 2000 και 2001 μεταξύ 55 ανάλογων περιπτώσεων (διακίνηση ναρκωτικών αξίας άνω των 12.700 Ευρώ) επιβλήθηκε ποινή άνω της φυλάκισης 10 ετών, ενώ στις λοιπές περιπτώσεις αναγνωρίστηκαν ελαφρυντικές περιστάσεις.

- Στην Πολωνία σε αντίστοιχες επιβαρυντικές μορφές διακίνησης μόνο στο 42% των καταδικών επιβλήθηκε άμεσα φυλάκιση, ενώ στο 57% η ποινή αναστάλη.

- Στη Δανία, παρά την αύξηση των αντίστοιχων προβλεπόμενων ποινών, η μέση ποινή, αν δεν αναστέλλεται, κυμαίνεται μεταξύ 20 και 30 μηνών.

Γενικά, όπως σημειώνεται, οι βαρύτερες προβλεπόμενες ποινές για διακίνηση ναρκωτικών επιβάλλονται σπάνια. Το εύρημα αυτό οδηγεί στη διάγνωση μιας σημαντικής διαφοράς με τη χώρα μας, όπου η ανώτατη ποινή της ισόβιας κάθειρξης επιβάλλεται σε αρκετές περιπτώσεις ετησίως. Για την αξιολόγηση αυτής της διαφοράς πρέπει πάντως να ληφθεί υπόψη, ότι η εξάρτηση στις πλείστες ευρωπαϊκές χώρες εκτιμάται ως γενικό ελαφρυντικό και όχι ως ειδικός λόγος μείωσης της απειλούμενης ποινής.

- Οι ευρωπαϊκές χώρες που απέστειλαν σχετικά στοιχεία, δείχνουν μια αυξημένη τάση επιβολής εναλλακτικών (ανοικτών) μέτρων θεραπείας αντί φυλάκισης. Ωστόσο 14 από τις 26 χώρες δεν απέστειλαν σχετικά στοιχεία (βλ. Έκθεση, σελ. 18).

Η χώρα μας οφείλει να αξιολογήσει ένα σημαντικό εύρημα. Συγκεκριμένη έρευνα – αξιολόγηση του θεραπευτικού έργου του ΚΕΘΕΑ που έλαβε χώρα με διεθνή επίβλεψη (βλ. Δ. Αγραφιώτη – Ε. Καμπριάνη, Εξαρτήσεις

2002, σελ. 12, 18), έδειξε τα ακόλουθα: Από όσους παρέμειναν σε θεραπευτικές κοινότητες για διάστημα άνω του ενός έτους, το 73% δεν είχε πλέον ποινικές εκκρεμότητες πέντε έτη μετά την είσοδό τους στη θεραπευτική διαδικασία. Εξάλλου, το 100% όσων έλαβαν μέρος στην έρευνα, αφ' ενός δεν είχε καμιά (εμφανή ή αφανή) παράνομη δραστηριότητα κατά τις τελευταίες 30 ημέρες πριν ερωτηθεί, αφ' ετέρου δεν είχε εμπειρία φυλάκισης κατά την πενταετία. Αν οι αριθμοί αυτοί συγκριθούν με τα υψηλά ποσοστά υποτροπής όσων αποφυλακίζονται, προκύπτει ότι η προληπτική δυναμική της απεξάρτησης είναι πολύ ισχυρότερη από την αντίστοιχη της φυλάκισης.

Παρά το συγκεκριμένο εύρημα και τη διεθνή εμπειρία, η εφαρμογή των ρυθμίσεων και η ποινική αντιμετώπιση του προβλήματος φαίνονται να διστάζουν ενώπιον των εναλλακτικών μέτρων απεξάρτησης. Αυτή η διστακτικότητα έχει ως αναπόφευκτες συνέπειες την υπερφόρτωση των φυλακών και την αδυναμία κοινωνικής επανένταξης και άσκησης δευτερογενούς προληπτικής πολιτικής. Προφανώς, αιτιολογείται όχι μόνο με βάση αδυναμίες της εφαρμογής (π.χ. έλλειψη προγραμμάτων επιμόρφωσης των δικαστών για τις εξελίξεις), αλλά και με βάση τις ατέλειες και την πολυπλοκότητα της κείμενης νομοθεσίας.

Με βάση τα παραπάνω, η μεταρρύθμιση του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά εμφανίζεται αναγκαία στις εξής κατευθύνσεις:

- Αυστηρή καταστολή των βαρύτερων και οργανωμένων μορφών διακίνησης, αλλά με προσεκτικό διαχωρισμό τους από τις ελαφρύτερες περιπτώσεις.

- Γενικά, προσπάθεια διάκρισης και διαβάθμισης των σχετικών εγκλημάτων, ώστε να αποφεύγονται οι δυσανάλογα βαριές ή ευνοϊκές μεταχειρίσεις.

- Διευκόλυνση της ουσιαστικής εφαρμογής μέτρων απεξάρτησης (σωματικής και ψυχολογικής) αντί του εγκλεισμού στις κοινές συνθήκες της φυλάκισης.

- Διατήρηση της ποινικοποίησης τόσο της χρήσης ναρκωτικών ουσιών όσο και των υποστηρικτικών αυτής πράξεων (κατοχή και με οποιονδήποτε τρόπο προμήθεια προς ίδια χρήση).

Το παρόν σχέδιο νόμου επιχειρεί επίσης να συστηματοποιήσει τις ρυθμίσεις που αφορούν τα όργανα σχεδιασμού, συντονισμού και υλοποίησης της πολιτικής κατά των ναρκωτικών. Ειδικότεροι στόχοι είναι οι εξής:

- Η αποτύπωση και αποσαφήνιση αρμοδιοτήτων οργάνων, όπως η Διυπουργική Επιτροπή, ο Εθνικός Συντονιστής για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών και η Εθνική Επιτροπή Σχεδιασμού και Συντονισμού για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών, στα οποία κατανέμονται οι ευθύνες σχεδιασμού, απόφασης και εποπτείας εφαρμογής του Εθνικού Σχεδίου Δράσης περί τα ναρκωτικά και των συναφών προγραμμάτων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α' ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΡΟΔΡΟΜΕΣ ΟΥΣΙΕΣ

Άρθρο 1

Με βάση τα διεθνώς κρατούντα στην επιστήμη προσδιορίστηκαν τα χαρακτηριστικά γνωρίσματα των ναρκωτικών, έτσι ώστε στον ορισμό να περιλαμβάνεται κάθε ουσία γνωστή ή άγνωστη στο εμπόριο, ως και άγνωστες συνθέσεις ουσιών, οι οποίες έχουν τις ιδιότητες των ναρκωτικών, ανεξάρτητα από την ονομασία τους.

Επιπροσθέτως, καθορίζεται ότι ως εξάρτηση νοείται μία κατάσταση ψυχική ή και φυσική («σωματική»), που εμφανίζεται ως αποτέλεσμα της επίδρασης μιας ουσίας σε έναν ζωντανό οργανισμό και χαρακτηρίζεται από μια ποικιλία εκδηλώσεων, μέσα στις οποίες περιλαμβάνεται πάντοτε η διάθεση για την συνέχιση λήψης της ουσίας με σκοπό την επανεκδήλωση των ψυχοδραστικών ενεργειών της ή αντίθετα την αποφυγή δυσάρεστων συμπτωμάτων, που μπορεί να εκδηλωθούν όταν δεν ληφθεί.

Άρθρα 2-19

Ο παρών Κώδικας διατηρεί τις ρυθμίσεις των άρθρων 2 έως και 19 της προηγούμενης νομοθεσίας. Οι αναγκαστικές μεταβολές υφίστανται λόγω της αλλαγής της ονομασίας Υπουργείων και φορέων, οι οποίες προέκυψαν από πρόσφατες διοικητικές μεταβολές.

Άρθρο 20

Η εμπειρία της εφαρμογής των βασικών ρυθμίσεων για την διακίνηση ναρκωτικών, οι περιεχόμενες στην Απόφαση – πλαίσιο 2004/757 ΔΕΥ της Ευρωπαϊκής Ένωσης κατευθυντήριες γραμμές, καθώς και η ανάγκη διεύρυνσης των απειλούμενων ποινών ώστε να παρέχονται στο δικαστήριο τα αναγκαία περιθώρια για την επιμέτρηση ποινής ανάλογης προς την βαρύτητα του εγκλήματος συνηγορούν για τα ακόλουθα:

Τυποποιείται ως βασικό έγκλημα (άρθρο 20) η παράνομη διακίνηση ναρκωτικών ουσιών (ΑΠ 246/1999, Ποινικά Χρονικά 1999, σελ. 1017), χαρακτηρίζεται κακούργημα και τιμωρείται με κάθειρξη και, σωρευτικά, με χρηματική ποινή, ενώ διατηρούνται με βελτιώσεις οι ήδη προβλεπόμενες (άρθρο. 36 επ.) παρεπόμενες ποινές και μέτρα ασφαλείας (απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος, δήμηση, απαγόρευση διαμονής). Εντελώς άσκοπη και ανορθολογική κρίθηκε η διατήρηση ως εγκλήματος της από αμέλεια διακίνησης ναρκωτικών ουσιών.

Κρίθηκε αναγκαίο να τυποποιείται το βασικό έγκλημα διακίνησης ναρκωτικών (κακούργημα) με τον λιτότερο δυνατό τρόπο, με νομοτεχνική αρμονία προς τους συνήθεις κυρωτικούς κανόνες του ποινικού δικαίου. Προς αυτό, αντί της παρωχημένων εποχών παραθετικής διατύπωσης πολυάριθμων τρόπων τέλεσης, η οποία, πέραν του πολυσχιδούς της έκφρασης, ενέχει και τον κίνδυνο να μην είναι η παράθεση εξαντλητική, προτιμήθηκε η χρησιμοποίηση της λέξης «παράνομα διακινεί» στον κυρωτικό κανόνα και ακολούθως σε ερμηνευτική παράγραφο παρατέθηκαν ενδεικτικά οι τρόποι τέλεσης, όπως αυτοί προβλέπονται στον ισχύοντα προς τροποποίηση νόμο, ώστε να μην υπάρξουν πρακτικά προβλήματα διαχρονικού δικαίου στις πράξεις που θα έχουν τελεστεί πριν την ισχύ της νέας διάταξης. Με τον τρόπο αυτό καταστρώνεται ένα υπαλλακτικώς μικτό έγκλημα, παράλληλα δε επιλύεται οριστικά και το ζήτημα της τέλεσης περισσότερων πράξεων διακίνησης αναφορικά με την ίδια ποσότητα ναρκωτικών.

Άρθρο 21

Τυποποιούνται περίεξ του βασικού εγκλήματος διακίνησης ιδιαίτερες (άρθρο 21), διακεκριμένες (άρθρο 22) και ιδιαίτερα διακεκριμένες (άρθρο 23) περιπτώσεις. Κατά την τυποποίηση των παραλλαγών λήφθηκε κατά το δυ-

νατόν υπόψη και ακολουθήθηκε η ορολογία της ισχύουσας νομοθεσίας, ώστε να διευκολύνεται ο εφαρμοστής του δικαίου και να ελαχιστοποιούνται οι κραδασμοί από την νομοθετική μεταβολή. Αναφορικά με τις περιπτώσεις που εντάχθηκαν στις παραλλαγές, ιδιαίτερες και διακεκριμένες, ελήφθησαν υπόψη και τα όσα συνιστώνται στην απόφαση – πλαίσιο 2004/757 ΔΕΥ του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ως ιδιαίτερες παραλλαγές πλημμεληματικής βαρύτητας τυποποιούνται οι πράξεις διακίνησης μικροποσότητας ναρκωτικών, η προμήθευση οικείου και το «κέρασμα». Λόγοι της ηπιότερης αυτής μεταχείρισης είναι αντίστοιχα, η ιδιαίτερα μικρή απαξία – επικινδυνότητα της συμπεριφοράς, σε συνδυασμό με την πιεστική ανάγκη εξασφάλισης της καθημερινής δόσης του δράστη, η έλλειψη σκοπού κέρδους και η ψυχολογική πίεση που ασκείται στο δράστη από τον οικείο ή τον άλλο χρήστη. Στο ίδιο άρθρο προσδιορίζονται και τα κριτήρια παραδοχής του ότι η διάθεση γίνεται για αποκλειστική χρήση από τον τρίτο, παραπέμποντας στο άρθρο 29 (είδος, καθαρότητα και ποσότητα ουσίας σε συνδυασμό με τις ιδιαίτερες ανάγκες του χρήστη, όπως αυτές προκύπτουν από τον χρόνο που κάνει χρήση, την συχνότητα και την ημερήσια δόση του).

Άρθρο 22

Στις διακεκριμένες παραλλαγές απειλείται κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών (10 – 20 έτη) και σωρευτικά χρηματική ποινή από 50.000 μέχρι 500.000 ευρώ. Εντάσσονται ουσιαστικά περιπτώσεις που διακρίνονταν και με τον ισχύοντα νόμο και ειδικότερα η τέλεση διακίνησης από υπάλληλο που νόμιμα ασχολείται με τα ναρκωτικά, για διευκόλυνση ή απόκρυψη άλλων κακούρημάτων, σε ευαίσθητους χώρους (στρατόπεδα, καταστήματα κράτησης, σχολεία κ.λπ.). Όπως επίσης περιπτώσεις που ο δράστης ενεργεί στα πλαίσια εγκληματικής οργάνωσης (άρθρα 187 και 187 Α του Ποινικού Κώδικα), καθώς επίσης και όταν ο δράστης είναι υπότροπος. Ακόμη, περιπτώσεις όπου ο δράστης αναμιγνύει ναρκωτικά με τρόφιμα κ.λπ. ή είναι φαρμακοποιός και χορηγεί εν γνώσει του ναρκωτικά παράνομα ή γιατρός που εκδίδει, χωρίς ιατρική ένδειξη, συνταγή για ναρκωτικά ή ουσίες για να παρασκευαστούν ναρκωτικά. Οι λόγοι της αυξημένης απαξίας των εν λόγω πράξεων εντοπίζονται είτε στην ιδιαίτερη ευθύνη του δράστη (υπάλληλος, γιατρός κ.λπ.), είτε στην αυξημένη επικινδυνότητα της πράξης του και ειδικότερα αναφορικά με τον τόπο διακίνησης (π.χ. σχολεία), το πλαίσιο τέλεσής της (εγκληματική οργάνωση), τον σκοπό της (π.χ. διευκόλυνση άλλου κακούρηματος) ή τον επικίνδυνο συγκαλυμμένο τρόπο της (ανάμιξη με τρόφιμα). Τα διακεκριμένα αυτά κακούρηματα δεν απαιτούν οποιαδήποτε κρίση αναφορικά με την ποσότητα και συνεπώς υπάγονται ρητά στο παρόν άρθρο (αναφέρονται και οι πράξεις του άρθρου 21) και περιπτώσεις μικροποσότητας κ.λπ., που θα μπορούσαν να υπαχθούν στις προνομιούχες παραλλαγές, οι οποίες, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του παρόντος, τιμωρούνται ως διακεκριμένα κακούρηματα.

Άρθρο 23

Εδώ τυποποιούνται ιδιαίτερα διακεκριμένες περιπτώσεις διακίνησης, που τιμωρούνται με δύο τρόπους: Πρώτον, με την εσχάτη των ποινών (ισόβια κάθειρξη) ή

με πρόσκαιρη κάθειρξη 10-20 ετών και χρηματική ποινή που μπορεί να φτάσει τις 600.000 ευρώ. Η διαφοροποίηση από την ισχύουσα ρύθμιση, ως προς το ύψος της ποινής έγκειται στην παροχή στον δικαστή της ευχέρειας να αποφύγει, κατά την επιμέτρηση, την εσχάτη των ποινών και να δύναται σε περιπτώσεις ελάσσονος απαξίας ή σε δράστες όχι ιδιαίτερα επικίνδυνους να επιβάλλει κάθειρξη από 10 μέχρι 20 έτη. Η απειλή τέτοιας ποινικής κύρωσης (ισόβια ή πρόσκαιρη κάθειρξη τουλάχιστον 10 ετών) είναι συνήθης και στα κοινώς επικίνδυνα εγκλήματα του Ποινικού Κώδικα. Πάντως η μόνο κατά το *minimum* ηπιότερη ποινική κύρωση αντισταθμίζεται απόλυτα και από την απαγόρευση ηπιότερης αντιμετώπισης του εξαρτημένου δράστη αυτών των ιδιαίτερα διακεκριμένων εγκλημάτων, ο οποίος πλέον δεν θα έχει μειωμένο πλαίσιο ποινής, αλλά πλήρη ποινή. Οι περιπτώσεις που τιμωρούνται με την παρ. 1 του άρθρου αυτού είναι: α) όταν η πράξη του δράστη αφορά ναρκωτικά, τα οποία μπορούν να προκαλέσουν βαριά σωματική βλάβη (άρθρο 310 παρ. 2 του Ποινικού Κώδικα) και είτε προκάλεσαν βαριά σωματική βλάβη ή θάνατο σε τρίτον είτε προκάλεσαν επικίνδυνη σωματική βλάβη στην υγεία πολλών ατόμων και β) όταν είναι ενήλικος και τελεί τις άνω πράξεις κατ' επάγγελμα με σκοπό να προκαλέσει τη χρήση ναρκωτικών από ανήλικο ή μεταχειρίζεται με οποιονδήποτε τρόπο ανήλικο πρόσωπο κατά την τέλεση των πράξεων αυτών.

Δεύτερον, μόνο με ισόβια κάθειρξη και με χρηματική ποινή από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ τιμωρείται ο δράστης των πράξεων των άρθρων 20 και 22: α) όταν κατ' επάγγελμα χρηματοδοτεί την τέλεση κάποιας πράξης διακίνησης ή κατ' επάγγελμα διακινεί ναρκωτικές ουσίες και το προσδοκώμενο όφελος του δράστη στις ανωτέρω περιπτώσεις υπερβαίνει το ποσό των 75.000 ευρώ, β) όταν μετέρχεται κατά την τέλεση των πράξεων αυτών ή προς το σκοπό διαφυγής του τη χρήση όπλων, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 2168/1993.

Η αποκλειστικώς προβλεπόμενη για τις περιπτώσεις αυτές ποινή της ισόβιας κάθειρξης έγκειται ακριβώς στα στοιχεία της ιδιαίτερης επικινδυνότητας που ενσωματώνουν οι υπαλλακτικά προβλεπόμενες τυποποιήσεις της κατ' επάγγελμα τέλεσης με αυξημένο οικονομικό όφελος και της χρήσης όπλων με σκοπό την διαφυγή, η οποία τελευταία αυτή πράξη ενέχει και το στοιχείο της προσβολής της δημόσιας τάξης. Είναι προφανές δηλαδή ότι οι εν λόγω πράξεις έχουν την μέγιστη κοινωνική απαξία και γι' αυτό απαιτούν την συγκεκριμένη ποινική κύρωση. Ειδικότερα, η επικινδυνότητα του δράστη της περίπτωσης α) της παρ. 2 θα πρέπει να προκύπτει, πέραν της κατ' επάγγελμα τέλεσης, σωρευτικά και από την μεγάλη ποσότητα των διακινούμενων ναρκωτικών, η οποία προσδιορίζεται, για λόγους αντικειμενικότητας και ομοιόμορφης εφαρμογής του νόμου, από το ύψος του οικονομικού οφέλους (100.000 ευρώ) που αντικειμενικά είναι πρόσφορο να προσποριστεί στο δράστη από τη διακίνηση της συγκεκριμένης ποσότητας των ναρκωτικών. Έτσι αποφεύγεται η χρήση αόριστων εννοιών όπως λ.χ. ο όρος «ιδιαίτερα μεγάλη ποσότητα», που ενέχουν κινδύνους διαφορετικού προσδιορισμού της μεγάλης ποσότητας από διάφορα δικαστήρια. Ακόμη, πρέπει να σημειωθεί, ότι αν η κατ' επάγγελμα τέλεση μπορούσε από μόνη της να επισύρει την ισόβια κάθειρξη, χωρίς να απαιτείται σωρευτικά και η μεγάλη ποσότητα, θα υπήρχε ο κίνδυνος

καταδίκης σε ισόβια κάθειρξη μικροδιακινήτων που δρουν κατ' επάγγελμα, δηλαδή σε ποινή δυσανάλογη και υπερβολική με την απαξία της πράξης τους.

Περαιτέρω, σε ό,τι αφορά την περίπτωση β) της παρ. 2, κρίνεται αναγκαία η επιβολή της συγκεκριμένης ποινής προκειμένου να επιτευχθεί ευχερέστερα η σύλληψη των δραστών των εγκλημάτων διακίνησης των άρθρων 20 και 22, λόγω της αυξημένης επικινδυνότητας της συμπεριφοράς και της αντίστοιχης συμπροσβολής της δημόσιας τάξης.

Άρθρο 24

Εδώ τιμωρούνται σε πλημμεληματική μορφή πράξεις που δεν συνιστούν μεν διακίνηση, αλλά προωθούν τη διάδοση της χρήσης ναρκωτικών. Εξαιρούνται ρητά, όπως και στον ισχύοντα νόμο, οι επιστημονικές κ.λπ. κρίσεις, ενώ η πράξη γίνεται κακουργηματική, αν τελείται κατ' επάγγελμα και με σκοπό το κέρδος.

Άρθρο 25

Διατηρείται η ποινικοποίηση με πλημμεληματικό χαρακτήρα της οδήγησης μεταφορικού μέσου υπό την επίδραση ναρκωτικών και καταστρώνονται εγκλήματα (πλημμελήματα ή κακουργήματα) εκ του αποτελέσματος (άρ. 29 του Ποινικού Κώδικα) όταν η πράξη είχε ένα περαιτέρω αποτέλεσμα.

Άρθρο 26

Διατηρείται η διοικητική ευθύνη των νομικών προσώπων και η πρόβλεψη των αντίστοιχων διοικητικών ποινών.

Άρθρο 27

Στο άρθρο 27 του παρόντος σχεδίου νόμου παραμένουν τα ευνοϊκά μέτρα υπέρ όσων μεταμεληθέντων δραστών των εγκλημάτων περί τα ναρκωτικά (άρθ. 20 έως και 23) αποφασίζοντας να συνδράμουν ουσιαστικά στην εξάρθρωση εγκληματικών δικτύων και στη σύλληψη εμπόρων ναρκωτικών, των οποίων η δράση είναι για την κοινωνία καταδήλως επαχθέστερη από την δική τους. Ενω στο ισχύον άρθρο 27 του ν. 3459/2006 η ευνοϊκότερη μεταχείριση περιοριζόταν στον δράστη των βασικών εγκλημάτων, τώρα εισάγεται μια σημαντική καινοτομία. Προβλέπεται, δηλαδή, η ισχύς των ευνοϊκών μέτρων και για τους δράστες, χωρίς μάλιστα πρόταση του εισαγγελέα και σε επιβαρυντικές περιπτώσεις των σχετικών εγκλημάτων (άρθρα 22, 23). Η νέα πρόβλεψη σκοπεί στην άντληση σημαντικών πληροφοριών για τη σύλληψη ατόμων υψηλότερου επιπέδου εγκληματικής δράσης.

Σύμφωνα με την παράγραφο 1 στον μεταμεληθέντα, εφ' όσον κριθεί (και όχι απλώς εφόσον πιθανολογείται όπως ισχύει τώρα) ότι παρέσχε πληροφοριακά δεδομένα, πριν από την αμετάκλητη καταδίκη του, τα οποία συνέβαλαν ουσιαστικά είτε στην εξάρθρωση εγκληματικής οργάνωσης, είτε στην σύλληψη εμπόρων ναρκωτικών με σημαντικότερη θέση στη δομή τέτοιων οργανώσεων και με δραστηριότητα μεγαλύτερης απαξίας από τη δική του, αναγνωρίζεται υποχρεωτικά ελαφρυντική κατάσταση από το δικαστήριο που εκδικάζει την υπόθεσή του. Παράλληλα, το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει και ανα-

στολή εκτέλεσης της ποινής για διάστημα από δύο (2) έως είκοσι (20) έτη, ανεξάρτητα από τη συνδρομή των όρων του Ποινικού Κώδικα για τις ποινές που αναστέλλονται (άρθρο 99 επ. του Ποινικού Κώδικα). Όμως, ακόμη και μετά την αμετάκλητη καταδίκη παρέχεται δυνατότητα στον μεταμεληθέντα, σύμφωνα με την νέα παράγραφο 5, η οποία προστίθεται στο παρόν άρθρο, να απολυθεί από τις φυλακές, έστω και αν δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις της υπ' όρον απόλυσής του κατά το αρ. 105 του Ποινικού Κώδικα.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται η δυνατότητα προσωρινής αναστολής της ποινικής του δίωξης και προσωρινής απελευθέρωσης του μεταμεληθέντος, για όσο χρόνο απαιτείται η συνεργασία του με τις Διοικητικές Αρχές, όχι αυτόματα όπως υπονοείται στο ισχύον άρθρο 27 παρ. 2, αλλά εφ' όσον κρίνεται αναγκαία η παρουσία του για την επιβεβαίωση των πληροφοριών που παρέχει. Η προσωρινή αποφυλάκιση γίνεται με έκδοση Βουλεύματος του Συμβουλίου Πλημμελειοδικών, μετά από πρόταση του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών. Η δυνατότητα αυτή, σύμφωνα με την παράγραφο 3, αίρεται με ανάκληση του Βουλεύματος του Δικαστικού Συμβουλίου και με συνέχιση της ποινικής δίωξης του υπαιτίου, όπως και στο ισχύον άρθρο 27 παρ.3.

Η παράγραφος 4 προβλέπει την διαδικασία που ακολουθείται για την παροχή πληροφοριών και την σχετική με αυτές γνώση του αρμόδιου Δικαστικού Συμβουλίου ή Δικαστηρίου που δεν προβλέπεται στον ισχύοντα Κώδικα. Συγκεκριμένα, οι παρεχόμενες πληροφορίες αποτυπώνονται σε έκθεση ένορκης εξέτασης μάρτυρα, που συντάσσεται κατά τις διατάξεις του άρθρου 148 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, η οποία αποστέλλεται στον εμποτεύοντα τις υποθέσεις ναρκωτικών Εισαγγελέα Εφετών, προκειμένου να λάβει γνώση, ενώ για την διασφάλιση της προστασίας του μεταμεληθέντος παραμένει μυστική και φυλάσσεται σε ειδικό αρχείο της Εισαγγελίας Εφετών. Για τον ίδιο λόγο, λαμβάνουν γνώση του περιεχομένου της μόνο τα μέλη του αρμόδιου να κρίνει την συνδρομή των όρων εφαρμογής και χορήγησης των προαναφερομένων ευεργετημάτων Δικαστικού Συμβουλίου ή Δικαστηρίου, χωρίς να παρέχεται η δυνατότητα γνωστοποίησης της ταυτότητας του μεταμεληθέντος στους τυχόν συλληφθέντες που αποτελούσαν υποκείμενα των πληροφοριών. Αυτό δεν συνεπάγεται ωστόσο περιορισμό των υπερασπιστικών δικαιωμάτων των υποκείμενων των πληροφοριών αυτών, καθώς η σχετική έκθεση εξέτασης δεν περιλαμβάνεται στη δικογραφία που τους αφορά, και δεν λαμβάνουν γνώση αυτής οι Δικαστές που θα τους κρίνουν. Η συνδρομή των όρων εφαρμογής και χορήγησης των ευεργετημάτων εξετάζεται από το αρμόδιο Δικαστικό Συμβούλιο ή το Δικαστήριο και αυτεπαγγέλτως.

Άρθρο 28

Στο άρθρο 28 του παρόντος νόμου προβλέπεται η συγκαλυμμένη δράση αστυνομικών ή άλλων προσώπων (ιδιωτών), με την οποία καθίσταται εφικτή η «εκ των έσω» παρακολούθηση της εγκληματικής δράσης σε περιπτώσεις σοβαρών εγκλημάτων διακίνησης ναρκωτικών, και με την οποία επιδιώκεται η απόκτηση αποδεικτικών στοιχείων, πάντα όμως υπό την έγκριση των αρμοδίων Εισαγγελικών και Δικαστικών Αρχών, ώστε να ενισχύεται το αδιάβλητο των ενεργειών των ελεγκτικών οργάνων.

Η ειδική αυτή δράση, η οποία εφαρμόζεται ευρέως από τους ελεγκτικούς μηχανισμούς παγκοσμίως αποτελεί ήδη ισχύον δικαίωμα της χώρας μας και, ουσιαστικά, δεν εισάγεται κάποια νέα ρύθμιση, αλλά βελτιώνεται η ήδη ισχύουσα, τόσο ως προς τον τρόπο υλοποίησής της και την αποτελεσματικότητά της, όσο και ως προς τις εγγυήσεις εφαρμογής της.

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 28 του παρόντος νόμου, όπως και του προισχύσαντος, καθιερώνεται λόγος άρσης του αδίκου για τα όργανα των Διοικητικών Αρχών ή ιδιωτών που δρουν υπό συγκαλυμμένη ιδιότητα, και καθορίζεται το εύρος του πλαισίου ενεργειών τους, ώστε να αποφεύγονται πλέον ερμηνευτικές δυσκολίες που ανέκυπταν κατά το παρελθόν, αναφορικά με το επιτρεπόμενο όριο αυτών. Δύνανται δηλαδή να ενεργούν υπό συγκεκριμένες ιδιότητες, του αγοραστή, μεσολαβητή, μεταφορέα ή φύλακα ναρκωτικών, χωρίς όμως να αποκλείεται η δράση τους και υπό άλλες ιδιότητες, αλλά υπό την περιοριστική ρήτρα, ότι από τις ενέργειες αυτές «δεν δημιουργούνται ή δεν επιτείνονται κίνδυνοι για τρίτα πρόσωπα». Παρέχεται έτσι η ευχέρεια ελέγχου ενός μεγάλου εύρους του φάσματος της δράσεως των εγκληματικών οργανώσεων, ενώ παράλληλα οριοθετείται και το εύρος των ενεργειών των υπό συγκαλυμμένη ιδιότητα δρώντων, αποκλεισμένων έτσι, εκ μέρους τους, σε κάθε περίπτωση, πράξεις διάθεσης ναρκωτικών ή ενέργειες των οποίων τα αποτελέσματα είναι ανέλεγκτα. Έτσι, επί παραδείγματι, δεν περιορίζονται οι υπό συγκαλυμμένη ιδιότητα ενεργούντες να δρουν ως συσκευαστές ναρκωτικών, δεν μπορούν όμως να ενεργούν ως πωλητές ή να συντάσσουν συνταγογραφήσεις. Η έννοια του «υποψηφίου» κάποιος από τις παραπάνω ενέργειες, που προεβλήτετο στην προισχύσασα διάταξη της παραγράφου 1, καθιστούσε σε πολλές περιπτώσεις τον ρόλο του υπό συγκαλυμμένη δράσης ανενεργό, αφού περιοριζόταν στο επίπεδο μόνον της πληροφοριακής κάλυψης και δεν μπορούσε να επεκταθεί σε ενέργειες οι οποίες ούτως ή άλλως θα εκπληρώνονταν από κάποιο συμμετοχο των αδικημάτων αυτών, όπως επί παραδείγματι, η μεταφορά ναρκωτικών. Η απαίτηση της «παθητικής» στάσης του υπό συγκαλυμμένη ιδιότητα δρώντος είναι δεδομένη ως προς την προαπόφαση του δράστη να τελέσει κάποιο από τα παραπάνω αδικήματα. Εγγύηση των ενεργειών της συγκαλυμμένης δράσης αποτελεί πλέον η προϋπόθεση τηρήσεως της διαδικασίας του άρθρου 253Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, δηλαδή η εκτέλεση τέτοιων ενεργειών υπό Εισαγγελική και Δικαστική έγκριση.

Στην παράγραφο 2 προβλέπεται η δράση των διεισδυτών με διαφορετικά στοιχεία της ταυτότητας ή ιδιότητάς τους, από τα πραγματικά, ώστε να διευκολύνεται η αποστολή τους και παράλληλα να προστατεύεται η ιδιωτική τους ζωή. Παράλληλα, υπάρχει πρόβλεψη της δυνατότητας εκ μέρους των ελεγκτικών οργάνων να ενεργούν συναλλαγές, εμπορικές ή άλλες, απαιτούμενες κατά την διεισδυτική αποστολή τους. Η όλη διαδικασία για τον εφοδιασμό των ελεγκτικών οργάνων ή των ιδιωτών με αναγκαία στοιχεία, η έγκριση για την διενέργεια συναλλαγών και τα απαιτούμενα γι' αυτές χρηματικά ποσά ανατίθεται με Υπουργική Απόφαση στις αντίστοιχες Αρχές και Υπηρεσίες της Διοίκησης.

Η παράγραφος 3 καταργείται και στην θέση της εισάγεται η ειδική ανακριτική πράξη της καταγραφής δραστηριότητας ή άλλων γεγονότων εκτός κατοικίας με συσκευές ήχου ή εικόνας ή με άλλα ειδικά τεχνικά μέσα,

δηλαδή η οπτική ή ηχητική αποτύπωση της εγκληματικής δραστηριότητας του καθ' ου η ανακριτική πράξη και των σχετιζομένων με αυτήν επαφών του, προκειμένου να χρησιμοποιηθεί το υλικό ως αποδεικτικό στοιχείο ενώπιον οποιουδήποτε δικαστηρίου, ανακριτικής ή άλλης δημόσιας αρχής. Για την εκπλήρωση και αυτής της ειδικής πράξης προβλέπονται δικαστικές εγγυήσεις (Εισαγγελική Διάταξη και έκδοση Βουλεύματος του αρμοδίου δικαστικού Συμβουλίου), όπως περιγράφονται στο άρθρο 253Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

Άρθρο 29

Με το νέο νόμο, τόσο η χρήση ναρκωτικών ουσιών όσο και οι αναγκαία συνεχόμενες με αυτήν πράξεις της προμήθειας και κατοχής ναρκωτικών προς ιδίαν αποκλειστική χρήση του προσώπου συνεχίζουν να αποτελούν αξιόποινη πράξη, καθότι τούτο εμπεδώνει την αντίληψη ότι αποτελούν πράξεις που η πολιτεία δεν επιδοκιμάζει. Τιμωρείται όποιος για δική του αποκλειστικά χρήση, με οποιονδήποτε τρόπο προμηθεύεται ή κατέχει ναρκωτικά, σε ποσότητες που δικαιολογούνται μόνο για την ατομική του χρήση ή κάνει χρήση αυτών ή καλλιεργεί φυτά κάνναβης σε αριθμό ή έκταση που δικαιολογούνται μόνο για την ατομική του χρήση, τιμωρείται με κράτηση μέχρι πέντε (5) μηνών ή με πρόστιμο μέχρι 1.000 ευρώ.

Διατηρείται η πρόβλεψη του άρθρου 29 του ν. 3459/2006 περί του ότι ο δράστης μπορεί να κριθεί ατιμώρητος, εάν το δικαστήριο, εκτιμώντας τις περιστάσεις τέλεσης της πράξης και την προσωπικότητα του δράστη, κρίνει ότι η αξιόποινη πράξη ήταν εντελώς συμπτωματική και δεν είναι πιθανόν να επαναληφθεί.

Άξια ιδιαίτερης μνείας είναι η καινοτομία που εισάγεται με την παράγραφο 4 στο άρθρο 29 του νόμου για τα ναρκωτικά, σύμφωνα με την οποία τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι δύο ετών, όποιος καταρτίζει πλαστή ιατρική συνταγή χορήγησης ναρκωτικών ουσιών, καθώς και όποιος νοθεύει ή χρησιμοποιεί μια τέτοια συνταγή με σκοπό να χρησιμοποιήσει ο ίδιος τα σχετικά ναρκωτικά.

Άρθρο 30

Οι διατάξεις των άρθρων 30 έως και 35 του Σχεδίου ασχολούνται με την μεταχείριση των εξαρτημένων δραστών. Η εξάρτηση μπορεί να εμφανίζεται είτε σε σωματικό είτε και σε ψυχικό επίπεδο και αφορά σε όλες ανεξαιρέτως τις ουσίες που περιγράφονται στο άρθρο 1. Η σωματική εξάρτηση εμφανίζεται ως αποτέλεσμα μιας προσαρμοστικής κατάστασης στην λήψη μιας ουσίας και εκδηλώνεται με έντονες σωματικές διαταραχές όταν η χορήγηση αυτή διακοπεί. Οι διαταραχές αυτές εκδηλώνονται ως σύνδρομο αποστέρησης ή αποχής. Η κατάσταση αυτή, υποχωρεί όταν χορηγηθεί και πάλι η ίδια ουσία ή άλλη παρόμοιας φαρμακολογικής δράσης (διασταυρούμενη εξάρτηση). Η ψυχική εξάρτηση χαρακτηρίζεται από διάθεση για την συνέχιση λήψης της ουσίας προκειμένου έτσι να αναπαραχθεί κάποια «ευχάριστη» διέγερση του θυμικού (Λ.Κοτσαλή-Μ.Μαργαρίτη-Ι.Φαρσεδάκη, Ναρκωτικά. Κατ' άρθρο ερμηνεία του ν. 3459/2006, εκδ. Νομική Βιβλιοθήκη, Αθήνα 2007, σελ. 325, Ν.Παρασκευόπουλου-Κ.Κοσμάτου, Ναρκωτικά, Κατ' άρθρο ερμηνεία των ποινικών και δικονομικών διατάξεων του Κώδικα νόμων για τα Ναρκωτικά-ν. 3459/2006, εκδ. Σάκκουλα, β' έκδοση, Αθήνα-Θεσσαλονίκη 2006, σελ. 167 επ.).

Βασικό αποδεικτικό στοιχείο για την κατάφαση ή μη της εξάρτησης του κατηγορουμένου κατά την ισχύουσα νομοθεσία (άρθρο 30 ν. 3459/2006) αποτέλεσε η έκθεση πραγματογνωμοσύνης. Ωστόσο η αμιγώς ιατρική διάγνωση της εξάρτησης, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι στην πράξη δεν είναι δυνατόν να υλοποιηθούν τα προβλεπόμενα στην κείμενη νομοθεσία (π.χ. λόγω αδυναμίας κλινικού ελέγχου επί 5νθήμερο με την εισαγωγή του κατηγορουμένου σε νοσηλευτικό ίδρυμα, η οποία αποτελεί ουσιαστική προϋπόθεση για την ορθή χρήση των εννέα κριτηρίων που προβλέπει η υπ' αριθμ. Α2 Β/3892/1987 απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων και λόγω εγγενών υλικοτεχνικών ελλείψεων), έχουν δημιουργήσει μέχρι σήμερα αρκετές αποδεικτικές δυσχέρειες. Βάσιμα λοιπόν θα μπορούσε να υποστηριχθεί ότι η ανυπαρξία ουσιαστικών στοιχείων που σχετίζονται με τη νόμιμη διαδικασία διενέργειάς της προσδίδουν σήμερα στην ιατροδικαστική πραγματογνωμοσύνη τον χαρακτήρα ενός ατελούς και πολλές φορές άκυρου αποδεικτικού μέσου.

Ας σημειωθεί επίσης ότι η πρόβλεψη για άμεση λήψη δειγμάτων σωματικών υγρών (ούρων και αίματος) και τυχόν άλλου βιολογικού υλικού του κατηγορουμένου για διενέργεια τοξικολογικής ανάλυσης και εργαστηριακού ελέγχου, είναι πρόσφορη μόνο για την διαπίστωση της πρόσφατης χρήσης και όχι για την διαπίστωση της εξάρτησης του κατηγορουμένου. Η διάγνωση της εξάρτησης του κατηγορουμένου, ως στοιχείο που οδηγεί σε μείωση της ευθύνης του, αποτελεί καθοριστικό στοιχείο για την ποινική μεταχείρισή του και ως εκ τούτου συστατικό στοιχείο της «δίκαιης δίκης» που προβλέπεται στο άρθρο 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου. Συνεπώς στο πλαίσιο αυτό βασική προϋπόθεση και απόλυτη συνθήκη αποτελεί η χρήση κάθε αποδεικτικού μέσου που συνηγορεί για την εξάρτησή του. Ως εκ τούτου η ισότιμη (μαζί με την έκθεση πραγματογνωμοσύνης) ύπαρξη και άλλων αποδεικτικών μέσων για την διάγνωση της εξάρτησης του κατηγορουμένου είναι επιβεβλημένη.

Με την προτεινόμενη στο παρόν Σχέδιο τροποποίηση της παρ. 3 του άρθρου 30 δίνεται η δυνατότητα στο δικαστήριο της ουσίας να απεγκλωβιστεί από την χρήση ενός και μοναδικού (και πολλές φορές ατελούς) αποδεικτικού μέσου και να συνεκτιμήσει ισότιμα ένα ή περισσότερα και από άλλα αποδεικτικά μέσα, όπως είναι τα έγγραφα που αναφέρονται είτε σε συμμετοχή και παρακολούθηση από τον κατηγορούμενο συμβουλευτικών και θεραπευτικών προγραμμάτων αναγνωρισμένων υπηρεσιών απεξάρτησης (ΚΕΘΕΑ, ΨΝΑ, ΨΝΘ) ή χορήγησης υποκαταστάτων ή ανταγωνιστικών στα οπιοειδή ουσιών (ΟΚΑΝΑ), είτε σε περίθαλψη για παθήσεις συνδεδεμένες με την χρήση ναρκωτικών ουσιών (όπως λ.χ. ηπατίτιδα, AIDS, πνευμονικό οίδημα ή πιστοποιήσεις υγειονομικών επιτροπών), είτε σε ψυχολογικά και κοινωνικά δεδομένα που αφορούν τον κατηγορούμενο (όπως λ.χ. πιστοποιήσεις από κοινωνικές υπηρεσίες και οργανισμούς), είτε σε ευρήματα εργαστηριακών εξετάσεων που αποκαλύπτουν χρήση ναρκωτικών για μακρόχρονες περιόδους. Επίσης ως αποδεικτικό μέσο για την κατάφαση της εξάρτησης του κατηγορουμένου μπορεί να χρησιμοποιηθεί έγγραφη πιστοποίηση αναφορικά με την εντός των σωφρονιστικών καταστημάτων σωματική αποτοξίνωση και παρακολούθηση ειδικού συμβουλευτικού προγράμματος ψυχολογικής απεξάρτησης που προβλέπεται στα άρθρα

31 και 34 του Σχεδίου.

Παράλληλα σε κάθε φάση της ποινικής διαδικασίας παρέχεται η δυνατότητα να διαταχθεί ιατροδικαστική πραγματογνωμοσύνη, είτε αυτεπάγγελα είτε μετά από αίτημα του κατηγορουμένου, προκειμένου να καθοριστεί αν πράγματι υπάρχει εξάρτηση, όπως επίσης και το είδος (σωματική ή ψυχική) και η βαρύτητα αυτής (χρόνος, εξαρτησιογόνα ουσία, απαιτούμενη ημερήσια δόση).

Τέλος, θα πρέπει να σημειωθεί ότι τεκμήριο για την εξάρτηση του κατηγορουμένου έχει εισαχθεί στην διάταξη του άρθρου 33 παρ. 2 του Σχεδίου, σύμφωνα με την οποία η βεβαίωση ολοκλήρωσης εγκεκριμένου κατά νόμο θεραπευτικού προγράμματος απεξάρτησης, οδηγεί υποχρεωτικά στην κρίση ότι κατά την εισαγωγή του κατηγορουμένου για θεραπεία, αυτός είχε αποκτήσει την έξη της χρήσης ναρκωτικών ουσιών.

Με βάση τον ισχύοντα Κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με το ν. 3811/2009, προκύπτει πλέον σαφώς ότι το στοιχείο της εξάρτησης του κατηγορουμένου αποτελεί κατ'ουσίαν λόγο άρσης ή μείωσης του καταλογισμού του δράστη, που πρέπει να οδηγεί είτε σε απαλλαγή είτε σε μείωση ποινής (Ν.Παρασκευόπουλου, Η καταστολή της διάδοσης των ναρκωτικών στην Ελλάδα, 3η έκδοση, εκδ. Σάκκουλα, Αθήνα-Θεσσαλονίκη 2010, σελ. 202 επ., Σ.Παύλου, Ναρκωτικά. Δογματικά και ερμηνευτικά προβλήματα των ποινικών διατάξεων του Κώδικα Νόμων για τα Ναρκωτικά, 3η έκδοση, εκδ. Π.Ν.Σάκκουλα, Αθήνα 2008, σελ. 262 επ.). Ως εκ τούτου και το παρόν Σχέδιο ακολουθεί σε γενικές γραμμές τις ισχύουσες προβλέψεις του ν. 3459/2006, ως εξής (άρθρο 30 παρ. 4):

α. Αν πρόκειται για εξαρτημένο που τέλεσε πράξη του άρθρου 29 παρ. 1 και 2, αυτός παραμένει ατιμώρητος.

β. Αν πρόκειται για εξαρτημένο που τέλεσε τις βασικές πράξεις διακίνησης του άρθρου 20, αυτός τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους.

γ. Αν πρόκειται για εξαρτημένο που τέλεσε τις προνομίους μορφές διακίνησης του άρθρου 21, αυτός τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ένα (1) έτος.

δ. Αν πρόκειται για εξαρτημένο που τέλεσε τις διακεκριμένες μορφές διακίνησης του άρθρου 22, αυτός τιμωρείται με πρόσκαιρη κάθειρξη μέχρι δέκα (10) έτη.

Δεδομένων των κριτηρίων που αναπτύχθηκαν παραπάνω για την διάγνωση της εξάρτησης, καθώς και των αυξημένων προϋποθέσεων για τη συνδρομή των επιβαρυντικών περιστάσεων διακίνησης, προκρίθηκε να μην υπάρξει ειδική πρόβλεψη για μειωμένο πλαίσιο ποινής στους εξαρτημένους που τέλεσαν τις πράξεις του άρθρου 23, ως προς τους οποίους θα ισχύει συνεπώς το πλήρες πλαίσιο ποινής.

Για την αποφυγή παρερμηνειών επαναλαμβάνεται με σαφήνεια ότι ο κατά νόμο ποινικός χαρακτήρας των πράξεων που τελέστηκαν από εξαρτημένο δράστη κρίνεται με βάση την απειλούμενη στο νόμο ποινή, συνεπώς η νομοθετική πρόβλεψη για πλημμεληματική ποινή του εξαρτημένου διακινήτη συνεπάγεται και τον αντίστοιχο χαρακτήρα της πράξης του (άρθρο 30 παρ. 5).

Άρθρο 31

Με τα προτεινόμενα άρθρα 31-35 εισάγονται δύο καινοτομίες: α) καθιερώνεται ένα δικαίωμα στην θεραπεία, δηλαδή στην απεξάρτηση, του εξαρτημένου κρατούμενου, και β) προβλέπεται η δυνατότητα επιβολής εναλλακτικών μέτρων απεξάρτησης από το δικαστήριο.

Όπως προαναφέρθηκε, η ουσιαστική μεταχείριση του εξαρτημένου δράστη θα πρέπει να έχει ως βασική αφετηρία την θεραπευτική του προσέγγιση (με την αυτονόητη συναίνεσή του), ενώ η συνεπής παρακολούθηση και ολοκλήρωση θεραπευτικών προγραμμάτων απεξάρτησης, ως ουσιαστικό στοιχείο αντεγκληματικής πολιτικής για τα ναρκωτικά, θα πρέπει να μειώνει τις δυσμενείς συνέπειες μιας ποινικής καταδίκης. Ήδη οι διατάξεις των άρθρων 31 και 32 του ν. 3459/2006 προέβλεπαν ευεργετικά μέτρα για όσους εξαρτημένους δράστες παρακολουθούσαν ή ολοκλήρωναν θεραπευτικά προγράμματα απεξάρτησης. Ωστόσο η πολυπλοκότητα των ρυθμίσεων αυτών (οι οποίες άλλωστε προέκυψαν σταδιακά με διάφορες νομοθετικές μεταβολές και ενσωματώθηκαν στη νομοθεσία περί ναρκωτικών, όπως με τους ν. 2161/1993, ν. 2331/1995, ν. 2408/1996, ν. 2479/1997, ν. 2721/1999, ν. 3189/2003) καθιστούσαν σπάνια την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων.

Ως εκ τούτου το παρόν Σχέδιο υιοθέτησε τις περισσότερες από τις ρυθμίσεις αυτές, τις οποίες και κατατάσσει σε όλο το φάσμα της ποινικής διαδικασίας αλλά και στο πεδίο της έκτισης της ποινής. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι στα προβλεπόμενα ευεργετικά μέτρα συνεχίζουν να υπάγονται όχι μόνο οι εξαρτημένοι δράστες πράξεων του νόμου περί ναρκωτικών, αλλά και οι εξαρτημένοι δράστες εγκλήματος που φέρεται ότι τελέστηκε για να διευκολυνθεί η χρήση ναρκωτικών ουσιών, καθώς είναι γνωστό ότι η ανάγκη του εξαρτημένου για εύρεση πόρων για την εξασφάλιση της αναγκαίας ποσότητας για καθημερινή χρήση τον ωθεί στην τέλεση άλλων εγκλημάτων (κυρίως κατά της ιδιοκτησίας και περιουσίας). Με βάση τα παραπάνω αποφασίστηκε να μειωθεί ο αριθμός των ήδη προβλεπόμενων εξαιρέσεων αποκλεισμένης της δυνατότητας εφαρμογής των μέτρων σε εγκλήματα μεγάλης απαξίας, όπως είναι οι επιβαρυντικές περιστάσεις διακίνησης ναρκωτικών κατά το άρθρο 23 του Σχεδίου καθώς και των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 187 Α, 299, 310 παρ. 3, 311, 322, 323, 324, 336 και 380 παρ. 2 του Ποινικού Κώδικα.

Στα άρθρα 31-35 του Σχεδίου έχουν ενσωματωθεί οι περισσότερες από τις διατάξεις των άρθρων 31 και 32 ν. 3459/2006, με την εξής ταξινόμηση: α) προβλέψεις κατά το στάδιο της προδικασίας, β) συνέπειες της συμμετοχής σε θεραπευτικά προγράμματα εκτός καταστημάτων κράτησης, γ) συνέπειες της ολοκλήρωσης θεραπευτικού προγράμματος εκτός σωφρονιστικών καταστημάτων, δ) εισαγωγή σε θεραπευτικό ή ειδικό κατάστημα κράτησης ή σε κατάστημα κράτησης όπου λειτουργεί πρόγραμμα και μεταγωγές και ε) υπ' όρον απόλυση.

Ειδικότερα για την προδικασία προβλέπονται τα εξής: Αρχικά προβλέπεται ως περιοριστικός όρος η εισαγωγή του κατηγορουμένου σε εγκεκριμένο κατά νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης. Στόχος της νέας αυτής πρόβλεψης είναι να δοθεί η δυνατότητα θεραπευτικής προσέγγισης του δράστη που δηλώνει ότι επιθυμεί να παρακολουθήσει θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης, λαμβανομένων υπόψη ότι: α) οι προβλεπόμενοι περιοριστικοί όροι κατά τον Κώδικα Ποινικής Δικονομίας δεν συνδέονται με ζητήματα απεξάρτησης από τα ναρκωτικά, β) η εισαγωγή του συγκεκριμένου περιοριστικού όρου είναι δυνατόν να συμβάλει στην ορθολογική επιβολή της προσωρινής κράτησης στις περιπτώσεις των εξαρτημένων και γ) ο κίνδυνος της στέρησης της ελευθερίας του εξαρτημένου δράστη λειτουργεί πολλές φορές

ως μοχλός κινητοποίησης προς την απεξάρτησή του.

Περαιτέρω, σε περίπτωση επιβολής προσωρινής κράτησης, εάν ο κατηγορούμενος δηλώσει ότι επιθυμεί να παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό πρόγραμμα για απεξάρτηση εντός των καταστημάτων κράτησης, υποβάλλεται σε πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης διάρκειας τριών εβδομάδων. Μετά την ολοκλήρωση της παραπάνω φάσης, ειδική επιτροπή στην σύνθεση της οποίας συμμετέχουν ο υπεύθυνος του Προγράμματος σωματικής αποτοξίνωσης και ο υπεύθυνος του Προγράμματος ψυχολογικής απεξάρτησης του Καταστήματος Κράτησης, μπορεί να διατάξει την παρακολούθηση ειδικού συμβουλευτικού προγράμματος ψυχολογικής απεξάρτησης. Όπως έχει ήδη αναφερθεί, στις περιπτώσεις αυτές που ο προσωρινά κρατούμενος παρακολουθεί ειδικό συμβουλευτικό πρόγραμμα για απεξάρτηση εντός των καταστημάτων κράτησης, η σχετική πιστοποίηση μπορεί να χρησιμοποιηθεί για την κρίση του δικαστηρίου αναφορικά με την εξάρτησή του (κατά το άρθρο 30 παρ. 3).

Είναι χρήσιμο να επισημανθεί ότι τόσο η επιβολή του προβλεπόμενου περιοριστικού όρου, όσο και η παρακολούθηση ειδικού συμβουλευτικού προγράμματος του προσωρινά κρατούμενου, μπορούν να τύχουν εφαρμογής για κάθε έγκλημα, καθώς αποσκοπούν στην θεραπευτική προσέγγιση κάθε εξαρτημένου κατηγορούμενου από τις ναρκωτικές ουσίες με γνώμονα το δικαίωμά του στην υγεία και στην περιθαλψή.

Εξάλλου, την ίδια εξουσία επιβολής της παρακολούθησης θεραπευτικού προγράμματος ως περιοριστικού όρου έχει και το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο σε περίπτωση αντικατάστασης της προσωρινής κράτησης με περιοριστικούς όρους.

Άρθρο 32

i. Αναβολή και αποχή από την άσκηση ποινικής δίωξης

Η αναβολή από την άσκηση ποινικής δίωξης προβλεπόταν στο άρθρο 32 παρ. 1 περ. α' του ν. 3459/2006. Η πρόταση του παρόντος Σχεδίου ακολουθεί την υπάρχουσα ρύθμιση. Η αναβολή από την άσκηση ποινικής δίωξης είναι δυνατή για τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, μετά από έγκριση του εισαγγελέα εφετών. Προϋπόθεση για την εφαρμογή της αποτελεί η οικειοθελής υποβολή σε θεραπεία σε εγκεκριμένο κατά νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης, η οποία διαπιστώνεται από συνεχείς εκθέσεις του διευθυντή του προγράμματος. Περαιτέρω προβλέπεται και πάλι η αποχή από την άσκηση ποινικής δίωξης στις περιπτώσεις όπου ο δράστης ολοκληρώσει με επιτυχία το θεραπευτικό πρόγραμμα σύμφωνα με έγγραφη βεβαίωση και έκθεση του διευθυντή του προγράμματος. Ωστόσο η δικαιοδοσία για την αποχή από την άσκηση ποινικής δίωξης ανήκει στο συμβούλιο πλημμελειοδικών και όχι στον εισαγγελέα πλημμελειοδικών. Βασικό στοιχείο για την αποχή από την άσκηση ποινικής δίωξης αποτελεί η κρίση ότι η συνέχιση της ποινικής δίωξης θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την επανένταξη του συγκεκριμένου δράστη στην κοινωνική ζωή.

ii. Αναστολή εντάλματος σύλληψης

Κατά την παρ. 7 του άρθρου 31 ν. 3459/2006 προβλεπόταν η (δυναμική) αναστολή από τον αρμόδιο εισαγγελέα της ισχύος εντάλματος σύλληψης προσώπου, που παρακολουθεί εγκεκριμένο πρόγραμμα απεξάρτησης, εφόσον το ένταλμα αυτό αφορά πράξη που φέρεται ότι τελέστηκε πριν από την εισαγωγή του διωκομένου στο

παραπάνω πρόγραμμα. Η διάταξη αυτή διατηρείται στο άρθρο 32 παρ. 1 στ. β' του Σχεδίου με τη διαφορά ότι η αναστολή καθίσταται πλέον υποχρεωτική. Η αρμοδιότητα για την αναστολή ανήκει στο συμβούλιο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η κατηγορία, στην περίπτωση που έχει διατηρηθεί η ισχύς του εντάλματος με σύμφωνη γνώμη του προέδρου εφετών ή με βούλευμα.

iii. Αναστολή εκτέλεσης ποινής

Κατά την παρ. 5 του άρθρου 31 του ν. 3459/2006 προβλεπόταν η αναστολή εκτέλεσης ποινής προσώπου που παρακολουθεί εγκεκριμένο κατά νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης, εφόσον οι ποινές αυτές αφορούν πράξεις που φέρεται ότι τελέστηκαν πριν από την εισαγωγή του διωκομένου στο παραπάνω πρόγραμμα, εφόσον βεβαιώνεται από τον υπεύθυνο του θεραπευτικού αυτού προγράμματος η συνεπής παρακολούθησή του εκ μέρους του διωκομένου. Η διάταξη αυτή διατηρείται στο άρθρο 32 παρ. 1 στ. γ' του Σχεδίου, ωστόσο η αρμοδιότητα για την χορήγηση της αναστολής ανήκει στο δικαστήριο που εξέδωσε την απόφαση (αντί του εισαγγελέα πλημμελειοδικών μετά την έγκριση του εισαγγελέα εφετών). Επειδή, ωστόσο, δεν είναι πολλές φορές εφικτό να συνεδριάσει αμέσως το Δικαστήριο, παρέχεται στον εισαγγελέα η δυνατότητα να αναστείλει την εκτέλεση της ποινής προσωρινά, έως ότου εκδοθεί απόφαση του Δικαστηρίου επί της αίτησης αναστολής εκτέλεσης. Η αναστολή αυτή αφορά τόσο την οριστική, όσο και την τελεσίδικη ή αμετάκλητη απόφαση.

Μία ακόμη καινοτομία είναι ότι προβλέπεται για πρώτη φορά η δυνατότητα αναστολής της εκτέλεσης της επιβληθείσας χρηματικής ποινής ή, εφόσον αυτή έχει ήδη βεβαιωθεί στο δημόσιο ταμείο, της αναστολής των μέτρων αναγκαστικής είσπραξης του σχετικού ποσού ή της επιβάρυνσής του με τόκους ή με προσαυξήσεις. Η προσθήκη αυτή κρίθηκε αναγκαία επειδή έχει παρατηρηθεί ότι η εκτέλεση της χρηματικής ποινής με τη βεβαίωσή της και η συνακόλουθη επιβάρυνση του εξαρτημένου που παρακολουθεί πρόγραμμα απεξάρτησης με χρέη προς το Δημόσιο τα οποία είναι πολλές φορές δυσβάστακτα, αποτελεί τροχοπέδη στην ομαλή εξέλιξη της θεραπευτικής διαδικασίας, καθώς δυσχεραίνει ιδίως την κοινωνική επανένταξη του αποθεραπευόμενου.

Επίσης και για τον ίδιο λόγο προβλέπεται για πρώτη φορά ότι ακόμη και εάν έχει χωρήσει βεβαίωση της χρηματικής ποινής και των εξόδων, με απόφαση του προϊσταμένου της αρμόδιας ΔΟΥ, αναστέλλεται υποχρεωτικά η λήψη κάθε δυσμενούς ατομικού μέτρου και κάθε μέτρου αναγκαστικής είσπραξης της συναφούς οφειλής ως και κάθε τυχόν τοκογονία ή προσαύξηση του βεβαιωθέντος ποσού.

iv. Αναβολή στράτευσης/στρατιωτικά εγκλήματα

Η ειδική αναφορά που υπήρχε στο ν. 3459/2006 για τους εξαρτημένους δράστες που έχουν ενταχθεί σε εγκεκριμένο από το νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης και έχει σχέση με την αναβολή στράτευσης ή με τα εγκλήματα της λιποταξίας και των άρθρων 32-45 του ν. 2287/1995 περί Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα επαναλαμβάνονται στην παρ. 2 στ. α' και β' του άρθρου 32 του Σχεδίου.

v. Αναβολή δίκης

Το αίτημα του κατηγορούμενου για αναβολή της δίκης λόγω συμμετοχής του σε θεραπευτικό πρόγραμμα εκτός καταστημάτων κράτησης έχει την συχνότερη εφαρμογή στην πράξη. Με την πρόβλεψη του άρθρου 31 παρ. 2 ν.

3459/2006 επιδιώχθηκε η απρόσκοπτη συνέχιση της θεραπείας, στο μέτρο όπου ο κατηγορούμενος υποβάλλεται σε θεραπευτική αγωγή εγκεκριμένου κατά νόμο θεραπευτικού προγράμματος απεξάρτησης.

Η διάταξη αυτή διατηρείται σε γενικές γραμμές στο άρθρο 32 παρ. 2 στ. γ' του Σχεδίου, με τις εξής διαφοροποιήσεις: α) Το εν λόγω αίτημα αναβολής αποσυνδέεται από την διάταξη του άρθρου 349 ΚΠΔ και τα οριζόμενα σε αυτήν, ως εκ τούτου οι χορηγούμενες αναβολές μπορεί να υπερβαίνουν τον αριθμό που ορίζονται στην διάταξη του άρθρου 349 ΚΠΔ. β) Η παραδοχή του αιτήματος αναβολής ορίζεται ως υποχρεωτική (βλ. και ΑΠ 198/1998, Ποινικά Χρονικά 1998, σελ. 793=Ποινική Δικαιοσύνη 1998, σελ. 318) από το δικαστήριο, στο μέτρο όπου αποδεικνύεται ότι ο κατηγορούμενος υποβάλλεται σε θεραπευτική αγωγή εγκεκριμένου κατά νόμο θεραπευτικού προγράμματος απεξάρτησης. γ) Η αναστολή της παραγραφής κατά τη διάρκεια της θεραπευτικής αγωγής συνδυάζεται πλέον με την επιμήκυνση των χρονικών περιορισμών της αναστολής που προβλέπονται στο άρθρο 113 παρ. 3 εδ. α του Ποινικού Κώδικα, κατά 4 έτη, χρόνο επαρκή για την ολοκλήρωση ενός προγράμματος απεξάρτησης. Κατά τον τρόπο αυτό, αποτρέπεται το ενδεχόμενο απόρριψης του αιτήματος αναβολής του θεραπευόμενου, λόγω προσέγγισης των χρονικών ορίων της αναστολής της παραγραφής κατ'άρ. 113 παρ. 3 εδ α του Ποινικού Κώδικα, και εκδίκασης της υπόθεσης πριν την ολοκλήρωση του προγράμματος απεξάρτησης.

Άρθρο 33

i. Αναστολή εκτέλεσης ποινής

Κατά την παρ. 6 του άρθρου 31 ν. 3459/2006 προβλεπόταν η κατά παρέκκλιση των όρων του Ποινικού Κώδικα, υποχρεωτική αναστολή εκτέλεσης της ποινής αν κάποιος ολοκλήρωσε με επιτυχία το εγκεκριμένο κατά νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα ψυχικής απεξάρτησης (η οποία προκύπτει μόνο από βεβαίωση που εκδίδεται από το εγκεκριμένο κατά νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα ψυχικής απεξάρτησης) και καταδικαστεί για εγκλήματα που σχετίζονται με την εξάρτησή του και τα οποία τελέστηκαν πριν την εισαγωγή του στο θεραπευτικό πρόγραμμα. Η αναστολή ανακαλείται μόνο αν δεν τηρηθούν οι όροι που ορίζει η απόφαση. Η εκτέλεση της ποινής αναστέλλεται υποχρεωτικά για ορισμένο χρονικό διάστημα που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τρία (3) και ανώτερο από έξι (6) χρόνια υπό τους οριζόμενους από το δικαστήριο όρους που πρέπει να σχετίζονται με τη διαπίστωση της διατήρησης της απεξάρτησης. Η διάταξη αυτή διατηρείται στο άρθρο 33 παρ. 1 στ. α' του Σχεδίου. Δικαιολογητική βάση της ρύθμισης αυτής αποτελεί η αναγνώριση της προσπάθειας για απεξάρτηση και το γεγονός ότι δεν συνάδει προς αυτήν ο εγκλεισμός σε σωφρονιστικό κατάστημα. Και στην περίπτωση αυτή, όπως και στο άρθρο 32, η αναστολή χορηγείται αδιακρίτως επί οριστικών, τελεσιδικιών ή αμετάκλητων αποφάσεων.

Για πρώτη φορά, προβλέπεται επίσης ότι αναστέλλεται η εκτέλεση χρηματικών ποινών εκείνων που ολοκληρώνουν επιτυχώς πρόγραμμα απεξάρτησης. Η προσθήκη αυτή κρίθηκε αναγκαία, επειδή πολλές φορές έχει παρατηρηθεί το φαινόμενο να δυσκολεύεται εξαιρετικά η επαγγελματική αποκατάσταση και η προσωπική, κοινωνική και οικογενειακή ζωή των ανθρώπων αυτών εξαιτίας των συχνά δυσβάστακτων οφειλών τους, λόγω χρηματι-

κών ποινών και δικαστικών εξόδων, προς το Δημόσιο, γεγονός που ακυρώνει στην πράξη τα αποτελέσματα της επιτυχούς θεραπευτικής διαδικασίας.

Επίσης και για τον ίδιο λόγο προβλέπεται για πρώτη φορά ότι ακόμη και εάν έχει χωρήσει βεβαίωση της χρηματικής ποινής και των εξόδων, με απόφαση του προϊσταμένου της αρμόδιας ΔΟΥ, αναστέλλεται υποχρεωτικά η λήψη κάθε δυσμενούς ατομικού μέτρου και κάθε μέτρου αναγκαστικής είσπραξης της συναφούς οφειλής ως και κάθε τυχόν τοκογονία ή προσαύξηση του βεβαιωθέντος ποσού.

Η αναστολή των μέτρων αυτών συνδέεται με την τήρηση των όρων της αναστολής εκτέλεσης της ποινής. Μάλιστα, στην περίπτωση που ο χρόνος δοκιμασίας παρέλθει επιτυχώς, η οφειλή διαγράφεται οριστικά

ii. Ποινικό μητρώο

Με βασικό στόχο την ειδική πρόληψη και τον μη στιγματισμό του απεξαρτημένου ατόμου, στην παρ. 4 του άρθρου 31 ν. 3459/2006 προβλεπόταν ότι μετά την ολοκλήρωση του θεραπευτικού προγράμματος που πιστοποιείται εγγράφως από τον επιστημονικό διευθυντή του οικείου προγράμματος, μπορεί ο ενδιαφερόμενος ή ο αρμόδιος εισαγγελέας να ζητήσει από το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών να μην εγγράφονται σε απόσπασμα ή αντίγραφο φύλλου Ποινικού Μητρώου αποφάσεις ή βουλεύματα για εγκλήματα σχετικά με τα ναρκωτικά ή κατά της ιδιοκτησίας και περιουσίας του Ποινικού Κώδικα. Η διάταξη αυτή διατηρείται στο άρθρο 33 παρ. 1 στ. β' του Σχεδίου.

iii. Αναγνώριση ελαφρυντικής περίπτωσης

Σύμφωνα με την παρ. 11 του άρθρου 31 του ν. 3459/2006, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 18 παρ. 2 του ν. 3727/2008, προβλεπόταν ότι η επιτυχής ολοκλήρωση του εγκεκριμένου θεραπευτικού προγράμματος απεξάρτησης αναγνωρίζεται υποχρεωτικά ως ελαφρυντική περίπτωση κατά την επιμέτρηση της ποινής, ως αντιστάθμισμα της σοβαρής και επιτυχούς προσπάθειας που οδήγησε στην απεξάρτηση. Η διάταξη αυτή διατηρείται στο άρθρο 33 παρ. 1 στ. γ' του Σχεδίου. Περαιτέρω προβλέπεται ότι η επιτυχής ολοκλήρωση του εγκεκριμένου θεραπευτικού προγράμματος απεξάρτησης μπορεί (δυναμικά) να αναγνωρίζεται ως ελαφρυντική περίπτωση για κάθε έγκλημα, δηλαδή για όσα εξαιρούνται από τα ευεργετικά μέτρα που προβλέπει η διάταξη του άρθρου 32 του Σχεδίου.

Άρθρο 34

Η διάταξη του άρθρου 34 του σχεδίου νόμου προβλέπει για πρώτη φορά τις περιπτώσεις θεραπευτικής προσέγγισης σε πρόσωπα που κρατούνται σε σωφρονιστικά καταστήματα και επιθυμούν να συμμετάσχουν σε εγκεκριμένο από το νόμο πρόγραμμα απεξάρτησης. Ειδικότερα:

Εάν ο κρατούμενος δηλώσει ότι επιθυμεί να συμμετάσχει σε εγκεκριμένο από το νόμο πρόγραμμα απεξάρτησης, διατάσσεται η εισαγωγή του σε ειδικό θεραπευτικό κατάστημα ή σε ειδικό κατάστημα κράτησης ή σε κατάστημα κράτησης στο οποίο λειτουργεί τέτοιο πρόγραμμα για απεξάρτηση και υποβάλλεται σε πρόγραμμα παρακολούθησης και σωματικής αποτοξίνωσης διάρκειας τριών εβδομάδων. Οι μέθοδοι σωματικής αποτοξίνωσης, η ενδεχόμενη προς τούτο χρήση υποκαταστάτων ή άλλων σκευασμάτων και άλλα συναφή ζητήματα θα καθορίζονται με βάση τα προβλεπόμενα στο άρθρο 60 του Σχεδίου.

ου. Στη συνέχεια η ειδική επιτροπή που ορίζεται στο άρθρο 31 παρ. 1 β' του Σχεδίου μπορεί να διατάξει την παρακολούθηση ειδικού συμβουλευτικού προγράμματος ψυχολογικής απεξάρτησης. Τα παραπάνω έχουν εφαρμογή σε καταδικασθέντες για πράξεις του νόμου περί ναρκωτικών, αλλά και σε εξαρτημένους δράστες εγκλήματος που φέρεται ότι τελέσθηκε για να διευκολυνθεί η χρήση ναρκωτικών ουσιών (με εξαίρεση δηλαδή μόνον εγκλημάτων που προβλέπονται στην διάταξη του άρθρου 23 του Σχεδίου καθώς και των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 187 Α, 299, 310 παρ. 3, 311, 322, 323, 324, 336 και 380 παρ. 2 του Ποινικού Κώδικα). Για την εφαρμογή της ίδιας διαδικασίας στις λοιπές περιπτώσεις (για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη) προϋπόθεση αποτελεί να δηλώσει ο κρατούμενος ότι είναι εξαρτημένος από ναρκωτικά και παράλληλα ότι επιθυμεί να συμμετάσχει σε πρόγραμμα απεξάρτησης. Στην ουσία έτσι αναγνωρίζεται ένα δικαίωμα του εξαρτημένου στην θεραπεία-απεξάρτηση. Η ομοιόμορφη αυτή θέση για την αντιμετώπιση των καταδικασθέντων οι οποίοι κρίθηκαν ή όχι εξαρτημένοι από το δικαστήριο πηγάζει από το γεγονός ότι η ίδια η φύση της κράτησης εντός των σωφρονιστικών καταστημάτων ενισχύει τους ψυχολογικούς όρους της έξης της χρήσης ναρκωτικών ουσιών. Άλλωστε το όργανο που θα επιληφθεί για την αναγνώριση της εξάρτησης του κρατουμένου έχει τα εχέγγυα τόσο της γνώσης όσο και της αμεροληψίας. Θα πρέπει να σημειωθεί ότι η αναφερόμενη στο Σχέδιο διάταξη έχει κοινά χαρακτηριστικά με τις προϋποθέσεις εισαγωγής κρατουμένων σε Κέντρα Απεξάρτησης κρατουμένων (βλ. σχετικά την Υπουργική Απόφαση 137061/2002, Β' 1154/4.9.2002, «Πιλοτική λειτουργία του Κέντρου Απεξάρτησης Τοξικομανών Κρατουμένων Ελαιώνων Θηβών για τη σωματική και ψυχική απεξάρτηση και την κοινωνική επανένταξη των κρατουμένων τοξικομανών και χρηστών ψυχοτρόπων ουσιών»), με τις οποίες για την συμμετοχή κρατουμένου στο θεραπευτικό πρόγραμμα η προϋπόθεση της χρήσης αποδεικνύεται «...με δικαστική απόφαση ή με προγενέστερη πραγματογνωμοσύνη ή με δήλωσή του».

Κατά την παρ. 9 του άρθρου 31 του ν. 3459/2006, προβλεπόταν η μη μεταγωγή κρατουμένου που παρακολουθεί εντός του σωφρονιστικού καταστήματος εγκεκριμένο συμβουλευτικό πρόγραμμα (όπως λ.χ. τα Προγράμματα Συμβουλευτικής Κρατουμένων του ΚΕΘΕΑ). Ο κανόνας αυτός κάμπτεται σε περίπτωση όπου παραγγελθεί η μεταγωγή του κρατουμένου για λόγους σχετικούς με την ομαλή λειτουργία του καταστήματος κράτησης (άρθρα 72 περ. δ' και 76 του Σωφρονιστικού Κώδικα ν. 2776/1999), ωστόσο προτιμάται κατάσταση όπου αναπτύσσεται εγκεκριμένο συμβουλευτικό πρόγραμμα, εκτός αν επιβάλλεται η μεταγωγή για σοβαρούς λόγους σε άλλο. Η διάταξη αυτή διατηρείται στο άρθρο 34 παρ. 3 του Σχεδίου.

Άρθρο 35

Στο άρθρο 35 έχουν ενταχθεί συγκεντρωμένες οι προβλέψεις της υπ' όρον απόλυσης των κρατουμένων για συναφή εγκλήματα. Προηγούμενως στο άρθρο 31 παρ. 10 του ν. 3459/2006 προβλεπόταν ο θεσμός της υπό όρο απόλυσης για όσους έχουν παρατηρήσει επιτυχώς συμβουλευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης και υπάρχει βεβαίωση ότι γίνονται αποδεκτοί σε θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης (ΣυμβεφΠειρ 157/2001, Αρμενόπουλος

2001, σελ. 1256), κατά παρέκκλιση των όρων που προβλέπονται στο άρθρο 105 του Ποινικού Κώδικα. Ο χρόνος παραμονής του κρατουμένου στο εγκεκριμένο πρόγραμμα απεξάρτησης θεωρείται ως χρόνος έκτισης της ποινής. Τυπικός χρονικός όρος της απόλυσης είναι να έχει εκτιθεί το ένα πέμπτο (1/5) της ποινής, χωρίς να απαιτείται η συμπλήρωση των γενικών χρονικών ορίων που προβλέπονται στο άρθρο 105 του Ποινικού Κώδικα. Στο βαθμό που το μέτρο της ειδικής απόλυσης αφορά σε αμιγώς θεραπευτικό σκοπό, και προκειμένου να αρθούν ερμηνευτικές δυσχέρειες που είχαν δημιουργηθεί στο παρελθόν, προκρίθηκε να γίνει ρητή αναφορά ότι η τυπική προϋπόθεση του 1/5 της ποινής αφορά σε πλασματικό υπολογισμό πραγματικής έκτισης, συμπεριλαμβανομένων δηλαδή και των ευεργετικά υπολογιζόμενων ημερών (άρθρο 35 παρ. 1 του Σχεδίου). Περαιτέρω (άρθρο 35 παρ. 2 του Σχεδίου) για όσους έχουν καταδικαστεί σε ποινή φυλάκισης για οποιοδήποτε έγκλημα και υποβάλλονται σε θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης προβλέπεται η υπ' όρον απόλυση και πριν από τη συμπλήρωση του απαιτούμενου χρόνου, σύμφωνα με τα άρθρα 105 επ. του Ποινικού Κώδικα, εφόσον έχουν παρακολουθήσει με επιτυχία το πρόγραμμα απεξάρτησης.

Περαιτέρω, κρίθηκε αναγκαίο να διατηρηθεί η ρύθμιση που είχε εισαχθεί με τον ν. 3811/2009, σύμφωνα με την οποία όποιος καταδικάστηκε για έγκλημα του άρθρου 23 (ιδιαίτερα διακεκριμένες περιπτώσεις) σε ποινή ισόβιας κάθειρξης, μπορεί να απολυθεί υπ' όρον εφόσον έχει εκτίσει είκοσι πέντε έτη. Στον κατάδικο δε αυτόν δεν μπορεί να χορηγηθεί υπ' όρον απόλυση αν δεν έχει παραμείνει στο κατάστημα κράτησης για χρονικό διάστημα είκοσι ετών. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 105 επ. του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 36

Ο παρών Κώδικας διατηρεί τα υφιστάμενα μέτρα ασφαλείας της προηγούμενης νομοθεσίας. Ειδικότερα, την απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος (άρθρο 36 – προηγούμενο άρθρο 33 ν. 3459/2006), τους περιορισμούς διαμονής (άρθρο 37 - προηγούμενο άρθρο 35 ν. 3459/2006), τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων (άρθρο 40 – προηγούμενο αρ. 37 ν. 3459/2006), και την κατάσχεση και δήμευση ναρκωτικών ουσιών – προηγούμενο άρθρο 38 ν. 3459/2006). Εξαίρεση αποτελεί το άρθρο 34 του ν. 3459/2006 για τη δημοσίευση καταδικαστικής απόφασης του καταδικασθέντα σε ποινή κάθειρξης, το οποίο διαγράφηκε. Η επιβολή της συγκεκριμένης διάταξης βρισκόταν στη διακριτική ευχέρεια του δικαστηρίου να την επιβάλει, και όπως αποδείχτηκε τελικά είχε χρησιμοποιηθεί ελάχιστα όλα αυτά τα χρόνια.

Το άρθρο για την απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος (άρθρο 36) παραμένει ως είχε στον προηγούμενο Κώδικα (άρθρο 33), όμως προστίθεται το ευνοϊκό μέτρο πρόωρης λήξης της απαγόρευσης, εφόσον ο δράστης – όντας χρήστης – ολοκληρώσει πρόγραμμα απεξάρτησης.

Άρθρο 37

Στο άρθρο 37 (περιορισμοί διαμονής) απαλείφεται η διάταξη περί απέλασης των αλλοδαπών καταδικασθέντων της ισχύουσας παραγράφου 2 του αντίστοιχου άρθρου 35 του ν. 3459/2006. Η διατήρηση της διάταξης αυτής κρίνεται περιττή, ενόψει του ότι η δικαστική απέλαση

ση των προσώπων αυτών μπορεί να διαταχθεί ούτως ή άλλως ως μέτρο ασφαλείας κατά τις διατάξεις του άρθρου 74 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρα 38 - 39

Τα επόμενα άρθρα 38 (εκτέλεση του μέτρου του περιορισμού διαμονής- άρθρο 39 ν. 3459/2006), και 39 (ευμενέστερη μεταχείριση των ανήλικων [και νεαρών ενήλικων δραστών], άρθρο. 36 ν. 3459/2006), δεν έχουν αλλαγές. Από την πρώτη παράγραφο του ισχύοντος άρθρου 37 διαγράφεται η αναφορά στην τιμωρία τρίτων οι οποίοι δεν συμμετείχαν μεν, αλλά γνώριζαν και διέθεσαν αντικείμενα και μεταφορικά μέσα που κατείχαν για την τέλεση του εγκλήματος, διότι θεωρήθηκε περιττή εφόσον οι τρίτοι τιμωρούνται κατά τα άρθρα 46[1β], 47[1] του Ποινικού Κώδικα περί «συμμετοχής». Διαγράφεται επίσης, η δεύτερη παράγραφος του άρθρου 37 ν. 3459/2006 που αφορούσε την τιμωρία όσων αποδέχονται και διαθέτουν τα προϊόντα του εγκλήματος της διακίνησης ναρκωτικών και ενσωματώνεται στην πρώτη παράγραφο για οικονομία λόγου. Διαγράφεται τέλος, η τρίτη παράγραφος του άρθρου 37 η σχετική με τη δήμευση μεταφορικού μέσου που οδηγούσε ο δράστης, διότι αποτελούσε επανάληψη ρύθμισης της πρώτης παραγράφου του ισχύοντος άρθρου 37.

Άρθρο 40

Με το άρθρο 40 (πρώην άρθρο 37 Κ.Ν.Ν.) εισάγεται η προβλεπόμενη κατά τις γενικές διατάξεις του άρθρου 76 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα παρεπόμενη ποινή της δήμευσης όλων των πραγμάτων, τα οποία προήλθαν (κατά παράβαση των άρθρων 20, 22 και 23.) από την πράξη, του τιμήματος τους, των κινητών και ακινήτων που αποκτήθηκαν με το τίμημα αυτό ή από την αποδοχή και διάθεσή τους, καθώς και των μεταφορικών μέσων και όλων των αντικειμένων, τα οποία χρησίμευσαν ή προορίζονταν για την τέλεση της πράξης, υπό την προϋπόθεση ότι αυτά ανήκουν στον αυτουργό είτε σε οποιονδήποτε από τους συμμετόχους.

Η προβλεπόμενη δήμευση έχει υποχρεωτικό χαρακτήρα και εισάγεται ως παρεπόμενη ποινή με την οποία ο δράστης του εγκλήματος και καταδικασθείς στερείται οριστικά των προϊόντων ή παραγώγων του εγκλήματος (*producta sceleris*), καθώς και των μέσων ή εργαλείων τέλεσης ή διευκόλυνσης του εγκλήματος (*instrumenta sceleris*).

1. Στην προϊσχύσασα διάταξη του άρθρου 37 παρ. 1 Κ.Ν.Ν. προβλεπόταν η επέκταση της επιβολής της δήμευσης «ακόμη και σε τρίτους που δεν συμμετείχαν στο έγκλημα, εφόσον γνώριζαν ότι τα αντικείμενα αυτά προορίζονταν για την τέλεση του εγκλήματος», η οποία πλέον καταργείται.

Με την καταργούμενη διάταξη είχε εισαχθεί η δυνατότητα επιβολής δήμευσης σε βάρος τρίτων προσώπων – μη κατηγορουμένων και καταδικασθέντων, κατά παράβαση του διφυούς νομικού χαρακτήρα της δήμευσης (παρεπόμενη ποινή – μέτρο ασφαλείας), κατά παράβαση γενικών αρχών του ποινικού δικαίου και της δικονομίας και κατά παράβαση των συνταγματικών κανόνων τόσο των άρθρων 2 παρ. 1, 7 παρ. 1 και 96 παρ. 1 Σ., όσο και των άρθρων 7 παρ. 3 και 17 Σ. (βλ. Παύλου, Η δήμευση στον Ποινικό Κώδικα και τους ειδικούς ποινικούς νόμους, 1994, 95 επ., Δ. Συμεωνίδη, Κατασχέσεις στην ποινική

διαδικασία και προστασία των ατομικών δικαιωμάτων, 2010 και Γ. Τσόλια, Η κατάσχεση και η δήμευση αντικειμένων σε βάρος τρίτων προσώπων και η αντισυνταγματικότητα αυτών, ΠοινΔικ 2004/1012 επ.).

Έτσι, η στέρηση της ιδιοκτησίας του τρίτου προσώπου ως παρεπόμενη ποινή εγκλήματος που δεν τέλεσε, παραβιάζει τις αρχές *nullum crimen, nulla poena sine lege certa* και *sine culpa* καθώς επιβάλλεται η ποινή της στέρησης της περιουσίας και της ιδιοκτησίας για κολάσιμη συμπεριφορά που δεν περιγράφεται στο νόμο (απαγορευτικός κανόνας) με την πρόβλεψη επιβολής κύριας ποινής (κυρωτικός κανόνας). Περαιτέρω, το τρίτο πρόσωπο στερείται του συνταγματικά κατοχυρωμένου δικαιώματος του στην ιδιοκτησία χωρίς την ύπαρξη ενοχής και χωρίς να συντρέχουν οι προϋποθέσεις περιορισμού του δικαιώματος του στην ιδιοκτησία όπως προβλέπονται στην πρώτη παράγραφο του άρθρου 17 Σ., αφού η δεύτερη παράγραφος του ίδιου άρθρου αφορά την περίπτωση ολοκληρωτικής στέρησης αυτής και μόνο υπό τις προϋποθέσεις που εκεί αναφέρονται.

Περαιτέρω, εάν το τρίτο πρόσωπο γνώριζε εκ προοιμίου ότι τα αντικείμενα που παραχώρησε στο δράστη προορίζονταν για την τέλεση του εγκλήματος και με τον τρόπο αυτό εκδήλωσε την πρόθεση του να τον συνδράμει, τότε η περιγραφόμενη στη καταργούμενη διάταξη συμπεριφορά, θα έπρεπε να αντιμετωπισθεί στο πλαίσιο της συμμετοχικής δράσης του κατηγορουμένου (απλού συνεργού) με την επιβολή πρωτίστως κύριας ποινής.

Στον αντίποδα για την επιβολή δήμευσης ως μέτρο ασφαλείας λόγω της επικινδυνότητας των συναφών αντικειμένων είναι αυτονόητο ότι εφαρμόζεται η διάταξη της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 76 του Ποινικού Κώδικα

Με βάση τα ανωτέρω, καταργείται επίσης η προϊσχύσασα διάταξη του ίδιου άρθρου σύμφωνα με την οποία «Δήμευση μπορεί να διαταχθεί από το αρμόδιο δικαστήριο σύμφωνα με το άρθρο 76 του Ποινικού Κώδικα ακόμη και όταν για την πράξη που έχει τελεσθεί δεν καταδικάσθηκε ορισμένο πρόσωπο.

2. Καταργείται η προϊσχύσασα διάταξη της δεύτερης παραγράφου του άρθρου 37 Κ.Ν.Ν. που είχε ως εξής : «Η πράξη της αποδοχής και διάθεσης προϊόντων εγκλήματος (άρθρο 394 του Ποινικού Κώδικα) αν συνδέεται με παραβάσεις των άρθρων 20 έως και 24, τιμωρείται με την ποινή της πρόσκαιρης κάθειρξης και τα προϊόντα δημεύονται». Η αναφορά σε ενδεχόμενο «σύνδεσης» μεταξύ του προϊόντος της διακίνησης ναρκωτικών ουσιών και της τέλεσης των συναφών εγκλημάτων ελέγχεται ως αόριστη αναφορικά με τη περιγραφή των στοιχείων της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος που συγκροτείται και επομένως έρχεται σε αντίθεση με την συνταγματική επιταγή του άρθρου 7 παρ. 1 Σ..

Εξάλλου και η νομοτεχνική επιλογή τοποθέτησης της διάταξης στο τμήμα του νόμου που αφορά τη δήμευση των προϊόντων του εγκλήματος και εκτός των άρθρων όπου προβλέπονται τα βασικά εγκλήματα του παρόντος. (άρθρο 20) οδηγεί στο συμπέρασμα ότι ο νομοθέτης αποσκοπούσε στην κύρωση συμπεριφορών που συνδέονταν μεν με τη διακίνηση ναρκωτικών, αφορούσαν δε το χρόνο μετά την τέλεση των βασικών αδικημάτων, υιοθετώντας μια ειδική μορφή αποδοχής προϊόντων εγκλήματος. Η περιγραφόμενη συμπεριφορά δύναται να υπαχθεί στις διατάξεις του ν. 3691/2008 «Πρόληψη και καταστολή της νομιμοποίησής εσόδων από εγκληματικές δραστηριότητες και της χρηματοδότησής της τρομοκρατίας

και άλλες διατάξεις» (αρ. 2 παρ. 2 περ. γ', αρ. 3 περ. θ', αρ. 45 και αρ. 46) προς αποφυγή μάλιστα του ενδεχομένου διπλής αξιολόγησης της ίδιας συμπεριφοράς στο πλαίσιο συρροής νόμων.

3. Με βάση την προαναφερόμενη συλλογιστική για την επιβολή ποινής σε μη κατηγορούμενο – τρίτο πρόσωπο καταργείται και η τρίτη παράγραφος του προϊσχύσαντος άρθρου 27, σύμφωνα με την οποία «Στην περίπτωση του άρθρου 25 το δικαστήριο, εκτιμώντας τη βαρύτητα της πράξης και ιδίως τη βλάβη ή τον κίνδυνο που προκλήθηκε από αυτήν, μπορεί να επιβάλει τη δήμευση του μεταφορικού μέσου που οδήγούσε ο δράστης, εκτός αν ο κύριος του μέσου δεν γνώριζε ότι ο δράστης τελούσε υπό τις συνθήκες του άρθρου 25».

Άρθρο 41

Τα περί κατάσχεσης και δήμευσης ναρκωτικών ορίζονται στο νέο άρθρο 41. Από την πρώτη παράγραφο του ισχύοντος άρθρου 38 του ν. 3459/2006 διαγράφεται το δεύτερο εδάφιο της πρώτης πρότασης, η γνωστοποίηση της κατάσχεσης στον κύριο κάτοχο μεταφορικού μέσου ή άλλου αντικείμενου στο οποίο βρέθηκαν τα ναρκωτικά, επειδή θεωρήθηκε περιττή και χωρίς πρακτική χρησιμότητα. Στη δεύτερη παράγραφο του καταργούμενου άρθρου προστίθεται η δυνατότητα αμφισβήτησης από τον κατηγορούμενο όχι μόνον της ιδιότητας των κατασχεθέντων ως ναρκωτικών, αλλά και του παράνομου χαρακτήρα της κατοχής τους. Διευκρινίζεται τέλος, ότι αποστέλλεται δείγμα των κατασχεθέντων ουσιών προς εξέταση τόσο της φύσης τους όσο και της περιεκτικότητάς τους σε ναρκωτική ουσία.

Στην τρίτη παράγραφο, αυξάνονται από δύο σε τρία τα δείγματα προς διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης για την εξασφάλιση πιθανού επανελέγχου από τεχνικό σύμβουλο του κατηγορούμενου.

Στην παράγραφο πέντε του ίδιου άρθρου προστίθενται κάποιες λεπτομέρειες ρυθμιζόμενες από κ.υ.α. σχετικά με τη χρήση και φύλαξη ποσοτήτων ναρκωτικών για θεραπευτικούς σκοπούς. Προστίθεται τέλος έκτη παράγραφος, η οποία αφορά ειδικότερα τις κατασχεθείσες ποσότητες για θεραπευτικούς σκοπούς.

Άρθρο 42

Στο άρθρο 42 καθορίζεται η αρμοδιότητά των υπηρεσιών προς διενέργεια αστυνομικών και εν γένει προανακριτικών πράξεων, όπως προβλεπόταν και στην προϊσχύσασα διάταξη. Οι διαφοροποιήσεις που επήλθαν με τη νέα διάταξη, αφορούν πρώτον, την υποχρέωσή των προανακριτικών υπαλλήλων να ενημερώνουν πλέον αμελλητί και εγγράφως τον Εισαγγελέα Εφετών του τόπου στον οποίον μεταβαίνουν (εκτός της έδρας τους) προκειμένου να διενεργήσουν προανακριτικές πράξεις και δεύτερον, τον ορισμό πλέον του Εισαγγελέα Εφετών ως αρμόδιου για την εποπτεία της προανάκρισης και της προκαταρκτικής εξέτασης κατά το άρθρο 44.

Η προσθήκη της φράσης «αμελλητί και εγγράφως» κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να αποφευχθεί το ενδεχόμενο δυσλειτουργίας της έκτακτης προανάκρισης από την έλλειψη συνεννόησης και συντονισμού μεταξύ περισσότερων υπηρεσιών που ενεργούν παράλληλα, η δε επιταγή περί έγγραφης ειδοποίησής πηγάζει από την βασική δικονομική αρχή της έγγραφης προδικασίας (άρθρο

241 ΚΠΔ) και μπορεί να γίνει με οποιοδήποτε μέσο (π.χ. τηλεομοιοτυπία για λόγους επείγοντος).

Άρθρο 43

Στο άρθρο 43 καθορίζεται το αρμόδιο προς εκδίκαση των υποθέσεων δικαστήριο και μάλιστα σε ιδιαίτερες δικασίμους, η πρόβλεψη διενέργειας ανακρίσεως από ειδικούς ανακριτές στην Αθήνα, τον Πειραιά και τη Θεσσαλονίκη, η συναξιολόγηση της ιδιότητάς του κατηγορούμενου ως τοξικομανούς για την επιβολή ή συνέχιση της προσωρινής κράτησης, η διαδικασία παραπομπής της υπόθεσης στο ακροατήριο με απευθείας κλήση με ειδικότερες δικονομικές προβλέψεις, όπως προβλέπονταν και στην προϊσχύσασα διάταξη.

Οι διαφοροποιήσεις που επήλθαν με τη νέα διάταξη, αφορούν πρώτον, την υποχρέωσή του ανακριτή να ενημερώνει εγγράφως τον Εισαγγελέα Εφετών του τόπου στον οποίον μεταβαίνει (εκτός της έδρας ή της δικαστικής περιφέρειας του) προκειμένου να διενεργήσει ανακριτικές, δεύτερον, τον ορισμό πλέον του Εισαγγελέα Εφετών ως αρμόδιου για την εποπτεία της προανάκρισης και της προκαταρκτικής εξέτασης κατά το άρθρο 44 και τρίτον την απαλοιφή της έκτης παραγράφου περί της δικαιοδοσίας των ελληνικών δικαστικών αρχών να επιλαμβάνονται των αξιόποινων πράξεων όταν αυτές έχουν τελεσθεί στην αλλοδαπή από Έλληνες υπηκόους.

Η προσθήκη της φράσης «εγγράφως» πηγάζει από την βασική δικονομική αρχή της έγγραφης προδικασίας (άρθρο 241 ΚΠΔ) ενώ η διατήρηση της έκτης παραγράφου δεν κρίθηκε αναγκαία εν όψει της διάταξης του άρθρου 8 περ. θ' του Ποινικού Κώδικα περί παγκόσμιας δικαιοσύνης στη δίωξη των εγκλημάτων διακίνησης ναρκωτικών ουσιών.

Άρθρο 44

Εποπτεία προανάκρισης και προκαταρκτικής εξέτασης

1. Στο άρθρο 44 προβλέπεται πλέον η ανάθεση της εποπτείας και καθοδήγησής της προανάκρισης και προκαταρκτικής εξέτασης, αντί του Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών, στον αρμόδιο Εισαγγελέα Εφετών, ο οποίος λόγω της σοβαρότητας των πράξεων αλλά και της αρμοδιότητάς εισαγωγής και εκδίκασης των υποθέσεων στο Εφετείο Κακουρημάτων, κρίνεται ως εμπειρότερος προς εποπτεία και καθοδήγηση των προανακριτικών υπαλλήλων.

Περαιτέρω, ο κατά τόπους αρμόδιος Εισαγγελέας Εφετών εποπτεύει και καθοδηγεί πλέον κάθε προανακριτικό υπάλληλο των αρμόδιων υπηρεσιών, ενώ υπό την προϊσχύσασα διάταξη, ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών και Θεσσαλονίκης επόπτευαν μόνο όσους ανήκαν στις Υπηρεσίες Δίωξης Ναρκωτικών της Διεύθυνσης Ασφαλείας των Γενικών Αστυνομικών Διευθύνσεων Αττικής και Θεσσαλονίκης.

Η διάδοση των ναρκωτικών ουσιών και σε άλλες πόλεις της Ελλάδας καθιστά αναγκαία την εποπτεία της προανάκρισης και προκαταρκτικής εξέτασης σε όλες ανεξαιρέτως τις περιπτώσεις από Εισαγγελέα Εφετών, ο οποίος μπορεί περαιτέρω να παραγγέλλει ή να ενεργεί ο ίδιος κατά την κρίση του, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση.

2. Στη δεύτερη παράγραφο του άρθρου 44 προβλέπεται η υποχρεωτική και έγγραφη πλέον ενημέρωση του Εισαγγελέα Εφετών για όλες τις αξιοποιήσιμες καταγα-

γελίες που περιέρχονται στις αρμόδιες υπηρεσίες. Η προσθήκη της φράσης «υποχρεωτικά και εγγράφως» κρίθηκε αναγκαία, προκειμένου κατ' αρχήν ο Εισαγγελέας Εφετών να έχει την πλήρη και αποκλειστική εποπτεία κάθε υπόθεσης που αφορά τη διακίνηση ναρκωτικών ουσιών εν τη γενέσει της, ώστε να καθοδηγήσει τους προανακριτικούς υπαλλήλους και να μην υπάρξουν άστοχες ανακριτικές ενέργειες που μπορεί να βάλουν σε κίνδυνο την βεβαίωση του εγκλήματος και την σύλληψη του δράστη.

Περαιτέρω, η βασιμότητά της καταγγελίας πρέπει να αποδεικνύεται τηρούμενης της βασικής δικονομικής αρχής περί έγγραφης προδικασίας (άρ. 241 ΚΠΔ) και να περιλαμβάνεται στο αποδεικτικό υλικό της δικογραφίας, προκειμένου ο κατηγορούμενος να μπορεί να ασκήσει τα εκ του ΚΠΔ προβλεπόμενα υπερασπιστικά του δικαιώματα. Στην αναφερόμενη διάταξη γίνεται λόγος για «αναγκαία στοιχεία» του εγγράφου προκειμένου να μην αποκλυφθεί το όνομα του πληροφοριοδότη – εφόσον υφίσταται ονομαστική καταγγελία.

Άρθρο 45

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 45, προβλέπεται η εισαγωγή των προερχομένων εσόδων από επιβαλλόμενες χρηματικές ποινές ή την μετατροπή ποινών, για παραβάσεις του κεφαλαίου Δ' του παρόντος Κώδικα, καθώς και από δημεύσεις, στον προϋπολογισμό του Κράτους, τα οποία μπορούν να διατίθενται για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών, ύστερα από πρόταση της Εθνικής Επιτροπής Σχεδιασμού και Συντονισμού για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών, και όχι πλέον του Ο.Κ.Α.Ν.Α., με την εγγραφή τους στους αντίστοιχους προϋπολογισμούς συναρμοδίων Υπουργείων. Οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή του, καθορίζονται με κ.υ.α των Υπουργών Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Υγείας και Ναυτιλίας και Αιγαίου.

Άρθρο 46

Στην παράγραφο 1 προβλέπεται ότι τα ποσά που αναλογούν στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων από τα έσοδα του άρθρου 45 διατίθενται για την αποκλειστική εξυπηρέτηση των αναγκών των θεραπευτικών προγραμμάτων που λειτουργούν στα καταστήματα κράτησης.

Στην παράγραφο 2, προβλέπεται, ότι τα αναλογούντα στα Υπουργεία Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Αιγαίου έσοδα του άρθρου 45 διατίθενται αποκλειστικά στις αρμόδιες για την δίωξη των εγκλημάτων της περί ναρκωτικών νομοθεσίας Υπηρεσίες, για την προμήθεια τεχνικών μέσων, την εκπαίδευση του προσωπικού τους και την χρηματοδότηση της επιχειρησιακής τους δράσης.

Στην παράγραφο 3 προβλέπεται ότι τα ποσά που αποδίδονται στο Υπουργείο Υγείας κατ' εφαρμογή του άρθρου 45, διατίθενται για την αποκλειστική εξυπηρέτηση των αναγκών των θεραπευτικών προγραμμάτων και των προγραμμάτων πρόληψης κατά των ναρκωτικών που λειτουργούν υπό την εποπτεία του.

Άρθρο 47

Στο άρθρο 47 προβλέπεται η διάθεση ναρκωτικών ουσιών, για εκπαιδευτικούς σκοπούς, στις αστυνομικές σχολές και σε υπηρεσίες της Αστυνομίας και του Λιμενικού για την εκπαίδευση του προσωπικού των αρμόδιων για τη δίωξη των ναρκωτικών Υπηρεσιών, αλλά και των χρησιμοποιούμενων στο αντικείμενο αυτό αστυνομικών σκύλων και των συνοδών τους. Για την διάθεση των ποσοτήτων ναρκωτικών, απαιτείται προηγούμενο αίτημα των οικείων Διοικητών ή των Γενικών Αστυνομικών Διευθυντών, Αττικής, Θεσσαλονίκης ή των Περιφερειών, ή του Διευθυντού της Υπηρεσίας και υλοποιείται με έγκριση του αρμοδίου Εισαγγελέα. Οι λεπτομέρειες εφαρμογής της διαδικασίας διαθέσεως, των όρων φύλαξης και ορθής χρησιμοποίησής τους, της αντικατάστασής τους και κάθε σχετική λεπτομέρεια καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη.

Άρθρο 48

Με το άρθρο 48 τυποποιείται ένα κορυφαίο συλλογικό όργανο που μέχρι σήμερα, είχε λειτουργήσει χωρίς ειδική και συστηματική ένταξη του ρόλου του στην ισχύουσα νομοθεσία. Πρόκειται για τη Διύπουργική Επιτροπή για το Εθνικό Σχέδιο Δράσης κατά των Ναρκωτικών, στην οποία προεδρεύει ο Πρωθυπουργός και μετέχουν ως μέλη οι καθ' ύλην αρμόδιοι Υπουργοί και ο Πρόεδρος της Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής. Στην Επιτροπή αυτή παρίσταται και ο Εθνικός Συντονιστής για τα Ναρκωτικά καθώς και άλλοι κατά περίπτωση αρμόδιοι παράγοντες, καταθέτοντας τις απόψεις τους χωρίς ψήφο.

Έργο της Διύπουργικής Επιτροπής αποτελεί η έγκριση και στη συνέχεια ο συντονισμός των υπηρεσιών εφαρμογής του Εθνικού Σχεδίου Δράσης, καθώς επίσης και η ανάθεση της αξιολόγησής του σε ειδικό φορέα. Οι υπηρεσίες και οι φορείς του δημόσιου τομέα οφείλουν να παρέχουν στη Διύπουργική Επιτροπή κάθε αναγκαία συνδρομή, ενώ η γραμματειακή και τεχνική υποστήριξη, που ενόψει του αντικειμένου δεν προβλέπονται να είναι διαρκείς, εξασφαλίζονται από τη Γενική Γραμματεία του Πρωθυπουργού.

Άρθρο 49

Με το άρθρο 49 επίσης τυποποιείται νομοθετικά ένα μονοπρόσωπο όργανο ήδη γνωστό: Ο Εθνικός Συντονιστής για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών ορίζεται από τον Πρωθυπουργό με θητεία πέντε ετών. Κύρια καθήκοντα του Εθνικού Συντονιστή για τα Ναρκωτικά αποτελούν η προεδρία της Εθνικής Επιτροπής Σχεδιασμού και Συντονισμού για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών και η εκπροσώπηση της χώρας σε διεθνή όργανα με σχετικές αρμοδιότητες.

Άρθρο 50

Στην Επιτροπή αυτή, που προεδρεύεται από τον Εθνικό Συντονιστή για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών, μετέχουν ειδικοί οριζόμενοι από τα αντίστοιχα Υπουρ-

γεία, καθώς και εκπρόσωποι των φορέων ΟΚΑΝΑ, ΚΕΘΕΑ, ΨΝΑ, ΨΝΘ, ΕΚΤΕΠΝ και των Κέντρων Πρόληψης. Για την αποφυγή σύγχυσης με το κορυφαίο όργανο, την Επιτροπή του άρθρου 48 στην οποία μετέχουν Υπουργοί, αποφεύχθηκε η χρήση του όρου «Διυπουργική» στην ονομασία, παρά την προβλεπόμενη συνεργασία αρμοδίων από περισσότερα Υπουργεία.

Αντικείμενο της συγκεκριμένης Επιτροπής είναι η εκπόνηση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για τα ναρκωτικά, η ανάπτυξη διεθνών συνεργασιών και ο συντονισμός δράσεων και προγραμμάτων των αρμόδιων Υπουργείων κατά την εφαρμογή του Εθνικού Σχεδίου Δράσης.

Άρθρο 51

Τα προηγούμενα άρθρα 48 – 50 αφορούσαν τα κεντρικά όργανα της Πολιτείας που έχουν ως αντικείμενο την εκπόνηση και την εφαρμογή του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για τα Ναρκωτικά. Το παρόν άρθρο 51 μνημονεύει ειδικότερα τους εγκεκριμένους οργανισμούς ή φορείς για την υλοποίηση των μέτρων και προγραμμάτων που μνημονεύονται στα άρθρα 30 έως και 35 του παρόντος Κώδικα. Η ρητή μνεία των συγκεκριμένων Οργανισμών (ΟΚΑΝΑ, ΚΕΘΕΑ, Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αθηνών και Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης) αποσκοπεί να άρει σχετικές αμφισβητήσεις που εγείρονται κατά την εφαρμογή της ποινικής δικαιοσύνης και την επιβολή σχετικών μέτρων.

Άρθρα 52-56

Στα άρθρα αυτά προβλέπονται τα θέματα διοίκησης, σκοπού, πόρων και προσωπικού του Ο.ΚΑ.ΝΑ. και του ΚΕ.Θ.Ε.Α..

Άρθρο 57

Προβλέπεται ότι η σύσταση νέων θέσεων προσωπικού και όλα τα συναφή ζητήματα λειτουργίας των προγραμμάτων απεξάρτησης των δύο Ψυχιατρικών Νοσοκομείων ορίζονται με προεδρικό διάταγμα.

Άρθρο 58

Προβλέπονται οι φάσεις των δράσεων για την αντιμετώπιση των ναρκωτικών και οι αρμοδιότητες για τη σύσταση, εποπτεία και ανάκληση άδειας λειτουργίας σχετικών μονάδων. Η αρμοδιότητα για την αδειοδότηση ανήκει, κατά τα ήδη ισχύοντα, στο Υπουργείο Υγείας, το οποίο αποφασίζει μετά από εισήγηση της προβλεπόμενης στο άρθρο 50 του παρόντος Εθνικής Επιτροπής Σχεδιασμού και Συντονισμού για την αντιμετώπιση των Ναρκωτικών.

Άρθρο 59

Ο Κώδικας προβλέπει στα άρθρα 30 έως 35 μια σειρά από μέτρα θεραπείας (σωματικής και ψυχολογικής απεξάρτησης) των εξαρτημένων που κρατούνται στις φυλακές. Η εφαρμογή αυτών των μέτρων προϋποθέτει την ανάπτυξη αντίστοιχων δομών και προγραμμάτων στα σωφρονιστικά καταστήματα.

Για τις μεθόδους και τα μοντέλα αυτών των προγραμμάτων είναι γνωστοί διεθνώς περισσότεροι τύποι (προ-

γράμματα συμβουλευτικά, ψυχολογικής απεξάρτησης με «στεγνές» προσεγγίσεις, μείωσης των βλαβών της υγείας ή συντήρησής της με υποκατάστατα κ.λπ.). Ο νομοθέτης απέχει από επιλογές και τομές σε ανοικτά επιστημονικά ζητήματα. Για το λόγο αυτό το άρθρο 59 προβλέπει ότι τα αντίστοιχα ειδικά θεραπευτικά καταστήματα ή τμήματα καταστημάτων κράτησης ιδρύονται με προεδρικό διάταγμα, με το οποίο θα συνιστώνται θέσεις προσωπικού για τη στελέχωσή τους.

Άρθρο 60

Το άρθρο προβλέπει τους οργανισμούς και φορείς που μπορούν να καταρτίσουν προγράμματα πρόληψης της διάδοσης και της χρήσης των ναρκωτικών στο πλαίσιο του Εθνικού Σχεδίου Δράσης. Η άδεια, οι γενικές κατευθύνσεις, ο τρόπος λειτουργίας, οι διαδικασίες εποπτείας και αξιολόγησης καθώς και η ανάκληση της άδειας διεξαγωγής προγραμμάτων πρόληψης ανατίθενται σε κεντρικά όργανα αρμόδια για την εφαρμογή του Εθνικού Σχεδίου Δράσης: στο Υπουργείο Υγείας και, εφόσον προβλέπονται δράσεις που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία άλλων Υπουργείων, στα συναρμόδια Υπουργεία που αποφασίζουν από κοινού. Ακριβώς επειδή η πρόληψη για τη διάδοση των ναρκωτικών προϋποθέτει κατά τις σύγχρονες αντιλήψεις συντονισμένη πολιτική μείωση της ζήτησης αλλά και της προσφοράς ναρκωτικών, τα όργανα που γνωμοδοτούν ή εισηγούνται για τις σχετικές αποφάσεις είναι επίσης κεντρικό: η Εθνική Επιτροπή Σχεδιασμού και Συντονισμού για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών.

ΜΕΡΟΣ Β΄ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΙΚΗ ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 61

Σύμβαση εργασίας

Ζήτημα έχει τεθεί όσον αφορά στην αξίωση πραγματικής απασχόλησης των εργαζομένων σε περίπτωση που ο εργοδότης είναι υπερέημερος ως προς την αποδοχή της εργασίας τους. Στην νομολογία του Αρείου Πάγου τα τελευταία έτη φαίνεται γίνεται δεκτική η άποψη ότι με βάση τις διατάξεις του Αστικού Κώδικα (648, 656 ΑΚ) ο εργαζόμενος δεν έχει αξίωση για πραγματική απασχόληση, παρά μόνο όταν η μη αποδοχή της εργασίας συνιστά προσβολή της προσωπικότητας ή κατάχρηση δικαιώματος. Όμως η άποψη αυτή αποδίδει παρωχημένες αντιλήψεις για την σπουδαιότητα της εργασίας για τον άνθρωπο. Όπως δέχονται πολλές αποφάσεις των δικαστηρίων της ουσίας, καθώς και το μεγαλύτερο μέρος της θεωρίας, η εργασία αποτελεί κατ' εξοχήν έναν από τους σπουδαιότερους παράγοντες της ανάπτυξης της προσωπικότητας του ανθρώπου. Η αξίωση για μισθούς υπερμερείας δεν αρκεί από μόνη της για την προστασία του δικαιώματος εργασίας. Έτσι, σύμφωνα με τις σύγχρονες αντιλήψεις, το δικαίωμα αυτό πρέπει να αναγνωρίζεται χωρίς διακρίσεις σε όλους, ανεξαρτήτως του είδους της εργασίας που παρέχουν. Εξ άλλου η νομολογία του Αρείου Πάγου πολλές φορές καταλήγει στο παράδοξο αποτέλεσμα εργαζόμενοι, οι οποίοι μετά από κοπιαστικούς και πολυδάπανους δικαστικούς αγώνες δικαιώθη-

καν στα δικαστήρια, παρ' όλο που η απόλυσή τους κρίθηκε άκυρη, εν συνεχεία η αξιωσή τους για μισθούς υπερμερείας να απορρίπτεται ως καταχρηστική, το οποίο δεν θα συνέβαινε αν ο εργοδότης τους απασχολούσε ως όφειλε. Η αναγνώριση του δικαιώματος για πραγματική απασχόληση εναρμονίζεται, άλλωστε, καλύτερα με την υποχρέωση πρόνοιας που έχει ο εργοδότης (άρθρο 288 ΑΚ), καθώς και με τη συνταγματική προστασία του δικαιώματος εργασίας (άρθρ. 22 Σ), της ελεύθερης ανάπτυξης της προσωπικότητας (άρθρο 5 Σ) και του σεβασμού της αξίας του ανθρώπου (άρθρο 2 Σ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ
ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 63
Προθεσμία

Στην περ. 5 της παρ. 1 του άρθρου 525 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ρητά ορίζεται ότι στην περίπτωση κατά την οποία, με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου διαπιστώνεται παραβίαση δικαιώματος, σχετικά με την διαδικασία που τηρήθηκε ή την ουσιαστική διάταξη που εφαρμόστηκε, η ποινική διαδικασία επαναλαμβάνεται, προς το συμφέρον του καταδικασμένου για κακούργημα ή πλημμέλημα. Παράλληλα και στον τελευταίο σχετικό με την επιτάχυνση της διοικητικής δίκης ν. 3900/2010, περιλήφθηκαν διατάξεις (άρθρο 105 Α παρ. 2 και 3) που προβλέπουν την άσκηση αίτησης επανάληψης της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου που εξέδωσε απόφαση, η οποία, σύμφωνα με κρίση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος αναφορικά με το δικαίωμα χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή διάταξης ουσιαστικού δικαίου της Σύμβασης (αρθ. 105 παρ. 1). Παρόμοια ρύθμιση προβλέπεται με το άρθρο 76 του σχεδίου νόμου για τη διαδικασία ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Έτσι, σύμφωνα με τα παραπάνω, ως αυτονόητο προκύπτει, ότι με όμοιο τρόπο επιβάλλεται να ρυθμίζονται οι υπαγόμενες στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων υποθέσεις. Γι' αυτό και για την ταυτότητα του λόγου είναι ανάγκη να υιοθετηθούν ανάλογου περιεχομένου διατάξεις στο οικείο περί αναψηλάφησης άρθρο 544 του ΚΠολΔ.

Οι ρυθμίσεις αυτές είναι απαραίτητες, καθόσον δεν είναι νοητό από πλευράς λειτουργίας του κράτους δικαίου να μην αρθεί το οξύμωρο να έχουν δικονομικό δικαίωμα οι πολίτες για τη δικαίωσή τους στα πεδία εφαρμογής του Κώδικα Ποινικής και Διοικητικής Δικονομίας, όχι όμως και του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

Για την προθεσμία που ορίζεται στον άρθρο 545 ελήφθησαν υπόψιν οι προθεσμίες που προβλέπονται στη διαδικασία ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

Άρθρο 64
Ομοδικία στον Άρειο Πάγο – Ερημοδικία
– Απαράδεκτη συζήτηση

Είναι γνωστό ότι επί περισσότερων ομοδικιών που ασκούν την αναιρεση ή επισπεύδουν την συζήτησή της, εάν δεν παρίσταται κάποιος από αυτούς ή δεν έχει εξουσιοδοτήσει με πληρεξούσιο τον παριστάμενο δικηγόρο,

κηρύσσεται απαράδεκτη η συζήτηση ως προς όλους, κατά την πάγια ερμηνεία που έχει προσδώσει στις διατάξεις των άρθρων 94 παρ. 1, 96 παρ. 1 και 2, 104 και 576 παρ. 1 και 3 του ΚΠολΔ ο Άρειος Πάγος (657/2005, ΟΛΑΠ 9/2003). Η λύση αυτή όμως είναι όλως ανεπιεικής για τους επιμελείς διαδικούς, αφού χωρίς να είναι υπαίτιοι, ματαιούται η συζήτηση της υποθέσεώς τους και διωννίζεται η δίκη. Έρχεται δε η πρακτική αυτή σε πλήρη αντίθεση με τη βούληση για την επιτάχυνση των δικών.

Η λύση που δίνεται με προτεινόμενη διάταξη εναρμονίζεται, άλλωστε, και με εκείνη που δόθηκε πρόσφατα με το άρθρο 131 παρ. 2 ν. 4070/2012 (Α΄82).

Άρθρο 65

Εξαιτίας της παρατεταμένης οικονομικής κρίσης πολλοί μισθωτές ζητούν με αγωγές να αναπροσαρμοστούν τα μισθώματα δυνάμει των διατάξεων των άρθρων 288 και 388 του Αστικού Κώδικα. Η απόφαση έχει διαπλαστικό περιεχόμενο, και ανατρέπει στην ημερομηνία άσκησης της αγωγής. Η καθυστέρηση στην εκδίκαση της υπόθεσης απ' ενός μεν μπορεί να έχει δυσμενείς συνέπειες για τον μισθωτή, ο οποίος μη δυνάμενος να καταβάλει το μίσθωμα να αποβάλλεται από το μίσθιο δυνάμει διαταγής απόδοσης μισθίου, απ' ετέρου σε περίπτωση δικαίωσής του μετά από μεγάλο χρονικό διάστημα ο εκμισθωτής να μην δύναται να επιστρέψει τις διαφορές μισθωμάτων που θα προκύψουν. Συνεπώς, κρίνεται αναγκαία η παρούσα ρύθμιση ταχείας εκδίκασης των σχετικών αγωγών λόγω των ιδιαίτερων οικονομικών συνθηκών και προς αντιμετώπιση ζητήματος μείζονος σπουδαιότητας.

Άρθρο 66

Είναι αναγκαίο να ρυθμιστεί το ζήτημα της προσωρινής απασχόλησης του εργαζομένου στο μεσοδιάστημα από τη συζήτηση της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης, ζήτημα το οποίο ερίζεται στην νομολογία από δεκαετιών. Η ρύθμιση αυτή είναι προς το συμφέρον όλων των πλευρών: Ο εργαζόμενος, εφόσον το δικαστήριο κρίνει ότι απαιτείται να διαταχθεί το ασφαλιστικό αυτό μέτρο, διατηρεί προσωρινά τη θέση εργασίας και δεν αποξενώνεται από τον χώρο της εργασίας του. Ο εργοδότης δεν κινδυνεύει να κληθεί να πληρώσει δυσβάσταχτους μισθούς υπερμερείας, χωρίς να έχει ωφεληθεί τουλάχιστον την εργασία που αντιστοιχεί σ' αυτούς. Επιπροσθέτως, προάγεται και το δημοσιονομικό συμφέρον του κράτους, έχοντας ευεργετικά αποτελέσματα στο έλλειμμα, αφού ο προσωρινά απασχολούμενος θα σταματήσει να λαμβάνει επίδομα ανεργίας.

Άρθρο 67

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού διορθώνονται λάθη από παραδρομή.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 68

Τα εγκλήματα που τελούνται από μίσος εθνικό, φυλετικό, θρησκευτικό ή μίσος λόγω διαφορετικού γενετήσιου προσανατολισμού αντίκεινται ευθέως στις αρχές

της ελευθερίας, της δημοκρατίας, του σεβασμού των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών, καθώς και του κράτους δικαίου, αρχές στις οποίες θεμελιώνεται η Ευρωπαϊκή Ένωση και το πολίτευμα της χώρας.

Η ανάγκη καταπολέμησης τέτοιων εγκλημάτων προκύπτει όχι μόνο από την υποχρέωση εφαρμογής των ήδη ισχυουσών διατάξεων, αλλά και από την αρχή της απαγόρευσης των διακρίσεων με βάση τα ιδιαίτερα φυσικά και πολιτισμικά χαρακτηριστικά ομάδων ή προσώπων (όπως η φυλή, η θρησκεία, η εθνική καταγωγή κ.λπ.) και θεμελιώνεται στα δικαιώματα της ανθρώπινης ελευθερίας και αξιοπρέπειας και στις αρχές της δίκαιης και ίσης μεταχείρισης, που κατοχυρώνονται σε πολλά διεθνή κείμενα και συμβάσεις, όπως π.χ. στην Οικουμενική Διακήρυξη των Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων του Ο.Η.Ε. (άρθρα 1 και 2), στο Διεθνές Σύμφωνο για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα και στο όμοιο για τα Οικονομικά, Κοινωνικά και Πολιτιστικά Δικαιώματα (αντίστοιχα άρθρο 2), στη προαναφερθείσα Διεθνή Σύμβαση «περί καταργήσεως πάσης μορφής φυλετικών διακρίσεων» της 7.3.1966 (ν.δ. 494/1970), στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση για την Προάσπιση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και των Θεμελιωδών Ελευθεριών (άρθρο 14) και στο Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (άρθρα 21 και 22). Στην ελληνική έννομη τάξη οι παραπάνω αρχές και δικαιώματα κατοχυρώνονται ιδίως στα άρθρα 2§1, 5§2 και 20§1 του Συντάγματος.

Στην ελληνική έννομη τάξη, οι συμπεριφορές που αποβλέπουν σε φυλετικές διακρίσεις έχουν ποινικοποιηθεί, ως ένα βαθμό από τον ν. 927/1979, ενώ στο αρθ. 79 παρ. 3 εδαφ. γ' του Π.Κ. προβλέπεται ότι «Η τέλεση της πράξης από μίσος εθνοτικό, φυλετικό, θρησκευτικό ή μίσος λόγω διαφορετικού γενετήσιου προσανατολισμού κατά του παθόντος συνιστά επιβαρυντική περίπτωση».

Η τέλεση εγκλημάτων από τέτοιο μίσος συνιστούν απειλή για τις ομάδες και τα πρόσωπα, που γίνονται στόχος τους, γι' αυτό απαιτείται η παροχή από το κράτος αυξημένου βαθμού προστασίας με τη λήψη ποικίλων μέτρων χρησιμοποιώντας, μεταξύ άλλων, και τα μέσα του ποινικού δικαίου, ώστε να επιβάλλονται αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές κυρώσεις τόσο κατά των φυσικών προσώπων τα οποία διαπράττουν τέτοια εγκλήματα. Παρατηρείται μάλιστα σε μεγάλο βαθμό η αύξηση των ρατσιστικών επιθέσεων κατά αλλοδαπών που βρίσκονται στη χώρα μας, επιθέσεις που προσλαμβάνουν ιδιαίτερα επικίνδυνα χαρακτηριστικά.

Είναι αναγκαίο ως εκ τούτου να προβλεφθεί ότι οι ποινές φυλάκισης για τα εγκλήματα που τελούνται από μίσος φυλετικό, θρησκευτικό ή μίσος λόγω διαφορετικού γενετήσιου προσανατολισμού κατά του παθόντος και για τα οποία ήδη υπάρχει η νομοθετική πρόβλεψη του άρθρου 79 παρ. 3 ΠΚ περί επιβαρυντικής περίπτωσης, δεν θα αναστέλλονται και δεν θα μετατρέπονται, ώστε να επισημανθεί η κοινωνική αποδοκιμασία της πράξης και να εμπεδωθεί ο γενικοπροληπτικός και ειδικοπροληπτικός χαρακτήρας της ποινής για εγκλήματα που γίνονται από τέτοιο μίσος.

Άρθρο 69

1. Με το άρθρο 4 παρ.2 του ν.3904/2010, στο άρθρο 105 του Ποινικού προστέθηκε παράγραφος 7, με την οποία προβλέφθηκε ο ευεργετικός υπολογισμός της ποι-

νής -μεταξύ άλλων περιπτώσεων- και για κρατούμενους που έχουν διαπιστωμένο από υγειονομική επιτροπή ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω. Λόγω του ότι με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω δίδεται βάσει της ισχύουσας νομοθεσίας το δικαίωμα σε κάθε ασφαλισμένο να λάβει υπό τις προϋποθέσεις του αριθμού των ενσήμων του μέχρι και πλήρη σύνταξη ένεκα αναπηρίας, κρίση που συνεπάγεται αποδεδειγμένη ανικανότητα προς εργασία, πρέπει για λόγους ίσης μεταχείρισης των ανικάνων προς εργασία κρατουμένων, να τροποποιηθεί το προβλεπόμενο ποσοστό από 80% και άνω σε 67% και άνω, εφόσον τούτο έχει διαπιστωθεί από υγειονομική επιτροπή.

2. Στο άρθρο 108 του Ποινικού Κώδικα, προβλέπεται η αυτοδίκαιη άρση της απόλυσης σε όποιον κατά το χρόνο δοκιμασίας του επιβληθεί αμετάκλητη ποινή φυλάκισης ανώτερη από έξι (6) μήνες.

Με την τροποποίηση εισάγεται η αύξηση του κατώτατου ορίου ποινής που δικαιολογεί την άρση της απόλυσης από έξι (6) μήνες σε ένα έτος φυλάκιση. Η άρση της απόλυσης για τέλεση πλημμελήματος που τιμωρήθηκε με ποινή μεταξύ έξι (6) μηνών και ενός έτους, θα ήταν συνέπεια δυσανάλογα βαριά σε σχέση με τον ελαφρό χαρακτήρα του νέου πλημμελήματος.

Άρθρα 70, 71 και 72

Για την αντιμετώπιση της διαφθοράς και την ενίσχυση της διαφάνειας στη χώρα μας, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει προωθήσει σειρά μέτρων, όπως με τους νόμους 3849/2010, 3932/2011, 3961/2011, 4022/2011.

Με το άρθρο 16 του ν.3849/2010 προβλέφθηκε ευθέως με προσθήκη τελευταίου εδαφίου στο άρθρο 35 ΚΠΔ, ότι για τα εγκλήματα διαφθοράς που τελούνται από υπαλλήλους, η διεξαγωγή της ανάκρισης και η εισαγωγή στο ακροατήριο γίνεται κατ' απόλυτη προτεραιότητα. Όμως, η διάταξη αυτή δεν απέδωσε τα αναμενόμενα.

Γι' αυτό και με τον ν.4022/2011 προσδιορίστηκε με απολύτως σαφή τρόπο ποιες υποθέσεις δικάζονται κατά προτεραιότητα και ποιό ακριβώς είναι το περιεχόμενο της κατά προτεραιότητα εκδίκασής τους. Συγκεκριμένα, στην ειδική αυτή διαδικασία υπήχθησαν κακουργήματα υπουργών, υφυπουργών, γενικών και ειδικών γραμματέων υπουργείων, διοικητών, υποδιοικητών ή προέδρων διοικητικών συμβουλίων, ή διευθυνόντων ή εντεταλμένων συμβούλων ν.π.δ.δ., δημοσίων επιχειρήσεων, δημοσίων οργανισμών και ν.π.ι.δ. τη διοίκηση των οποίων ορίζει άμεσα ή έμμεσα το κράτος, αιρετών μονοπρόσωπων οργάνων των Ο.Τ.Α., καθώς και κακουργήματα ιδιαίτερα μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος ή μείζονος δημοσίου συμφέροντος.

Παράλληλα, πρέπει να επισημανθεί ότι το τελευταίο χρονικό διάστημα από την εντατικοποίηση των ηλεκτρονικών και άλλων ελέγχων που γίνονται σε δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, αποκαλύπτονται όλο και περισσότερες υποθέσεις διαφθοράς δημοσίων υπαλλήλων, για τις οποίες καθίσταται αναγκαία η επιτάχυνση των ανακριτικών διαδικασιών.

Η τελευταία ετήσια έκθεση (2011) του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης επιβεβαιώνει την ανάγκη ενίσχυσης του θεσμικού πλαισίου καταπολέμησης της διαφθοράς στον δημόσιο τομέα, καθώς και τη πλήττει το κράτος δικαίου, κλονίζει την εμπιστοσύνη των πολιτών

στους θεσμούς, ενώ στερεί πόρους από τη χώρα και αμαυρώνει την εικόνα της διεθνώς (σελ. 7-10).

Ως εκ τούτου καθίσταται αναγκαίο να εξασφαλιστεί, ό- τι τα κακουργήματα που τελούν υπάλληλοι στους οποί- ους έχει ανατεθεί προσωρινά ή μόνιμα η άσκηση δημό- σιας υπηρεσίας, ή δημοτικής ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, αλλά και όσα τελούν οι υπάλληλοι κα- τά την έννοια του άρθρου 263α του Ποινικού Κώδικα, δεν θα εκδικάζονται με τους συνήθεις ρυθμούς απονο- μής της Δικαιοσύνης, αλλά κατ' απόλυτη προτεραιότη- τα, σύμφωνα με μια σαφή και εξειδικευμένη διαδικασία και με διασφάλιση, βέβαια, των δικονομικών δικαιωμά- των των κατηγορουμένων.

Επίσης, για τους ίδιους λόγους είναι αναγκαία η νομο- θετική τροποποίηση των αρθ. 235 έως 237 του Ποινικού Κώδικα, ώστε αντί της έως τώρα δυννητικής επιβολής χρηματικής ποινής σε δωροδοκούμενους υπαλλήλους και άλλους δωροδοκούντες, που προβλέπεται από το αρθ. 81 του Ποινικού Κώδικα για τα εγκλήματα από φιλο- κέρδεια -διάταξη η οποία σε πλείστες περιπτώσεις δεν τύγγανε εφάρμογής- να θεσμοθετηθεί η υποχρεωτική ε- πιβολή χρηματικής ποινής, για τους παραβάτες των ανω- τέρω διατάξεων του Ποινικού Κώδικα, μέτρο που θα ενι- σχύσει σημαντικά τον γενικό προληπτικό και ειδικό προ- ληπτικό τους χαρακτήρα.

Άρθρο 72 α

Με την προωθούμενη διάταξη επιδιώκεται να αντιμε- τωπισθεί η αυθαίρετη και παράνομη κατάληψη εγκατα- στάσεων δημόσιας υπηρεσίας ή επιχείρησης κοινής ω- φέλειας κατά τον χρόνο που αυτή δεν λειτουργεί, πράξη που επίσης θέτει σε κίνδυνο την λειτουργία της υπηρε- σίας ή επιχείρησης.

Άρθρο 72 β

Με την προωθούμενη διάταξη επιδιώκεται να αντιμε- τωπισθεί η ανησυχητική αύξηση των κρουσμάτων λη- στείας από δράστες που φέρουν πολεμικό τυφέκιο ή πο- λυβόλο ή υποπολυβόλο ή χειροβομβίδα ή εκρηκτικό μη- χανισμό ή βαρύ όπλο ή όπλο πυροβολικού, καθότι τούτο ενέχει αυξημένη διακινδύνευση των εννόμων αγαθών των θυμάτων.

Άρθρο 72 γ

Με την προωθούμενη διάταξη προβλέπεται η ίδια ποι- νική μεταχείριση και για τους κατόχους του περιγραφό- μενου οπλισμού λόγω της αυξημένης επικινδυνότητας από την κατοχή τέτοιου υλικού.

Άρθρο 72 δ

Με την προτεινόμενη ρύθμιση, η οποία αφορά τα απο- στελλόμενα για εξέταση στη Διεύθυνση Εγκληματολογι- κών Ερευνών της ΕΛΑΣ (Τμήμα πυροβόλων όπλων ...) κατασχεθέντα όπλα και πυρομαχικά, τα οποία είναι σε ά- ριστη κατάσταση (ενεργά), σκοπεύεται η χρησιμοποίηση αυτών για τη φύλαξη των κτηριακών εγκαταστάσεων των εγκληματολογικών υπηρεσιών και η διενέργεια δο- κιμαστικών βολών. Με τον τρόπο αυτό εξοικονομείται α- πό το Δημόσιο δαπάνη ύψους 2.500 – 3.000 ευρώ ετη- σίως που απαιτείται για την αγορά πυρομαχικών και για

την προμήθεια οπλισμού για τον ανωτέρω σκοπό (φύλα- ξη – δοκιμαστικές βολές)

Άρθρο 73

Σύσταση Επιτροπής για τη σύνταξη νέου Ποινικού Κώδικα, νέου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και νέου Κώδικα περί Δικηγόρων

Με τις παραγράφους 1α, 2α, 3α και 4α του άρθρου συ- νίστανται "ειδικές επιτροπές" με την έννοια του άρθρου 76 παρ. 6 του ισχύοντος Συντάγματος, με αρμοδιότητα τη σύνταξη του νέου Ποινικού Κώδικα, του νέου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονο- μίας και του νέου Κώδικα περί Δικηγόρων, οι οποίοι κώδι- κες θα αντικαταστήσουν τους μέχρι σήμερα ισχύοντες Ποινικό Κώδικα, Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και Κώδικα περί Δικηγόρων, ως αυ- τοί έχουν τροποποιηθεί κατά καιρούς και ισχύουν σήμε- ρα. Ως εκ τούτου, για τη σύνταξη των νέων αυτών Κωδί- κων προωθείται η ειδική διαδικασία επιψήφισης δικαστι- κών και διοικητικών κωδίκων. Οι διατάξεις του παρόντος άρθρου επέχουν τη θέση των συνταγματικώς προβλεπό- μενων ειδικών νόμων, άλλως ειδικών άρθρων τυπικών νόμων, με περιεχόμενο τη σύσταση των άνω Επιτροπών και τη ρύθμιση συναφών με τη σύνθεση και τη λειτουρ- γία τους θεμάτων.

Με τις παραγράφους 1β, 2β και 3β, προβλέπεται η συ- γκρότηση εννεαμελών Επιτροπών, αναφορικά με τη σύ- νταξη του νέου Ποινικού Κώδικα, του νέου Κώδικα Ποι- νικής Δικονομίας και του νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονο- μίας, οι οποίες θα αποτελούνται από δικαστικούς και ει- σαγγελικούς λειτουργούς, μέλη ΔΕΠ Νομικών Σχολών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και δικηγόρους με εμπειρία και εξειδίκευση στα αντίστοιχα ζητήματα, ενώ αναφορικά με τη σύνταξη του νέου Κώδικα περί Δικηγό- ρων, με την παράγραφο 4β προβλέπεται η συγκρότηση εννεαμελούς Επιτροπής, η οποία θα αποτελείται από δι- κηγόρους, εκ των οποίων τέσσερις θα προτείνονται από την Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλό- γων και πέντε θα είναι δικηγόροι κύρους και μεγάλης ε- μπειρίας.

Με την παρ.5 παρέχεται η αναγκαία νομοθετική εξου- σιοδότηση προς τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, προκειμένου να συγκρο- τήσει την Επιτροπή και τη Γραμματεία της και να ρυθμί- ζεται ο χρόνος περάτωσης του έργου κάθε επιτροπής, ε- νώ η εξασφάλιση της απαραίτητης γραμματειακής υπο- στήριξης των επιτροπών από υπαλλήλους του Υπουργεί- ου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμά- των αποβλέπει στη δημιουργία της αναγκαίας υποδομής για την απρόσκοπτη και αποτελεσματική λειτουργία των Επιτροπών και την ουσιαστική υποβοήθηση του έργου τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

ΕΙΔΙΚΟΙ ΠΟΙΝΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ - ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ

Άρθρα 74

Για την αντιμετώπιση της διαφθοράς και την ενίσχυση της διαφάνειας στη χώρα μας, το Υπουργείο Δικαιοσύ- νης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων έχει προ- ωθήσει σειρά μέτρων, όπως με τους νόμους 3849/2010, 3932/2011, 3961/2011, 4022/2011.

Με το αρθ. 16 του ν.3849/2010 προβλέφθηκε ευθέως με προσθήκη τελευταίου εδαφίου στο άρθρο 35 ΚΠΔ, ότι για τα εγκλήματα διαφθοράς που τελούνται από υπαλλήλους, η διεξαγωγή της ανάκρισης και η εισαγωγή στο ακροατήριο γίνεται κατ' απόλυτη προτεραιότητα. Όμως, η διάταξη αυτή δεν απέδωσε τα αναμενόμενα.

Γι' αυτό και με τον ν.4022/2011 προσδιορίστηκε με απολύτως σαφή τρόπο ποιες υποθέσεις δικάζονται κατά προτεραιότητα και ποιό ακριβώς είναι το περιεχόμενο της κατά προτεραιότητα εκδίκασής τους. Συγκεκριμένα, στην ειδική αυτή διαδικασία υπήχθησαν κακουργήματα υπουργών, υφυπουργών, γενικών και ειδικών γραμματέων υπουργείων, διοικητών, υποδιοικητών ή προέδρων διοικητικών συμβουλίων, ή διευθυνόντων ή εντεταλμένων συμβούλων ν.π.δ.δ., δημοσίων επιχειρήσεων, δημοσίων οργανισμών και ν.π.ι.δ. τη διοίκηση των οποίων ορίζει άμεσα ή έμμεσα το κράτος, αιρετών μονοπρόσωπων οργάνων των Ο.Τ.Α., καθώς και κακουργήματα ιδιαίτερα μεγάλου κοινωνικού ενδιαφέροντος ή μείζονος δημοσίου συμφέροντος.

Παράλληλα, πρέπει να επισημανθεί ότι το τελευταίο χρονικό διάστημα από την εντατικοποίηση των ηλεκτρονικών και άλλων ελέγχων που γίνονται σε δημόσιες υπηρεσίες, οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης και νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου, αποκαλύπτονται όλο και περισσότερες υποθέσεις διαφθοράς δημοσίων υπαλλήλων, για τις οποίες καθίσταται αναγκαία η επιτάχυνση των ανακριτικών διαδικασιών.

Η τελευταία ετήσια έκθεση (2011) του Γενικού Επιθεωρητή Δημόσιας Διοίκησης επιβεβαιώνει την ανάγκη ενίσχυσης του θεσμικού πλαισίου καταπολέμησης της διαφθοράς στον δημόσιο τομέα, καθότι αυτή πλήττει το κράτος δικαίου, κλονίζει την εμπιστοσύνη των πολιτών στους θεσμούς, ενώ στερεί πόρους από τη χώρα και αμαυρώνει την εικόνα της διεθνώς (σελ. 7-10).

Ως εκ τούτου καθίσταται αναγκαίο να εξασφαλιστεί, ότι τα κακουργήματα που τελούν υπάλληλοι στους οποίους έχει ανατεθεί προσωρινά ή μόνιμα η άσκηση δημόσιας υπηρεσίας, ή δημοτικής ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου, αλλά και όσα τελούν οι υπάλληλοι κατά την έννοια του αρθ. 263α του Ποινικού Κώδικα, δεν θα εκδικάζονται με τους συνήθεις ρυθμούς απονομής της Δικαιοσύνης, αλλά κατ' απόλυτη προτεραιότητα, σύμφωνα με μια σαφή και εξειδικευμένη διαδικασία και με διασφάλιση, βέβαια, των οικονομικών δικαιωμάτων των κατηγορουμένων.

Άρθρο 75

Η διαφθορά είναι ένα φαινόμενο με πολλαπλά αίτια και αιτιατά, καθώς λαμβάνει πολυσύνθετες μορφές και λειτουργίες σε διάφορα επίπεδα. Το φαινόμενο αυτό κυμαίνεται από μία ξεχωριστή πράξη μιας πληρωμής που αντίκειται στο νόμο μέχρι την ενδημική δυσλειτουργία ενός πολιτικού και οικονομικού συστήματος. Η διαφθορά, η οποία υπάρχει όταν ένας πολιτικός αξιωματούχος ή κρατικός λειτουργός χρησιμοποιεί την εξουσία του με καταχρηστικό τρόπο (κυρίως με ευνοιοκρατία, αυθαιρεσία και χρηματισμό) για ιδιοτελείς σκοπούς, αποτελεί – κυρίως τις τελευταίες δεκαετίες – ισχυρό όπλο και της οργανωμένης εγκληματικής δραστηριότητας των εγκληματικών οργανώσεων, διαβρώνοντας το δημόσιο βίο και τις κρατικές υπηρεσίες. Τα στοιχεία δε για την έκταση του φαινομένου στην Χώρα μας είναι ιδιαίτερα ανησυχη-

τικά, με πολύπλευρες συνέπειες, όπως τη δημιουργία εισοδηματικής ανισότητας στον πληθυσμό, την υπονόμευση της αναλογικότητας του φορολογικού συστήματος, τη μείωση των επενδύσεων και έτσι την αποκλιμάκωση της οικονομικής ανάπτυξης, και με κόστος εν τέλει για την ίδια την δημοκρατία, αφού το πρόβλημα της διαφθοράς υπονομεύει την εμπιστοσύνη στους πολιτικούς θεσμούς και τα όργανα της Πολιτείας. Προβάλλει συνεπώς ως επιτακτική, για την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας του παρόντος νομοθετικού εργαλείου, η θεσμοθέτηση ενός οργάνου, που θα καθοδηγεί, εποπτεύει, συντονίζει και διευθύνει σε προδικαστικό επίπεδο όλους τους υπαλλήλους που διενεργούν ανακριτικές πράξεις και σχηματίζουν ποινικές δικογραφίες για τα κάθε είδους εγκλήματα διαφθοράς, θα συμβάλλει στην ανάπτυξη της διασυνοριακής συνεργασίας και θα υποβάλλει προτάσεις για αλλαγή του σχετικού νομοθετικού πλαισίου, για την ταχύτερη και αποτελεσματικότερη καταπολέμηση του φαινομένου. Η ορθή συστηματικά προσέγγιση του προβλήματος επιβάλλει το όργανο αυτό να είναι εισαγγελικός λειτουργός, δηλαδή ισόβιος δικαστικός λειτουργός, ο οποίος, σύμφωνα με το άρθρο 87 παρ. 1 του Συντάγματος, απολαμβάνει λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας. Προς την κατεύθυνση αυτή, εισάγεται με το άρθρο 3 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου ο θεσμός του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς. Πιο συγκεκριμένα, ορίζεται στις Εισαγγελίες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, Εισαγγελέας Εγκλημάτων Διαφθοράς, με βαθμό αντεισαγγελέα εφετών, από εκείνους που υπηρετούν στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών και Θεσσαλονίκης αντίστοιχα. Η τοποθέτησή τους διενεργείται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από απόφαση του οικείου Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου. Ο Εισαγγελέας Εγκλημάτων Διαφθοράς εκτελεί τα καθήκοντά του με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και συνεπικουρείται από δύο, τουλάχιστον, εισαγγελείς ή αντεισαγγελείς πρωτοδικών. Οι τελευταίοι ορίζονται από τους διευθύνοντες τις οικείες Εισαγγελίες, μετά από γνώμη του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς. Το έργο των αρμόδιων για τα εγκλήματα διαφθοράς Εισαγγελέων προβλέπεται να εποπτεύει και συντονίζει Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου που ορίζεται με πλήρη ή μερική απασχόληση από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Στα καθήκοντα του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, ανήκει η εποπτεία, η καθοδήγηση και ο συντονισμός των ενεργειών των γενικών κατά το άρθρο 33 παρ. 1 περ. α' του ΚΠΔ και ειδικών προανακριτικών υπαλλήλων, κατά την διενέργεια ερευνών, προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης για την εξακρίβωση τελέσεως των αδικημάτων αρμοδιότητάς του.

Άρθρο 76

Τακτικές άδειες κρατουμένων

Ο θεσμός χορήγησης τακτικών αδειών σε κρατούμενους, ο οποίος προβλέπεται στα σπουδαιότερα διεθνή και ευρωπαϊκά κείμενα που αφορούν και τη χώρα μας, (λ.χ. Ευρωπαϊκοί Σωφρονιστικοί Κανόνες, Σύσταση Νο R (82) 16, Στοιχειώδεις Κανόνες Μεταχείρισης των Κρατουμένων του Ο.Η.Ε.) και εφαρμόζεται σε πλείστες ευρωπαϊκές και τρίτες χώρες, δίδει τη δυνατότητα στους κρατούμενους ν' αποφύγουν τις δυσάρεστες συνέπειες του ιδρυματισμού, να μην αποκοπούν από το οικογενειακό τους περιβάλλον και να προετοιμάσουν την κοινωνική

τους επανένταξη.

Η εφαρμογή του ανωτέρω θεσμού στη χώρα μας, έχει αποδείξει ότι ετησίως το συντριπτικό ποσοστό των κρατουμένων (περί το 97%) είναι συνεπές ως προς την τήρηση των όρων της άδειάς τους.

Περαιτέρω με το ισχύον νομικό πλαίσιο γίνεται διάκριση ανάμεσα: α) σε αυτούς που κρατούνται για διαφορετικά είδη εγκλημάτων και έχουν ενιαία μεταχείριση και β) στους καταδικασμένους για υποθέσεις του ν. 3459/2006 που λαμβάνουν άδειες με επαχθέστερους όρους απ' όλους τους υπολοίπους κρατουμένους.

Η διαφορετική αντιμετώπιση ως προς τη χορήγηση αδειών είναι αντίθετη με το πνεύμα του νέου νόμου για τα ναρκωτικά.

Τον Ιούνιο του 2012, μάλιστα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αιτήθηκε προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να απαιτήσει εξηγήσεις από τη χώρα μας για διάφορα θέματα που αφορούν τις συνθήκες κράτησης των καταδικασμένων για τα ναρκωτικά.

Προκειμένου να ανταποκρίνεται η διάταξη περί τακτικών αδειών στη νέα φιλοσοφία του νόμου για τα ναρκωτικά πρέπει και οι κρατούμενοι αυτοί να λαμβάνουν τακτικές άδειες όπως οι υπόλοιποι. Πρέπει όμως να επισημανθεί ότι υπάρχουν κρατούμενοι που παραβιάζουν τους όρους χορήγησης αδειάς, ενώ το κύριο έγκλημα που τελεί η πλειονότητα αυτών που παραβιάζουν τις άδειες είναι αυτό της ληστείας, το ίδιο δε έγκλημα έχει παρατηρηθεί ότι τελείται ακόμα και κατά το χρόνο χορήγησης αδειάς από μερίδα κρατουμένων. Ως εκ τούτου, κρίνεται αναγκαίο όπως για τους καταδικασμένους της παρ. 2 του άρθρου 380 του Ποινικού Κώδικα, όπως τροποποιείται με το παρόν σχέδιο νόμου, να χορηγούνται τακτικές άδειες εφόσον έχουν εκτίσει τα δύο πέμπτα της ποινής τους χωρίς ευεργετικό υπολογισμό ημερών ποινής λόγω εργασίας και η κράτηση έχει διαρκέσει τουλάχιστον δύο έτη.

Επίσης, λόγω του υπερπληθυσμού των φυλακών, ο οποίος τη στιγμή αυτή εγγίζει τους 12.300 κρατουμένους με δυνατότητα κράτησης 9.300 κρατουμένων, και λόγω των εντάσεων που αναπτύσσονται από τον υπερσυνωστισμό, κρίνεται αναγκαία η έγκαιρη διεκπεραίωση των διαδικασιών χορήγησης αδειών και απολύσεων με όρο, προκειμένου να απορροφηθούν οι εντάσεις, γι' αυτό και πρέπει να διαγραφούν οι πειθαρχικές ποινές, εξαιρουμένων αυτών που αποδεικνύουν ιδιαίτερη επικινδυνότητα των τιμωρηθέντων, όπως στις περιπτώσεις βίας κατά προσωπικού, απόδρασης, δωροδοκίας προσωπικού ή εισαγωγής ναρκωτικών ουσιών σε σωφρονιστικό κατάστημα.

Άρθρο 77

Διαγραφές πειθαρχικών ποινών κρατουμένων

Ο θεσμός χορήγησης τακτικών αδειών σε κρατουμένους, ο οποίος προβλέπεται στα σπουδαιότερα διεθνή και ευρωπαϊκά κείμενα που αφορούν και τη χώρα μας, (λ.χ. Ευρωπαϊκοί Σωφρονιστικοί Κανόνες, Σύσταση Νο R (82) 16, Στοιχειώδεις Κανόνες Μεταχείρισης των Κρατουμένων του Ο.Η.Ε.) και εφαρμόζεται σε πλείστες ευρωπαϊκές και τρίτες χώρες, δίδει τη δυνατότητα στους κρατουμένους ν' αποφύγουν τις δυσάρεστες συνέπειες του ιδρυματισμού, να μην αποκοπούν από το οικογενειακό τους περιβάλλον και να προετοιμάσουν την κοινωνική τους επανένταξη.

Η εφαρμογή του ανωτέρω θεσμού στη χώρα μας, έχει αποδείξει ότι ετησίως το συντριπτικό ποσοστό των κρα-

τουμένων (περί το 97%) είναι συνεπές ως προς την τήρηση των όρων της άδειάς τους.

Περαιτέρω με το ισχύον νομικό πλαίσιο γίνεται διάκριση ανάμεσα: α) σε αυτούς που κρατούνται για διαφορετικά είδη εγκλημάτων και έχουν ενιαία μεταχείριση και β) στους καταδικασμένους για υποθέσεις του ν. 3459/2006 που λαμβάνουν άδειες με επαχθέστερους όρους απ' όλους τους υπολοίπους κρατουμένους.

Η διαφορετική αντιμετώπιση ως προς τη χορήγηση αδειών, πέραν της δημιουργίας αισθήματος αδικίας, εγείρει θέματα συνταγματικότητας ως προς την ισότητα και την αναλογικότητα της μεταχείρισης.

Τον Ιούνιο του 2012, μάλιστα, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο αιτήθηκε προς την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να απαιτήσει εξηγήσεις από τη χώρα μας για διάφορα θέματα που αφορούν τις συνθήκες κράτησης, μεταξύ αυτών και για τη ποινική και σωφρονιστική μεταχείριση των κρατουμένων του ν. 3459/2006.

Προκειμένου να υπάρξει ίση μεταχείριση όλων των ενήλικων και ανηλικών κρατουμένων κρίνεται αναγκαίο να ενοποιηθούν οι όροι χορήγησης τακτικών αδειών, ώστε να μπορούν και οι κρατούμενοι για παραβάσεις του ανωτέρω νόμου να έχουν συντομότερη και άμεση επαφή με το οικογενειακό τους περιβάλλον και να προετοιμαστεί έτσι καλύτερα η κοινωνική τους επανένταξη.

Δεν πρέπει, όμως, να υποβαθμιστεί το γεγονός ότι υπάρχουν κρατούμενοι που παραβιάζουν τους όρους χορήγησης αδειάς τους και δεν επιστρέφουν από αυτές. Με το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο σε αυτές τις περιπτώσεις ο κρατούμενος δεν δικαιούται νέα τακτική ή εκπαιδευτική άδεια πριν από την πάροδο ενός έτους από την επιστροφή ή σύλληψή του. Ο σύντομος αυτός χρόνος αναστολής του δικαιώματος αδειάς δεν κρίνεται γενικοπροληπτικά και ειδικοπροληπτικά ικανός να αποτρέψει επαρκώς την παραβίαση των όρων της αδειάς και να επιβάλει τις σχετικές κυρώσεις στον παραβάτη. Γι' αυτό και είναι αναγκαία η τροποποίηση του άρθρου 58 παρ. 8 του ν. 2776/1999.

Επίσης, λόγω του υπερπληθυσμού των φυλακών, ο οποίος τη στιγμή αυτή εγγίζει τους 12.300 κρατουμένους με δυνατότητα κράτησης 9.300 κρατουμένων, και λόγω των εντάσεων που αναπτύσσονται από τον υπερσυνωστισμό, κρίνεται αναγκαία η έγκαιρη διεκπεραίωση των διαδικασιών χορήγησης αδειών και απολύσεων με όρο, προκειμένου να απορροφηθούν οι εντάσεις, γι' αυτό και πρέπει να διαγραφούν οι πειθαρχικές ποινές, εξαιρουμένων αυτών που αποδεικνύουν ιδιαίτερη επικινδυνότητα των τιμωρηθέντων, όπως στις περιπτώσεις βίας κατά προσωπικού, απόδρασης, δωροδοκίας προσωπικού ή εισαγωγής ναρκωτικών ουσιών σε σωφρονιστικό κατάστημα.

Άρθρο 78

Δημοσιοποίηση προσωπικών δεδομένων κατηγορουμένων

Το ζήτημα της δημοσιοποίησης δεδομένων κατηγορουμένων ήλθε προσφάτως στην επικαιρότητα με αφορμή τη δημοσιοποίηση της εικόνας και των στοιχείων των οροθετικών υποδίκων. Με το αρθ. 9 του Συντάγματος κατοχυρώνεται το δικαίωμα του ατόμου στην προστασία των προσωπικών του δεδομένων του. Το δικαίωμα αυτό διέπεται και από την αρχή της αναλογικότητας. Ως εκ τούτου η δημοσιοποίηση δεδομένων ενός προσώπου σχετικά με ποινικές διώξεις ή καταδικές ή άλλα προσω-

πικά και δη ευαίσθητα δεδομένα δεν μπορεί παρά να γίνεται με τον αναγκαίο περιορισμό των δυσμενών συνεπειών της δημοσιοποίησης και γι' αυτό με την αναγκαία ουσιαστική και δικονομική θωράκιση των διαδικασιών δημοσιοποίησης.

Το αρθ. 2 στοιχ. β' εδαφ. β' του ν. 2472/1997, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 3 του αρθ. 8 του ν. 3625/2007, ορίζει ότι «Ειδικά για τα σχετικά με ποινικές δίωξεις ή καταδικές δύναται να επιτραπεί η δημοσιοποίηση μόνον από την εισαγγελική αρχή για τα αδικήματα που αναφέρονται στο εδάφιο β' της παραγράφου 2 του άρθρου 3 με διάταξη του αρμόδιου Εισαγγελέα Πρωτοδικών ή του Εισαγγελέα Εφετών, εάν η υπόθεση εκκρεμεί στο Εφετείο. Η δημοσιοποίηση αυτή αποσκοπεί στην προστασία του κοινωνικού συνόλου, των ανηλίκων, των ευάλωτων ή ανίσχυρων πληθυσμιακών ομάδων και προς ευχερέστερη πραγμάτωση της αξίωσης της Πολιτείας για τον κολασμό των παραπάνω αδικημάτων».

Είναι λοιπόν δικαιοπολιτικά ορθό και αναγκαίο να προβλεφθεί προς περαιτέρω θεσμική κατοχύρωση των δικαιωμάτων υποδίκων ή καταδίκων πως η εισαγγελική διάταξη πρέπει να είναι ειδικά και πλήρως αιτιολογημένη και να προσδιορίζεται ο τρόπος και ο χρόνος δημοσιοποίησης, με ταυτόχρονη κατοχύρωση του δικαιώματος προσφυγής των θιγόμενων προσώπων, με τη τήρηση, όμως, σύντομων προθεσμιών (2 ημερών).

Άρθρο 79

Θέσεις του προσωπικού των Καταστημάτων Κράτησης

Από το έτος 2010 έως σήμερα έχουν συνταξιοδοτηθεί άνω των τριακοσίων (300) σωφρονιστικών υπαλλήλων, χωρίς να έχουν γίνει νέες προσλήψεις. Η έλλειψη προσωπικού στα Καταστήματα Κράτησης δημιουργεί σοβαρά ζητήματα ασφαλείας. Με την υπ' αριθ. 19/20.6.2012 Πράξη του υπουργικού συμβουλίου εγκρίθηκε η πρόσληψη 500 υπαλλήλων για τη στελέχωση των Καταστημάτων Κράτησης. Με δεδομένες τις υπάρχουσες ελλείψεις και το γεγονός ότι αναμένεται η λειτουργία δύο (2) νέων σωφρονιστικών καταστημάτων στην Αγία Χανίων και στο Νικηφόρο Δράμας, και δεδομένου ότι με το ν.4024/2011 καταργήθηκαν οι κενές οργανικές θέσεις στο Δημόσιο τομέα, καθίσταται αναγκαίο προς κάλυψη των υφισταμένων αναγκών να αυξηθούν οι θέσεις των Καταστημάτων Κράτησης της χώρας.

Άρθρο 80

Διάθεση κατασχεμένων αυτοκινήτων σε καταστήματα κράτησης

Με το νόμο ν. 3938/2011 δόθηκε η δυνατότητα στην Ελληνική Αστυνομία, το Λιμενικό Σώμα, την Ελληνική Ακτοφυλακή και το Πυροσβεστικό Σώμα να προμηθεύονται οχήματα που έχουν κατασχεθεί οποτεδήποτε ως αντικείμενα λαθρεμπορίας, ως μέσα μεταφοράς ναρκωτικών ουσιών, λαθρεμπορευμάτων ή παράνομων μεταναστών και ως μέσα παράνομης διακίνησης όπλων ή αρχαιοτήτων, εφόσον παρέλθουν τρεις μήνες από την ημερομηνία κατάσχεσης τους και στο διάστημα αυτό δεν έχει εκδοθεί ή δεν έχει καταστεί αμετάκλητο βούλευμα ή απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου για την άρση της κατάσχεσης και την απόδοση των μέσων αυτών στους ιδιοκτήτες τους.

Λόγω του ότι υπάρχουν παρόμοιες αυξημένες ανάγκες στα καταστήματα κράτησης της Χώρας και χρειάζεται αντικατάσταση των οχημάτων τους, πρέπει η δυνατότητα προμήθειας οχημάτων να επεκταθεί και στα καταστήματα κράτησης της χώρας τροποποιούμενης της σχετικής διάταξης.

Με την προτεινόμενη ρύθμιση προστίθεται τέταρτη παράγραφος στο άρθρο 13 του ν. 3772/2009, που προβλέπει την παροχή υπηρεσιών υγείας στα καταστήματα κράτησης, από το ιατρικό και νοσηλευτικό προσωπικό των οικείων νοσοκομείων.

Άρθρο 81

Ρυθμίσεις που αφορούν στη συγκρότηση του Συμβουλίου Χαρίτων

Η προτεινόμενη ρύθμιση αποσκοπεί στην κάλυψη των αναγκών που σχετίζονται με την κατά Νόμο συγκρότηση του Συμβουλίου Χαρίτων ως συνταγματικού θεσμού λειτουργούντος στους κόλπους του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, όπως αυτές ανέκυψαν ως συνέπεια της έναρξης ισχύος των διατάξεων του ν. 4024/2011 (Α' 226). Ειδικότερα, μετά την υιοθέτηση του ενιαίου μισθολογίου - βαθμολογίου των δημοσίων υπαλλήλων, στην Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων υπηρετεί ελάχιστος και σε κάθε περίπτωση ανεπαρκής αριθμός υπαλλήλων με βαθμό Α'. Κατά συνέπεια δε της ισχύουσας νομοθετικής απαίτησης για συμμετοχή αποκλειστικά και μόνο υπαλλήλων βαθμού Α' στο Συμβούλιο Χαρίτων και πάντοτε υπό τα σημερινά πραγματικά δεδομένα, η νόμιμη συγκρότηση του Συμβουλίου καθίσταται ανέφικτη. Ως εκ τούτου, προτείνεται η απόλειψη της αναφοράς σε συγκεκριμένο βαθμό της δημοσιοϋπαλληλικής ιεραρχίας και η αντικατάστασή της με πρόβλεψη συμμετοχής στο Συμβούλιο για υπαλλήλους οι οποίοι προΐστανται Γενικής Διεύθυνσης ή Διεύθυνσης της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Κατ' αυτόν εξασφαλίζεται η νόμιμη συγκρότηση και λειτουργία του Συμβουλίου Χαρίτων, με παράλληλη διασφάλιση της επιστημονικής επάρκειας και εμπειρίας των υπαλλήλων - μελών του Συμβουλίου.

Άρθρο 82

Παροχή κοινωφελούς εργασίας

Με το ν. 3904/2010 τροποποιήθηκαν οι διατάξεις παροχής κοινωφελούς εργασίας και καθορίστηκε ο αριθμός ωρών κοινωφελούς εργασίας που κυμαίνονται από 100 έως 240 ώρες για ποινής ενός έτους, 241 έως 480 ώρες για ποινή από ένα έως δύο έτη και 481 έως 720 ώρες για ποινή από δύο έως τρία έτη, αντί του προϋφιστάμενου καθεστώτος, όπου καθοριζόταν ο αριθμός ωρών κοινωφελούς εργασίας που αντιστοιχούσαν σε κάθε ημέρα φυλακίσεως.

Για λόγους ισότητας ως προς την μεταχείριση των καταδικασθέντων προ της ισχύος του ν. 3904/2010, με αυτούς που καταδικάστηκαν μετά την ισχύ του νόμου, πρέπει να δοθεί η δυνατότητα και στους καταδικασθέντες προ της τροποποίησης του νόμου να καθορίσουν την ποινή τους σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 3904/2010.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Π.Δ. 18/1989

Άρθρο 83
Αίτηση επανάληψης της διαδικασίας

Στην περ. 5 της παρ. 1 του άρθρου 525 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, ρητά ορίζεται ότι στην περίπτωση κατά την οποία, με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου διαπιστώνεται παραβίαση δικαιώματος, σχετικά με την διαδικασία που τηρήθηκε ή την ουσιαστική διάταξη που εφαρμόστηκε, η ποινική διαδικασία επαναλαμβάνεται, προς το συμφέρον του καταδικασμένου για κακούργημα ή πλημμέλημα. Παράλληλα και στον τελευταίο σχετικό με την επιτάχυνση της διοικητικής δίκης ν. 3900/2010, περιλήφθηκαν διατάξεις (άρθρο 105 Α παρ. 2 και 3) που προβλέπουν την άσκηση αίτησης επανάληψης της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου που εξέδωσε απόφαση, η οποία, σύμφωνα με κρίση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος αναφορικά με το δικαίωμα χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή διάταξης ουσιαστικού δικαίου της Σύμβασης (αρθ. 105 παρ. 1). Παρόμοια ρύθμιση προβλέπεται με το άρθρο 76 του σχεδίου νόμου για τη διαδικασία ενώπιον του Ελεγκτικού Συνεδρίου.

Έτσι, σύμφωνα με τα παραπάνω, ως αυτονόητο προκύπτει, ότι με όμοιο τρόπο επιβάλλεται να ρυθμίζονται οι υπαγόμενες στην ακυρωτική διαδικασία υποθέσεις. Γι' αυτό και για την ταυτότητα του λόγου είναι ανάγκη να υιοθετηθούν ανάλογοι περιεχομένου διατάξεις και στο π.δ. 18/1989.

Οι ρυθμίσεις αυτές είναι απαραίτητες, καθόσον δεν είναι νοητό από πλευράς λειτουργίας του κράτους δικαίου να μην αρθεί το οξύμωρο να έχουν δικονομικό δικαίωμα οι πολίτες για τη δικαίωσή τους στα πεδία εφαρμογής του Κώδικα Ποινικής και Διοικητικής Δικονομίας, όχι όμως και του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και των ακυρωτικών διαφορών ενώπιον των Διοικητικών Δικαστηρίων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄
ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 84
Άσκηση δεύτερης προσφυγής

Κατά την προϊσχύσασα ρύθμιση του άρθρου 76 παρ.1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας αποκλειόταν η άσκηση δεύτερης αγωγής με το αυτό αντικείμενο από τον ίδιο ενάγοντα, ακόμη και σε περιπτώσεις στις οποίες η πρώτη αγωγή είχε απορριφθεί για λόγους τυπικούς και η αξίωση δεν είχε υποπέσει ακόμη σε παραγραφή.

Με το άρθρο 8 του ν. 3659/2008 τροποποιήθηκε η πιο πάνω ρύθμιση, ως αδικαιολόγητη και αντίθετη στη γενική δικονομική αρχή που συνάγεται από τα άρθρα 222 Του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και 29 παρ. 2 του π.δ. 341/1978, επιτράπηκε έτσι η άσκηση νεότερης αγωγής όταν η πρώτη έχει απορριφθεί τελεσιδικώς για τυπικούς λόγους, τάχθηκε, ωστόσο, ταυτοχρόνως στον ενάγοντα και συγκεκριμένη επαρκής προθεσμία για την άσκηση της νεότερης αγωγής, προκειμένου να μη διαιωνίζεται η σχετική εκκρεμότητα.

Με τη ρύθμιση αυτή, κατ' αναλογία με τις εν ισχύ διατάξεις του άρθρου 76 Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, επιδιώκεται η δυνατότητα θεραπείας περιπτώσεων απόρριψης προσφυγής για τυπικούς λόγους, ώστε, πέραν των άλλων, να αποτρέπεται η ιδιαίτερα δυσμενής συνέπεια που προκαλείται από την απόρριψη αυτή και να διασφαλίζεται πληρέστερα το δικαίωμα δικαστικής προστασίας των διαδίκων. Επιτυγχάνεται, εξάλλου, για την ταυτότητα του λόγου και για λόγους ασφάλειας δικαίου το ενιαίο της αντιμετώπισης ενδίκων βοηθημάτων που απορρίφθηκαν για τυπικό λόγο.

Άρθρο 85

Αδιαμφισβήτητο γεγονός αποτελεί η σώρευση ολόενα και περισσότερων φορολογικών υποθέσεων στα διοικητικά δικαστήρια, όπου εκκρεμούν και παραμένουν αδικαστες επί σειρά ετών, αποστερώντας έτσι τη δυνατότητα είσπραξης χρημάτων και εισροής τους στα δημόσια ταμεία, εξαιτίας της βραδύτητας στην εισαγωγή τους προς εκδίκαση και της συνακόλουθης βραδύτητας στην εκκαθάρισή τους.

Ως εκ τούτου, αναγκαιότητα συνιστά η κατά προτεραιότητα εκδίκαση των φορολογικών υποθέσεων μεγάλου αντικειμένου και ιδιαίτερου ενδιαφέροντος, ώστε ειδικότερα γι' αυτές να ορίζονται, συντομότερες, από τις υπόλοιπες φορολογικού-τελωνειακού χαρακτήρα διαφορές, δικάσιμοι, εξέλιξη που βάσιμα προσδοκάται ότι θα επιφέρει σημαντικό δημοσιονομικό όφελος.

ΜΕΡΟΣ Ζ΄
ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 86

Με την παρούσα ρύθμιση προστίθεται διάταξη στο τέλος της παραγράφου 7 του άρθρου 2 του ν. 3051/2002 (Α΄ 220), όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 61 του ν. 4055/2012(Α΄ 51), προκειμένου να διευκρινιστεί ότι κατά τη διαδικασία επανάληψης των συνεδριάσεων ακρόασης της αρχής μετέχουν τα ίδια μέλη αυτής, εκτός εάν τούτο δεν είναι εφικτό, λόγω αντικατάστασης, παραίτησης ή έλλειψης του μέλους της αρχής ή καθ' οιονδήποτε τρόπο απώλειας της ιδιότητάς του ως μέλους, ή όταν απουσιάζουν ή κωλύονται δικαιολογημένα. Επίσης, προβλέπεται ρητά ότι κατά τη διαδικασία επανάληψης εφαρμόζεται κατά τα λοιπά το νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο τέλεσης της παράβασης.

Από τις διατάξεις της παρούσης δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του τακτικού προϋπολογισμού για το τρέχον και τα επόμενα οικονομικά έτη.

ΜΕΡΟΣ Η΄
ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ - ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ – ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Άρθρο 87
Εκπαιδευτικές άδειες

Με το άρθρο 92 του ν. 4055/2012 "Δίκαιη δίκη και εύλογη διάρκεια αυτής" (Α΄ 51, έναρξη ισχύος 2.4.2012) αντικαταστάθηκε το άρθρο 46 του "Κώδικα Οργανισμού

Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών" (ν. 1756/1988, Α' 35) και ρυθμίστηκε το ζήτημα της χορήγησης στους δικαστικούς λειτουργούς εκπαιδευτικής άδειας απουσίας από τα καθήκοντά τους, με κατάργηση της δυνατότητας χορήγησης εκπαιδευτικής άδειας για παρακολούθηση προγράμματος μεταπτυχιακών σπουδών στην ημεδαπή. Ήδη, όμως, υπό το προϊσχύσαν νομοθετικό καθεστώς είχε χορηγηθεί, δυνάμει της υπ' αριθ. 3523/3.2.2011 "Καθορισμός του αριθμού των δικαστικών λειτουργών στους οποίους θα χορηγηθεί εκπαιδευτική άδεια απουσίας για σπουδές στην ημεδαπή, για το εκπαιδευτικό έτος 2011-2012" απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (Β' 114), εκπαιδευτική άδεια απουσίας σε δικαστικούς λειτουργούς, οι οποίοι έχουν γίνει δεκτοί και παρακολουθούν αναγνωρισμένο πρόγραμμα μεταπτυχιακών σπουδών σε νομική σχολή της ημεδαπής, για το ακαδημαϊκό έτος 2011-2012. Η συνταγματική αρχή της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης επιβάλλει τη ψήφιση της παρούσας μεταβατικής διάταξης, ούτως ώστε να μπορέσουν να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους οι δικαστικοί λειτουργοί, οι οποίοι, κατά την έναρξη ισχύος της ως άνω νέας ρύθμισης του άρθρου 92 του ν. 4055/2012, έχουν γίνει δεκτοί και παρακολουθούν αναγνωρισμένο πρόγραμμα μεταπτυχιακών σπουδών διετούς διάρκειας και οι οποίοι ευλόγως εμπιστεύτηκαν, στο πλαίσιο του προγραμματισμού της προσωπικής τους ζωής και της επαγγελματικής τους σταδιοδρομίας, τη διατήρηση της μεταβληθείσας έννομης κατάστασης για την ολοκλήρωση των σπουδών τους, παρακολουθώντας, μάλιστα, κάποιοι απ' αυτούς πρόγραμμα μεταπτυχιακών σπουδών σε νομική σχολή πανεπιστημίου εκτός της έδρας του δικαστηρίου, στο οποίο υπηρετούν.

Άρθρο 88

Ειδική Νομική Υπηρεσία

Με την παρούσα ρύθμιση επιδιώκεται η διεύρυνση της δυνατότητας στελέχωσης της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας του τρίτου εδαφίου της παρ. 10 του άρθρου 10 του ν. 2331/1995, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 7 του άρθρου 112 του ν. 4055/2012, η στελέχωση και η λειτουργία της οποία μέχρι σήμερα δεν έχει προχωρήσει, τόσο ως προς την ιδιότητα, όσο κι ως προς τα απαιτούμενα προσόντα και τον χρόνο απόσπασης του ειδικού επιστημονικού προσωπικού, προκειμένου να καθιερωθεί μεγαλύτερη ευελιξία και ευχέρεια στην επιλογή των προσώπων, να μεγαλώσει έτσι η δεξαμενή από την οποία καλύπτονται οι ανάγκες στελέχωσης της εν λόγω υπηρεσίας, με τρόπο πλέον λειτουργικό και δίχως να θίγεται στην ουσία και στον πυρήνα η βούληση και ο στόχος του νομοθέτη.

Άρθρο 89

Αντικατάσταση της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του ν. 3038/2002

Μετά από αίτηση δικηγόρου και μέλους του Ανωτάτου Πειθαρχικού Συμβουλίου των Δικηγόρων, ο οποίος κληρώθηκε ως μέλος του Ειδικού Δικαστηρίου Εκδικάσεως Αγωγών Κακοδικίας και επίλυσης των διαφορών του άρθρου 88 παρ. 2 του Συντάγματος, τακτικό για το έτος

2005, αναπληρωματικό για τα έτη 2006 και 2007 και τακτικό για το έτος 2008, εκδόθηκε η υπ' αρ. 1849/2009 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας η οποία ακυρώνει την εκδηλωθείσα με την προσβαλλομένη υπ' αριθ.2/16924/0022/22.4.2008 κοινή απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης και του Υφυπουργού Οικονομίας και Οικονομικών παράλειψη της Διοικήσεως να καθορίσει αποζημίωση για τα μέλη, τακτικά και αναπληρωματικά, του Ειδικού Δικαστηρίου των άρθρων 99 και 88 παρ. 2 του Συντάγματος από το έτος 2005 και έως την δημοσίευση της εν λόγω αποφάσεως (8.5.2008) καθώς και η υπουργική αυτή απόφαση κατά το μέρος που με αυτήν καθορίζεται για τα μέλη του εν λόγω Δικαστηρίου, τακτικά και αναπληρωματικά αποζημίωση κατά συνεδρίαση

Για τη συμμόρφωση της Διοίκησης με την υπ' αριθ.1849/2009 απόφαση του Συμβουλίου της Επικρατείας, προτείνεται η αντικατάσταση της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του ν. 3038/2002 ώστε η αποζημίωση των μελών του δικαστηρίου του άρθρου 99 του Συντάγματος να καθορίζεται επί μηνιαίας βάσεως.

Άρθρο 90 – Άρθρο 91

Με το άρθρο 48 του ν. 2721/1999 συνεστήθη ειδική υπηρεσία στο Υπουργείο Δικαιοσύνης με τίτλο "Υπηρεσία Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης" και σκοπό της την εξωτερική φρούρηση των Καταστημάτων Κράτησης την φρούρηση των νοσηλευομένων σε οποιοδήποτε θεραπευτήριο καταδικών και υποδίκων και η συνοδεία αυτών προς ανάκριση, εμφάνιση σε δικαστήριο, ιατρική εξέταση, εκτέλεση έκτακτης άδειας ή άλλου έργου.

Λόγω του ότι ανάγκες φύλαξης και υποστήριξης έχει και η Κεντρική Υπηρεσία του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, τα δικαστικά μέγαρα, αλλά και τα καταστήματα κράτησης στα οποία έχει αυξηθεί, σε άνω των τριακοσίων, ο αριθμός των διοικητικών υπαλλήλων και υπαλλήλων φύλαξης που αποχώρησαν τα τρία τελευταία έτη λόγω συνταξιοδότησης, χωρίς να αναπληρωθούν, και έτσι, υπάρχει άμεση διακινδύνευση της αποτελεσματικής και ασφαλούς φύλαξης των καταστημάτων κράτησης, είναι αναγκαίο να επεκταθεί ο σκοπός και η αποστολή της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης, ώστε, στο μέτρο του δυνατού, να ικανοποιήσει τις αυξημένες συνολικές ανάγκες προσωπικού.

Άρθρο 92

Με την προτεινόμενη διάταξη παρατείνονται οι προθεσμίες του άρθρου 37 του ν. 3904/2010, οι οποίες παρατάθηκαν με την κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Προστασίας του Πολίτη με αριθμό 171/2.1.2012 (111/2.2.2012 τ. Β'), που εκδόθηκε κατ' εξουσιοδότηση του, αφ' ενός μεν επειδή δεν έχουν προαχθεί στο βαθμό του Υπαρχιφύλακα υπάλληλοι της Εξωτερικής Φρούρησης, ώστε να επανδρωθούν οι Υπηρεσίες Εξωτερικής Φρούρησης, με βαθμοφόρους, αφ' ετέρου δε διότι, λόγω της έλλειψης προσωπικού, οι μεταγωγές των κρατουμένων δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν χωρίς τη συνδρομή της Ελληνικής Αστυνομίας.

Άρθρα 93 - 94 - 95

Με το άρθρο 14 του ν. 2190/1994, όπως τροποποιήθηκε και συμπληρώθηκε με τις διατάξεις του ν. 3812/2009 εξαιρέθηκαν από τις διαδικασίες επιλογής του ΑΣΕΠ διάφορες κατηγορίες προσωπικού, μεταξύ των οποίων στρατιωτικοί, το μη πολιτικό προσωπικό του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη κλπ. Με τη συγκεκριμένη πρόταση στις διατάξεις περί μη υπαγωγής στο ν. 2190/1994 υπάγονται και το προσωπικό κατηγορίας ΔΕ φύλαξης και οι εξωτερικοί φρουροί, λόγω του ότι κατά την αξιολόγησή τους προς πρόσληψη, πρέπει να ισχύει αναλογικώς, λόγω και της ομοιότητας των αναγκών ότι και για τις κατά τα ανωτέρω κατηγορίες προσωπικού των Υπουργείων Εθνικής Άμυνας και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη.

Με το άρθρο 94 ορίζεται ο τρόπος αναπλήρωσης του Γενικού Διευθυντή Σωφρονιστικής Πολιτικής του Υπουργείου κατά την αξιολόγηση της πρόσληψης του ανωτέρω προσωπικού.

Τέλος, με το άρθρο 95 ρυθμίζονται θέματα προσωπικού.

Άρθρο 96

Με τα εδάφια 2 έως 5 του άρθρου 4 παρ. 1 του ν. 3068/2002, τα οποία προστέθηκαν σε αυτό με το άρθρο 326 παρ. 5 του ν. 4072/2012 καθιερώθηκε η υποχρέωση του διαδίκου, ο οποίος δικαιώθηκε με την έκδοση δικαστικής απόφασης, ή άλλου εκτελεστού τίτλου, από τον οποίο απορρέει υποχρέωση του δημοσίου σε καταβολή χρηματικού ποσού, να προσκομίσει ισόποση εγγυητική επιστολή τραπεζίτης. Μείωση του ποσού της εγγυητικής επιστολής που απαιτείται, μέχρι το ήμισυ της απαίτησης, είναι δυνατή μόνο μετά από απόφαση του δικαστή που εξέδωσε την απόφαση ή ενώπιον του οποίου εκκρεμεί το ένδικο μέσο ή βοήθημα. Ειδικότερα η διάταξη έχει ως εξής:

«Η εκτέλεση δικαστικών αποφάσεων ή άλλων εκτελεστών τίτλων, που υπόκεινται σε ένδικα μέσα ή βοηθήματα και από τους οποίους απορρέει χρηματική υποχρέωση του Δημοσίου, διενεργείται ύστερα από προσκόμιση εκ μέρους του δικαιούχου ισόποσης εγγυητικής επιστολής Τραπεζίτης. Το δικαστήριο, που εξέδωσε την εκτελεστέα απόφαση ή το δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί η εκδίκαση του ενδίκου βοηθήματος, μπορεί, κατόπιν σχετικού αιτήματος, αναλόγως της φερεγγυότητας του δικαιούχου ή των λοιπών εγγυήσεων που προσφέρει ή κρίνονται αναγκαίες να μειώσει το ύψος της εγγυητικής επιστολής μέχρι του ενός δευτέρου. Αν η άσκηση του ενδίκου βοηθήματος δεν υπόκειται σε χρονικό περιορισμό ο εκτελεστός τίτλος μπορεί να εκτελεσθεί χωρίς εγγύηση, μετά την άπρακτη πάροδο 90 ημερών από την επίδοσή του. Η εγγυητική επιστολή εκδίδεται υπέρ της υπηρεσίας, που είναι αρμόδια για την καταβολή, και επιστρέφεται μετά από την προσκόμιση πιστοποιητικού αμετάκλητης, υπέρ του αντιδίκου του υπόχρεου, επίλυσης της διαφοράς ή της μη άσκησης ενδίκου μέσου ή βοηθήματος μέσα στην προθεσμία που προβλέπεται από το νόμο.»

Όσον αφορά, όμως, στις απαιτήσεις των εργαζομένων από την εργασία τους (είτε με δημοσίου δικαίου, είτε με ιδιωτικού δικαίου εργασιακή σχέση) η διάταξη αυτή είναι όλως ανεπιεικής, εφόσον κατά την κοινή πείρα οι εργαζόμενοι βιοπορίζονται αποκλειστικά ή σε κάθε περίπτωση κυρίως με τον μισθό που λαμβάνουν και, ως εκ τού-

του, δεν έχουν την απαιτούμενη πιστοληπτική ικανότητα για να λάβουν εγγυητική επιστολή. Για να προσκομίσουν εγγυητική επιστολή υποχρεώνονται κάθε φορά να καταθέτουν στην Τράπεζα το αντίστοιχο ποσό ως εγγύηση. Συνακόλουθα, το βάρος αυτό είναι προδήλως επαχθές για τους εργαζόμενους, αφού στην πραγματικότητα μεταιώνει την αξίωση που έχουν για εκτέλεση της ευνοϊκής γι' αυτούς δικαστικής απόφασης. Έτσι, επιβάλλεται ο αποκλεισμός εφαρμογής της ανωτέρω διατάξεως του ν.3068/2002 για τους εργαζομένους, για όλες τις απαιτήσεις τους που προέρχονται από την εργασιακή τους σχέση, ανεξαρτήτως αν συνδέονται με το δημόσιο με δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου σχέση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ'
ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 97

Η απόφαση 6/2011 της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου έκρινε τα εξής:

«Κατά το άρθρο 25 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως τούτο ισχύει μετά την αντικατάσταση του κατά την αναθεώρηση του Συντάγματος 1975 με το από 6/17 Απριλίου 2001 Ψήφισμα της Ζ' Αναθεωρητικής Βουλής, "Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαιού του τελούν υπό την προστασία του κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιστη και αποτελεσματική άσκηση τους. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας". Από τη διάταξη αυτή προκύπτει, ότι αποδέκτης της επιταγής για σεβασμό της αρχής της αναλογικότητας είναι ο κοινός νομοθέτης, που θεσπίζει περιορισμό ατομικών δικαιωμάτων σύμφωνα με συνταγματική επιφύλαξη υπέρ του νόμου, την οποία και υλοποιεί, όχι δε και ο δικαστής, ο οποίος, απλώς οφείλει να ελέγχει αν η αρχή αυτή έχει τηρηθεί και, σε αρνητική περίπτωση, να αρνείται την εφαρμογή του νόμου ως αντισυνταγματικού. Η εν λόγω δε αρχή, η οποία κατατείνεται στην εκλογίκευση των επαχθών παρεμβάσεων της κρατικής εξουσίας στα ατομικά και κοινωνικά δικαιώματα του ανθρώπου και πολίτη, παραβιάζεται όταν η συγκεκριμένη κρατική παρέμβαση δεν είναι α) πρόσφορη για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται με αυτήν, β) αναγκαία για την επίτευξη του εν λόγω σκοπού, με την έννοια ότι το αυτό αποτέλεσμα δεν μπορεί να επιτευχθεί με ένα ανώδυνο η ηπιότερο μέσο, και γ) αναλογική εν στενή έννοια, δηλαδή να τελεί σε εσωτερική αλληλουχία προς τον επιδιωκόμενο σκοπό, ώστε η αναμενόμενη ωφέλεια να μην είναι ποιοτικά και ποσοτικά κατώτερη από τη βλάβη που προκαλείται (ΟΛΑΠ 6/2009, 27/2008). Με βάση τα εν λόγω κριτήρια της αρχής της αναλογικότητας αξιολογείται και η παρεχόμενη από το άρθρο 26 παρ. 1 του Συντάγματος εξουσία του νομοθέτη να θέτει, κατά τη ρύθμιση των βιοτικών σχέσεων και τον καθορισμό των κυρώσεων και υποχρεώσεων που απορρέουν από τη συμπεριφορά των πολιτών, ελάχιστα ή ανώτατα όρια, κατ' αφηρημένη αξιολόγηση, εντός των οποίων ο δικαστής προβαίνει στην εξειδίκευση του κανόνα δικαίου, βάσει των συγκεκριμένων περιστάσεων. Στα πλαίσια της

εξουσίας του αυτής ο νομοθέτης μπορεί να προσδιορίζει τόσο τις προϋποθέσεις αποζημίωσης και χρηματικής ικανοποίησης όσο και το ελάχιστο ποσό στο οποίο αποτιμάται η προσβολή της τιμής και της υπολήψεως του αδικηθέντος. Περαιτέρω, με τη διάταξη του άρθρου μόνου παρ. 2 του ν. 1178/1981, όπως τροποποιήθηκε με το 4 παρ. 10 εδ. β' του ν. 2328/1995, η κατά το άρθρο 932 ΑΚ χρηματική ικανοποίηση του αδικηθέντος για δυσφημιστικές και εξυβριστικές πράξεις που τελέστηκαν από τηλεοπτικούς σταθμούς καθορίζεται σε εκατό εκατομμύρια (100.000.000) δραχμές προκειμένου για σταθμούς εθνικής εμβέλειας και σε τριάντα εκατομμύρια (30.000.000) δραχμές προκειμένου για σταθμούς τοπικής ή περιφερειακής εμβέλειας, εκτός αν ζητήθηκε από τον ενάγοντα μικρότερο ποσό. Ο καθορισμός με τη διάταξη αυτή ελάχιστου ποσού χρηματικής ικανοποίησης σκοπό έχει να διασφαλίσει την προστασία των πολιτών από ιδιαίτερα έντονες, λόγω της δημοσιότητας, προσβολές της τιμής και της υπολήψεως τους και εντάσσεται στα μέτρα που λαμβάνει η Πολιτεία υλοποιώντας την επιβαλλόμενη από το άρθρο 2 παρ. 1 του Συντάγματος υποχρέωση της για σεβασμό και προστασία της αξίας του ανθρώπου. Όμως, η ρύθμιση αυτή αντιβαίνει στη διάταξη του άρθρου 25 παρ. 1 εδ. δ' του Συντάγματος και την θεσμοθετούμενη με αυτήν αρχή της αναλογικότητας, καθόσον η καθιέρωση με την ως άνω διάταξη μόνο του στοιχείου της εθνικής εμβέλειας του τηλεοπτικού σταθμού για τον καθορισμό του ελάχιστου ορίου χρηματικής ικανοποίησης στο, κατά τα διδάγματα της κοινής πείρας, ιδιαίτερα σημαντικό ποσό των 100.000.000 δραχμών, χωρίς να λαμβάνεται υπόψη το είδος και η βαρύτητα της προσβολής, δεν είναι εν στενή έννοια αναλογική, διότι η βλάβη που προκαλείται με την υποχρέωση καταβολής αυτού του χρηματικού ποσού είναι, στις περιπτώσεις ελαφρών εξ απόψεως είδους και βαρύτητας προσβολών, ακόμη και με την χωρική ευρύτητα που επάγεται η διάδοση αυτών μέσω τηλεοπτικού σταθμού εθνικής εμβέλειας, στις οποίες (περιπτώσεις) και αντιστοιχεί το εν λόγω κατώτατο όριο χρηματικής ικανοποίησης, δυσανάλογα επαχθέστερη από την επιδιωκόμενη ωφέλεια του σεβασμού και της προστασίας της αξίας του ανθρώπου, η τιμή και η υπόληψη του οποίου προσβλήθηκε.

Συνεπώς, η εν λόγω διάταξη ως αντισυνταγματική είναι ανίσχυρη και η εφαρμογή της από το δικαστήριο της ουσίας, με τον προσδιορισμό του καθοριζόμενου από αυτήν ελάχιστου ποσού χρηματικής ικανοποίησης, όχι ως εύλογη κατά την κρίση του, αλλά θεωρώντας ότι δεσμεύεται από την ανωτέρω διάταξη, μολοντί, κατά τις παραδοχές αυτού, το είδος και η βαρύτητα της προσβολής δε δικαιολογούν τον καθορισμό του εν λόγω ποσού, ιδρύει τον από τον αριθμό 1 του άρθρου 559 ΚΠολΔ αναιρετικό λόγο.»

Η ανωτέρω απόφαση αναφέρεται σε προσβολή της προσωπικότητας από πράξεις που τελέστηκαν από τηλεοπτικούς σταθμούς, αλλά τα ίδια ισχύουν *mutatis mutandis* και για προσβολές από Εφημερίδες, καθώς και για τα περιοδικά που κυκλοφορούν μέσω των Πρακτορείων Εφημερίδων.

Συνεπώς, κρίνεται απαραίτητη η αντικατάσταση της παραπάνω διάταξης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 98 Τροποποίηση διατάξεων του ν. 3386/2005

Με τις διατάξεις του άρθρου αυτού τροποποιείται το αρ. 44 του ν. 3386/2005, ώστε να διευκολύνεται η παρακολούθηση και ολοκλήρωση θεραπευτικών προγραμμάτων απεξάρτησης από αλλοδαπούς. Προβλέπεται πλέον ρητά ότι η παρακολούθηση τέτοιων προγραμμάτων συνιστά ανθρωπιστικό λόγο που δικαιολογεί την έκδοσης άδειας παραμονής.

Άρθρο 99 Τροποποίηση διατάξεων του άρθρου 73 του ν. 2812/2000

Με την προτεινόμενη τροποποίηση διευκολύνεται η εύρυθμη λειτουργία των δικαστηριακών υπηρεσιών στις περιπτώσεις εκείνες που ένας προϊστάμενος έχει επιδείξει άριστα δείγματα διοίκησης και οργάνωσης της γραμματείας του δικαστηρίου που προϊστάται (κατόπιν ασφαλώς ανάλογης αξιολόγησης του έργου του από τα υπηρεσιακά συμβούλια) και η διαπιστωμένη εμπειρία και γνώσεις του εξυπηρετούν το συμφέρον της υπηρεσίας, μέσω της παράτασης της θητείας του για μια ακόμη τριετία.

Άρθρο 100

Με την παρούσα ρύθμιση τροποποιείται η διάταξη του άρθρου 6 του ν. 3917/2011 (Α' 22), προκειμένου να ληφθούν υπόψη οι απαιτήσεις που επιβάλλονται από τις σύγχρονες τεχνολογικές εξελίξεις στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών. Ειδικότερα, ρητώς προβλέπεται ότι επιτρέπεται η παραγωγή ή η επεξεργασία των δεδομένων του άρθρου 5 εντός της Ελληνικής Επικράτειας ή σε χώρα εντός ή εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Η αποθήκευσή τους όμως επιβάλλεται να πραγματοποιείται, χωρίς υπαίτια καθυστέρηση, σε φυσικά μέσα, τα οποία βρίσκονται αποκλειστικά εντός των ορίων της Ελληνικής Επικράτειας, στην οποία επιβάλλεται να διατηρούνται επί 12 μήνες από την ημερομηνία της επικοινωνίας για τους σκοπούς του νόμου αυτού.

Από τις διατάξεις της παρούσης δεν προκαλείται δαπάνη εις βάρος του τακτικού προϋπολογισμού για το τρέχον και τα επόμενα οικονομικά έτη.

Άρθρο 101 Μεταβατικές διατάξεις Α' Μέρους

1. Η παράταση των χρονικών ορίων της παραγραφής με το άρθρο 32 παρ. 2 στοιχείο γ ενδέχεται να θεωρηθεί δυσμενέστερη διάταξη και επομένως μη καταλαμβάνουσα πράξεις τελεσθείσες έως την έναρξη ισχύος του παρόντος για τις οποίες δεν έχει εκδοθεί αμετάκλητη απόφαση. Έτσι όμως υφίσταται ο κίνδυνος να απορριφθεί το αίτημα αναβολής όσων κατηγορουμένων παρακολουθούν πρόγραμμα, εφόσον επίκειται η συμπλήρωση της παραγραφής κατά τις θεωρούμενες ως ευμενέστερες διατάξεις του αρ. 113 παρ. 3 του Ποινικού Κώδικα. Με

την διάταξη λοιπόν της πρώτης παραγράφου, ορίζεται ότι η κατ' αποτέλεσμα μακρύτερη παραγραφή των εγκλημάτων όσων παρακολουθούν προγράμματα απεξάρτησης καταλαμβάνει και τις έως τη θέση σε ισχύ του παρόντος τελεσθείσες πράξεις (κατ' απόκλιση από το άρθρ. 2 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα). Επιδιώκεται έτσι να διευκολυνθεί η απρόσκοπτη ολοκλήρωση των προγραμμάτων απεξάρτησης από εκείνους τους κατηγορούμενους που ήδη τα παρακολουθούν, και να αποτραπεί ο κίνδυνος απόρριψης των αιτημάτων αναβολής της δίκης τους.

2. Με τη διάταξη της δεύτερης παραγράφου επιδιώκεται να διασφαλιστεί η ομαλή λειτουργία των συμβουλευτικών ή θεραπευτικών προγραμμάτων απεξάρτησης που λειτουργούν ήδη στα σωφρονιστικά καταστήματα.

3. Επειδή δεν διερευνάτο πάντοτε από τα δικαστήρια εάν το έγκλημα περί του οποίου επρόκειτο είχε τελεσθεί για να διευκολυνθεί η χρήση ναρκωτικών ουσιών με τη διάταξη της τρίτης παραγράφου επιδιώκεται να επεκταθεί η αναστολή εκτέλεσης των καταδικαστικών αποφάσεων σε όφελος όσων έχουν ολοκληρώσει θεραπευτικά προγράμματα σε όλους τους αμετακλήτως καταδικασθέντες για αδικήματα της παρ. 1 του άρ. 32. 1. Η διάταξη αυτή καταλαμβάνει επίσης και αδικήματα για τα οποία, υπό το κράτος του ν. 3459/2006 ή των προγενέστερων νόμων, δεν χωρούσε ευεργετική ρύθμιση (όπως η ληστεία χωρίς ιδιαίτερη σκληρότητα ή η έκθεση ή οι διακεκριμένες κλοπές των εδ. α' και β' του άρ. 374 του Ποινικού Κώδικα).

4. Με την διάταξη της παρ. 4 επιδιώκεται να μετριαστεί η σωφρονιστική μεταχείριση όσων υπό το κράτος του ν. 3459/2006 ή των προγενέστερων αυτού νόμων καταδικάστηκαν αμετακλήτως σε ποινές που πιθανότατα υπό την ισχύ του παρόντος θα ήταν ελαφρύτερες. Η παρούσα διάταξη δεν αποκλίνει πολύ από τις ισχύουσες περί απόλυσης υπό όρους διατάξεις, καθώς απαιτεί την πραγματική έκτιση του 1/3 της ποινής, όπως και το άρθρο 105 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 102

Μεταβατικές διατάξεις Β' Μέρους

Κρίνονται απαραίτητες οι ρυθμίσεις για την εφαρμογή τροποποιούμενων διατάξεων με τον παρόντα νόμο.

Άρθρα 103- 104

Διατηρούμενες – Καταργούμενες διατάξεις

1. Τα άρθρα αυτά ορίζουν ποιες διατάξεις καταργούνται και ποιες διατηρούνται. Η διατήρηση της ισχύος της παρ. 2 του άρ. 1 του ν. 3459/2006 και των υπουργικών αποφάσεων που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση της παρ. 3 του άρ. 1 του ν. 3459/2006 κρίθηκε αναγκαία προκειμένου να μην προκύψουν προβλήματα ως προς το χαρακτηρισμό ως ναρκωτικών των ουσιών που περιλαμβάνονται στους οικείους πίνακες Α, Β, Γ και Δ, όπως αυτοί έχουν τροποποιηθεί.

Επίσης, διατηρούνται σε ισχύ οι διατάξεις του ν. 3459/2006 που ρυθμίζουν τα ζητήματα ίδρυσης και λειτουργίας των Κέντρων Απεξάρτησης Τοξικομανών Κρατουμένων Ελαιώνα Θηβών και Κασσάνδρας Χαλκιδικής (άρθρο 58) και τα Κέντρα Πρόληψης της Χρήσης Εξαρτησιογόνων Ουσιών (άρθρο 61 του ν. 3459/2006, όπως προστέθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 58 του ν. 3966/ 2011).

2. Η διάταξη προβλέπει τα εξής:

Εάν ο λόγος της αναβολής αναφανεί πέντε τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο, ο διάδικος ή ο συνήγορος του υποχρεούται, με ποινή το απαράδεκτο της προβολής του λόγου αυτού ενώπιον του επ' ακροατηρίω συνεδριάζοντος δικαστηρίου, να γνωστοποιήσει αυτόν εγγράφως στον αρμόδιο εισαγγελέα, μαζί με τα έγγραφα που τον αποδεικνύουν. Για την αναβολή αποφασίζει το δικαστήριο σε συμβούλιο, αφού ακούσει τη γνώμη του εισαγγελέα χωρίς την παρουσία διαδίκων και, προκειμένου για δίκη ενώπιον των μικτών ορκωτών δικαστηρίων, το συμβούλιο των εφετών. Ο γραμματέας της αρμόδιας εισαγγελίας ενημερώνει τους μάρτυρες και τους νομιμοποιηθέντες διαδίκους για τη νέα δικάσιμο.

Από την έως τώρα εφαρμογή της διάταξης προέκυψε ότι υπάρχει δυσλειτουργία του πρόσφατου θεσμού σχετικά με τη διαδικασία των αναβολών και δεν επέλυσε τα προβλήματα για τα οποία εισήχθη.

3. Καταργείται η διάταξη ως μη έχουσα πλέον λόγο ύπαρξης, δεδομένου ότι το περιεχόμενο των διατάξεων του παρόντος καλύπτει και τις περιπτώσεις που ρυθμιζόταν απ' την καταργούμενη διάταξη.

Αθήνα, 24 Ιανουαρίου 2013

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ

Δ. Αβραμόπουλος

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ

Π. Παναγιωτόπουλος

ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ

Α. Μανιτάκης

ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Ι. Βρούτσος

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Α. Ρουπακιώτης

ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ

Κ. Χατζηδάκης

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

Ι. Στουρνάρας

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

Ε. Στυλιανίδης

ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Κ. Αρβανιτόπουλος

ΥΓΕΙΑΣ

Α. Λυκουρέντζος

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Ν. - Γ. Δένδιας

ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ

Κ. Μουσουρούλης

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ**Νόμος περί Ναρκωτικών και άλλες διατάξεις****ΜΕΡΟΣ Α΄
ΝΟΜΟΣ ΠΕΡΙ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ****ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α΄
ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΚΑΙ ΠΡΟΔΡΟΜΕΣ ΟΥΣΙΕΣ****Άρθρο 1
Ορισμός ναρκωτικών**

1. Με τον όρο «ναρκωτικά», κατά την έννοια του νόμου αυτού, νοούνται ουσίες με διαφορετική χημική δομή και διαφορετική δράση στο κεντρικό νευρικό σύστημα και με κοινά χαρακτηριστικά γνωρίσματα τη μεταβολή της θυμικής κατάστασης του χρήστη και την πρόκληση εξάρτησης διαφορετικής φύσης, ψυχικής ή και σωματικής, και ποικίλου βαθμού.

2. Οι ουσίες που υπάγονται στα ναρκωτικά περιλαμβάνονται ιδίως στους πίνακες Α΄, Β΄, Γ΄ και Δ΄, οι οποίοι αναφέρονται στην παράγραφο 2 του άρθρου 1 του ν. 3459/2006 (Α΄ 103), όπως έχουν τροποποιηθεί με αποφάσεις που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του ν. 3459/2006. Στις παραπάνω ουσίες δεν περιλαμβάνονται τα προϊόντα κλωστικής κάνναβης sativa L.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της Επιτροπής Ναρκωτικών μπορεί να προστίθενται ή να αφαιρούνται ουσίες στις κατηγορίες του άρθρου αυτού ή να μεταφέρονται από τη μία κατηγορία στην άλλη ή να μεταβάλλονται οι όροι και οι προϋποθέσεις της διάθεσής τους, ιδίως σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις.

Άρθρο 2**Παραγωγή, κατοχή και διακίνηση ναρκωτικών**

1. Η παραγωγή, κατοχή, μεταφορά, αποθήκευση, προμήθεια, επεξεργασία, κυκλοφορία και με οποιονδήποτε τρόπο μεσολάβηση στη διακίνηση των ουσιών του πίνακα Α΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3459/2006 (Α΄ 103), είναι αποκλειστικό δικαίωμα του Κράτους, που ασκείται από τον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων (Ε.Ο.Φ.). Η διάθεση αυτών των ουσιών γίνεται μόνο σε εργαστήρια ή νοσοκομεία για την εκτέλεση εγκεκριμένων προγραμμάτων, ύστερα από γνωμοδότηση της Επιτροπής Ναρκωτικών.

2. Η παραγωγή, κατοχή, μεταφορά, αποθήκευση, επεξεργασία γενικά των πρώτων υλών και των έτοιμων προϊόντων που εισάγονται από το εξωτερικό, καθώς και η διακίνηση των ουσιών των φαρμακοτεχνικών προϊόντων και των ιδιοσκευασμάτων του πίνακα Β΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3459/2006 (Α΄ 103), γίνεται μόνο από το Κρατικό Μονοπώλιο Ναρκωτικών, ύστερα από γνωμοδότηση της Επιτροπής Ναρκωτικών, με ευθύνη του Ε.Ο.Φ., ο οποίος εκδίδει και τη σχετική άδεια.

3. Η παραγωγή, μεταφορά, αποθήκευση, προμήθεια των ουσιών του πίνακα Γ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3459/2006 (Α΄ 103), καθώς και των έτοιμων

φαρμακοτεχνικών προϊόντων και ιδιοσκευασμάτων που περιέχουν τις ουσίες αυτές, γίνεται από νομικά και φυσικά πρόσωπα μέσω του Κρατικού Μονοπωλίου Ναρκωτικών, ύστερα από γνωμοδότηση της Επιτροπής Ναρκωτικών με ευθύνη του Ε.Ο.Φ., ο οποίος εκδίδει τη σχετική άδεια και ελέγχει τη διαδικασία.

4. Η παραγωγή, μεταφορά, αποθήκευση, προμήθεια των ουσιών του πίνακα Δ΄ της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3459/2006 (Α΄ 103), καθώς και των έτοιμων φαρμακοτεχνικών προϊόντων και ιδιοσκευασμάτων που περιέχουν τις ουσίες αυτές, γίνεται από νομικά ή φυσικά πρόσωπα, ύστερα από γνωμοδότηση της Επιτροπής Ναρκωτικών με ευθύνη του Ε.Ο.Φ., ο οποίος εκδίδει και τη σχετική άδεια. Η διάθεσή τους στα φαρμακεία, στις φαρμακαποθήκες και στα θεραπευτήρια γίνεται με ευθύνη και υπό τον έλεγχο του Ε.Ο.Φ..

5. Η άδεια για την εισαγωγή και εξαγωγή των ουσιών, καθώς και των έτοιμων φαρμακοτεχνικών προϊόντων και ιδιοσκευασμάτων που περιέχουν τις ουσίες που υπάγονται στους πίνακες της παραγράφου 2 του άρθρου 1 χορηγείται με απόφαση του Υπουργείου Υγείας, ύστερα από γνωμοδότηση της Επιτροπής Ναρκωτικών.

**Άρθρο 3
Πρόδρομες ουσίες**

1. Πρόδρομες ουσίες παρασκευής ναρκωτικών αποτελούν οι ουσίες που περιλαμβάνονται στο Παράρτημα Ι κατηγορίες 1, 2, 3 του Κανονισμού (ΕΚ) 273/2004 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (L 47) και στο Παράρτημα κατηγορίες 1, 2, 3 του Κανονισμού (ΕΚ) 111/2005 του Συμβουλίου (L 22).

2. Η εισαγωγή, εξαγωγή, διαμετακόμιση, παραγωγή, παρασκευή, προμήθεια, αποθήκευση, κατοχή, πώληση, διάθεση και διανομή των πρόδρομων ουσιών, καθώς και τα απασχολούμενα με αυτές πρόσωπα ή επιχειρήσεις, υπόκεινται στον έλεγχο του Κράτους. Ως αρμόδια αρχή θεωρείται για το σκοπό αυτόν η τελωνειακή υπηρεσία με τη συνδρομή συναρμόδιων αρχών κατά περίπτωση. Για τις ουσίες της κατηγορίας 1 συναρμόδια αρχή είναι ο Ε.Ο.Φ. και για τις ουσίες των κατηγοριών 2 και 3 το Γενικό Χημείο του Κράτους. Επί παραβάσεων επιβάλλονται οι ποινές που προβλέπονται από τον Τελωνειακό Κώδικα.

3. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας μπορεί να προστίθενται, αφαιρούνται ή μεταφέρονται ουσίες από τη μία κατηγορία στην άλλη σε συμμόρφωση με τις διατάξεις του δικαίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, να ρυθμίζονται οι διαδικασίες διακίνησης και ελέγχου των πρόδρομων ουσιών, καθώς επίσης να καθορίζονται ειδικότερα θέματα των αρμοδιοτήτων των υπηρεσιών του Ε.Ο.Φ. για την κατηγορία 1 και του Γενικού Χημείου του Κράτους για τις κατηγορίες 2 και 3.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄
ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΟΡΟΙ ΔΙΑΘΕΣΗΣ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ
ΦΑΡΜΑΚΩΝ****Άρθρο 4
Έλεγχος και εποπτεία επί των ναρκωτικών**

Τον έλεγχο και την εποπτεία επί των ναρκωτικών ασκεί το Υπουργείο Υγείας.

Άρθρο 5 **Επιτροπή Ναρκωτικών**

1. Στο Υπουργείο Υγείας συνιστάται Επιτροπή Ναρκωτικών, αποτελούμενη από:

α) τον διευθυντή της Διεύθυνσης Φαρμάκων και Φαρμακείων του Υπουργείου Υγείας, β) έναν εκπρόσωπο του Επιστημονικού Συμβουλίου του Ε.Ο.Φ., γ) έναν εκπρόσωπο του Γενικού Χημείου του Κράτους (Γ.Χ.Κ.), δ) τέσσερις καθηγητές των Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων (Α.Ε.Ι.), ανά έναν με ειδίκευση στα γνωστικά αντικείμενα Φαρμακευτικής Χημείας, Φαρμακολογίας, Τοξικολογίας και Ψυχιατρικής αντίστοιχα, που ορίζονται ύστερα από πρόταση των αρμόδιων οργάνων διοίκησης και ε) έναν ανώτερο αξιωματικό της Ελληνικής Αστυνομίας και έναν του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής με εμπειρία στα θέματα ναρκωτικών. Για κάθε μέλος της Επιτροπής ορίζεται και ένας αναπληρωτής. Η θητεία της Επιτροπής είναι διετής.

2. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, επιλέγονται και ορίζονται τα τακτικά και αναπληρωματικά μέλη της Επιτροπής, καθώς και ο γραμματέας της. Η Επιτροπή εκλέγει τον πρόεδρό της. Με απόφαση του ίδιου Υπουργού ορίζονται και οι κανόνες λειτουργίας της Επιτροπής.

3. Η Επιτροπή Ναρκωτικών έχει τις παρακάτω αρμοδιότητες:

α) Γνωμοδοτεί:

αα) [για τα σχετικά με τα ναρκωτικά θέματα που προκύπτουν από τις κυρωμένες από την Ελλάδα διεθνείς συμβάσεις ή από αίτηση των αρμόδιων διεθνών οργανισμών [όπως United Nations Fund for Drug Abuse Control (UNFDAC), Παγκόσμια Οργάνωση Υγείας (Π.Ο.Υ.), Ευρωπαϊκή Ένωση], ββ) για τη χορήγηση άδειας παραγωγής ή κατεργασίας και εισαγωγής έτοιμων προϊόντων που περιέχουν ουσίες του άρθρου 1, γγ) για την προσθήκη ή αφαίρεση ουσιών στους πίνακες της παραγράφου 2 του άρθρου 1, για τη μεταφορά από τον ένα πίνακα στον άλλο ή για τη μεταβολή των όρων και των προϋποθέσεων της διάθεσής τους σύμφωνα με τις διεθνείς συμβάσεις, δδ) για την τιμή των πωλούμενων από το Κρατικό Μονοπώλιο ναρκωτικών, εε) για κάθε σχετικό θέμα που θα ζητήσει ο αρμόδιος Υπουργός ή η Εθνική Επιτροπή Σχεδιασμού και Συντονισμού για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών.

β) Υπολογίζει τις ετήσιες ανάγκες της χώρας σε ναρκωτικές ουσίες και εισηγείται σχετικά στον αρμόδιο Υπουργό.

Άρθρο 6 **Αμοιβή μελών και γραμματέα**

Η αμοιβή των μελών και του γραμματέα της Επιτροπής Ναρκωτικών καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις.

Άρθρο 7 **Καθορισμός προϋποθέσεων διάθεσης σκευασμάτων και ιδιοσκευασμάτων**

Με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 20 και 22, με απόφαση του Υπουργού Υγείας, που εκδίδεται ύστερα από γνωμοδότηση της Επιτροπής Ναρκωτικών και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, μπορεί

να καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις διάθεσης των ουσιών που αναφέρονται στα άρθρα 1 παράγραφος 2 και 3 παράγραφος 1 υπό μορφή σκευασμάτων ή ιδιοσκευασμάτων, οποιασδήποτε φαρμακευτικής μορφής, καθώς και οι λεπτομέρειες συνταγογράφησης αυτών, ο τύπος και το σχήμα της διπλότυπης συνταγής. Για τις ουσίες του πίνακα Δ' της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3459/2006 (Α' 103), η συνταγή μπορεί να είναι απλή επαναλαμβανόμενη. Με όμοια απόφαση ορίζονται τα σκευάσματα ή ιδιοσκευάσματα που υπάγονται στις κατηγορίες των Παραρτημάτων των Κανονισμών του άρθρου 3 παράγραφος 1.

Άρθρο 8 **Συνταγές χορήγησης ναρκωτικών και παραβάτες αυτών**

1. Με την επιφύλαξη των άρθρων 20 και 22, ιατροί ή οδοντίατροι ή κτηνίατροι που εκδίδουν συνταγές, οι οποίες αναγράφουν ναρκωτικά κατά παράβαση των σχετικών διατάξεων, τιμωρούνται με πρόστιμο από τριακόσια (300) μέχρι τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ, που επιβάλλεται με απόφαση του οικείου Περιφερειάρχη, ύστερα από γνωμοδότηση του Ε.Ο.Φ.. Σε περίπτωση υποτροπής μπορεί να επιβληθεί, κατά την ίδια διαδικασία, και πρόσκαιρη παύση εξάσκησης του επαγγέλματος από δεκαπέντε (15) ημέρες μέχρι έξι (6) μήνες.

2. Με την επιφύλαξη των άρθρων 20 και 22, φαρμακοποιοί που εκτελούν τέτοιες συνταγές τιμωρούνται ομοίως με πρόστιμο από τριακόσια (300) μέχρι τρεις χιλιάδες (3.000) ευρώ και, σε περίπτωση υποτροπής, και με πρόσκαιρο κλείσιμο του φαρμακείου από τρεις (3) ημέρες μέχρι έξι (6) μήνες, κατά τις διατάξεις του νόμου περί επιθεωρήσεως των φαρμακείων.

Άρθρο 9 **Χορήγηση ναρκωτικών από φαρμακοποιούς**

1. Απαγορεύεται στους φαρμακοποιούς η χορήγηση ναρκωτικών φαρμάκων για ημερήσια χρήση σε ποσότητα ανώτερη της επιτρεπόμενης από την ελληνική φαρμακοποιία ημερήσιας δόσης, και αν ακόμη αναγράφεται τέτοια από τον ιατρό, εκτός από τις περιπτώσεις κατά τις οποίες εκδόθηκε ειδική άδεια του Υπουργείου Υγείας, ύστερα από γνωμοδότηση της Επιτροπής Ναρκωτικών.

2. Με την επιφύλαξη των άρθρων 20 και 22, οι φαρμακοποιοί που χορηγούν ναρκωτικά φάρμακα κατά παράβαση του άρθρου αυτού τιμωρούνται με τις ποινές που προβλέπονται από το νόμο περί επιθεωρήσεως φαρμακείων. Οι σχετικές αποφάσεις του οικείου Περιφερειάρχη, οι οποίες επιβάλλουν ποινή προστίμου, κοινοποιούνται στη Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και στο Τμήμα Δημόσιας Ασφάλειας του τόπου όπου έλαβε χώρα η παράβαση. Όσοι τιμωρήθηκαν δύο φορές δίκοντα και ποινικώς και τιμωρούνται με φυλάκιση μέχρι δύο (2) ετών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' **ΝΑΡΚΩΤΙΚΑ ΚΡΑΤΙΚΟΥ ΜΟΝΟΠΩΛΙΟΥ**

Άρθρο 10 **Προμήθεια ναρκωτικών**

Επιτρέπεται στον Υπουργό Υγείας να προβαίνει στην προμήθεια της απαιτούμενης ποσότητας των ναρκωτι-

κών και των σκευασμάτων αυτών, σύμφωνα με τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις για τις κρατικές προμήθειες.

Άρθρο 11 **Κατεργασία ναρκωτικών**

Η λειτουργία εργοστασίων που κατεργάζονται προϊόντα και σκευάσματα ναρκωτικών, επιτρέπεται μόνο ύστερα από σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Ναρκωτικών. Τα εργοστάσια αυτά διευθύνονται από φαρμακοποιό ή χημικό και υπόκεινται στο διαρκή έλεγχο της επιθεώρησης των φαρμακείων. Εκτός από το διαρκή αυτόν έλεγχο επιθεωρούνται πριν από την έναρξή τους και μετά, κατά τη διάρκεια της λειτουργίας τους, τουλάχιστον δύο φορές το έτος, από επιτροπή απαρτιζόμενη: α) από τον επιθεωρητή των φαρμακείων και β) από έναν τεχνικό που ορίζεται από τον Υπουργό Υγείας, με υπόδειξη της Επιτροπής Ναρκωτικών. Τα ναρκωτικά που παράγονται από τα εργοστάσια αυτά ή τα φαρμακευτικά σκευάσματα αυτών φυλάσσονται μέχρι την παράδοση μέσα στο εργοστάσιο για αποκλειστική χρήση του Κράτους. Η πώληση προς άλλον ή η εξαγωγή τους με οποιονδήποτε τρόπο από το εργοστάσιο απαγορεύεται απολύτως.

Άρθρο 12 **Φαρμακευτικά σκευάσματα οπίου**

Τα φαρμακευτικά σκευάσματα του οπίου, όπως τα βάμματα, μπορεί να παρασκευάζονται και εντός των φαρμακείων προς χρήση αυτών. Τα σκευάσματα αυτά παρασκευάζονται από το όπιο που χορηγείται από το μονοπώλιο του Κράτους και αναγράφονται κατά την ημέρα της παρασκευής σε ιδιαίτερο βιβλίο, το οποίο τηρείται προς τούτο στα φαρμακεία και υπόκειται στον έλεγχο της επιθεώρησης των φαρμακείων.

Άρθρο 13 **Πώληση ναρκωτικών**

1. Η πώληση ναρκωτικών από το Κράτος ανατίθεται στην Ειδική Διαχείριση Ναρκωτικών. Οι αιτήσεις υποβάλλονται δια της αρμόδιας διεύθυνσης των Περιφερειών, η οποία τις διαβιβάζει στο Υπουργείο συνοδευόμενες με γνώμη της. Η πώληση επιτρέπεται μόνο στα φαρμακεία, νοσοκομεία, κλινικές και ιατρούς χωριών, όπου δεν υπάρχουν φαρμακεία, ύστερα από άδεια του Υπουργείου Υγείας, η οποία εκδίδεται με σύμφωνη γνώμη της Επιτροπής Ναρκωτικών και εμφανίζει την ποσότητα από κάθε είδος, η οποία κάθε έτος θα επιτρέπεται να αγορασθεί, ανάλογα με τις ανάγκες καθενός από τους ανωτέρω.

2. Τα φαρμακευτικά σκευάσματα του οπίου κατασκευάζονται στα φαρμακεία, είτε για ίδια χρήση κάθε φαρμακείου είτε και για μεταπώληση σε άλλα φαρμακεία, νοσοκομεία, κλινικές ή ιατρούς χωριών, όπου δεν υπάρχουν φαρμακεία.

3. Η πώληση των ναρκωτικών από τα φαρμακεία στο κοινό επιτρέπεται μόνο με ιατρικές συνταγές, όχι δε και με αντίγραφα αυτών.

Άρθρο 14 **Υποχρεώσεις φαρμακοποιών**

1. Οι φαρμακοποιοί οφείλουν να φυλάσσουν τις συνταγές, με βάση τις οποίες χορηγήθηκαν τα ναρκωτικά φάρμακα, τουλάχιστον για μία τριετία, χωριστά από τις

λοιπές συνταγές και σε δέσμες που περιλαμβάνουν τις συνταγές ενός τριμήνου. Οφείλουν επίσης να αναγράφουν σε ιδιαίτερο βιβλίο, το οποίο δίδεται δωρεάν από το Υπουργείο Υγείας, τα ποσά τα οποία έχουν καταναλωθεί κατά το τέλος κάθε τριμήνου, με άθροιση των αναγραφόμενων στις συνταγές, καθώς και εκείνων τα οποία χωριστά καταναλώθηκαν για κάθε παρασκευή φαρμακευτικού σκευάσματος.

2. Οι φαρμακοποιοί υποχρεούνται στο τέλος κάθε έτους να στέλνουν στην αρμόδια υπηρεσία της οικείας Περιφέρειας κατάσταση, στην οποία αναγράφονται: α) η ποσότητα των ναρκωτικών που υπάρχει στην αρχή του έτους και οι προμήθειες που γίνονται κατά τη διάρκεια του έτους, β) το άθροισμα των ναρκωτικών που δόθηκαν κατά το έτος αυτό με συνταγές, γ) το ποσό που καταναλώθηκε κατά το έτος για την παρασκευή φαρμακευτικών σκευασμάτων. Οι καταστάσεις που στάλθηκαν από τα φαρμακεία υποβάλλονται από τις ως άνω αρμόδιες υπηρεσίες, με αντίστοιχες συνοπτικές που συντάσσονται από αυτές, στο Υπουργείο Υγείας εντός του πρώτου δεκαπενθήμερου κάθε έτους ανυπερθέτως.

3. Στους φαρμακοποιούς, οι οποίοι δεν υποβάλλουν μέσα στην προθεσμία που ορίζεται από το άρθρο αυτό τις ετήσιες καταστάσεις, επιβάλλεται ποινή σύμφωνα με τις διατάξεις του νόμου περί επιθεώρησης φαρμακείων. Επίσης επιβάλλεται ποινή, σύμφωνα με τις ίδιες διατάξεις, στους φαρμακοποιούς ή διευθυντές φαρμακείων, οι οποίοι δεν τηρούν ή τηρούν άτακτα το βιβλίο που ορίζεται από το άρθρο αυτό ή δεν φυλάσσουν τις συνταγές των ιατρών με τις οποίες χορηγήθηκαν τα ναρκωτικά.

Άρθρο 15 **Έλεγχος διάθεσης ναρκωτικών και επιβολή προστίμων**

1. Οι διευθυντές κλινικών, νοσοκομείων, όπως και οι ιατροί των χωριών, όπου δεν υπάρχουν φαρμακεία, αναγράφουν σε ιδιαίτερο βιβλίο, αριθμημένο κατά σελίδες και μονογραφημένο από τον ειρηνοδίκη του τόπου της κατοικίας, ημερολογιακώς και ονομαστικώς, τα ναρκωτικά που καταναλώθηκαν για κάθε άρρωστο. Κατά το τέλος κάθε τριμήνου αναγράφουν το άθροισμα των ναρκωτικών που καταναλώθηκαν κατά το προηγούμενο εδάφιο και ιδιαίτερα για καθένα από αυτά, στο βιβλιόριο του Υπουργείου Υγείας, το οποίο δίδεται σε αυτούς δωρεάν, με την άδεια που τους χορηγήθηκε από το Υπουργείο. Επίσης, στέλνουν τριμηνιαία κατάσταση στην αρμόδια υπηρεσία της οικείας Περιφέρειας, η οποία τις αποστέλλει στο Υπουργείο Υγείας με συνοπτικές καταστάσεις που συντάσσονται από αυτήν μέσα στο πρώτο δεκαπενθήμερο κάθε τριμηνίας.

2. Στους διευθυντές κλινικών και νοσοκομείων και στους ιατρούς, που έχουν άδεια προμήθειας ναρκωτικών, οι οποίοι δεν υποβάλλουν τις τριμηνιαίες καταστάσεις μέσα στην οριζόμενη προθεσμία ή δεν αναγράφουν στο πιο πάνω βιβλίο τα ναρκωτικά που διατέθηκαν στους ασθενείς, επιβάλλεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, ύστερα από γνωμοδότηση του Ε.Ο.Φ., ποινή προστίμου μέχρι τριακόσια (300) ευρώ και, σε περίπτωση υποτροπής, από τετρακόσια (400) μέχρι χίλια (1.000) ευρώ.

3. Τα ποσά που προβλέπονται στο άρθρο 8 και στην προηγούμενη παράγραφο μπορεί να αναπροσαρμόζονται με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας, ύστερα από γνωμοδότηση του Ε.Ο.Φ. και εισπράττονται υπέρ του Ελληνικού Δημοσίου.

Άρθρο 16 **Καθορισμός τιμής ναρκωτικών**

Η τιμή των ναρκωτικών που πωλούνται από το Κράτος ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας, που εκδίδεται ύστερα από γνώμη της Επιτροπής Ναρκωτικών. Η τιμή αυτή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από τα έξοδα προμήθειας και διαχείρισης. Η τιμή των ναρκωτικών που χορηγούνται στο κοινό με ιατρικές συνταγές, καθορίζεται σύμφωνα με την ισχύουσα διατίμηση.

Άρθρο 17 **Τελωνειακή φύλαξη ναρκωτικών**

Η τελωνειακή φύλαξη των ναρκωτικών προς διαμετακόμιση επιτρέπεται μόνο στο Τελωνείο Πειραιώς και στην Ελεύθερη Ζώνη Θεσσαλονίκης και μέσα σε ιδιαίτερο χώρο, με προσκόμιση πιστοποιητικού, που εκδίδεται από τις αρμόδιες αρχές της χώρας, από την οποία αποστέλλονται τα ναρκωτικά, θεωρείται από τις εκεί ελληνικές προξενικές αρχές και αναφέρει ειδικώς: α) ότι τα ναρκωτικά αυτά πρόκειται να κατατεθούν σε ελληνικό λιμάνι για διαμετακόμιση, β) το όνομα και τη διεύθυνση του αποστολέα και γ) την ποσότητα των αποστελλόμενων για διαμετακόμιση ναρκωτικών.

Άρθρο 18 **Εξαγωγή ναρκωτικών**

Για την εξαγωγή από το Τελωνείο Πειραιώς και την Ελεύθερη Ζώνη Θεσσαλονίκης των ναρκωτικών που κατατέθηκαν για διαμετακόμιση σε ξένη χώρα, απαιτείται ειδική άδεια που εκδίδεται από το Υπουργείο Υγείας, με την προσκόμιση άδειας των αρμόδιων αρχών της χώρας, στην οποία πρόκειται να αποσταλούν τα εν λόγω ναρκωτικά, θεωρημένης από τις εκεί ελληνικές προξενικές αρχές, η οποία αναφέρει, ότι επιτρέπεται η εισαγωγή των ναρκωτικών σε αυτήν τη χώρα, ότι αυτά πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για ιατρικούς σκοπούς, το όνομα και τη διεύθυνση του παραλήπτη, την ποσότητα αυτών και την προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να γίνει η εισαγωγή. Στην άδεια εξαγωγής αναγράφονται: α) ο αριθμός και η ημερομηνία της άδειας εισαγωγής της χώρας στην οποία αποστέλλονται τα ναρκωτικά, β) το όνομα και η διεύθυνση του εισαγωγέα, καθώς και του εξαγωγέα, γ) η ποσότητα των εξαγόμενων ναρκωτικών και δ) η προθεσμία μέσα στην οποία, με βάση την άδεια της εισαγωγής, πρέπει να φθάσουν τα ναρκωτικά στη χώρα στην οποία αποστέλλονται. Αντίγραφο της άδειας αυτής συνοδεύει την αποστολή και άλλο αντίγραφο της αποστέλλεται, από το Υπουργείο που το εξέδωσε, στην επιτοπία προξενική αρχή της χώρας, η οποία τα εισάγει.

Άρθρο 19 **Αποστολή ναρκωτικών διαμέσου της Ελλάδας και εισαγωγή τους με δέματα ή επιστολές**

1. Απαγορεύεται η διαμέσου της Ελλάδας αποστολή ναρκωτικών από κάποια χώρα σε άλλη, είτε αυτά μεταφορτώθηκαν από το πλοίο ή το όχημα που χρησιμοποιήθηκε είτε όχι, εφόσον δεν προσκομίζεται αντίγραφο της άδειας της εξαγωγής από την εξαγούσα χώρα. Στην άδεια αυτή πρέπει να αναγράφεται η χώρα στην οποία αποστέλλονται τα ναρκωτικά, ο αριθμός και η ημερομηνία

της άδειας εισαγωγής, το όνομα και η διεύθυνση του αποστολέα και του παραλήπτη, τα ποσά των αποστελλόμενων ναρκωτικών και η προθεσμία εισαγωγής. Αλλαγή κατεύθυνσης των αποστελλόμενων δια του ελληνικού εδάφους ναρκωτικών επιτρέπεται μόνο με άδεια του Υπουργείου Υγείας, η οποία εκδίδεται με βάση την αναφερόμενη στο άρθρο 17 άδεια της χώρας εισαγωγής. Στην άδεια αυτή του Υπουργείου Υγείας αναγράφονται όσα αναφέρονται στο άρθρο 18.

2. Ναρκωτικά που εισάγονται με ταχυδρομικά δέματα ή με μορφή επιστολής ή ως δείγμα χωρίς αξία, κατασχεύονται και καταστρέφονται σύμφωνα με το άρθρο 41.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄ **ΠΟΙΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ** **ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΑ ΚΑΙ ΑΣΦΑΛΙΣΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ**

Άρθρο 20 **Διακίνηση ναρκωτικών**

1. Όποιος, εκτός από τις περιπτώσεις που προβλέπονται στα άρθρα 21, 22 και 23, διακινεί παράνομα ναρκωτικά, τιμωρείται με κάθειρξη και με χρηματική ποινή μέχρι τριακόσιες χιλιάδες (300.000) ευρώ.

2. Με την επιφύλαξη των διατάξεων του άρθρου 29, ως έγκλημα διακίνησης ναρκωτικών νοείται κάθε πράξη με την οποία συντελείται η κυκλοφορία ναρκωτικών ουσιών ή πρόδρομων ουσιών που αναφέρονται στους πίνακες της παραγράφου 2 του άρθρου 1 και ιδίως η εισαγωγή, η εξαγωγή, η διαμετακόμιση, η πώληση, η αγορά, η προσφορά, η διανομή, η διάθεση, η αποστολή, η παράδοση, η αποθήκευση, η παρακατάθεση, η παρασκευή, η κατοχή, η μεταφορά, η νόθευση, η πώληση νοθευμένων ειδών μονοπωλίου ναρκωτικών ουσιών, η καλλιέργεια ή η συγκομιδή οποιουδήποτε φυτού του γένους της κάνναβης, του φυτού της μήκωνος της υπονοφόρου, οποιουδήποτε είδους φυτού του γένους ερυθρόξυλου, καθώς και οποιουδήποτε άλλου φυτού από το οποίο παράγονται ναρκωτικές ουσίες, η παραγωγή και η εκχύλιση ναρκωτικών ουσιών, η χορήγηση ουσιών για υποκατάσταση της εξάρτησης κατά παράβαση των σχετικών διατάξεων, η διεύθυνση καταστήματος στο οποίο γίνεται εν γνώσει του δράστη συστηματική διακίνηση ναρκωτικών, η χρηματοδότηση, η οργάνωση ή η διεύθυνση δραστηριοτήτων διακίνησης ναρκωτικών ουσιών, η νόθευση ή η κατάρτιση ή η χρησιμοποίηση πλαστής ιατρικής συνταγής για τη χορήγηση ναρκωτικών με σκοπό τη διακίνησή τους, καθώς και η μεσολάβηση σε κάποια από τις πράξεις αυτές.

3. Αν περισσότερες πράξεις διακίνησης αφορούν την ίδια ποσότητα ναρκωτικών συντρέχει μόνο ένα έγκλημα διακίνησης. Κατά την επιμέτρηση της ποινής λαμβάνεται υπόψη το σύνολο των επί μέρους πράξεων διακίνησης, το είδος, η συνολική ποσότητα και η καθαρότητα του ναρκωτικού, καθώς και η βαρύτητα των σχετικών επιπτώσεων στην υγεία.

Άρθρο 21 **Ιδιαίτερες περιπτώσεις**

1. Με ποινή φυλάκισης τιμωρείται όποιος:
α) διακινεί μικροποσότητες ναρκωτικών, με σκοπό να εξασφαλίσει την κάλυψη των καθημερινών ατομικών του αναγκών χρήσης,

β) διαθέτει ναρκωτικά σε οικείους του, με σκοπό να καλύψει τις άμεσες ανάγκες χρήσης τους.

2. Με την ίδια ποινή τιμωρείται όποιος, από την ποσότητα ναρκωτικών που έχει προμηθευτεί για τις προσωπικές του ανάγκες, διαθέτει χωρίς κέρδος μέρος της σε άλλον για δική του αποκλειστική χρήση. Η κρίση ότι η διάθεση γίνεται για αποκλειστική χρήση από τον τρίτο και από ποσότητα που καλύπτει προσωπικές ανάγκες του δράστη θεμελιώνεται στα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρο 29 παράγραφος 3 εδάφιο δεύτερο.

Άρθρο 22 **Διακεκριμένες περιπτώσεις**

1. Με κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών και με χρηματική ποινή από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ μέχρι πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ τιμωρείται όποιος τελεί κάποια από τις πράξεις των άρθρων 20 και 21 παράγραφος 1α:

α) αν είναι υπάλληλος [άρθρο 13 στοιχείο α' του Ποινικού Κώδικα (Π.Κ.)], ο οποίος λόγω της υπηρεσίας του ασχολείται με τα ναρκωτικά και ιδίως με τη φύλαξη τους ή τη δίωξη των παραβατών του νόμου αυτού ή ανήκει στο προσωπικό των καταστημάτων ή ιδρυμάτων της παραγράφου 2 εδάφιο α' ,

β) για να διευκολύνει ή αποκρύψει τη διάπραξη άλλων κακουργημάτων.

2. Με την ποινή της παραγράφου 1 τιμωρείται όποιος παράνομα:

α) διακινεί ναρκωτικά σε στρατόπεδα ή άλλους χώρους των ενόπλων δυνάμεων, αστυνομικά κρατητήρια, σωφρονιστικά καταστήματα, καταστήματα ανηλίκων κάθε κατηγορίας, σχολικές μονάδες οποιασδήποτε βαθμίδας, εκπαιδευτικά ιδρύματα ή άλλες μονάδες κατάρτισης, επιμόρφωσης ή μετεκπαίδευσης, σε χώρους άθλησης, κατασκηνώσεων, φροντιστηρίων, σε χώρους παροχής κοινωνικών υπηρεσιών, σε χώρους συγκέντρωσης μαθητών ή σπουδαστών για εκπαιδευτικούς ή αθλητικούς σκοπούς,

β) ενεργεί κάποια από τις πράξεις των άρθρων 20 και 21 παράγραφος 1α στο πλαίσιο εγκληματικής οργάνωσης, όπως αυτή ορίζεται στα άρθρα 187 και 187Α του Ποινικού Κώδικα,

γ) είναι υπότροπος ή υπότροπος θεωρείται όποιος, χωρίς να έχει κριθεί ως εξαρτημένος, έχει ήδη καταδικαστεί αμετάκλητα για κακούργημα διακίνησης ναρκωτικών μέσα στην προηγούμενη δεκαετία,

δ) αναμειγνύει με οποιονδήποτε τρόπο ναρκωτικά σε τρόφιμα, ποτά ή άλλα είδη προορισμένα να εισαχθούν στον ανθρώπινο οργανισμό με σκοπό τη διάθεσή τους σε τρίτους,

ε) εκδίδει ως ιατρός συνταγή για τη χορήγηση ναρκωτικών εν γνώσει του ότι δεν υπάρχει πραγματική και συγκεκριμένη ιατρική ένδειξη ή χορηγεί φάρμακα, τα οποία περιέχουν με οποιαδήποτε μορφή ναρκωτικά, γνωρίζοντας ότι αυτά θα χρησιμοποιηθούν για παρασκευή ή διακίνηση ναρκωτικών,

στ) χορηγεί ως φαρμακοποιός ή έμπορος φαρμάκων γενικά, ως διευθυντής, υπάλληλος ή άλλος εργαζόμενος σε φαρμακείο ναρκωτικά, γνωρίζοντας είτε ότι δεν υπάρχει η κατά τους όρους του νόμου ιατρική συνταγή είτε ότι η συνταγή δεν είναι προσήκουσα.

3. Η χορήγηση ουσιών για υποκατάσταση της εξάρτησης επιτρέπεται μόνον από: α) Δημόσιες, ειδικές προς τούτο μονάδες, στις οποίες χορηγείται η σχετική άδεια,

με απόφαση του Υπουργού Υγείας, ύστερα από γνώμη του Ο.ΚΑ.ΝΑ.. β) Τον Ο.ΚΑ.ΝΑ., ύστερα από σχετική άδεια που χορηγείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας. Στις ανωτέρω αποφάσεις καθορίζονται ειδικώς οι ουσίες, των οποίων επιτρέπεται η χορήγηση και οι όροι κάτω από τους οποίους θα χορηγούνται. γ) Από μονάδες του Ο.ΚΑ.ΝΑ. σε χώρους νοσοκομείων του Εθνικού Συστήματος Υγείας (ΕΣΥ), στρατιωτικών νοσοκομείων, σε χώρους και υποδομές των Ενόπλων Δυνάμεων και καταστημάτων κράτησης, με τους όρους και προϋποθέσεις που ορίζουν οι προηγούμενες υπουργικές αποφάσεις. Με άλλη απόφαση του Υπουργού Υγείας και των κατά περίπτωση συναρμοδίων Υπουργών, ύστερα από γνώμη του Ο.ΚΑ.ΝΑ., καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και κάθε αναγκαίο θέμα σχετικά: α) με τον καθορισμό των νοσοκομείων του ΕΣΥ, των στρατιωτικών νοσοκομείων και των χώρων και υποδομών των Ενόπλων Δυνάμεων και των καταστημάτων κράτησης, όπου θα εγκατασταθούν και θα λειτουργήσουν μονάδες του Ο.ΚΑ.ΝΑ. και τις υποχρεώσεις που αναλαμβάνουν τα νοσοκομεία έναντι του Ο.ΚΑ.ΝΑ., β) με τον τρόπο παραχώρησης της χρήσης κτιρίων ή και αδόμενων χώρων των παραπάνω νοσοκομείων και των νοσοκομείων των Ενόπλων Δυνάμεων προς τον Ο.ΚΑ.ΝΑ., γ) με τους όρους και τις προϋποθέσεις τοποθέτησης και εγκατάστασης προκατασκευασμένων δομών του Ο.ΚΑ.ΝΑ., όπου αυτό είναι αναγκαίο, δίχως να απαιτείται η έκδοση οικοδομικής άδειας, δ) με τις κάθε είδους συμβατικές υποχρεώσεις του Ο.ΚΑ.ΝΑ. από τη χρήση των παραπάνω ακινήτων, ε) με την τοποθέτηση στις παραπάνω μονάδες ιατρών από τον κατάλογο των επικουρικών ιατρών που τηρείται στο Υπουργείο Υγείας, μετά από αίτημα του Ο.ΚΑ.ΝΑ., με σκοπό την κάλυψη των αναγκών και εφόσον δεν επαρκεί το ιατρικό προσωπικό του Ο.ΚΑ.ΝΑ..

4. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και των κατά περίπτωση συναρμοδίων Υπουργών μπορεί να καθορίζονται οι γενικοί όροι, οι προϋποθέσεις και άλλα σχετικά θέματα για την εκτέλεση και εφαρμογή προγραμμάτων υποκατάστασης από δημόσιους φορείς.

5. Όποιος χορηγεί ουσίες για υποκατάσταση της εξάρτησης, κατά παράβαση της παραγράφου 3 και των σχετικών υπουργικών αποφάσεων, τιμωρείται με την ποινή της παραγράφου 1.

6. Η χορήγηση ανταγωνιστικών ουσιών που αδρανοδοτούν τη λειτουργία των υποδοχέων των οπιούχων επιτρέπεται για τις ενδείξεις που αναφέρονται στην άδεια κυκλοφορίας τους. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας, ύστερα από γνώμη του Ο.ΚΑ.ΝΑ., καθορίζονται ειδικώς οι ουσίες, οι όροι και οι προϋποθέσεις χορήγησης, συνταγογράφησης και διάθεσης των ουσιών αυτών από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς και ιατρούς.

Άρθρο 23 **Ιδιαίτερα διακεκριμένες περιπτώσεις**

1. Με ισόβια κάθειρξη ή με πρόσκαιρη κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών, καθώς και με χρηματική ποινή από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ μέχρι εξακόσιες χιλιάδες (600.000) ευρώ τιμωρείται ο δράστης των πράξεων των άρθρων 20 και 22:

α) όταν η πράξη του αφορά ναρκωτικά, τα οποία μπορούν να προκαλέσουν βαριά σωματική βλάβη (άρθρο 310 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικα) και είτε προκάλεσαν βαριά σωματική βλάβη ή θάνατο σε τρίτον είτε προκάλε-

σαν επικίνδυνη σωματική βλάβη στην υγεία πολλών ατόμων,

β) όταν είναι ενήλικος και τελεί τις άνω πράξεις κατ' επάγγελμα με σκοπό να προκαλέσει τη χρήση ναρκωτικών από ανήλικο ή μεταχειρίζεται με οποιονδήποτε τρόπο ανήλικο πρόσωπο κατά την τέλεση των πράξεων αυτών.

2. Με ισόβια κάθειρξη, καθώς και με χρηματική ποινή από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ μέχρι ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ τιμωρείται ο δράστης των πράξεων των άρθρων 20 και 22:

α) όταν κατ' επάγγελμα χρηματοδοτεί την τέλεση κάποιας πράξης διακίνησης ή κατ' επάγγελμα διακινεί ναρκωτικές ουσίες και το προσδοκώμενο όφελος του δράστη στις ανωτέρω περιπτώσεις υπερβαίνει το ποσό των εβδομήντα πέντε χιλιάδων (75.000) ευρώ,

β) όταν μετέρχεται κατά την τέλεση των πράξεων αυτών ή προς το σκοπό διαφυγής του τη χρήση όπλων, όπως αυτά ορίζονται στο άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 2168/1993.

Άρθρο 24 **Πρόκληση και διαφήμιση**

1. Όποιος παρακινεί ή προκαλεί άλλον στην παράνομη χρήση ναρκωτικών ή διαφημίζει τη χρήση τους ή παρέχει πληροφορίες για την κατασκευή ή την προμήθειά τους με σκοπό τη διάδοσή τους ή προσφέρεται στη διακίνηση ναρκωτικών όπως προβλέπεται στην παράγραφο 1 του άρθρου 20 τιμωρείται, αν δεν προβλέπεται βαρύτερη ποινή από άλλη διάταξη, με φυλάκιση και χρηματική ποινή πεντακόσια (500) ευρώ μέχρι πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ.

2. Αν ο δράστης τελεί τις πράξεις της παραγράφου 1 κατ' επάγγελμα ή με σκοπό το κέρδος γι' αυτόν ή τρίτον τιμωρείται με ποινή κάθειρξης έως δέκα έτη.

3. Δεν συνιστά άδικη πράξη η διατύπωση γνώμης ή επιστημονικής κρίσης σχετικά με τα ναρκωτικά.

Άρθρο 25 **Οδήγηση μεταφορικών μέσων**

1. Με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών και με χρηματική ποινή διακοσίων (200) ευρώ μέχρι δεκαπέντε χιλιάδων (15.000) ευρώ, καθώς και με στέρηση από δύο έως πέντε έτη της άδειας οδήγησης ή του οικείου διπλώματος ή του πτυχίου ή του αποδεικτικού ναυτικής ικανότητας τιμωρείται όποιος οδηγεί ή κυβερνά οποιοδήποτε πλωτό, χερσαίο ή εναέριο μεταφορικό μέσο υπό την επίδραση ναρκωτικών.

Αν από την πράξη αυτή προκλήθηκε απλή σωματική βλάβη επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον ενός έτους.

Αν προκλήθηκε βαριά σωματική βλάβη επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον δύο ετών.

Αν από την πράξη αυτή προκλήθηκε θάνατος επιβάλλεται ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης μέχρι δέκα ετών.

2. Μετά την πάροδο διετίας, το συμβούλιο πλημμελειοδικών, ύστερα από αίτηση του καταδικασθέντος, μπορεί να αποφασίσει για την επανάκτηση της άδειας, με την προϋπόθεση ότι έχει υποστεί επιτυχώς τη θεραπεία απεξάρτησης.

Άρθρο 26 **Ευθύνη και κυρώσεις νομικών προσώπων**

1. Εφόσον οι πράξεις που προβλέπονται στις διατάξεις των άρθρων 20, 22 και 23, καθώς και οι πράξεις της απόπειρας και συμμετοχής σε αυτές τελέστηκαν από φυσικό πρόσωπο που ενεργεί προς όφελος νομικού προσώπου, ατομικά ή ως μέλος οργάνου αυτού που κατά το νόμο ή σύμφωνα με το καταστατικό του ασκεί διευθυντική εξουσία εντός αυτού και έγκειται, είτε στην εκπροσώπηση του είτε στην άσκηση ελέγχου είτε στη λήψη αποφάσεων στο όνομα του νομικού προσώπου, ανεξάρτητα από τις ποινικές ευθύνες των φυσικών προσώπων που είναι φυσικοί ή ηθικοί αυτουργοί των ανωτέρω εγκλημάτων, ή και συνεργοί σε αυτά, στα ως άνω νομικά πρόσωπα επιβάλλονται με απόφαση του προϊστάμενου της οικείας περιφερειακής διεύθυνσης του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.) του Υπουργείου Οικονομικών: α) Διοικητικό πρόστιμο από εκατό χιλιάδες (100.000) έως ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ. β) Προσωρινή ή σε περίπτωση υποτροπής οριστική απαγόρευση άσκησης εμπορικής δραστηριότητας και πρόσκαιρος ή σε περίπτωση υποτροπής, κατά τα άρθρα 88 επ. του Ποινικού Κώδικα, οριστικός αποκλεισμός από φορολογικά και άλλα ευεργετήματα, καθώς και από δημόσιες παροχές ή ενισχύσεις. γ) Προσωρινή ή οριστική παύση της λειτουργίας του καταστήματος, του γραφείου ή των εν γένει εγκαταστάσεων που χρησίμευσαν για την τέλεση του εγκλήματος.

2. Επίσης επιβάλλεται διάλυση του νομικού προσώπου με δικαστική απόφαση - όπου αυτό προβλέπεται - κατά τις εκάστοτε ισχύουσες διατάξεις.

3. Σε κάθε περίπτωση εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις περί δήμευσης και κατάσχεσης και δήμευσης ναρκωτικών ουσιών των άρθρων 40 και 41, αντιστοίχως.

4. Οι ίδιες κυρώσεις επιβάλλονται στο νομικό πρόσωπο και όταν φυσικό πρόσωπο παραλείπει από πρόθεση εποπτεία και έλεγχο, σύμφωνα με την παράγραφο 1, καθιστώντας έτσι δυνατή την τέλεση ποινικών αδικημάτων που αναφέρονται στις διατάξεις των άρθρων 20, 22 και 23 από οποιονδήποτε τρίτο υποκείμενο στην εξουσία του.

5. Για την επιμέτρηση των κυρώσεων αυτών λαμβάνονται υπόψη τα κριτήρια του άρθρου 20 παράγραφος 3 εδάφιο δεύτερο και το ύψος του επιδιωχθέντος ή επιτευχθέντος οφέλους του νομικού προσώπου.

Άρθρο 27 **Ευνοϊκά μέτρα**

1. Αν ο υπαίτιος κάποιας από τις πράξεις των άρθρων 20 έως 23 πριν από την αμετάκλητη καταδίκη του, κρίνεται ότι με δική του πρωτοβουλία συντέλεσε με παροχή πληροφοριών στην ανακάλυψη ή εξάρθρωση εγκληματικής οργάνωσης διακίνησης ναρκωτικών ή στην ανακάλυψη και σύλληψη διακινητή ναρκωτικών, η δε ευθύνη του υπαιτίου και η βαρύτητα της πράξης του είναι καταδήλως μικρότερες από την ευθύνη των προσώπων στην ανακάλυψη και σύλληψη των οποίων συντέλεσε και τη βαρύτητα των πράξεων που τέλεσαν, το δικαστήριο αναγνωρίζει στο πρόσωπό του ελαφρυντική περίπτωση. Παράλληλα μπορεί να διατάξει και την αναστολή εκτέλεσης της ποινής για διάστημα από δύο (2) έως είκοσι (20) ετών, α-

νεξάρτητα από τη συνδρομή των όρων των άρθρων 99 επ. του Ποινικού Κώδικα.

2. Σε περίπτωση που για την ανακάλυψη ή εξάρθρωση της εγκληματικής οργάνωσης ή τη σύλληψη του διακινητή ναρκωτικών, είναι αναγκαία η προσωρινή αποφυλάκιση του ανωτέρω υπαίτιου, το συμβούλιο πλημμελειοδικών μπορεί με βούλευμα να διατάσσει την προσωρινή αναστολή της ποινικής δίωξης του ανωτέρω και την για ορισμένο χρόνο προσωρινή του απόλυση από τη φυλακή, προκειμένου να επαληθευτούν οι ανωτέρω πληροφορίες.

3. Αν, μετά την κατά τα άνω αναστολή της ποινικής δίωξης και αποφυλάκιση του υπαίτιου, προκύψει ότι οι δοθείσες από αυτόν πληροφορίες δεν ήταν αληθινές ή ότι δεν επρόκειτο για εγκληματική οργάνωση διακίνησης ναρκωτικών ή για διακινητή ναρκωτικών, το σχετικό βούλευμα ανακαλείται, διατάσσεται και πάλι η φυλάκιση του υπαίτιου και η ανασταλείσα ποινική δίωξη κατ' αυτού συνεχίζεται.

4. Για τις χορηγηθείσες από τον υπαίτιο πληροφορίες, συντάσσεται έκθεση ένορκης εξέτασης μάρτυρα, η οποία αποστέλλεται στον εποπτεύοντα τις υποθέσεις ναρκωτικών εισαγγελέα εφετών κατ' άρθρο 44 προκειμένου να λάβει γνώση. Η έκθεση ένορκης εξέτασης μάρτυρα τηρείται σε ειδικό αρχείο της εισαγγελίας, όπου επίσης αποστέλλεται και τηρείται έκθεση της αρμόδιας αρχής, η οποία προέβη με βάση τις ανωτέρω πληροφορίες στην εξάρθρωση εγκληματικής οργάνωσης διακίνησης ναρκωτικών ή στη σύλληψη διακινητή ναρκωτικών ουσιών. Των ανωτέρω εκθέσεων λαμβάνουν γνώση μόνο τα μέλη του αρμόδιου δικαστικού συμβουλίου ή δικαστηρίου τα οποία εξετάζουν και αυτεπαγγέλτως τη χορήγηση ή μη των προβλεπόμενων στις προηγούμενες παραγράφους ευεργετημάτων.

5. Αν οι όροι της παραγράφου 1 συντρέξουν μετά την αμετάκλητη καταδίκη του υπαίτιου, το συμβούλιο πλημμελειοδικών μπορεί να διατάξει την απόλυσή του από τις φυλακές υπό όρο και χωρίς τη συνδρομή των προϋποθέσεων του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 28

Πράξεις ελεγκτικών οργάνων

1. Δεν είναι άδικη η πράξη αστυνομικού, τελωνειακού υπαλλήλου, υπαλλήλου του Σώματος Δίωξης Οικονομικού Εγκλήματος (Σ.Δ.Ο.Ε.) και στελέχους του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής, ο οποίος με εντολή του αρμόδιου για τη δίωξη ναρκωτικών προϊσταμένου του και με σκοπό την ανακάλυψη ή σύλληψη προσώπου που διαπράττει έγκλημα από τα αναφερόμενα στα άρθρα 20, 22 και 23, αφού τηρηθεί η διαδικασία του άρθρου 253Α παράγραφος 3 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, δρα ως αγοραστής ή μεσολαβητής ή μεταφορέας ή φύλακας ναρκωτικών ουσιών ή με άλλους τρόπους που δεν δημιουργούν ούτε επιτείνουν κινδύνους για τρίτα πρόσωπα. Το ίδιο ισχύει και για τον ιδιώτη που με αυτόν το σκοπό τελεί ανάλογες ενέργειες ύστερα από πρόταση των αρμόδιων, για τη δίωξη ναρκωτικών, υπηρεσιών.

2. Τα ανωτέρω ελεγκτικά όργανα ή ο ιδιώτης μπορούν να ενεργούν τις πράξεις της παραγράφου 1 και να συναλλάσσονται με συγκαλυμμένα στοιχεία ταυτότητας, φορολογικά ή άλλα στοιχεία, καθώς και να διεξάγουν συναλλαγές επιβαλλόμενες αποκλειστικά από τις ανάγκες της συγκαλυμμένης δράσης. Η διαδικασία για την έκδοση των στοιχείων συγκαλύψης των ελεγκτικών ορ-

γάνων ή του ιδιώτη, η διαδικασία έγκρισης για τη διενέργεια συναλλαγών εκ μέρους τους με αυτά τα στοιχεία, η διαδικασία εγκρίσεως των προς διάθεση χρηματικών ποσών για τις ανάγκες της συγκαλυμμένης δράσης, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα καθορίζονται με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Αιγαίου.

3. Εφόσον υφίστανται σοβαρές ενδείξεις σε βάρος συγκεκριμένων προσώπων για την τέλεση εγκλημάτων διακίνησης ναρκωτικών ουσιών κατά τα άρθρα 20, 22 και 23 επιτρέπεται, σύμφωνα με τη διαδικασία που ορίζεται στο άρθρο 253Α του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, η εκτός κατοικίας καταγραφή δραστηριότητας ή άλλων γεγονότων με συσκευές ήχου ή εικόνας ή με άλλα ειδικά τεχνικά μέσα, καθώς και η χρησιμοποίηση του υλικού ως αποδεικτικού στοιχείου ενώπιον των εισαγγελικών, ανακριτικών και δικαστικών αρχών.

Άρθρο 29

Καλλιέργεια κάνναβης, δημόσια χρήση ναρκωτικών ουσιών, πλαστογραφία ιατρικής συνταγής

1. Όποιος, για δική του αποκλειστικά χρήση, με οποιονδήποτε τρόπο προμηθεύεται ή κατέχει ναρκωτικά, σε ποσότητες που δικαιολογούνται μόνο για την ατομική του χρήση ή κάνει χρήση αυτών ή καλλιεργεί φυτά κάνναβης σε αριθμό ή έκταση που δικαιολογούνται μόνο για την ατομική του χρήση, τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι πέντε (5) μηνών. Η διαπίστωση του σκοπού εξυπηρέτησης της δικής του αποκλειστικά χρήσης γίνεται με συνεκτίμηση του είδους, της καθαρότητας και της ποσότητας του συγκεκριμένου ναρκωτικού, σε συνδυασμό με τη συχνότητα χρήσης, το χρόνο χρήσης, την ημερήσια δόση και τις ιδιαίτερες ανάγκες χρήσης του συγκεκριμένου χρήστη.

2. Ο δράστης της πράξης της προηγούμενης παραγράφου μπορεί να κριθεί ατιμώρητος, εάν το δικαστήριο, εκτιμώντας τις περιστάσεις τέλεσης της πράξης και την προσωπικότητα του δράστη, κρίνει ότι η αξιόποινη πράξη ήταν εντελώς συμπτωματική και δεν είναι πιθανόν να επαναληφθεί.

3. Καταδικαστικές αποφάσεις της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου δεν καταχωρίζονται στα αντίγραφα των δελτίων ποινικού μητρώου.

4. Με φυλάκιση μέχρι δύο ετών τιμωρείται όποιος καταρτίζει πλαστή, νοθεύει ή χρησιμοποιεί πλαστή ιατρική συνταγή χορήγησης ναρκωτικών με σκοπό τη χρήση τους από τον ίδιο.

Άρθρο 30

Μεταχείριση εξαρτημένων χρηστών από ναρκωτικές ουσίες

1. Όσοι απέκτησαν την έξη της χρήσης ναρκωτικών και δεν μπορούν να την αποβάλουν με τις δικές τους δυνάμεις, υποβάλλονται σε ειδική μεταχείριση κατά τους όρους του άρθρου αυτού και των άρθρων 31-35.

2. Η συνδρομή ή μη των προϋποθέσεων της προηγούμενης παραγράφου διαπιστώνεται κατά την άσκηση της ποινικής δίωξης και σε κάθε φάση της ποινικής διαδικασίας, σύμφωνα με την αρχή της ηθικής αποδείξεως όπως ορίζεται από το άρθρο 177 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

3. Για τη διάγνωση της εξάρτησης ενός προσώπου από ναρκωτικά συνεκτιμώνται ιδίως ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα στοιχεία: πιστοποιήσεις αναγνωρισμένων Υπηρεσιών απεξάρτησης, χορήγησης υποκαταστάτων ή ανταγωνιστικών στα οπιοειδή ουσιών, περίθαλψης για παθήσεις συνδεδεμένες με τη χρήση ουσιών, ψυχολογικά και κοινωνικά δεδομένα που αφορούν τον κατηγορούμενο, ευρήματα εργαστηριακών εξετάσεων που αποκαλύπτουν χρήση ναρκωτικών για μακρόχρονες περιόδους. Σε κάθε φάση της ποινικής διαδικασίας δύνανται να διαταχθεί πραγματογνωμοσύνη είτε αυτεπάγγελτα είτε μετά από αίτημα του κατηγορουμένου, προκειμένου να καθοριστεί αν πράγματι υπάρχει εξάρτηση, όπως επίσης και το είδος και η βαρύτητα αυτής. Η αποδοχή ή η απόρριψη του αιτήματος για πραγματογνωμοσύνη πρέπει να αιτιολογείται ειδικά. Η πραγματογνωμοσύνη συνεκτιμάται με τα παραπάνω διαγνωστικά κριτήρια. Πίνακας με τις υπηρεσίες που πληρούν τις προϋποθέσεις για τη διενέργεια πραγματογνωμοσύνης διαβιβάζεται ανά έτος στον αρμόδιο εισαγγελέα με ευθύνη των Υπουργείων που τις εποπτεύουν. Οι εργαστηριακές εξετάσεις διενεργούνται από αρμόδια δημόσια εργαστήρια της χώρας, όπως τα πανεπιστημιακά εργαστήρια και τα εργαστήρια των Ιατροδικαστικών Υπηρεσιών και τα εργαστήρια της Ελληνικής Αστυνομίας.

4. Δράστης, στο πρόσωπο του οποίου κατά το χρόνο της πράξης συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, αν είναι υπαίτιος τέλεσης:

α. Των πράξεων του άρθρου 29 παράγραφοι 1 και 2 παρμένει ατιμώρητος.

β. Των πράξεων του άρθρου 20 τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός (1) έτους.

γ. Των πράξεων του άρθρου 21 τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους.

δ. Των πράξεων του άρθρου 22 τιμωρείται με πρόσκαιρη κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών.

5. Ο κατά νόμο ποινικός χαρακτήρας των πράξεων που τελέστηκαν από δράστη, στο πρόσωπο του οποίου συντρέχουν οι προϋποθέσεις της παραγράφου 1, κρίνεται με βάση την απειλούμενη στην παράγραφο 4 στοιχεία β', γ' και δ' ποινή.

Άρθρο 31

Ειδική μεταχείριση χρηστών ναρκωτικών ουσιών στην προδικασία

Σε περίπτωση εγκλημάτων των άρθρων 20 έως 25, 29 και 30 παράγραφος 4, όπως και σε περίπτωση εγκλήματος που φέρεται ότι τελέστηκε για να διευκολυνθεί η χρήση ναρκωτικών ουσιών, εφόσον τα εγκλήματα αυτά έχουν τελεστεί από πρόσωπο το οποίο απέκτησε την έξη της χρήσης ναρκωτικών ουσιών και δεν μπορεί να την αποβάλει με τις δικές του δυνάμεις κατά το άρθρο 30 παράγραφος 1, τότε:

α) Εάν ο κατηγορούμενος δηλώσει ότι επιθυμεί να παρακολουθήσει θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης, ο ανακριτής με σύμφωνη γνώμη του εισαγγελέα μπορεί αυτοτελώς ή αντί της προσωρινής κράτησης να επιβάλλει ως περιοριστικό όρο την εισαγωγή του σε εγκεκριμένο κατά νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης.

β) Σε περίπτωση επιβολής προσωρινής κράτησης εάν ο κατηγορούμενος δηλώσει ότι επιθυμεί να παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης εντός θεραπευτικών ή ειδικών καταστημάτων κράτησης ή

καταστημάτων κράτησης ή τμημάτων αυτών στα οποία λειτουργεί τέτοιο πρόγραμμα, υποβάλλεται σε πρόγραμμα σωματικής αποτοξίνωσης διάρκειας τριών εβδομάδων. Μετά την ολοκλήρωση της παραπάνω φάσης, ειδική επιτροπή οριζόμενη από τον Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, αποτελούμενη από το κατά το άρθρο 10 του Σωφρονιστικού Κώδικα Συμβούλιο Φυλακής, στη σύνθεση του οποίου προστίθενται για τη συγκεκριμένη περίπτωση ο υπεύθυνος του Προγράμματος σωματικής αποτοξίνωσης ή ο υπεύθυνος του Προγράμματος ψυχολογικής απεξάρτησης του καταστήματος κράτησης μπορεί να διατάξει την παρακολούθηση ειδικού συμβουλευτικού προγράμματος ψυχολογικής απεξάρτησης. Ο χρόνος παραμονής στα ανωτέρω αναφερόμενα καταστήματα υπολογίζεται ως χρόνος προσωρινής κράτησης ή σε περίπτωση καταδίκης σε ποινή κατά της ελευθερίας ως χρόνος έκτισης της ποινής.

γ) Σε περίπτωση αντικατάστασης της προσωρινής κράτησης με περιοριστικούς όρους, το αρμόδιο δικαστικό συμβούλιο μπορεί, μεταξύ των όρων, να συμπεριλάβει και την παρακολούθηση θεραπευτικού προγράμματος απεξάρτησης του αιτούντος, εφόσον έχει γίνει δεκτός από εγκεκριμένο προς τούτο φορέα.

Άρθρο 32

Εννομες συνέπειες της συμμετοχής σε θεραπευτικά προγράμματα απεξάρτησης εκτός καταστημάτων κράτησης

1. Σε περίπτωση εγκλημάτων που αναφέρονται στο άρθρο 31 εκτός των εγκλημάτων του άρθρου 23 και εκτός των εγκλημάτων που προβλέπονται στα άρθρα 187Α, 299, 310 παράγραφος 3, 311, 322, 323, 324, 336 και 380 παρ. 2 του Ποινικού Κώδικα, εφόσον αυτά έχουν τελεστεί από πρόσωπο που συμμετέχει σε εγκεκριμένο κατά νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης, τότε:

α) Ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών, μπορεί με αιτιολογημένη διάταξη του και με έγκριση του εισαγγελέα εφετών να αναβάλει για ορισμένο χρόνο την άσκηση ποινικής δίωξης, η οποία μπορεί να παρατείνεται, αν λαμβάνει γνώση από έκθεση ή και εκθέσεις του διευθυντή εγκεκριμένου κατά νόμο θεραπευτικού προγράμματος απεξάρτησης, ότι ο δράστης έχει προσέλθει οικειοθελώς και καταβάλλει σοβαρές προσπάθειες για την απεξάρτησή του. Αν ο δράστης ολοκληρώσει με επιτυχία το θεραπευτικό πρόγραμμα, σύμφωνα με έγγραφη βεβαίωση και έκθεση του διευθυντή του προγράμματος, το συμβούλιο πλημμελειοδικών, μπορεί να απόσχει οριστικά από την ποινική δίωξη, εφόσον η τελευταία θα μπορούσε να θέσει σε κίνδυνο την επανένταξή του στην κοινωνική ζωή. Τα στοιχεία που αναφέρονται στις παραπάνω εκθέσεις του διευθυντή θεραπευτικού προγράμματος είναι απόρρητα και απαγορεύεται η ανακοίνωσή τους σε οποιονδήποτε άλλον εκτός από τον ίδιο το χρήστη ναρκωτικών, που υποβλήθηκε σε θεραπεία, επί ανηλικού δε στον έχοντα την επιμέλεια. Το ευεργέτημα των προηγούμενων εδαφίων παρέχεται μία μόνο φορά.

β) Ο αρμόδιος εισαγγελέας αναστέλλει με διάταξη του την ισχύ εντάλματος σύλληψης προσώπου, που παρακολουθεί εγκεκριμένο κατά νόμο πρόγραμμα απεξάρτησης, εάν το ένταλμα αυτό αφορά εγκλήματα που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο και φέρονται ότι τελέστηκαν πριν από την εισαγωγή του διωκόμενου στο

παραπάνω πρόγραμμα. Στην περίπτωση που έχει διατηρηθεί η ισχύς του με σύμφωνη γνώμη του προέδρου εφετών ή με βούλευμα, τότε για την αναστολή αποφασίζει το συμβούλιο ενώπιον του οποίου εκκρεμεί η κατηγορία.

γ) Το δικαστήριο που εξέδωσε την οριστική, τελεσίδικη ή αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση αναστέλλει την εκτέλεση των στερητικών της ελευθερίας και των χρηματικών ποινών, προσώπου που παρακολουθεί εγκληματικό κατά νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης εκτός σωφρονιστικών καταστημάτων μέχρι την ολοκλήρωσή του, εάν οι ποινές αυτές αφορούν πράξεις που αναφέρονται στην παρούσα παράγραφο και τελέστηκαν πριν από την εισαγωγή του διωκόμενου στο θεραπευτικό πρόγραμμα, εφόσον βεβαιώνεται από τον υπεύθυνο αυτού του προγράμματος η συνεπής παρακολούθησή του εκ μέρους του διωκόμενου. Η αναστολή αυτή χορηγείται υπό τον όρο συνέχισης της παρακολούθησης και ολοκλήρωσης του προγράμματος απεξάρτησης και ανακαλείται σε περίπτωση παραβίασης των όρων αυτών.

Με τις ίδιες προϋποθέσεις και με διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέα αναστέλλεται προσωρινά η εκτέλεση των ανωτέρω ποινών έως ότου εκδοθεί η απόφαση του δικαστηρίου επί της αίτησης αναστολής εκτέλεσης που υποβάλλεται κατά το προηγούμενο εδάφιο.

Εάν για οποιονδήποτε λόγο έχει χωρήσει βεβαίωση της χρηματικής ποινής και των εξόδων, με απόφαση του προϊστάμενου της αρμόδιας δημόσιας οικονομικής υπηρεσίας (ΔΟΥ), αναστέλλεται υποχρεωτικά η λήψη κάθε δυσμενούς ατομικού μέτρου και κάθε μέτρου αναγκαστικής είσπραξης της συναφούς οφειλής ως και κάθε τοκογονία ή προσαύξηση του βεβαιωθέντος ποσού. Για την εφαρμογή της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου επιμελείται, κατόπιν αιτήσεως του καταδικασθέντος, ο αρμόδιος εισαγγελέας εκτέλεσης ποινών του δικαστηρίου που εξέδωσε την περί αναστολής απόφαση, ενημερώνοντας εγγράφως τον προϊστάμενο της αρμόδιας ΔΟΥ. Εάν η αναστολή ανακληθεί, ο εισαγγελέας εκτέλεσης ποινών ενημερώνει σχετικά τον προϊστάμενο της αρμόδιας ΔΟΥ. Στην περίπτωση αυτή η αναστολή των δυσμενών ατομικών μέτρων και των μέτρων αναγκαστικής είσπραξης της συναφούς οφειλής ανακαλείται και συνεχίζονται η τοκογονία ή οι προσαυξήσεις του βεβαιωθέντος ποσού.

2. Σε δράστη που κατηγορείται για εγκλήματα της παραγράφου 1 και απέκτησε την έξη της χρήσης ναρκωτικών ουσιών, την οποία δεν μπορεί να αποβάλει με τις δικές του δυνάμεις εφόσον έχει ενταχθεί σε εγκληματικό από το νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης:

α) Χορηγείται αναβολή στράτευσης, η οποία διακόπτεται ύστερα από γραπτή βεβαίωση του διευθυντή του θεραπευτικού προγράμματος ότι ολοκληρώθηκε ή διακόπηκε η θεραπευτική αγωγή. Οι διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου εφαρμόζονται και επί των ανυποτάκτων.

β) Δεν επιτρέπεται η σύλληψη και παραπομπή σε δίκη για λιποταξία και τα συναφή προς αυτήν εγκλήματα, καθώς και για τα λοιπά εγκλήματα κατά της στρατιωτικής υποχρεώσεως των άρθρων 32-45 του ν. 2287/1995 περί Στρατιωτικού Ποινικού Κώδικα.

γ) Η συμμετοχή του σε θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης αποτελεί υποχρεωτικό λόγο αναβολής της δίκης. Κατά τη διάρκεια της παρακολούθησης του προγράμματος αναστέλλεται η παραγραφή οποιουδήποτε εγκλήματος του θεραπευμένου. Στην περίπτωση αυτή, οι προβλεπόμενοι στο άρθρο 113 παράγραφος 3 εδάφιο

α' του Ποινικού Κώδικα χρονικοί περιορισμοί της αναστολής παρατείνονται κατά 3 έτη. Ως χρόνος θεραπευτικού προγράμματος θεωρείται και ο εγκληματικός από τον επιστημονικό διευθυντή του οικείου προγράμματος κοινωνικής επανένταξης.

3. Απαγορεύεται σε οποιονδήποτε, εκτός από εκπρόσωπο της δικαστικής αρχής, να εισέλθει στους χώρους των παραπάνω θεραπευτικών προγραμμάτων απεξάρτησης, χωρίς γραπτή άδεια του διευθυντή τους. Με βούλευμα του συμβουλίου εφετών, ύστερα από πρόταση του αρμόδιου εισαγγελέα, μπορεί να διαταχθεί η σύλληψη και παραπομπή σε δίκη ατόμου που παρακολουθεί θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης αν υπάρχουν επαρκείς ενδείξεις ότι έχει διαπράξει είτε κακούργημα του άρθρου 23 είτε κακούργημα των άρθρων 187Α, 299, 310 παράγραφος 3, 311, 322, 323, 324, 336 και 380 παράγραφος 2 του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 33

Εννομες συνέπειες της ολοκλήρωσης θεραπευτικού προγράμματος απεξάρτησης εκτός σωφρονιστικών καταστημάτων

1. Μετά την ολοκλήρωση με επιτυχία του εγκληματικού κατά νόμο θεραπευτικού προγράμματος απεξάρτησης, που πιστοποιείται εγγράφως από τον επιστημονικό διευθυντή του οικείου προγράμματος:

α) Ανεξάρτητα από τους όρους που θέτουν οι διατάξεις των άρθρων 99 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, αν κάποιος καταδικαστεί για εγκλήματα από τα αναφερόμενα στο άρθρο 32 παράγραφος 1, που τελέστηκαν πριν από την εισαγωγή του στο θεραπευτικό πρόγραμμα, η εκτέλεση τόσο της στερητικής της ελευθερίας όσο και της χρηματικής ποινής αναστέλλεται υποχρεωτικά για ορισμένο χρονικό διάστημα, που δεν μπορεί να είναι κατώτερο από τρία (3) και ανώτερο από έξι (6) έτη, σύμφωνα με τους όρους που καθορίζονται από το δικαστήριο, οι οποίοι πρέπει να σχετίζονται με τη διαπίστωση της διατήρησης της απεξάρτησης. Όσοι έχουν καταδικαστεί μπορούν να υποβάλουν σχετική αίτηση αναστολής στο δικαστήριο που εξέδωσε την οριστική, τελεσίδικη ή αμετάκλητη καταδικαστική απόφαση. Η παραπάνω αναστολή ανακαλείται μόνο αν δεν τηρηθούν οι όροι της απόφασης. Εάν η αναστολή δεν ανακληθεί η ποινή που είχε ανασταλεί θεωρείται σαν να μην είχε επιβληθεί.

Εάν για οποιονδήποτε λόγο έχει χωρήσει βεβαίωση της χρηματικής ποινής και των εξόδων, με απόφαση του προϊστάμενου της αρμόδιας ΔΟΥ, αναστέλλεται υποχρεωτικά η λήψη κάθε δυσμενούς ατομικού μέτρου και κάθε μέτρου αναγκαστικής είσπραξης της συναφούς οφειλής ως και κάθε τοκογονία ή προσαύξηση του βεβαιωθέντος ποσού για όσο χρόνο διαρκεί η αναστολή που χορηγήθηκε κατά τα ανωτέρω εδάφια ή κατά τις διατάξεις των άρθρων 99 και επόμενα του Π.Κ. Εφόσον ο χρόνος δοκιμασίας παρέλθει επιτυχώς, τα σχετικά χρέη διαγράφονται κατά τον ίδιο τρόπο. Για την εφαρμογή της διάταξης του προηγούμενου εδαφίου επιμελείται, κατόπιν αιτήσεως του καταδικασθέντος, ο αρμόδιος εισαγγελέας εκτέλεσης ποινών του δικαστηρίου που εξέδωσε την περί αναστολής απόφαση, ενημερώνοντας εγγράφως τον προϊστάμενο της αρμόδιας ΔΟΥ. Εάν η αναστολή ανακληθεί, ο εισαγγελέας εκτέλεσης ποινών ενημερώνει σχετικά τον προϊστάμενο της αρμόδιας ΔΟΥ. Στην περίπτωση αυτή η αναστολή των δυσμενών ατομικών

μέτρων και των μέτρων αναγκαστικής είσπραξης της συναφούς οφειλής ανακαλείται, και συνεχίζονται η τοκογονία ή οι προσαυξήσεις του βεβαιωθέντος ποσού.

β) Ο αρμόδιος εισαγγελέας ζητά από το συμβούλιο πλημμελειοδικών να μην εγγράφονται σε απόσπασμα ή αντίγραφο φύλλου ποινικού μητρώου αποφάσεις ή βουλεύματα για εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 32, εκτός από εκείνα που προορίζονται αποκλειστικώς για χρήση του δικαστηρίου.

γ) Το δικαστήριο αναγνωρίζει ελαφρυντική περίπτωση κατά την επιμέτρηση της ποινής υποχρεωτικά στον δράστη που έχει τελέσει εγκλήματα από αυτά που αναφέρονται στα άρθρα 31 και 32 και δυνητικά στις λοιπές περιπτώσεις εγκλημάτων.

2. Όποιος έχει βεβαίωση ολοκλήρωσης εγκεκριμένου κατά νόμο θεραπευτικού προγράμματος απεξάρτησης, θεωρείται ότι κατά την εισαγωγή του για θεραπεία είχε αποκτήσει την έξη της χρήσης ναρκωτικών ουσιών.

3. Η βεβαίωση σταθεροποίησης και βελτίωσης, συντήρησης ή απεξάρτησης που εκδίδεται από τα εγκεκριμένα κατά νόμο ειδικά θεραπευτικά προγράμματα, αποτελεί πλήρη απόδειξη για κάθε νόμιμη χρήση.

Άρθρο 34

Εισαγωγή σε θεραπευτικό ή ειδικό κατάστημα κράτησης

1. Αν καταδικαστεί για πράξη του άρθρου 32 παράγραφος 1, δράστης που κρίθηκε ως εξαρτημένος και δηλώνει ότι επιθυμεί να συμμετάσχει σε εγκεκριμένο πρόγραμμα απεξάρτησης, διατάσσεται η εισαγωγή του σε θεραπευτικό ή ειδικό κατάστημα κράτησης ή σε κατάστημα κράτησης ή σε τμήμα αυτού στο οποίο λειτουργεί τέτοιο πρόγραμμα, όπου υποβάλλεται σε πρόγραμμα παρακολούθησης και σωματικής αποτοξίνωσης διάρκειας τριών εβδομάδων. Μετά την επιτυχή ολοκλήρωση της παραπάνω φάσης, ειδική επιτροπή που ορίζεται στο άρθρο 31 στοιχείο β' μπορεί να διατάξει την παρακολούθηση ειδικού συμβουλευτικού προγράμματος ψυχολογικής απεξάρτησης. Ο χρόνος παραμονής στα ανωτέρω καταστήματα υπολογίζεται ως χρόνος έκτισης της ποινής.

2. Εάν κρατούμενος για οποιαδήποτε αξιόποινη πράξη, ισχυριστεί ότι είναι εξαρτημένος από ναρκωτικά, δηλώνοντας παράλληλα ότι επιθυμεί να συμμετάσχει σε πρόγραμμα απεξάρτησης, η ειδική επιτροπή του άρθρου 31 περίπτωση β' διατάσσει την εισαγωγή του σε πρόγραμμα παρακολούθησης και σωματικής αποτοξίνωσης εντός σωφρονιστικού καταστήματος. Μετά την παρέλευση τριών εβδομάδων συνέρχεται η ίδια επιτροπή και, εφόσον διαγνώσει ότι ο κρατούμενος είναι ψυχολογικά εξαρτημένος από τη χρήση ναρκωτικών, διατάσσει την εισαγωγή του σε συμβουλευτικό πρόγραμμα ψυχολογικής απεξάρτησης που λειτουργεί εντός του σωφρονιστικού καταστήματος.

3. Εάν σε κατάστημα κράτησης εφαρμόζεται εγκεκριμένο συμβουλευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης, ο κρατούμενος που το παρακολουθεί δεν μεταγεται σε άλλο κατάστημα για όσο χρόνο διαρκεί η συστηματική παρακολούθηση εκ μέρους του, εκτός αν παραγγελθεί η μεταγωγή του για λόγους σχετικούς με την ομαλή λειτουργία του καταστήματος κράτησης ή δικαστικούς, οπότε επαναμετάγεται μετά την έκλειψη αυτής της αιτίας. Σε περίπτωση μεταγωγής για λόγους σχετικούς με την ομαλή λειτουργία του καταστήματος κράτησης (άρθρα 72

περίπτωση δ' και 76 του ν. 2776/1999, Α' 291) προτιμάται κατάσταση όπου αναπτύσσεται εγκεκριμένο συμβουλευτικό πρόγραμμα, εκτός αν επιβάλλεται η μεταγωγή για σοβαρούς λόγους σε άλλο. Όποιος κρατούμενος έχει κριθεί ως εξαρτημένος κατά τα οριζόμενα παραπάνω και επιθυμεί να παρακολουθήσει συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα ψυχολογικής απεξάρτησης, πρέπει να διευκολύνεται ή να μεταγεται σε φυλακή όπου λειτουργεί σχετικό πρόγραμμα και παραμένει αν το παρακολουθεί συστηματικά, εφόσον οι εκάστοτε διαθέσιμοι χώροι το επιτρέπουν.

Άρθρο 35

Απόλυση υπό όρο

1. Όποιος έχει καταδικαστεί για εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 σε στερητική της ελευθερίας ποινή και την εκτίει στη φυλακή, αν παρακολούθησε με επιτυχία εγκεκριμένο συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης στο κατάστημα κράτησης και υπάρχει βεβαίωση από αναγνωρισμένο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης που λειτουργεί εκτός του σωφρονιστικού καταστήματος ότι γίνεται αποδεκτός σε αυτό, μπορεί να απολυθεί με βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής και πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου που ορίζεται στα άρθρα 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα, με τον όρο παρακολούθησης του οικείου προγράμματος και εφόσον έχει εκτίσει με οποιονδήποτε τρόπο τουλάχιστον το ένα πέμπτο (1/5) της ποινής. Οι υπεύθυνοι του προγράμματος έχουν την υποχρέωση να ενημερώνουν την πρώτη ημέρα κάθε δεύτερου μήνα τη δικαστική αρχή και να συμπληρώνουν ειδικό δελτίο, στο οποίο αναφέρεται ρητά η συνεχής παρακολούθηση, η συναφής πρόοδος, η σταθεροποίηση και η επιτυχής ολοκλήρωσή του. Η αδικαιολόγητη διακοπή της παρακολούθησης του προγράμματος αναφέρεται άμεσα στον αρμόδιο εισαγγελέα πλημμελειοδικών και το συμβούλιο πλημμελειοδικών προχωρεί σε ανάκληση της απόλυσης.

2. Όποιος καταδικάστηκε σε ποινή φυλάκισης για οποιοδήποτε έγκλημα και υποβάλλεται σε συμβουλευτικό ή θεραπευτικό πρόγραμμα σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης κατά την προηγούμενη παράγραφο, μπορεί με βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών του τόπου της κράτησης, ύστερα από γνώμη της οικείας ειδικής επιτροπής του άρθρου 31 στοιχείο β', να απολυθεί υπό όρο και πριν από τη συμπλήρωση του χρόνου που ορίζεται στα άρθρα 105 και επόμενα του Π.Κ., εφόσον έχει παρακολουθήσει με επιτυχία το πρόγραμμα απεξάρτησης. Το συμβούλιο μπορεί να επιβάλλει στον απολυόμενο την υποχρέωση να εμφανίζεται ανά τακτικά χρονικά διαστήματα σε ειδικό θεραπευτικό κατάστημα απεξάρτησης και να υποβάλλεται σε εξετάσεις. Αν από αυτές αποδειχθεί ότι ξανάρχισε τη χρήση ναρκωτικών ή αν αρνείται ή παραλείπει να εξετάζεται, το ειδικό θεραπευτικό κατάστημα υποχρεούται να ειδοποιεί τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών, οπότε ανακαλείται η απόλυση με βούλευμα του συμβουλίου πλημμελειοδικών.

3. Ο χρόνος παραμονής στο εγκεκριμένο κατά νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης σε κάθε περίπτωση θεωρείται ως χρόνος έκτισης ποινής.

4. Εφόσον εκείνος που καταδικάστηκε έχει απολυθεί υπό όρο, ύστερα από επιτυχή παρακολούθηση εγκεκριμένου θεραπευτικού προγράμματος, η καταδικαστική α-

πόφαση για εγκλήματα που αναφέρονται στο άρθρο 32, καθώς και το βούλευμα που διατάσσει την απόλυση κατά τις προηγούμενες παραγράφους αναγράφεται μόνο στα αντίγραφα ποινικού μητρώου που προορίζονται για δικαστική χρήση.

5. Όποιος καταδικάστηκε για έγκλημα του άρθρου 23 σε ποινή ισόβιας κάθειρξης, μπορεί να απολυθεί υπό τον όρο της ανάκλησης εφόσον έχει εκτίσει τουλάχιστον είκοσι πέντε έτη. Στον κατάδικο αυτό δεν μπορεί να χορηγηθεί η απόλυση υπό όρο αν δεν έχει παραμείνει στο κατάντημα κράτησης για χρονικό διάστημα είκοσι ετών. Κατά τα λοιπά εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 105 και επόμενα του Ποινικού Κώδικα.

Άρθρο 36

Απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος

1. Σε περίπτωση καταδίκης σε ποινή κάθειρξης για εγκλήματα των άρθρων 20, 22, 23, 24 παράγραφος 1 εδάφιο τέταρτο και 25 παράγραφος 1 εδάφιο τέταρτο, το δικαστήριο μπορεί να διατάσσει την απαγόρευση άσκησης του επαγγέλματος του δράστη για ένα (1) μέχρι πέντε (5) έτη, εφόσον κρίνει ότι η παράβαση έχει σχέση με το επάγγελμά του. Οι διατάξεις που προβλέπουν πειθαρχικές ή διοικητικές κυρώσεις εξακολουθούν να ισχύουν παραλλήλως.

2. Η απαγόρευση της άσκησης του επαγγέλματος αρχίζει από τη λήξη της στερητικής της ελευθερίας ποινής. Αν εκτός από την ποινή έχει επιβληθεί και μέτρο ασφαλείας, η απαγόρευση αρχίζει από τη λήξη του μέτρου. Η απαγόρευση λήγει και πριν από τον οριζόμενο από την απόφαση χρόνο, εφόσον ο δράστης ολοκληρώσει πρόγραμμα απεξάρτησης.

3. Η απαγόρευση της άσκησης επαγγέλματος συνεπάγεται και την παύση της λειτουργίας του καταστήματος ή γραφείου, για ίσο χρονικό διάστημα, αν η άσκηση του επαγγέλματος αυτού προϋποθέτει την ύπαρξη και λειτουργία τους.

4. Για όσο χρόνο διαρκεί η απαγόρευση άσκησης του επαγγέλματος, εκείνος στον οποίο έχει επιβληθεί δεν μπορεί να ασκήσει το επάγγελμα αυτό ούτε προσωπικά, ούτε μέσω άλλου ή για λογαριασμό τρίτου. Σε περίπτωση παράβασης της απαγόρευσης αυτής ο υπαίτιος τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους και με χρηματική ποινή.

Άρθρο 37

Περιορισμοί διαμονής

Σε κάθε περίπτωση καταδίκης σε ποινή κάθειρξης για τέλεση εγκλημάτων των άρθρων 20, 22, 23, 24 παράγραφος 2 και 25 παράγραφος 1 εδάφιο τέταρτο, το δικαστήριο, αν κρίνει ότι η διαμονή του καταδικασμένου σε ορισμένους τόπους δημιουργεί κινδύνους για τον ίδιο ή για τρίτους, μπορεί να διατάξει την απαγόρευση της διαμονής του στους τόπους αυτούς για χρονικό διάστημα ενός (1) μέχρι πέντε (5) ετών.

Άρθρο 38

Εκτέλεση μέτρου περιορισμού διαμονής

1. Ο περιορισμός διαμονής του προηγούμενου άρθρου εκτελείται με την επιμέλεια του εισαγγελέα πλημμελοδικών του τόπου διαμονής του καταδικασμένου, μέσω

των αστυνομικών αρχών. Ο εισαγγελέας μπορεί να επιτρέψει την άρση του περιορισμού διαμονής για σύντομα χρονικά διαστήματα και για την εκπλήρωση προσωπικών ή οικογενειακών αναγκών του καταδικασμένου.

2. Το τριμελές πλημμελειοδικείο του τόπου διαμονής του καταδικασμένου μετά τη συμπλήρωση έξι (6) μηνών μπορεί να άρει τους περιορισμούς διαμονής ή να μειώσει τη διάρκειά τους, ύστερα από αίτηση του καταδικασμένου ή αιτιολογημένη έκθεση του εισαγγελέα του τόπου διαμονής του.

Άρθρο 39

Ανήλικοι και νεαροί ενήλικες δράστες

1. Σε ανήλικους ή σε νεαρούς ενήλικες που τέλεσαν πράξεις προβλεπόμενες στον παρόντα Κώδικα εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 121 έως 133 του Ποινικού Κώδικα, εφόσον είναι ευμενέστερες για αυτούς.

2. Σε ανήλικους οι οποίοι κρίνονται ποινικώς υπεύθυνοι κατά το άρθρο 127 του Ποινικού Κώδικα α) για πράξεις οι οποίες προβλέπονται από τα άρθρα 20, 21, 22, 24, 25 του παρόντος ή β) για τις πράξεις που προβλέπονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 του παρόντος, εφόσον έχουν κριθεί εξαρτημένοι από ναρκωτικά μπορεί να επιβάλλεται αντί της ποινής η παρακολούθηση ειδικού προγράμματος απεξάρτησης ανηλίκων.

3. Το παραπάνω μέτρο μπορεί επίσης να επιβάλλεται σε δράστες ηλικίας 18-21 ετών, οι οποίοι εμπίπτουν στις προβλεπόμενες στην προηγούμενη παράγραφο κατηγορίες.

4. Η παραμονή των παραπάνω στο ειδικό πρόγραμμα δεν μπορεί να παρατείνεται πέραν του 25ου έτους της ηλικίας τους. Αν ως τότε ο παρακολουθών το πρόγραμμα δεν το έχει ολοκληρώσει επιτυχώς, μετάγεται στα γενικά σωφρονιστικά καταστήματα. Ο χρόνος παραμονής του στα καταστήματα όπου εκπονούνται τα παραπάνω προγράμματα λογίζεται ως χρόνος έκτισης ποινής.

Άρθρο 40

Δήμευση

Σε περίπτωση καταδίκης για παράβαση των άρθρων 20, 22 και 23 του Κώδικα το δικαστήριο, με την επιφύλαξη του τελευταίου εδαφίου της παραγράφου αυτής, διατάσσει τη δήμευση όλων των πραγμάτων, τα οποία προήλθαν από την πράξη, του τιμήματός τους, των κινητών και ακινήτων που αποκτήθηκαν με το τίμημα αυτό ή από την αποδοχή και διάθεσή τους, καθώς και των μεταφορικών μέσων και όλων των αντικειμένων, τα οποία χρησίμευσαν ή προορίζονταν για την τέλεση της πράξης είτε αυτά ανήκουν στον αυτοεργό είτε σε οποιονδήποτε από τους συμμετόχους. Κατά τα λοιπά ισχύουν οι ρυθμίσεις της Σύμβασης Ηνωμένων Εθνών κατά της παράνομης διακίνησης ναρκωτικών φαρμάκων και ψυχοτρόπων ουσιών που κυρώθηκε με το ν.1990/1991 (Α' 193) και ιδίως εκείνες του άρθρου 5 της Σύμβασης αναφορικά με τη δήμευση περιουσιακών στοιχείων. Όσα από τα τεχνικά μέσα που δημεύονται με τελεσίδικη δικαστική απόφαση κρίνονται ως άκρως απαραίτητα για την κάλυψη αναγκών των υπηρεσιών δίωξης ναρκωτικών αποδίδονται, κατά προτίμηση, στις υπηρεσίες που ενήργησαν την κατάσχεση, ύστερα από αίτημα των Υπουργείων στα οποία ανήκουν οι Υπηρεσίες που διενήργησαν την κατάσχεση.

Άρθρο 41 **Κατάσχεση και δήμευση ναρκωτικών**

1. Τα ναρκωτικά κατάσχονται και δημεύονται σε κάθε περίπτωση. Κατά τη διάρκεια της προδικασίας, καθώς και στην περίπτωση μη άσκησης ποινικής δίωξης ή αποχής για οποιονδήποτε λόγο από αυτήν, τη δήμευση διατάσσει το συμβούλιο πλημμελειοδικών.

2. Η επιβληθείσα κατάσχεση, καθώς και η ιδιότητα των κατασχεθέντων ως ναρκωτικών γνωστοποιείται αμέσως από τον αρμόδιο ανακριτή ή τους κατά το άρθρο τούτο ανακριτικούς υπαλλήλους στον κατηγορούμενο, στον κύριο και στον κάτοχο των κατασχεθέντων ναρκωτικών. Συγχρόνως καλούνται οι ανωτέρω να δηλώσουν στον γνωστοποιούντα αν αμφισβητούν την ιδιότητα των κατασχεθέντων ως ναρκωτικών ή τον παράνομο χαρακτήρα της κατοχής τους. Για όλα αυτά γίνεται ρητή αναφορά στην έκθεση κατασχέσεως ή σε χωριστή έκθεση, την οποία υπογράφουν και εκείνοι στους οποίους γίνεται η γνωστοποίηση. Στην ίδια έκθεση γίνεται μνεία και της αμφισβήτησης της ιδιότητας των κατασχεθέντων ως ναρκωτικών. Η αμφισβήτηση αυτή μπορεί να γίνει και με έγγραφη δήλωση, εντός δέκα ημερών από την ημέρα της γνωστοποίησης. Δείγμα των κατασχεθέντων ναρκωτικών αποστέλλεται στα εργαστήρια της ιατροδικαστικής και τοξικολογίας των Α.Ε.Ι. της χώρας ή στο Γενικό Χημείο του Κράτους ή σε κάποιο από τα παραρτήματά του για εξέταση και έρευνα της φύσης ως ναρκωτικών, καθώς και του προσδιορισμού της περιεκτικότητάς τους σε ναρκωτική ουσία.

3. Αν δεν υπάρξει αμφισβήτηση κατά τα αναφερόμενα στην προηγούμενη παράγραφο, τα ναρκωτικά αυτά καταστρέφονται με το πέρας της ανάκρισης, αφού κρατηθεί ποσότητα επαρκής για τρία δείγματα προς διεξαγωγή πραγματογνωμοσύνης, καθώς και ο απαραίτητος αριθμός συσκευασιών των ναρκωτικών που καταστρέφονται, για τη διεξαγωγή ερευνών. Η καταστροφή πρέπει να γίνεται εντός δέκα ημερών από την πάροδο της προθεσμίας αμφισβήτησης.

4. Αν υπάρξει αμφισβήτηση, οι κατασχεθείσες ουσίες φυλάσσονται μέχρι της καταστροφής τους ή της απόδοσής τους στον κύριο ή τον κάτοχό τους από την αρμόδια για τη φύλαξη αρχή. Αμέσως μόλις περιέλθει στον εισαγγελέα ή τον ανακριτή η έκθεση πραγματογνωμοσύνης, για το αν τα κατασχεθέντα είναι ναρκωτικά, ο εισαγγελέας εισάγει, αυτεπαγγέλτως ή ύστερα από αίτηση του ανακριτή, την υπόθεση στο συμβούλιο πλημμελειοδικών, στο οποίο καλούνται πριν από τρεις (3) τουλάχιστον ημέρες να παραστούν ο κατηγορούμενος και κάθε άλλος ενδιαφερόμενος, εκτός αν είναι άγνωστος ή απουσιάζει ή δεν είναι για κάποιον άλλο λόγο εφικτή η κλήτευσή του. Το συμβούλιο αποφαινεται αμετάκλητα για την καταστροφή ή απόδοση των ουσιών που κατασχέθηκαν, μπορεί δε να διατάξει και νέα πραγματογνωμοσύνη. Αν διατάχθηκε καταστροφή, αυτή γίνεται αμέσως μετά την κοινοποίηση του βουλεύματος στον εισαγγελέα και πάντως το αργότερο εντός των επόμενων δέκα (10) εργάσιμων ημερών. Σε εξαιρετικά επείγουσες περιπτώσεις και ιδίως εάν πρόκειται για κατάσχεση αυτοφυών φυτών ινδικής κάνναβης και υπνοφόρου μήκωνος, η καταστροφή τους μπορεί να διαταχθεί με κοινή διάταξη των αρμόδιων εισαγγελέα και ανακριτή και να πραγματοποιηθεί το ταχύτερο δυνατό.

5. Το δικαστήριο διατάσσει σε κάθε περίπτωση την κα-

ταστροφή των ναρκωτικών, αν για οποιονδήποτε λόγο δεν έγινε ή δεν διατάχθηκε σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους. Η καταστροφή γίνεται ενώπιον επιτροπής, στην οποία προεδρεύει ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών και μετέχουν οι προϊστάμενοι της διωκτικής αρχής που ενήργησε την προανάκριση και της αρμόδιας υπηρεσίας της οικείας Περιφέρειας ή αναπληρωτές τους. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Οικονομικών και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Ναυτιλίας και Αιγαίου, καθορίζονται τα μέσα, ο τρόπος και ο τόπος όπου θα γίνεται η καταστροφή, η φύλαξη συσκευασιών, αν αυτό ενδείκνυται για την έρευνα, η εξαίρεση ποσοτήτων προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για θεραπευτικούς ή ερευνητικούς σκοπούς, καθώς και κάθε σχετικό θέμα για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος άρθρου.

6. Από τις κατασχεθείσες ποσότητες δεν καταστρέφονται εκείνες που μπορούν να χρησιμοποιηθούν για θεραπευτικούς σκοπούς. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας καθορίζονται οι όροι για τη διατήρηση και χρήση των ποσοτήτων αυτών, εφόσον είναι αξιοποιήσιμες σε αυτούσια μορφή, για θεραπευτικούς σκοπούς σε δημόσια νοσοκομεία ή εγκεκριμένα θεραπευτικά προγράμματα. Η διάθεση προς τα δημόσια νοσοκομεία ή εγκεκριμένα θεραπευτικά προγράμματα γίνεται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου φύλαξής τους.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄

ΔΙΚΟΝΟΜΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 42 **Προανάκριση**

1. Η αστυνόμευση για τη διαπίστωση των παραβάσεων των άρθρων 20, 21, 22, 23, 24, 25, 29 και 30, ο σχετικός έλεγχος και η προανάκριση κατά τις διατάξεις των άρθρων 34 και 243 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας (Κ.Π.Δ.) ενεργούνται από προσωπικό της Ελληνικής Αστυνομίας, της Τελωνειακής Υπηρεσίας, του Σ.Δ.Ο.Ε. και του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής, κατά το λόγο αρμοδιότητας.

2. Συνιστάται μικτό όργανο αποτελούμενο από προσωπικό των υπηρεσιών της παραγράφου 1 για την αξιοποίηση πληροφοριών και το συντονισμό της δράσης των αρμόδιων υπηρεσιών της Ελληνικής Αστυνομίας, της Τελωνειακής Υπηρεσίας, του Σ.Δ.Ο.Ε. και του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής.

3. Με προεδρικό διάταγμα, που εκδίδεται με πρόταση των Υπουργών Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Οικονομικών και Ναυτιλίας και Αιγαίου ρυθμίζονται η σύνθεση, η υπαγωγή, οι ειδικότερες αρμοδιότητες και κάθε άλλο θέμα σχετικό με τη λειτουργία του οργάνου της παραγράφου 2.

4. Οι προανακριτικοί υπάλληλοι της Ελληνικής Αστυνομίας, της Τελωνειακής Υπηρεσίας, του Σ.Δ.Ο.Ε. και του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής μπορούν να καλούν για εξέταση μάρτυρες και να λαμβάνουν απολογίες κατηγορουμένων για πράξεις του νόμου αυτού, ανεξάρτητα αν οι μάρτυρες ή οι κατηγορούμενοι είναι κάτοικοι της περιφέρειάς τους. Επίσης, μπορούν να μεταβαίνουν για τη διεξαγωγή των παραπάνω προανα-

κριτικών πράξεων και έξω από την περιφέρειά τους, εφόσον πρόκειται για χώρο εδαφικής αρμοδιότητας του Σώματος στο οποίο ανήκουν, ειδοποιώντας αμελλητί και εγγράφως τον εισαγγελέα εφετών του τόπου, στον οποίο διεξάγεται η προανακριτική πράξη.

5. Αν υπάρχουν σοβαρές υπόνοιες παράβασης των άρθρων που αναφέρονται στην παράγραφο 1, μπορεί να χρησιμοποιείται κάθε κατάλληλο επιστημονικό μέσο για τον έλεγχο προς διαπίστωση της απόκρυψης, κατοχής ή μεταφοράς ναρκωτικών ουσιών.

Άρθρο 43 **Προδικασία - Αρμοδιότητες**

1. Για την εκδίκαση των πράξεων που αναφέρονται στα άρθρα 20, 22, 24 παράγραφος 2, 25 παράγραφος 1 εδάφιο τέταρτο και 30 παράγραφος 4 περίπτωση δ', αρμόδιο είναι το μονομελές εφετείο, ενώ για την εκδίκαση των πράξεων που αναφέρονται στο άρθρο 23 είναι το τριμελές εφετείο. Τα δικαστήρια αυτά συνεδριάζουν σε ιδιαίτερες δικασίμους κατά τις οποίες προσδιορίζονται μόνο υποθέσεις που αφορούν τα ανωτέρω εγκλήματα. Για την εκδίκαση των υποθέσεων αυτών τα ποινικά εφετεία μπορεί να συνεδριάζουν και κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών, εκτός από τον Αύγουστο, κατά τον οποίο μπορεί να συνεδριάζουν αν συντρέχουν ειδικοί λόγοι προς τούτο.

2. Για τα εγκλήματα που προβλέπονται στα άρθρα 20, 21, 22, 23, 24, 25, 29 και 30 του Κεφαλαίου Δ' :

α) Η ανάκριση στις πόλεις Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης διεξάγεται από ανακριτές στους οποίους ανατίθεται αποκλειστικά η ανάκριση μόνο αυτών των εγκλημάτων.

β) Για την επιβολή ή συνέχιση της προσωρινής κράτησης πρέπει οπωσδήποτε να λαμβάνονται υπόψη και τα στοιχεία από τα οποία προκύπτει αν ο κατηγορούμενος είναι εξαρτημένος.

γ) Μόλις περατωθεί η ανάκριση, η δικογραφία υποβάλλεται από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος αν κρίνει ότι προκύπτουν ενδείξεις και ότι δεν πρέπει να την επιστρέψει για να συμπληρωθεί, εισάγει, εφόσον συμφωνεί και ο πρόεδρος εφετών, την υπόθεση στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, κατά της οποίας δεν επιτρέπεται προσφυγή. Αν ο εισαγγελέας εφετών κρίνει ότι δεν συντρέχουν σοβαρές ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, εισάγει την υπόθεση με πρόταση του στο συμβούλιο εφετών, που αποφασίζει σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρθρα 309-315 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Αν κρίνει ότι οι πράξεις έχουν χαρακτήρα πλημμελήματος, αποφαινεται σχετικώς με αιτιολογημένη διάταξη και με παραγγελία του προς τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών εισάγεται η υπόθεση από τον τελευταίο στο συμβούλιο πλημμελειοδικών.

3. Σε περίπτωση εισαγωγής με απευθείας κλήση, για τη διάρκεια της ισχύος του εντάλματος σύλληψης και για τη διάρκεια της προσωρινής κράτησης του κατηγορουμένου αποφαινεται με διάταξη του, κατά της οποίας δε χωρεί προσφυγή, ο πρόεδρος εφετών. Για την άρση ή την αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης με περιοριστικούς όρους, αποφαινεται το συμβούλιο εφετών. Αν διατάχθηκε η διατήρηση της ισχύος εντάλματος σύλληψης, ο εισαγγελέας εφετών με διάταξη του, της οποίας δεν απαιτείται τοιχοκόλληση, διατάσσει την αναστολή

της διαδικασίας στο ακροατήριο ως προς τον κατηγορούμενο που φυγοδικεί, μέχρι να προσέλθει ή να συλληφθεί.

4. Σε περίπτωση περισσότερων κατηγορουμένων, το συμβούλιο είναι αρμόδιο να αποφανθεί για ποιους δεν προκύπτουν ενδείξεις και για ποιους πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει η ποινική δίωξη ή να χωριστεί ως προς αυτούς η υπόθεση. Αν για μερικούς από τους κατηγορουμένους δεν περατώθηκε η ανάκριση και προβλέπεται ότι η περάτωσή της θα καθυστερήσει, ο ανακριτής, με διάταξη του που δεν υπόκειται σε προσφυγή, μπορεί να διατάσσει το χωρισμό ως προς αυτούς και συνεχίζει την ανάκριση για τους λοιπούς κατηγορουμένους.

5. Για τις παραβάσεις του νόμου αυτού ο ανακριτής μπορεί να μεταβαίνει και να ενεργεί ανακριτικές πράξεις και έξω από την έδρα του ή και σε άλλη δικαστική περιφέρεια μετά από προηγούμενη έγγραφη ενημέρωση του εισαγγελέα εφετών.

6. Οι ελληνικές δικαστικές αρχές του τόπου της έδρας ή της πραγματικής εγκαταστάσεως του νομικού προσώπου προς όφελος του οποίου διαπράχθησαν αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στον παρόντα Κώδικα, έχουν δικαιοδοσία και αρμοδιότητα διώξεως και εκδικάσεως των πράξεων αυτών.

Άρθρο 44 **Εποπτεία προανάκρισης και προκαταρκτικής εξέτασης**

1. Η προανάκριση και η προκαταρκτική εξέταση που ενεργείται από τις αναφερόμενες στο άρθρο 42 παράγραφος 1 υπηρεσίες τελεί, με την επιφύλαξη των διατάξεων των άρθρων 33, 34 και 35 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, υπό την εποπτεία και καθοδήγηση του εισαγγελέα εφετών, η οποία ασκείται από έναν εκ των αντεισαγγελέων εφετών ή των εισαγγελέων πρωτοδικών της περιφέρειας του, που ορίζεται από αυτόν.

2. Πέραν των περιπτώσεων του άρθρου 27 παράγραφος 4, ο ανωτέρω εισαγγελικός λειτουργός ενημερώνεται εγγράφως για όλες τις αξιοποιήσιμες καταγγελίες που περιέρχονται στις υπηρεσίες της προηγούμενης παραγράφου και αφορούν τη διάπραξη εγκλημάτων, τα οποία προβλέπονται στη νομοθεσία περί ναρκωτικών. Μπορεί δε, πέρα από τα προαναφερόμενα καθήκοντά του, να παραγγέλλει ή να ενεργεί ο ίδιος, κατά την κρίση του, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση για τα παραπάνω εγκλήματα. Στις περιπτώσεις αυτές η σχηματιζόμενη δικογραφία στην οποία περιλαμβάνονται τα αναγκαία στοιχεία από το παραπάνω έγγραφο, διαβιβάζεται μετά την περάτωσή της στον αρμόδιο για την ποινική δίωξη εισαγγελέα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ' **ΔΙΑΘΕΣΗ ΕΣΟΔΩΝ ΑΠΟ ΠΟΙΝΕΣ** **ΔΙΑΘΕΣΗ ΝΑΡΚΩΤΙΚΩΝ ΟΥΣΙΩΝ** **ΓΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΣΚΟΠΟΥΣ**

Άρθρο 45 **Διάθεση εσόδων**

Τα έσοδα από χρηματικές ποινές ή μετατροπές ποινών, που επιβάλλονται για παραβάσεις των άρθρων 20, 21, 22, 23, 24, 25, 29 και 30 του Κεφαλαίου Δ', καθώς και από δημεύσεις, εισάγονται στον προϋπολογισμό του Κράτους, σε ιδιαίτερο κωδικό αριθμό εσόδου. Με βάση

τα έσοδα αυτά, ύστερα από πρόταση της Εθνικής Επιτροπής Σχεδιασμού και Συντονισμού για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών εγγράφονται σχετικές πιστώσεις στους προϋπολογισμούς των Υπουργείων Υγείας, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Αιγαίου και διατίθενται για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Υγείας και Ναυτιλίας και Αιγαίου καθορίζεται η κατανομή των πιστώσεων ανάμεσα στα Υπουργεία του προηγούμενου εδαφίου και κάθε θέμα σχετικό με τις πιστώσεις αυτές.

Άρθρο 46 **Μεταφορά πιστώσεων**

1. Τα ποσά που αποδίδονται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων κατ' εφαρμογή του προηγούμενου άρθρου διατίθενται για την αποκλειστική εξυπηρέτηση των θεραπευτικών προγραμμάτων που λειτουργούν στα καταστήματα κράτησης.

2. Τα ποσά που αποδίδονται στα Υπουργεία Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και Ναυτιλίας και Αιγαίου κατ' εφαρμογή του προηγούμενου άρθρου, διατίθενται αποκλειστικά στις αρμόδιες Υπηρεσίες για τη δίωξη των εγκλημάτων της νομοθεσίας περί ναρκωτικών, για την προμήθεια τεχνικών μέσων, την εκπαίδευση του προσωπικού τους και τη χρηματοδότηση της επιχειρησιακής τους δράσης.

3. Τα ποσά που αποδίδονται στο Υπουργείο Υγείας κατ' εφαρμογή του προηγούμενου άρθρου, διατίθενται για την αποκλειστική εξυπηρέτηση των θεραπευτικών προγραμμάτων και των προγραμμάτων πρόληψης κατά των ναρκωτικών που λειτουργούν υπό την εποπτεία του.

Άρθρο 47 **Διάθεση ναρκωτικών ουσιών για εκπαιδευτικούς σκοπούς**

Από τις κατασχεμένες ναρκωτικές ουσίες που δημεύονται ή προορίζονται για καταστροφή, σύμφωνα με τα άρθρα 40 και 41, μπορεί να διατίθενται στις αστυνομικές σχολές ή τα παραρτήματά τους, καθώς και στις Γενικές Αστυνομικές Διευθύνσεις Αθηνών και Θεσσαλονίκης, στις κατά τόπους αστυνομικές διευθύνσεις, στο Τμήμα Ναρκωτικών και Παραβατικότητας Ανηλίκων της Διεύθυνσης Δημόσιας Ασφάλειας του Υπουργείου Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη και στο Τμήμα Δίωξης Ναρκωτικών της Διεύθυνσης Δίωξης Ναρκωτικών και Λαθρεμπορίου του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής του Υπουργείου Ναυτιλίας και Αιγαίου, καθώς και στη Γενική Διεύθυνση Τελωνείων και Ειδικών Φόρων Κατανάλωσης (ΕΦΚ) του Υπουργείου Οικονομικών, οι απολύτως αναγκαίες ποσότητες, αποκλειστικά για εκπαιδευτικούς σκοπούς. Η διάθεση γίνεται από την κατά τόπο αρμόδια εισαγγελική αρχή, ύστερα από αίτημα του προϊσταμένου των παραπάνω δικτυικών υπηρεσιών κατά περίπτωση ή της οριζόμενης από τον Υπουργό Οικονομικών τελωνειακής αρχής που έχει τη διαχείριση των εκπαιδευτικών δειγμάτων ναρκωτικών ουσιών. Οι όροι φύλαξης και ορθής χρησιμοποίησης αυτών, η κατά περιόδους υποχρεωτική επιστροφή ή αντικατάστασή

τους, καθώς και κάθε θέμα σχετικό με τη διαχείρισή τους καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, του Υπουργού Ναυτιλίας και Αιγαίου ή του Υπουργού Οικονομικών κατά περίπτωση που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Οι διατάξεις της παρούσας παραγράφου εφαρμόζονται και για τη διάθεση των προαναφερόμενων ναρκωτικών ουσιών προς εκπαίδευση των αστυνομικών σκύλων και των σκύλων ανιχνευτών των τελωνειακών αρχών, του Λιμενικού Σώματος – Ελληνικής Ακτοφυλακής και του Σ.Δ.Ο.Ε. και των εκπαιδευτών και συνοδών αυτών.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ'

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΙ ΚΑΙ ΟΡΓΑΝΑ

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΣΗΣ ΤΗΣ ΕΞΑΡΤΗΣΗΣ **ΑΠΟ ΝΑΡΚΩΤΙΚΕΣ ΟΥΣΙΕΣ**

Άρθρο 48 **Διυπουργική Επιτροπή για το Εθνικό Σχέδιο Δράσης** **κατά των Ναρκωτικών**

1. Συνιστάται Διυπουργική Επιτροπή για το Εθνικό Σχέδιο Δράσης κατά των Ναρκωτικών, στην οποία προεδρεύει ο Πρωθυπουργός και αποτελείται από τους:

- α) Υπουργό Εξωτερικών,
- β) Υπουργό Οικονομικών,
- γ) Υπουργό Εθνικής Άμυνας,
- δ) Υπουργό Εσωτερικών,
- ε) Υπουργό Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού,
- στ) Υπουργό Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων,
- ζ) Υπουργό Εργασίας, Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας,
- η) Υπουργό Υγείας,
- θ) Υπουργό Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη
- ι) Υπουργό Ναυτιλίας και Αιγαίου,
- ια) τον Πρόεδρο της Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής.

2. Σε περίπτωση κωλύματος ή απουσίας μέλους της Επιτροπής αυτό αναπληρώνεται από τον κατά σειρά αρμόδιο Αναπληρωτή Υπουργό, Υφυπουργούς ή τον Γενικό Γραμματέα ή τον αρμόδιο Ειδικό Γραμματέα του αντίστοιχου Υπουργείου.

3. Στην Διυπουργική Επιτροπή παρίσταται ο κατά το άρθρο 49 Εθνικός Συντονιστής για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών, μπορούν δε να καλούνται από τον Πρόεδρό της και να μετέχουν χωρίς δικαίωμα ψήφου, ανάλογα με το εξεταζόμενο θέμα, οι άλλοι αρμόδιοι κατά περίπτωση Υπουργοί ή Γενικοί Γραμματείς ή Ειδικοί Γραμματείς. Επίσης, μπορούν να καλούνται εκπρόσωποι Υπουργείων και νομικών προσώπων δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου.

4. Για την ενεργό συμμετοχή του κοινωνικού συνόλου στην καταπολέμηση της διάδοσης των ναρκωτικών και την προστασία των νέων, καθώς και την υποβοήθηση του έργου της Διυπουργικής Επιτροπής για την έγκριση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης κατά των Ναρκωτικών, ο Πρωθυπουργός μπορεί να καλεί εκπροσώπους της τοπικής αυτοδιοίκησης, της Εκκλησίας, επιστημονικών, κοινωνικών, εκπαιδευτικών, επαγγελματικών και άλλων φορέων

ή άλλων ομάδων της δημόσιας ζωής προκειμένου να καταθέσουν τις απόψεις τους πριν την έγκριση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης κατά των Ναρκωτικών.

5. Η Διυπουργική Επιτροπή ως έργο της έχει:

α) την έγκριση του εθνικού σχεδίου δράσης, το οποίο αποτελεί τη συνολική πολιτική καταπολέμησης του προβλήματος των ναρκωτικών, και στο οποίο θα προβλέπονται και θα καθορίζονται με σαφήνεια οι αρχές, οι στόχοι, οι δράσεις, οι ενέργειες και τα μέτρα, το χρονοδιάγραμμα, η διαθεσιμότητα των πόρων για την κάλυψη αυτών και κάθε άλλο σχετικό με την επίτευξη και ολοκλήρωση του σχεδίου,

β) το συντονισμό των αρμόδιων υπηρεσιών και την παρακολούθηση της εφαρμογής του σχεδίου δράσης σε όλα τα Υπουργεία και σε όλα τα επίπεδα,

γ) την ανάθεση της αξιολόγησης του Εθνικού Σχεδίου Δράσης σε εθνικό ή διεθνή φορέα ή επιτροπή, που δεν συμμετέχει στην υλοποίησή του.

6. Οι υπηρεσίες και οι φορείς του δημοσίου τομέα οφείλουν να παρέχουν στη Διυπουργική Επιτροπή κάθε αναγκαία συνδρομή και ιδίως τις πληροφορίες και τα στοιχεία που ζητούνται από αυτήν για την εκπλήρωση του έργου της.

7. Η γραμματειακή και τεχνική υποστήριξη της Διυπουργικής Επιτροπής εξασφαλίζεται από τη Γενική Γραμματεία του Πρωθυπουργού. Καθήκοντα γραμματέα της Επιτροπής ασκεί υπάλληλος της Γενικής Γραμματείας του Πρωθυπουργού με βαθμό Α' της Π.Ε. κατηγορίας που ορίζεται με απόφαση του Πρωθυπουργού. Με την ίδια απόφαση ορίζεται ως αναπληρωτής του γραμματέα, υπάλληλος με τα ίδια τυπικά προσόντα.

Άρθρο 49

Εθνικός Συντονιστής για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών

Ο Εθνικός Συντονιστής για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών ορίζεται από τον Πρωθυπουργό, με θητεία 5 ετών και είναι εξειδικευμένος επιστήμονας εγνωσμένου κύρους από το χώρο των επιστημών υγείας ή των κοινωνικών και ανθρωπιστικών επιστημών. Προεδρεύει στην, κατά το άρθρο 50, Εθνική Επιτροπή Σχεδιασμού και Συντονισμού για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών και εκπροσωπεί τη χώρα σε διεθνή όργανα με συναφές αντικείμενο. Η διοικητική του υποστήριξη ορίζεται με απόφαση του Πρωθυπουργού.

Άρθρο 50

Εθνική Επιτροπή Σχεδιασμού και Συντονισμού για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών

1. Στο Υπουργείο Υγείας συνιστάται Εθνική Επιτροπή Σχεδιασμού και Συντονισμού για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών. Η επιτροπή συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού και αποτελείται από είκοσι μέλη. Πρόεδρος της Επιτροπής ορίζεται ο Εθνικός Συντονιστής για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών και μέλη της οι προϊστάμενοι και οι οριζόμενοι από αυτούς ειδικοί επιστήμονες των αρμόδιων Διευθύνσεων των Υπουργείων, τα οποία μετέχουν στη Διυπουργική Επιτροπή, καθώς και εκπρόσωποι του Οργανισμού κατά των Ναρκωτικών (Ο.ΚΑ.ΝΑ.), του Κέντρου Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (Κ.Ε.Θ.Ε.Α.), του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Αθηνών (Ψ.Ν.Α.), του Ψυχιατρικού Νοσοκομείου Θεσσαλονίκης (Ψ.Ν.Θ.), του Εθνικού Κέντρου Τεκμηρίωσης και Πληροφόρησης για τα Ναρκωτικά (Ε.Κ.Τ.Ε.Π.Ν.) και του Δικτύου των Κέντρων Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας, που συνιστάται με την παράγραφο 4. Η Επιτροπή συνέρχεται τουλάχιστον μία φορά το μήνα.

2. Αρμοδιότητα της Επιτροπής είναι η εκπόνηση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης για τα Ναρκωτικά, ο σχεδιασμός και η ανάπτυξη των διεθνών συνεργασιών της χώρας, ο συντονισμός και η προώθηση των αναγκαίων μέτρων, προγραμμάτων και δράσεων εκ μέρους των συναρμόδιων Υπουργείων στα πλαίσια του Εθνικού Σχεδίου Δράσης, καθώς και η παρακολούθηση εφαρμογής τους. Οι ανωτέρω φορείς που συμμετέχουν στην Επιτροπή εφαρμόζουν το Εθνικό Σχέδιο Δράσης κατά των Ναρκωτικών μετά την έγκρισή του.

3. Στα μέλη της Επιτροπής δεν καταβάλλεται αποζημίωση οποιασδήποτε μορφής.

4. Συνιστάται Δίκτυο Κέντρων Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας αποτελούμενο από τις αστικές εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που λειτουργούν Κέντρα Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας του άρθρου 61 του ν.3459/2006, καθώς και από τους εγκεκριμένους οργανισμούς ή φορείς που υλοποιούν το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τα Ναρκωτικά και καταρτίζουν προγράμματα πρόληψης. Το Δίκτυο εκπροσωπείται από συντονιστική επιτροπή η οποία συγκροτείται με απόφαση του Υπουργού Υγείας στην οποία μετέχουν από ένας εκπρόσωπος του Υπουργείου Υγείας, του Υπουργείου Εσωτερικών, του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, του Υπουργείου Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, του Οργανισμού Κατά των Ναρκωτικών (Ο.ΚΑ.ΝΑ.), της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδας (Κ.Ε.Δ.Ε.), της Ένωσης Περιφερειών Ελλάδας (ΕΝ.ΠΕ.), του Σωματείου των Εργαζομένων στα Κέντρα Πρόληψης, καθώς και των εγκεκριμένων οργανισμών ή φορέων που υλοποιούν το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τα Ναρκωτικά και καταρτίζουν προγράμματα πρόληψης. Αρμοδιότητα της συντονιστικής επιτροπής είναι η εκπροσώπηση του Δικτύου των Κέντρων Πρόληψης στην Εθνική Επιτροπή της παραγράφου 1 και σε οποιαδήποτε άλλη αρχή. Με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Υγείας και Εσωτερικών μπορεί να καθορίζονται ειδικότερα θέματα που αφορούν στη λειτουργία και το έργο της συντονιστικής επιτροπής. Στα μέλη της επιτροπής δεν καταβάλλεται αποζημίωση οποιασδήποτε μορφής.

5. Οργανισμοί ή φορείς που υλοποιούν το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τα Ναρκωτικά και καταρτίζουν προγράμματα πρόληψης. Αρμοδιότητα της συντονιστικής επιτροπής είναι η εκπροσώπηση του Δικτύου των Κέντρων Πρόληψης στην Εθνική Επιτροπή της παραγράφου 1 και σε οποιαδήποτε άλλη αρχή. Με κοινή υπουργική απόφαση των Υπουργών Υγείας και Εσωτερικών μπορεί να καθορίζονται ειδικότερα θέματα που αφορούν στη λειτουργία και το έργο της συντονιστικής επιτροπής. Στα μέλη της επιτροπής δεν καταβάλλεται αποζημίωση οποιασδήποτε μορφής.

Άρθρο 51

Εγκεκριμένοι Οργανισμοί Θεραπείας στο πλαίσιο του ποινικού συστήματος

Εγκεκριμένοι οργανισμοί ή φορείς για την υλοποίηση των δράσεων που μνημονεύονται στα άρθρα 30-35 είναι οι εξής:

- 1) Οργανισμός κατά των Ναρκωτικών (Ο.ΚΑ.ΝΑ.)
- 2) Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕ.Θ.Ε.Α.)
- 3) Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αθηνών (Ψ.Ν.Α.)
- 4) Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης (Ψ.Ν.Θ.).

Άρθρο 52
Διοίκηση του Ο.ΚΑ.ΝΑ.

1. Ο Ο.ΚΑ.ΝΑ., νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με έδρα την Αθήνα που τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Υγείας, διοικείται από επταμελές διοικητικό συμβούλιο (Δ.Σ.) που διορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και αποτελείται από καταξιωμένα και αναγνωρισμένα πρόσωπα του οικονομικού και επιστημονικού χώρου του ιδιωτικού τομέα ή της δημόσιας διοίκησης που μπορούν με τις γνώσεις και την πείρα τους να συμβάλουν αποτελεσματικά στην επίτευξη των σκοπών του Οργανισμού. Στο επταμελές διοικητικό συμβούλιο υποχρεωτικά μετέχουν ο επικεφαλής του συντονιστικού οργάνου δίωξης ναρκωτικών και ο Πρόεδρος της Κεντρικής Ένωσης Δήμων Ελλάδας (Κ.Ε.Δ.Ε.) ή οι αναπληρωτές τους. Από τα υπόλοιπα μέλη πρέπει να είναι ένας πτυχιούχος σχολών επιστημών υγείας, ένας ανθρωπιστικών επιστημών (ψυχολόγος, κοινωνιολόγος) και ένας επιστημών νομικής με αναγνωρισμένο έργο στον οικείο τομέα. Στο Δ.Σ. του Ο.ΚΑ.ΝΑ., μπορεί να συμμετέχουν και μέλη Δ.Ε.Π. των Ανώτατων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων, ειδικοτήτων σχετικών με τη δράση και τους σκοπούς του Οργανισμού, εφαρμοζομένων των διατάξεων του άρθρου 14 του ν.2530/1997 (Α' 218) και των άρθρων 5 παρ. 11β και 14 του ν.2703/1999 (Α' 72).

2. Ο Πρόεδρος του Δ.Σ. ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας ύστερα από γνώμη της αρμόδιας Διαρκούς Επιτροπής Κοινωνικών Υποθέσεων της Βουλής και είναι πλήρους απασχόλησης, ενώ ο Αντιπρόεδρος του Δ.Σ. είναι πλήρους ή μερικής απασχόλησης. Με την απόφαση διορισμού του Προέδρου και του Αντιπροέδρου του Ο.ΚΑ.ΝΑ. ορίζεται και το καθεστώς πλήρους ή μερικής απασχόλησης του Αντιπροέδρου στον Οργανισμό. Η θητεία του Προέδρου, του Αντιπροέδρου και των μελών του Δ.Σ. είναι τριετής. Ο Πρόεδρος, ο Αντιπρόεδρος και τα μέλη του Δ.Σ. είναι ελευθέρως ανακλητά και η αντικατάστασή τους, για το υπόλοιπο της θητείας, γίνεται με την ίδια διαδικασία.

3. Οι αμοιβές και οι κάθε είδους αποζημιώσεις του Προέδρου, του Αντιπροέδρου και των λοιπών μελών του Δ.Σ. ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Υγείας. Οι αποδοχές του Προέδρου και του Αντιπροέδρου του Δ.Σ. δεν μπορούν να υπερβαίνουν τις αποδοχές που κάθε φορά λαμβάνουν οι Διοικητές των Διοικήσεων Υγειονομικών Περιφερειών (Δ.Υ.ΠΕ.).

4. Το Δ.Σ. βρίσκεται σε απαρτία όταν τα παρόντα μέλη είναι περισσότερα από τα απόντα. Μεταξύ των παρόντων πρέπει υποχρεωτικά να είναι και ο Πρόεδρος ή ο Αντιπρόεδρος. Ο διορισμός νέου μέλους, κατά τη διάρκεια της θητείας του Δ.Σ., λόγω κενώσεως θέσεως από οποιαδήποτε αιτία, γίνεται για το χρόνο μέχρι τη λήξη της θητείας των λοιπών μελών. Σε περίπτωση που κενωθούν θέσεις μελών και μέχρι να διορισθούν νέα μέλη, το Δ.Σ. εξακολουθεί να λειτουργεί νόμιμα για τρεις (3) μήνες, εφόσον παραμένουν τουλάχιστον τέσσερα (4) από τα ορισθέντα μέλη του, συμπεριλαμβανομένων σε αυτά του Προέδρου ή του Αντιπροέδρου.

5. Οι περιορισμοί του άρθρου 31 του ν.4024/2011 εξακολουθούν να ισχύουν σε κάθε περίπτωση. Όλες οι κατά τα ανωτέρω αμοιβές ή αποζημιώσεις δεν δύνανται να καθορίζονται σε υψηλότερα επίπεδα από τις ισχύουσες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος.

Άρθρο 53
Σκοπός του Ο.ΚΑ.ΝΑ.

Σκοπός του Οργανισμού είναι: α) η συμβολή στο σχεδιασμό, την προώθηση, την εφαρμογή εθνικής πολιτικής και προγραμμάτων σχετικά με την πρόληψη της χρήσης και διάδοσης των ναρκωτικών και τη θεραπεία, την επαγγελματική κατάρτιση και κοινωνική επανένταξη των εξαρτημένων από φαρμακευτικές ουσίες ατόμων, β) η συμβολή στη μελέτη σε εθνικό επίπεδο του όλου προβλήματος των ναρκωτικών για τον εντοπισμό των συγκεκριμένων αιτιών που οδηγούν τα άτομα και ιδίως τους νέους, στη λήψη ναρκωτικών, καθώς επίσης και η συνεργασία με το Εθνικό Κέντρο Πληροφόρησης - Τράπεζας Πληροφοριών ως προς την εκάστοτε κατάσταση και έκταση του προβλήματος των ναρκωτικών στη χώρα, γ) η ενημέρωση και ευαισθητοποίηση της κοινής γνώμης, κατά τρόπο ενιαίο και επιστημονικά υπεύθυνο, για τις συνέπειες από τη χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών, καθώς και η ενθάρρυνση, ο συντονισμός και η εποπτεία κάθε ιδιωτικής πρωτοβουλίας που έχει σκοπό τη συμμετοχή στην προσπάθεια για την αντιμετώπιση του προβλήματος των ναρκωτικών, δ) η πρόταση και προώθηση αναγκαίων νομοθετικών, κοινωνικών και άλλων μέτρων για την πρόληψη και καταστολή του προβλήματος των ναρκωτικών, ε) η συνεργασία με αντίστοιχους συντονιστικούς ή ερευνητικούς φορείς σε οργανισμούς και υπηρεσίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και άλλους διεθνείς οργανισμούς, σχετικούς με την αντιμετώπιση του όλου θέματος, η μεταξύ τους ανταλλαγή πληροφοριών και η ενεργός συμμετοχή στις συναντήσεις που αυτοί οργανώνουν, με στόχο την εναρμόνιση της εθνικής πολιτικής προς εκείνη των κοινοτικών και διεθνών φορέων και στ) η σύνταξη εκθέσεων για την κατάσταση του προβλήματος σε εθνικό και διεθνές επίπεδο και για την πορεία των σχετικών εθνικών ερευνών και η κατάρτιση στατιστικών πινάκων με ανάλυση και αξιολόγηση αυτών και η υποβολή τους στο Υπουργείο Υγείας μαζί με προτάσεις για τη λήψη των αναγκαίων μέτρων.

Άρθρο 54
Πόροι του Ο.ΚΑ.ΝΑ.

1. Πόρους του Ο.ΚΑ.ΝΑ. αποτελούν:

α) Ετήσια επιχορήγηση του Κράτους που εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας.

β) Δωρεές, κληρονομίες, κληροδοτήματα, εισφορές και επιχορηγήσεις από τρίτους και έσοδα από κάθε είδους δραστηριότητα ή πρόσοδοι από την κινητή και ακίνητη περιουσία αυτού.

γ) Επιχορηγήσεις από Ο.Τ.Α., οργανισμούς και νομικά πρόσωπα που τελούν υπό την εποπτεία του κράτους, το ύψος των οποίων καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών που τους εποπτεύουν και Υγείας.

2. Η διαχείριση των πόρων του Ο.ΚΑ.ΝΑ. ελέγχεται απολογιστικά, κατασταλτικά από το Υπουργείο Υγείας. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας ρυθμίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής της διάταξης αυτής και ειδικότερα ο τρόπος και τα όργανα άσκησης του ως άνω διαχειριστικού ελέγχου.

Άρθρο 55
Προσωπικό του Ο.ΚΑ.ΝΑ.

1. Στον Ο.ΚΑ.ΝΑ. συνιστάται μία θέση Γενικού Διευθυντή, με τριετή θητεία. Η θέση αυτή πληρώνεται με δημόσια προκήρυξη. Η επιλογή του καταλληλότερου υποψηφίου γίνεται με αιτιολογημένη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Οργανισμού. Με την ίδια απόφαση καθορίζονται και οι μηνιαίες αποδοχές του. Οι αποδοχές αυτές δεν είναι δυνατόν να καθορίζονται σε υψηλότερα επίπεδα από τις ισχύουσες κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος, ούτε δύνανται να υπερβαίνουν τις εκάστοτε ισχύουσες για προϊστάμενους Γενικής Διεύθυνσης του Δημοσίου. Απαραίτητα προσόντα για την κατάληψη της θέσης είναι: α) η κατοχή πτυχίου ανώτατης σχολής ημεδαπής ή αλλοδαπής και μεταπτυχιακού τίτλου σπουδών, β) η ευδόκιμη υπηρεσία σε υψηλόβαθμες θέσεις του δημοσίου ή ιδιωτικού τομέα και γ) πείρα στο αντικείμενο με το οποίο ασχολείται ο Οργανισμός ή εμπειρία στη διοίκηση μεγάλων μονάδων, οργανισμών ή επιχειρήσεων. Ο Γενικός Διευθυντής είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης. Ο Γενικός Διευθυντής προϊστάται όλων των υπηρεσιών του Οργανισμού και συντονίζει τη δράση τόσο των κεντρικών υπηρεσιών, όσο και των επί μέρους μονάδων της αρμοδιότητας του Ο.ΚΑ.ΝΑ..

2. Το προσωπικό του Ο.ΚΑ.ΝΑ. είναι επιστημονικό, διοικητικό, βοηθητικό και εθελοντικό. Με απόφαση του Υπουργού Υγείας και γνώμη του Δ.Σ. του Ο.ΚΑ.ΝΑ. μπορεί να αποσπώνται σε αυτόν ιατροί του Ε.Σ.Υ. ή και άλλο προσωπικό των νοσοκομείων του Ε.Σ.Υ., μετά γνώμη του οικείου υπηρεσιακού συμβουλίου. Η χρονική διάρκεια της απόσπασης ορίζεται σε ένα (1) έτος και μπορεί να ανανεωθεί για ένα (1) ακόμη έτος, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου. Μετά την παρέλευση της διετίας, είναι δυνατή η μετάταξη, ύστερα από αίτηση του ενδιαφερομένου και γνώμη του κατά περίπτωση αρμόδιου υπηρεσιακού συμβουλίου και του Δ.Σ. του Ο.ΚΑ.ΝΑ.. Ο χρόνος της απόσπασης θεωρείται πραγματική υπηρεσία και ισχύουν και για αυτούς οι διατάξεις του άρθρου 79 παρ. 2 του ν. 2071/1992 (Α' 123).

3. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Εσωτερικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Υγείας, μετά γνώμη του διοικητικού συμβουλίου του Ο.ΚΑ.ΝΑ., καθορίζονται ο κανονισμός εσωτερικής λειτουργίας, ο τρόπος διοίκησης, οργάνωσης, διαχείρισης, τα θέματα που αφορούν το προσωπικό του Οργανισμού κατά των Ναρκωτικών και κάθε άλλο συναφές θέμα, εκτός των μισθολογικών, έστω και με παρέκκλιση από τις ισχύουσες διατάξεις. Με κοινή απόφαση του Υπουργού Υγείας και του συναρμόδιου Υπουργού, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Ο.ΚΑ.ΝΑ., κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων, μπορεί να αποσπώνται στον Ο.ΚΑ.ΝΑ. υπάλληλοι από τα Υπουργεία Υγείας, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, Οικονομικών, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων και Ναυτιλίας και Αιγαίου, ύστερα από αίτηση τους, για τη στελέχωση του Οργανισμού. Ο χρόνος της απόσπασης θεωρείται πραγματική υπηρεσία που έχει διανυθεί στην υπηρεσία που ανήκει ο αποσπώμενος υπάλληλος και σχετικά με τις αποδοχές των αποσπασμένων εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 25 του ν. 4024/2011.

Άρθρο 56
Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕ.Θ.Ε.Α.)

1. Το ΚΕ.Θ.Ε.Α. είναι αυτοδιοικούμενο νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου με έδρα τη Θεσσαλονίκη και τελεί υπό την εποπτεία του Υπουργείου Υγείας. Διοικείται από ενδεκαμελές διοικητικό συμβούλιο, το οποίο έχει διετή θητεία. Ο Πρόεδρος, ο Αντιπρόεδρος και επτά (7) τακτικά μέλη εκλέγονται από τη Γενική Συνέλευση του ΚΕ.Θ.Ε.Α., η οποία εκλέγει και τρία (3) αναπληρωματικά μέλη. Τα υπόλοιπα δύο (2) μέλη είναι ο Πρόεδρος ή μέλος του Εθνικού Συμβουλίου Δημόσιας Υγείας (Ε.ΣΥ.Δ.Υ.) που προτείνεται από το Ε.ΣΥ.Δ.Υ. και ο Πρόεδρος ή μέλος του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής (Ι.Ε.Π.), που προτείνεται από το Ι.Ε.Π.. Στη Γενική Συνέλευση συμμετέχουν με δικαίωμα ψήφου οι εργαζόμενοι στο ΚΕ.Θ.Ε.Α. με σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου, τα μέλη των θεραπευτικών του προγραμμάτων που βρίσκονται στο στάδιο της κοινωνικής επανένταξης, τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων των συλλόγων γονέων και φίλων των θεραπευτικών προγραμμάτων του ΚΕ.Θ.Ε.Α. και τα επίτιμα μέλη του Δ.Σ. του ΚΕ.Θ.Ε.Α..

2. Σκοπός του ΚΕ.Θ.Ε.Α. είναι η πρόληψη, η θεραπεία, η επαγγελματική κατάρτιση και κοινωνική ένταξη των εξαρτημένων από φαρμακευτικές ουσίες ατόμων, η έρευνα και η δημιουργία και συνεχής εκπαίδευση στελεχών στις αντίστοιχες σύγχρονες θεραπευτικές τεχνικές. Για την υλοποίηση του σκοπού του το ΚΕ.Θ.Ε.Α. ιδρύει συμβουλευτικούς σταθμούς, κέντρα σωματικής αποτοξίνωσης, θεραπευτικές κοινότητες, κέντρα κοινωνικής επανένταξης και άλλες ανάλογες μονάδες. Δημιουργεί αυτοδιαχειριζόμενους συνεταιρισμούς και επιχειρήσεις, αναπτύσσει διεθνείς συνεργασίες και στηρίζει κάθε είδους δραστηριότητα που συντελεί στην ευόδωση των σκοπών του ή κρίνεται απαραίτητη για τη βοήθεια των εξαρτημένων από φαρμακευτικές ουσίες ατόμων.

3. Πόροι του ΚΕ.Θ.Ε.Α. είναι η ετήσια επιχορήγηση του κράτους που εγγράφεται στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Υγείας, δωρεές, κληροδοσίες και επιχορηγήσεις από τρίτους και έσοδα από κάθε είδους επιχειρήσεις και δραστηριότητές του. Το ΚΕ.Θ.Ε.Α. συντάσσει και γνωστοποιεί στον Υπουργό Υγείας, μέχρι το μήνα Μάιο κάθε έτους, ετήσιο επιχειρησιακό πρόγραμμα δράσης και προϋπολογισμό για το επόμενο έτος. Το επιχειρησιακό πρόγραμμα πρέπει να είναι εναρμονισμένο με τα εθνικά σχέδια και προγράμματα δράσης κατά των ναρκωτικών. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, που εκδίδεται μετά από γνώμη του Διοικητικού του Συμβουλίου του Κ.Ε.Θ.Ε.Α., εγκρίνεται ο κανονισμός προμηθειών του Κ.Ε.Θ.Ε.Α., έστω και με παρέκκλιση από τις διατάξεις της παρ. 1 άρθρου 9 ν.3580/2007 (Α' 134), σύμφωνα με το άρθρο 5 του ν. 2286/1995 (Α' 19) όπως ισχύει σήμερα, χωρίς τους περιορισμούς του ν. 4013/2011 (Α' 204). Ο ισολογισμός -απολογισμός κάθε έτους, η διαχείριση των πόρων του και η εφαρμογή του επιχειρησιακού σχεδίου ελέγχεται από το Υπουργείο Υγείας.

4. Ιατροί του Ε.Σ.Υ., όχι περισσότεροι από πέντε (5), μπορεί να αποσπώνται στο ΚΕ.Θ.Ε.Α. από τα νοσοκομεία στα οποία υπηρετούν. Η απόσπαση γίνεται με απόφαση του Υπουργού Υγείας ύστερα από αίτηση τους και σύμφωνη γνώμη του διευθυντή του ΚΕ.Θ.Ε.Α.. Η χρονική διάρκεια της απόσπασης είναι διετής, με δυνατότητα πα-

ράτασης δύο επιπλέον ετών. Η απόσπαση διακόπτεται είτε με όμοια υπουργική απόφαση, είτε ύστερα από αίτηση του ιατρού ή πρόταση του διευθυντή του ΚΕ.Θ.Ε.Α..

5. Με τη διαδικασία της παραγράφου 4 είναι δυνατή η απόσπαση στο ΚΕ.Θ.Ε.Α. και άλλων υπαλλήλων του δημόσιου τομέα.

Άρθρο 57

Ειδικά προγράμματα απεξάρτησης στα Ψυχιατρικά Νοσοκομεία Αττικής και Θεσσαλονίκης

Στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Αττικής και στο Ψυχιατρικό Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης υλοποιούνται προγράμματα πρόληψης, θεραπείας και κοινωνικής επανένταξης ατόμων εξαρτημένων από τα ναρκωτικά και τον αλκοολισμό. Η σύσταση νέων θέσεων προσωπικού, η κατανομή τους και κάθε άλλο θέμα σχετικό με τη λειτουργία και ανάπτυξη τους ρυθμίζονται με προεδρικό διάταγμα που προτείνεται από τους Υπουργούς Οικονομικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Υγείας. Η σύσταση νέων θέσεων κατά τα ανωτέρω επιτρέπεται μόνο εφόσον καταργούνται ισάριθμες κενές οργανικές θέσεις άλλων ειδικοτήτων.

Άρθρο 58

Ανάπτυξη, εποπτεία και έλεγχος συμβουλευτικών σταθμών και θεραπευτικών κέντρων

1. Ο προγραμματισμός για την αντιμετώπιση της εξάρτησης από ουσίες κατά την έννοια του άρθρου 1 διακρίνεται σε τρεις βαθμίδες:

- α) πρόληψη - ενημέρωση
- β) θεραπευτική αποκατάσταση
- γ) κοινωνική επανένταξη.

2. Αρμόδιο για την ίδρυση, εποπτεία και ανάκληση άδειας λειτουργίας Συμβουλευτικών Σταθμών, Κέντρων και Θεραπευτηρίων σωματικής και ψυχικής απεξάρτησης και κοινωνικής επανένταξης ή άλλων σχετικών μονάδων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, πέραν των ήδη αναγνωρισμένων με το άρθρο 51, είναι το Υπουργείο Υγείας μετά από εισήγηση της Εθνικής Επιτροπής Σχεδιασμού και Συντονισμού για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Υγείας, εγκρίνονται τα προγράμματα, που εφαρμόζονται στα καταστήματα κράτησης. Με την ίδια κοινή απόφαση καθορίζονται οι προϋποθέσεις και ο τρόπος επιλογής των ατόμων που εισάγονται στα ως άνω προγράμματα.

3. Με την ίδια διαδικασία και με τους ίδιους όρους μπορούν να ιδρύουν αντίστοιχες μονάδες που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο της προηγούμενης παραγράφου, και

- α) δήμοι και κοινότητες,
- β) φιλανθρωπικά σωματεία και κοινωφελή ιδρύματα, εφόσον τούτο προβλέπεται από τις καταστατικές τους διατάξεις,
- γ) εκκλησιαστικοί φορείς,
- δ) Ανώτατα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα,
- ε) νομικά πρόσωπα που επιδιώκουν συναφείς σκοπούς.

Άρθρο 59

Κέντρα Απεξάρτησης Κρατουμένων

Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από

πρόταση των Υπουργών Υγείας, Οικονομικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων δύνανται να ιδρύονται θεραπευτικά καταστήματα κράτησης ή τμήματα καταστημάτων κράτησης για σωματική ή ψυχολογική απεξάρτηση κρατουμένων και να συστηθούν θέσεις για τη στελέχωσή τους.

Άρθρο 60

Προγράμματα πρόληψης

1. Οι εγκεκριμένοι οργανισμοί ή φορείς για την υλοποίηση του Εθνικού Σχεδίου Δράσης κατά των Ναρκωτικών καταρτίζουν προγράμματα για την πρόληψη της διάδοσης και της χρήσης των ναρκωτικών στο πλαίσιο του Εθνικού Σχεδίου Δράσης και τα υποβάλλουν για έγκριση στον Υπουργό Υγείας. Όμοια προγράμματα μπορεί να καταρτίζουν και η Εκκλησία της Ελλάδος, οι Ο.Τ.Α., οι συνδικαλιστικοί φορείς, καθώς και οποιοσδήποτε κρατικός ή ιδιωτικός μη κερδοσκοπικός φορέας. Τα προγράμματα αυτά υποβάλλονται για επεξεργασία στην Εθνική Επιτροπή Σχεδιασμού και Συντονισμού για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών και εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας. Προγράμματα πρόληψης, που αφορούν μονάδες αρμοδιότητας άλλων Υπουργείων, εφαρμόζονται με κοινή απόφαση του Υπουργού Υγείας και του κατά περίπτωση αρμόδιου υπουργού.

2. Με εισήγηση της Εθνικής Επιτροπής Σχεδιασμού και Συντονισμού για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών προς το Υπουργείο Υγείας παρέχονται οι γενικές κατευθύνσεις για τη σύνταξη των προγραμμάτων και προσδιορίζονται οι στόχοι, η λειτουργία και οι διαδικασίες εποπτείας και αξιολόγησης τους.

3. Η εφαρμογή προγραμμάτων για την πρόληψη της διάδοσης και χρήσης ναρκωτικών από οποιονδήποτε φορέα χωρίς την τήρηση της διαδικασίας που προβλέπεται στην παράγραφο 1 αποτελεί λόγο ανάκλησης της άδειας λειτουργίας του φορέα ή διάλυσης του σωματείου κατ' άρθρο 105 του Αστικού Κώδικα.

4. Τα Κέντρα Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας της τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης είναι εγκεκριμένοι οργανισμοί για την υλοποίηση προγραμμάτων πρόληψης στα πλαίσια του Εθνικού Σχεδίου Δράσης κατά των Ναρκωτικών.

ΜΕΡΟΣ Β'

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΣΤΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 61

Σύμβαση εργασίας

Το άρθρο 656 του Αστικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ο εργοδότης έγινε υπερήμερος ως προς την αποδοχή της εργασίας ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να απαιτήσει την πραγματική απασχόλησή του, καθώς και το μισθό για το διάστημα που δεν απασχολήθηκε. Δικαίωμα να απαιτήσει το μισθό έχει ο εργαζόμενος και στην περίπτωση που η αποδοχή της εργασίας είναι αδύνατη από λόγους που αφορούν στον εργοδότη και δεν οφείλονται σε ανώτερη βία.

Στις ανωτέρω περιπτώσεις ο εργαζόμενος δεν είναι υποχρεωμένος να παράσχει την εργασία σε άλλο χρόνο.

Ο εργοδότης, όμως, έχει δικαίωμα να αφαιρέσει από το μισθό καθετί που ο εργαζόμενος ωφελήθηκε από τη ματαίωση της εργασίας ή από την παροχή της αλλού.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β΄ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 62 Αναψηλάφηση - «Συμμόρφωση» προς τις αποφάσεις του ΕΔΔΑ

Στο άρθρο 544 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται περίπτωση 11 ως εξής:

«11. αν με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου κρίθηκε ότι η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος, που αφορά το δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή διάταξης ουσιαστικού δικαίου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.»

Άρθρο 63 Προθεσμία

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 545 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται περίπτωση θ΄ ως εξής:

«θ. στην περίπτωση του άρθρου 544 αριθ. 11 μετά την πάροδο ενός (1) έτους από την ημερομηνία που η απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου κατέστη οριστική, σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 44 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.»

Άρθρο 64 Ομοδικία στον Άρειο Πάγο – Ερμηδικία – Απαράδεκτη συζήτηση

Στην παράγραφο 3 του άρθρου 576 ΚΠολΔ προστίθεται δεύτερο εδάφιο ως εξής:

«Σε περίπτωση απλής ομοδικίας, αν κάποιος δεν εκπροσωπηθεί από πληρεξούσιο δικηγόρο, η υπόθεση χωρίζεται και η συζήτηση της αίτησης αναιρέσης χωρεί νομίμως, ως προς όσους εκπροσωπούνται από πληρεξούσιο δικηγόρο ή έχουν κλητευθεί νομίμως και κηρύσσεται απαράδεκτη ως προς τους λοιπούς.»

Άρθρο 65

Στο άρθρο 648 ΚΠολΔ προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Η συζήτηση των αγωγών και των τακτικών ενδίκων μέσων που αφορούν σε αναπροσαρμογή του μισθώματος προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε σαράντα πέντε (45) ημέρες από την κατάθεσή τους. Αν αναβληθεί η συζήτηση αυτή, η νέα προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε τριάντα (30) ημέρες.»

Άρθρο 66

Μετά το άρθρο 732 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται άρθρο 732Α ως εξής:

«Άρθρο 732Α Προσωρινή απασχόληση εργαζομένου
Σε περίπτωση υπερμερίας του εργοδότη ως προς την

αποδοχή της εργασίας του εργαζομένου το δικαστήριο μπορεί να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο την προσωρινή απασχόληση του εργαζομένου μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αγωγής για την κύρια υπόθεση.»

Άρθρο 67

1. Η παράγραφος 3 του άρθρου 580 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«Αν ο Άρειος Πάγος αναιρέσει την απόφαση για οποιονδήποτε άλλο λόγο, εκτός από εκείνους που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2, μπορεί να κρατήσει την υπόθεση και να την δικάσει, αν κατά την κρίση του δεν χρειάζεται άλλη διευκρίνιση. Στην αντίθετη περίπτωση παραπέμπει την υπόθεση στο τμήμα που ορίζεται από τον κανονισμό και, αν πρόκειται για τους λόγους που αναφέρονται στους αρ. 1, 2,3, 6 έως 17, 19 και 20 του άρθρου 559, μπορεί να παραπέμψει την υπόθεση για περαιτέρω εκδίκαση σε άλλο δικαστήριο ισόβαθμο και ομοειδές προς εκείνο το οποίο εξέδωσε την απόφαση που αναιρέθηκε ή στο ίδιο αν είναι δυνατή η σύνθεσή του από άλλους δικαστές. Αν, όμως, αναιρεθεί η απόφαση του τελευταίου αυτού δικαστηρίου, δεν γίνεται παραπομπή, αλλά ο Άρειος Πάγος δικάζει αυτός την ουσία της υπόθεσης.»

2. Στο τέλος του τρίτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 665 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως το εδάφιο τούτο προστέθηκε με την παράγραφο 6 του άρθρου 4055/2012 (Α΄ 51) διαγράφονται οι λέξεις «ή κοινοτική».

3. Στο τρίτο εδάφιο του άρθρου 756 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, όπως το άρθρο τούτο αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 10 του άρθρου 17 του ν.4055/2012 (Α΄ 51), διαγράφονται οι λέξεις: «την ύπαρξη ή ανυπαρξία του επικαλούμενου δικαιώματος και».

4. Η πρώτη παράγραφος του άρθρου 786 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Όταν ζητείται κατά το νόμο να διοριστούν προσωρινή διοίκηση νομικού προσώπου ή εκκαθαριστές νομικού προσώπου ή εταιρίας που δεν έχει αποκτήσει νομική προσωπικότητα, αρμόδιο είναι το ειρηνοδικείο της περιφέρειας όπου έχει την έδρα του το νομικό πρόσωπο ή η εταιρία.»

5. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 του άρθρου 786 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Το ειρηνοδικείο μπορεί με αίτηση όποιου έχει έννομο συμφέρον να αντικαταστήσει την προσωρινή διοίκηση ή τους εκκαθαριστές για σπουδαίους λόγους.»

6. Στο τέλος της περίπτωσης δ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 820 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας οι λέξεις «τον κληρονόμο» αντικαθίστανται με τις λέξεις «την κληρονομία».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ΄ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΙΝΙΚΟΥ ΚΩΔΙΚΑ

Άρθρο 68

Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης δ΄ της παραγράφου 3 του άρθρου 79 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Η τέλεση της πράξης από μίσος εθνοτικό, φυλετικό, θρησκευτικό ή μίσος λόγω διαφορετικού γενετήσιου προ-

σανατολισμού κατά του παθόντος συνιστά επιβαρυντική περίπτωση και η ποινή δεν αναστέλλεται και δεν μετατρέπεται».

Άρθρο 69

1. Στην παράγραφο 7 του άρθρου 105 του Ποινικού Κώδικα, η φράση «ποσοστό αναπηρίας είναι 80% και άνω,» αντικαθίσταται με την φράση «ποσοστό αναπηρίας είναι 67% και άνω,».

2. Το άρθρο 108 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 108

Άρση της απόλυσης

Αν μέσα στο χρονικό διάστημα που προβλέπει το άρθρο 109, εκείνος που απολύθηκε διαπράξει έγκλημα από δόλο, για το οποίο του επιβλήθηκε αμετακλήτως οποτεδήποτε ποινή φυλάκισης ανώτερη από ένα έτος, εκτίει αθροιστικά και ολόκληρο το υπόλοιπο της προηγούμενης ποινής, το οποίο έπρεπε να εκτίσει κατά το χρόνο της προσωρινής απόλυσης.»

Άρθρο 70

1. Το άρθρο 235 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 235

Παθητική δωροδοκία

1. Υπάλληλος, ο οποίος, κατά παράβαση των καθηκόντων του ζητεί ή λαμβάνει, άμεσα ή με τη μεσολάβηση τρίτου, για τον εαυτό του ή για τρίτο, ωφελήματα οποιασδήποτε φύσης ή δέχεται υπόσχεση τούτων, για ενέργεια ή παράλειψή του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντα του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή ίση με το πενήνταπλάσιο του ωφελήματος και μέχρι το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ. Σε περίπτωση ωφελήματος μη αποτιμητού σε χρήμα, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ ούτε ανώτερη από εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ,

2. Αν η αξία των ωφελημάτων υπερβαίνει το ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ ή αν ο δράστης έχει την ιδιότητα του υπαλλήλου του Υπουργείου Οικονομικών επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα (10) ετών, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ ούτε ανώτερη από πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.»

Άρθρο 71

Το άρθρο 236 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 236

Ενεργητική δωροδοκία

1. Όποιος υπόσχεται ή παρέχει σε υπάλληλο, άμεσα ή με τη μεσολάβηση τρίτου, οποιασδήποτε φύσης ωφελήματα για τον εαυτό του ή για τρίτο, για ενέργεια ή παράλειψη του μελλοντική ή ήδη τελειωμένη, που ανάγεται στα καθήκοντα του ή αντίκειται σε αυτά, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, καθώς και υποχρεω-

τική χρηματική ποινή ίση με το πενήνταπλάσιο του ωφελήματος και μέχρι το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ. Σε περίπτωση ωφελήματος μη αποτιμητού σε χρήμα, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ ούτε ανώτερη από εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ.

2. Αν η αξία των ωφελημάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ ούτε ανώτερη από πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.»

Άρθρο 72

Το άρθρο 237 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 237

Δωροδοκία δικαστή

1. Εκείνος που καλείται κατά το νόμο να εκτελέσει δικαστικά καθήκοντα ή ο διαιτητής, αν απαιτήσουν ή δεχθούν δώρα ή άλλα ωφελήματα που δεν δικαιούνται ή την υπόσχεση ότι θα τα λάβουν με το σκοπό να διεξαχθεί ή να κριθεί μια υπόθεση που τους έχει ανατεθεί υπέρ ή εναντίον κάποιου, τιμωρούνται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή ίση με το πενήνταπλάσιο του ωφελήματος και μέχρι το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ. Σε περίπτωση ωφελήματος μη αποτιμητού σε χρήμα, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ ούτε ανώτερη από εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ.

2. Αν η αξία των δώρων ή ωφελημάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ, επιβάλλεται κάθειρξη μέχρι δέκα ετών, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από πενήντα χιλιάδες (50.000) ευρώ ούτε ανώτερη από πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.

3. Όποιος για το σκοπό που αναφέρθηκε προσφέρει, υπόσχεται, διαμεσολαβεί ή δίνει τέτοια δώρα ή ωφελήματα σε κάποιον από τα πρόσωπα της παραγράφου 1 ή σε οικείο τους, τιμωρείται:

α) Με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή ίση με το πενήνταπλάσιο του ωφελήματος και μέχρι το ποσό των εκατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) ευρώ. Σε περίπτωση ωφελήματος μη αποτιμητού σε χρήμα, η χρηματική ποινή δεν μπορεί να είναι κατώτερη από δέκα χιλιάδες (10.000) ευρώ ούτε ανώτερη από εκατόν πενήντα χιλιάδες (150.000) ευρώ.

β) Με κάθειρξη μέχρι δέκα ετών αν η αξία των δώρων ή ωφελημάτων υπερβαίνει το συνολικό ποσό των εκατόν είκοσι χιλιάδων (120.000) ευρώ, καθώς και υποχρεωτική χρηματική ποινή, η οποία δεν μπορεί να είναι κατώτερη από εκατόν είκοσι χιλιάδες (120.000) ευρώ ούτε ανώτερη από πεντακόσιες χιλιάδες (500.000) ευρώ.»

Άρθρο 72 α

Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 334 του Ποινικού Κώδικα προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Με φυλάκιση τουλάχιστον τριών μηνών τιμωρείται όποιος παράνομα εισέρχεται ή παραμένει στους προαναφερόμενους χώρους ή καταστήματα κατά το χρόνο μη διεξαγωγής της υπηρεσίας.»

Άρθρο 72 β

Η παρ. 2 του άρθρου 380 του Ποινικού Κώδικα αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Αν από την πράξη προήλθε ο θάνατος κάποιου προσώπου ή βαριά σωματική βλάβη ή αν η ληστεία διαπράχθηκε από δράστη που φέρει πολεμικό τυφέκιο ή πυροβόλο όπλο που φέρει φυσίγγιο των 40 χιλιοστών και άνω ή πολυβόλο ή υποπολυβόλο ή χειροβομβίδα ή εκρηκτικό μηχανισμό ή βαρύ όπλο ή όπλο πυροβολικού ή αν η πράξη εκτελέστηκε με ιδιαίτερη σκληρότητα εναντίον προσώπου, επιβάλλεται ισόβια κάθειρξη.»

Άρθρο 72 γ

Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 15 του ν.2168/1993 που προστέθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 10 του ν. 3944/2011 (Α΄ 67) αντικαθίσταται ως εξής:

«Με την ίδια ποινή τιμωρείται και όποιος παράνομα κατέχει ή φέρει πολεμικό τυφέκιο, πολυβόλο, υποπολυβόλο, χειροβομβίδα, βαρύ όπλο, όπλο πυροβολικού ή μεταφέρει αυτά οπουδήποτε.»

Άρθρο 73

Σύσταση Επιτροπής για τη σύνταξη νέου Ποινικού Κώδικα, νέου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και νέου Κώδικα περί Δικηγόρων

1α. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνιστάται εννεαμελής επιτροπή για τη σύνταξη σχεδίου νέου Ποινικού Κώδικα. Το σχέδιο που συντάσσει η επιτροπή αυτή υποβάλλεται για κύρωση στην Ολομέλεια της Βουλής κατά την παράγραφο 6 του άρθρου 76 του Συντάγματος.

1β. Η επιτροπή της παραγράφου 1α συγκροτείται από δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς, μέλη ΔΕΠ Νομικών Σχολών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και δικηγόρους με εμπειρία και εξειδίκευση σε ζητήματα ποινικού δικαίου.

2α. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνιστάται εννεαμελής επιτροπή για τη σύνταξη σχεδίου νέου Κώδικα Ποινικής Δικονομίας. Το σχέδιο που συντάσσει η επιτροπή αυτή υποβάλλεται για κύρωση στην Ολομέλεια της Βουλής κατά την παράγραφο 6 του άρθρου 76 του Συντάγματος.

2β. Η επιτροπή της παραγράφου 2α συγκροτείται από δικαστικούς και εισαγγελικούς λειτουργούς, μέλη ΔΕΠ Νομικών Σχολών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και δικηγόρους με εμπειρία και εξειδίκευση σε ζητήματα ποινικής δικονομίας.

3α. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνιστάται εννεαμελής επιτροπή για τη σύνταξη σχεδίου νέου Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Το σχέδιο που συντάσσει η επιτροπή αυτή υποβάλλεται για κύρωση στην Ολομέλεια της Βουλής κατά την παράγραφο 6 του άρθρου 76 του Συντάγματος.

3β. Η επιτροπή της παραγράφου 3α συγκροτείται από δικαστικούς λειτουργούς, μέλη ΔΕΠ Νομικών Σχολών Ανωτάτων Εκπαιδευτικών Ιδρυμάτων και δικηγόρους με εμπειρία και εξειδίκευση σε ζητήματα πολιτικής δικονομίας.

4α. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων συνιστάται εννεαμελής επιτροπή για τη σύνταξη σχεδίου νέου Κώδικα περί Δικηγόρων. Το σχέδιο που συντάσσει η επιτροπή αυτή υποβάλλεται για κύρωση στην Ολομέλεια της Βουλής κατά την παράγραφο 6 του άρθρου 76 του Συντάγματος.

4β. Η επιτροπή της παραγράφου 4α συγκροτείται από τέσσερις δικηγόρους, τους οποίους προτείνει η Ολομέλεια των Προέδρων των Δικηγορικών Συλλόγων και πέντε δικηγόρους κύρους και μεγάλης εμπειρίας.

5. Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων ρυθμίζεται ο χρόνος περάτωσης του έργου κάθε επιτροπής, καθώς και θέματα που αναφέρονται στη λειτουργία, στη διοικητική μέριμνα και στη διοικητική υποστήριξη αυτών. Για τον ορισμό των δικαστικών και εισαγγελικών λειτουργών, μελών των επιτροπών των παραγράφων 1α, 2α και 3α του παρόντος, τηρείται η διαδικασία που προβλέπεται στο άρθρο 41 της παραγράφου 2 του ν. 1756/1988 (Α΄ 35). Ως γραμματείς των επιτροπών των παραγράφων 1α, 2α, 3α και 4α του παρόντος ορίζονται υπάλληλοι του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Στα μέλη των ως άνω επιτροπών δεν καταβάλλεται οποιασδήποτε μορφής αποζημίωση.

**ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ΄
ΕΙΔΙΚΟΙ ΠΟΙΝΙΚΟΙ ΝΟΜΟΙ -
ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΟΣ ΚΩΔΙΚΑΣ**

Άρθρο 74

Η περίπτωση β΄ του άρθρου 1 ν. 4022/2011 αντικαθίσταται ως εξής:

«β. κακουργήματα τα οποία διαπράττουν, κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την ιδιότητα τους, γενικοί και ειδικοί γραμματείς Υπουργείων, διοικητές, υποδιοικητές ή πρόεδροι διοικητικών συμβουλίων ή διευθύνοντες ή εντεταλμένοι σύμβουλοι νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, δημοσίων επιχειρήσεων, δημοσίων οργανισμών και νομικών προσώπων ιδιωτικού δικαίου τη διοίκηση των οποίων ορίζει άμεσα ή έμμεσα το κράτος, αιρετά μονοπρόσωπα όργανα των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης, καθώς και υπάλληλοι κατά την έννοια των άρθρων 13α και 263Α του Ποινικού Κώδικα, εφόσον αυτά υπάγονται στην καθ΄ ύλην αρμοδιότητα του τριμελούς εφετείου και»

Άρθρο 75

Η περίπτωση β΄ του άρθρου 1 του άρθρου 2 του ν. 4022/ 2011 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. α) Για τα , στο άρθρο 1, αναφερόμενα κακουργήματα ορίζεται στις Εισαγγελίες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, Εισαγγελέας Εγκλημάτων Διαφθοράς, με βαθμό αντεισαγγελέα εφετών, από εκείνους που υπηρετούν στην Εισαγγελία Εφετών Αθηνών και Θεσσαλονίκης αντίστοιχα. Η τοποθέτησή τους διενεργείται με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από απόφαση του οικείου Ανωτάτου Δικαστικού Συμβουλίου. Ο Εισαγγελέας Εγκλημάτων Διαφθοράς εκτελεί τα καθήκοντά του με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση και συνεπικουρείται από δύο, τουλάχιστον, εισαγγελείς ή αντεισαγγελείς πρωτοδικών. Οι τελευταίοι ορίζονται από τους διευθύνοντες τις

οικείες Εισαγγελίες, μετά από γνώμη του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς. Το έργο των αρμόδιων για τα εγκλήματα διαφθοράς Εισαγγελέων εποπτεύει και συντονίζει Αντεισαγγελέας του Αρείου Πάγου που ορίζεται με πλήρη ή μερική απασχόληση από τον Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου. Στα καθήκοντα του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, ανήκει η εποπτεία, η καθοδήγηση και ο συντονισμός των ενεργειών των γενικών κατά το άρθρο 33 παράγραφος 1 περίπτωση α' του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και ειδικών προανακριτικών υπαλλήλων, κατά τη διενέργεια ερευνών, προκαταρκτικής εξέτασης ή προανάκρισης για την εξακρίβωση τελέσεως των αδικημάτων αρμοδιότητάς του. Ο Εισαγγελέας Εγκλημάτων Διαφθοράς, όταν λάβει την μήνυση, την έγκληση ή την αναφορά για την τέλεση πράξης από αυτές που αναφέρονται στο άρθρο 1 του παρόντος, ενεργεί σύμφωνα με τα οριζόμενα στο άρθρο 43 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας και παραγγέλλει την άσκηση ποινικής δίωξης. Σε κάθε περίπτωση, η προκαταρκτική εξέταση που διενεργείται για τα ως άνω εγκλήματα ολοκληρώνεται μέσα σε προθεσμία δύο μηνών.

β) Όπου στο ν. 4022/2011 ορίζεται «Εισαγγελέας Πλημμελειοδικών», νοείται ο Εισαγγελέας Εγκλημάτων Διαφθοράς και οι συνεπικουρούντες αυτόν εισαγγελείς ή αντεισαγγελείς».

Άρθρο 76 **Τακτικές άδειες κρατουμένων**

Η περίπτωση 1 της παρ. 1 του άρθρου 55 του ν. 2776/1999 (Α' 291) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Ο κατάδικος έχει εκτίσει το ένα πέμπτο της ποινής του χωρίς ευεργετικό υπολογισμό ημερών ποινής λόγω εργασίας και η κράτηση έχει διαρκέσει τουλάχιστον τρεις μήνες. Σε περίπτωση έκτισης ποινής ισόβιας κάθειρξης, η κράτηση πρέπει να έχει διαρκέσει τουλάχιστον οκτώ έτη. Κατ' εξαίρεση, σε αυτόν που καταδικάστηκε σε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης για παράβαση της παρ. 2 του άρθρου 380 του Ποινικού Κώδικα, τακτικές άδειες χορηγούνται εφόσον έχει εκτίσει τα δύο πέμπτα της ποινής του χωρίς ευεργετικό υπολογισμό ημερών ποινής λόγω εργασίας και η κράτηση έχει διαρκέσει τουλάχιστον δύο έτη.

Αν στον κατάδικο έχουν επιβληθεί περισσότερες ποινές κατά της ελευθερίας και δεν έχει γίνει προσμέτρηση τους σε μια συνολική ποινή, κατά το άρθρο 94 του Ποινικού Κώδικα, για τον υπολογισμό της ποινής που έχει εκτιθεί κατά την έννοια της παρούσας διάταξης, λαμβάνεται υπόψη το άθροισμα των επί μέρους ποινών. Σε περίπτωση ποινικού σφραγισμού, απαιτείται ο εφηβικής ή μετεφηβικής ηλικίας κατάδικος να έχει εκτίσει το ένα πέμπτο του περιορισμού που του έχει επιβληθεί χωρίς ευεργετικό υπολογισμό ημερών ποινής λόγω εργασίας και η κράτηση έχει διαρκέσει τουλάχιστον τρεις μήνες.

Άρθρο 77 **Διαγραφές πειθαρχικών ποινών κρατουμένων**

1. Οι πειθαρχικές ποινές που έχουν επιβληθεί σε κρατούμενους μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου διαγράφονται από το ατομικό δελτίο πειθαρχικού ελέγχου τους και δεν λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση τακτικής άδειας και απόλυσης υπό όρο, καθώς και για τη χορήγηση άλλων ευεργετικών μέτρων.

2. Δεν διαγράφονται πειθαρχικές ποινές που έχουν επιβληθεί για τα πειθαρχικά παραπτώματα:

α) που προβλέπονται στις περιπτώσεις β' και θ' της παραγράφου 2 και στην περίπτωση στ' της παραγράφου 3 του άρθρου 68 του Σωφρονιστικού Κώδικα,

β) από τα προβλεπόμενα στην περίπτωση γ' της παραγράφου 2 του άρθρου 68 μόνο εκείνα για άσκηση βίας κατά μελών του προσωπικού του καταστήματος και

γ) από τα προβλεπόμενα στην περίπτωση ζ' της παραγράφου 2 του άρθρου 68, μόνο εκείνα για εισαγωγή ναρκωτικών ουσιών στο κατάστημα κράτησης.

Άρθρο 78 **Δημοσιοποίηση προσωπικών δεδομένων κατηγορουμένων**

Η περίπτωση β' του άρθρου 2 του ν. 2472/1997 (Α' 50), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 18 του ν. 3471/2006(Α' 133), όπως εν συνεχεία αντικαταστάθηκε με το άρθρο όγδοο παρ. 3 του ν. 3625/2007 (Α' 290) αντικαθίσταται ως εξής:

«β. "Ευαίσθητα δεδομένα", τα δεδομένα που αφορούν στη φυλετική ή εθνική προέλευση, στα πολιτικά φρονήματα, στις θρησκευτικές ή φιλοσοφικές πεποιθήσεις, στη συμμετοχή σε συνδικαλιστική οργάνωση, στην υγεία, στην κοινωνική πρόνοια και στην ερωτική ζωή, στα σχετικά με ποινικές δίωξεις ή καταδίκες, καθώς και στη συμμετοχή σε συναφείς με τα ανωτέρω ενώσεις προσώπων.

Ειδικά για τα σχετικά με ποινικές δίωξεις ή καταδίκες δύναται να επιτραπεί η δημοσιοποίηση μόνον από την εισαγγελική αρχή για τα αδικήματα που αναφέρονται στο εδάφιο β' της παρ. 2 του άρθρου 3 με διάταξη του αρμόδιου Εισαγγελέα Πρωτοδικών ή του Εισαγγελέα Εφετών, εάν η υπόθεση εκκρεμεί στο Εφετείο. Η διάταξη πρέπει να είναι ειδικώς και πλήρως αιτιολογημένη, να προσδιορίζει τον τρόπο δημοσιοποίησης και το χρονικό διάστημα που θα διαρκέσει. Η δημοσιοποίηση αυτή αποσκοπεί στην προστασία του κοινωνικού συνόλου, των ανηλικών, των ευάλωτων ή ανίσχυρων πληθυσμιακών ομάδων και προς ευχερέστερη πραγμάτωση της αξίωσης της Πολιτείας για τον κολασμό των παραπάνω αδικημάτων. Κατά της εισαγγελικής διάταξης επιτρέπεται προσφυγή εντός 2 ημερών από τη γνωστοποίηση στον κατηγορούμενο ή κατάδικο ενώπιον του Προϊστάμενου της Εισαγγελίας Πρωτοδικών ή του Προϊστάμενου της Εισαγγελίας Εφετών, εάν η υπόθεση εκκρεμεί στο Εφετείο, ο οποίος αποφαινεται εντός 2 ημερών. Μέχρι να αποφανθεί ο αρμόδιος Εισαγγελέας απαγορεύεται η εκτέλεση της διάταξης και η δημοσιοποίηση δεδομένων.»

Άρθρο 79 **Θέσεις του προσωπικού των Καταστημάτων Κράτησης**

1. Οι θέσεις του προσωπικού των Καταστημάτων Κράτησης που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων: α) 49 παρ. 2 του ν. 2721/1999 (Α' 112), β) 24 παράγραφος 3 του π.δ. 36/2000 (Α' 29), γ) 7 παράγραφος 3 του ν. 3060/2002 (Α' 242), δ) 14 παράγραφος 13 του ν. 3038/2002 (Α' 180), ε) 4Ζ του ν. 3388/2005 (Α' 225), στ) 59 του ν. 3659/2008 (Α' 77), όπως διαμορφώθηκαν μετά την κατάργηση των κενών με την αριθμ. 110820/23.11.2011 υ.α. (Β 2767) και τη διατήρηση ορισμένων εξ αυτών με την αριθμ. 14413/9.2.2012 υ.α. (Β' 487) κατ' ε-

φαρμογή των διατάξεων της παρ. 1α του άρθρου 33 του ν. 4024/2011 (Α΄ 226) αυξάνονται ως εξής:

1. Του κλάδου ΠΕ Σωφρονιστικού Ενηλίκων κατά δέκα (10).
2. Του κλάδου ΠΕ Ιατρών ειδικοτήτων κατά τέσσερις (4), που κατανέμονται σε δύο(2) θέσεις ειδικότητας Παθολογίας και δύο (2) θέσεις ειδικότητας Ψυχιατρικής.
3. Του κλάδου ΠΕ Οδοντιάτρων κατά δύο(2).
4. Του κλάδου ΠΕ Εγκληματολόγων κατά δύο(2).
5. Του κλάδου ΠΕ Ψυχολόγων κατά δύο (2).
6. Του κλάδου ΤΕ Διοικητικού - Λογιστικού κατά έξι(6).
7. Του κλάδου ΤΕ Πληροφορικής κατά δύο (2).
8. Του κλάδου ΤΕ Υγείας - Πρόνοιας κατά δεκαέξι (16), που κατανέμονται σε:
 - δέκα (10) θέσεις Ειδικότητας Νοσηλευτικής και έξι (6) θέσεις ειδικότητας Κοινωνικής Εργασίας.
9. Του κλάδου ΤΕ Ηλεκτρονικών κατά δύο (2).
10. Του κλάδου ΤΕ Μηχανικών ειδικότητας Ηλεκτρολογίας κατά δύο (2).
11. Του κλάδου ΔΕ Διοικητικού-Λογιστικού κατά είκοσι (20).
12. Του κλάδου ΔΕ Τεχνικού κατά τέσσερις (4), που κατανέμονται σε δύο (2) θέσεις ειδικότητας ηλεκτρολόγων και δύο (2) θέσεις ειδικότητας υδραυλικών.
13. Του κλάδου ΔΕ Φύλαξης κατά τετρακόσιες (400).
14. Του κλάδου ΔΕ Προσωπικού Εξωτερικής Φρούρησης κατά τριακόσιες (300).

Άρθρο 80 **Διάθεση κατασχεμένων αυτοκινήτων** **σε καταστήματα κράτησης**

Η παρ. 1 του άρθρου 6 του ν. 3938/2011 (Α΄ 61) αντικαθίσταται ως εξής:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη ή Ναυτιλίας και Αιγαίου ή Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, κατά περίπτωση, μπορεί να διατίθενται στις Υπηρεσίες της Ελληνικής Αστυνομίας, του Λιμενικού Σώματος - Ελληνικής Ακτοφυλακής, του Πυροσβεστικού Σώματος και των Καταστημάτων Κράτησης για κάλυψη των αναγκών τους χερσαία, πλωτά και εναέρια μεταφορικά μέσα που έχουν κατασχεθεί οποτεδήποτε ως αντικείμενα λαθρεμπορίας, ως μέσα μεταφοράς ναρκωτικών ουσιών, λαθρεμπορευμάτων ή παράνομων μετanasτών και ως μέσα παράνομης διακίνησης όπλων ή αρχαιοτήτων, εφόσον παρέλθουν τρεις μήνες από την ημερομηνία κατάσχεσής τους και στο διάστημα αυτό δεν έχει εκδοθεί ή δεν έχει καταστεί αμετάκλητο βούλευμα ή απόφαση του αρμόδιου δικαστηρίου για την άρση της κατάσχεσής και την απόδοση των μέσων αυτών στους ιδιοκτήτες τους.»

Άρθρο 81 **Ρυθμίσεις που αφορούν στη συγκρότηση** **του Συμβουλίου Χαρίτων**

1. Η περίπτωση δ΄ της παρ. 2 του άρθρου 1 του ν.δ. 68/1968 (Α΄ 301), όπως είχε αντικατασταθεί από την παρ. 3 του άρθρου 5 του ν. 2408/1996, αντικαθίσταται ως εξής:

«δ) από δύο υπαλλήλους οι οποίοι προΐστανται Γενικής Διεύθυνσης ή Διεύθυνσης της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπί-

νων Δικαιωμάτων».

2. Η παρ. 3 του άρθρου 1 του ν.δ. 68/1968 (Α΄ 301) αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Σε περίπτωση έλλειψης, απουσίας ή κωλύματος του Γενικού Γραμματέα του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, στο Συμβούλιο μετέχει υπάλληλος της Κεντρικής Υπηρεσίας του ιδίου Υπουργείου, ο οποίος προΐσταται Γενικής Διεύθυνσης ή Διεύθυνσης, που ορίζεται με την απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων για τη συγκρότηση του Συμβουλίου. Στην περίπτωση αυτή προεδρεύει του Συμβουλίου ο αρχαιότερος δικαστικός λειτουργός».

3. Η παρ. 5 του άρθρου 1 του ν.δ. 68/1968 (Α΄ 301) αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Στο Συμβούλιο καθήκοντα εισηγητή, χωρίς δικαίωμα ψήφου, εκτελεί ο Προϊστάμενος του Τμήματος Απονομής Χάριτος του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, χρέη δε γραμματέα του Συμβουλίου εκτελεί ένας από τους υπαλλήλους του ιδίου Τμήματος, ο οποίος ορίζεται, με τον αναπληρωτή του, με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Κατά τον ίδιο τρόπο ορίζεται, ως αναπληρωτής του, σε περίπτωση έλλειψης, απουσίας ή κωλύματος του εισηγητή ένας από τους Προϊσταμένους Τμήματος της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων».

Άρθρο 82 **Παροχή κοινωφελούς εργασίας**

Όποιος έχει καταδικαστεί πριν την έναρξη ισχύος του ν. 3904/2010 (Α΄ 218) σε ποινή φυλάκισης που έχει μετατραπεί περαιτέρω σε παροχή κοινωφελούς εργασίας και συνεχίζει να την παρέχει, μπορεί (μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριών (3) μηνών από την έναρξη ισχύος του νόμου) να υποβάλλει αίτηση στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών του τόπου εκτέλεσης της ποινής, ο οποίος με απόφασή του διατάσσει την απόλυσή του, εφόσον έχει συμπληρώσει τον απαιτούμενο αριθμό ωρών, σύμφωνα με το άρθρο 82 του Ποινικού Κώδικα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε΄ **ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ π.δ. 18/1989**

Άρθρο 83 **Αίτηση επανάληψης της διαδικασίας**

Στο μέρος τρίτο του π.δ.18/1989, μετά το άρθρο 69, προστίθεται Κεφάλαιο Έβδομο και νέο άρθρο 69Α ως εξής:

«ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΕΒΔΟΜΟ

Άρθρο 69Α **Αίτηση επανάληψης της διαδικασίας**

1. Δικαστική απόφαση, για την οποία κρίθηκε με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ότι εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος που αφορά το δικαίωμα χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή διάταξης ουσιαστικού δικαίου της Σύμβασης, υπόκειται σε αίτηση επανάληψης της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου που την εξέδωσε.

2. Δικαίωμα να ασκήσουν την κατά την προηγούμενη παράγραφο αίτηση έχουν όσοι διατέλεσαν διάδικοι στη δίκη ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου ή οι κάθε είδους καθολικοί ή ειδικοί διάδοχοί τους, εφόσον έχουν έννομο συμφέρον.

3. Η αίτηση ασκείται μέσα σε προθεσμία ενενήντα ημερών, που αρχίζει από τη δημοσίευση της οριστικής απόφασης του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, σύμφωνα με τις διακρίσεις του άρθρου 44 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, τηρούμενης κατά τα λοιπά της ισχύουσας διαδικασίας.

Αν κατά τη διάρκεια της παραπάνω προθεσμίας υπάρξει διαδοχή του ενώπιον του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου διαδίκου, η προθεσμία για το διάδοχο αρχίζει από τότε που επήλθε η διαδοχή. Ειδικώς στην περίπτωση κληρονομικής διαδοχής, η προθεσμία για τον κληρονόμο αρχίζει από τη λήξη της προθεσμίας για την αποποίηση της κληρονομίας.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ΄ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΚΩΔΙΚΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

Άρθρο 84 Άσκηση δεύτερης προσφυγής

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 70 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας προστίθενται εδάφια ως εξής:

«Κατ' εξαίρεση επιτρέπεται η άσκηση δεύτερης προσφυγής όταν η πρώτη έχει απορριφθεί τελεσιδικώς για λόγους τυπικούς. Η προσφυγή αυτή ασκείται εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την κοινοποίηση της τελεσιδικής απόφασης και τα αποτελέσματα της άσκησής της ανατρέχουν στον χρόνο άσκησης της πρώτης.»

Άρθρο 85

Στην παράγραφο 1 του άρθρου 127 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας, προστίθενται εδάφια, ως ακολούθως:

«Όσες από τις διαφορές της περίπτωσης β' της παραγράφου 2 του άρθρου 6, που υπάγονται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του εφετείου, έχουν αντικείμενο που υπερβαίνει το ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ, προσδιορίζονται κατά προτεραιότητα εντός τριών μηνών από την κατάθεση του δικογράφου. Ως αντικείμενο της διαφοράς νοείται το ποσό της εισφοράς, φόρου, τέλους κ.λπ., χωρίς προσαυξήσεις και πρόσθετους φόρους.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ζ΄ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΕΣ ΑΡΧΕΣ

Άρθρο 86

Στο τέλος της παρ. 7 του άρθρου 2 του ν. 3051/2002 (Α' 220), όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 61 του ν. 4055/2012 (Α' 51), προστίθεται φράση ως ακολούθως:

«Κατά τη διαδικασία επανάλυσης των συνεδριάσεων ακρόασης της αρχής μετέχουν τα ίδια μέλη αυτής, εκτός εάν τούτο δεν είναι εφικτό, λόγω αντικατάστασης, παραιτήσης ή έλλειψης του μέλους της αρχής ή καθ' οποιονδήποτε τρόπο απώλειας της ιδιότητάς του ως μέλους

ή όταν απουσιάζουν ή κωλύονται δικαιολογημένα. Κατά τη διαδικασία επανάλυσης εφαρμόζεται κατά τα λοιπά το νομικό καθεστώς που ίσχυε κατά το χρόνο τέλεσης της παράβασης.».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄

ΘΕΜΑΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΩΝ – ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΩΝ- ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ – ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΣΩΦΡΟΝΙΣΤΙΚΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ

Άρθρο 87 Εκπαιδευτικές άδειες

«Μετά την παράγραφο 13 του άρθρου 46 του «Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργών» (ν. 1756/1988, Α' 35), όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 92 του ν. 4055/2012 (Α' 51) προστίθεται παράγραφος 14 ως εξής:

«14. Η εκπαιδευτική άδεια απουσίας που έχει, ήδη κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου, χορηγηθεί, για το ακαδημαϊκό έτος 2011-2012, σε δικαστικούς λειτουργούς, οι οποίοι έχουν γίνει δεκτοί και παρακολουθούν αναγνωρισμένο πρόγραμμα μεταπτυχιακών σπουδών διετούς διάρκειας σε νομική σχολή της ημεδαπής, παρατείνεται αυτοδικαίως και υπό τους ίδιους όρους για ένα ακόμη έτος (ακαδημαϊκό έτος 2012-2013), για την ολοκλήρωση του προγράμματος μεταπτυχιακών τους σπουδών».

Άρθρο 88 Ειδική Νομική Υπηρεσία

Το τρίτο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 10 του ν. 2331/1995 (Α' 173), όπως αυτό αντικαταστάθηκε με την παρ. 7 του άρθρου 112 του ν. 4055/2012 και ισχύει, αντικαθίσταται ως εξής:

«Για τη στελέχωση της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας συνιστώνται στο Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων πέντε (5) θέσεις ειδικού επισημονικού προσωπικού, οι οποίες καλύπτονται ως εξής:

α) Από δικαστικούς λειτουργούς με βαθμό προέδρου πρωτοδικών, εφέτη, πολιτικών ή διοικητικών δικαστηρίων, εισαγγελέα πρωτοδικών ή αντιεισαγγελέα εφετών ή παρέδρου του Συμβουλίου της Επικρατείας ή του Ελεγκτικού Συνεδρίου, οι οποίοι διαθέτουν τουλάχιστον πολύ καλή γνώση της αγγλικής ή γαλλικής γλώσσας, ή μίας άλλης τουλάχιστον γλώσσας της ευρωπαϊκής ένωσης, και αποσπώνται με πλήρη και αποκλειστική απασχόληση στο Υπουργείο, με διάταγμα που εκδίδεται ύστερα από απόφαση του οικείου ανώτατου δικαστικού συμβουλίου. Τα καθήκοντα των αποσπώμενων δικαστικών λειτουργών αφορούν αποκλειστικά στους τομείς της εκτέλεσης νομοπαρασκευαστικού έργου και της εκπροσώπησης της χώρας σε διεθνείς οργανισμούς.

β) Από μέλη του διδακτικού προσωπικού νομικών τμημάτων Α.Ε.Ι., πλήρους ή μερικής απασχόλησης, με βαθμό Λέκτορα, Επίκουρου ή Αναπληρωτή Καθηγητή, που διαθέτουν τουλάχιστον πολύ καλή γνώση της αγγλικής γλώσσας (ή γαλλικής, ή μίας τουλάχιστον γλώσσας της ευρωπαϊκής ένωσης) και τα οποία αποσπώνται στο Υπουργείο κατά παρέκκλιση κάθε άλλης σχετικής με τη

διαδικασία της απόσπασης διάταξης, με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, η οποία εκδίδεται ύστερα από γνώμη του Τμήματος της Σχολής, όπου ανήκουν και σχετική απόφαση του Πρύτανη.

Η απόσπαση των προσώπων που αναφέρονται στις περιπτώσεις α' και β' γίνεται για χρονικό διάστημα δύο (2) ετών, που μπορεί να παραταθεί για ένα ακόμη έτος, σύμφωνα με όσα προβλέπονται παραπάνω.»

Άρθρο 89

Αντικατάσταση της παραγράφου 3 του άρθρου 11 του ν. 3038/2002

Η παρ. 3 του άρθρου 11 του ν. 3038/2002, αντικαθίσταται ως ακολούθως:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, που εκδίδεται μέσα σε δύο μήνες από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, καθορίζεται η μηνιαία αποζημίωση που χορηγείται στα μέλη του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 99 του Συντάγματος για την εκδίκαση των αγωγών κακοδικίας και, με διευρυμένη σύνθεση, των διαφορών του άρθρου 88 του Συντάγματος, καθώς και στον γραμματέα του».

Άρθρο 90

1. Η παρ. 1 του άρθρου 48 του ν. 2721/1999 (Α' 112) αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Συνιστάται ειδική υπηρεσία στο Υπουργείο Δικαιοσύνης με τίτλο «Υπηρεσία Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης». Σκοπός και αποστολή της υπηρεσίας αυτής είναι ιδίως η εξωτερική φρούρηση των Καταστημάτων Κράτησης, της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, η φρούρηση των νοσηλευόμενων σε οποιοδήποτε θεραπευτήριο καταδικών και υποδίκων και η συνοδεία αυτών προς ανάκριση, εμφάνιση σε δικαστήριο, ιατρική εξέταση, εκτέλεση έκτακτης άδειας ή άλλου έργου.»

Άρθρο 91

Η παρ. 9 του άρθρου 49 του ν. 2721/1999 (Α' 112) αντικαθίσταται ως εξής:

«9. Με προεδρικό διάταγμα που εκδίδεται με πρόταση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και των αρμόδιων, για κάθε περίπτωση, Υπουργών Εσωτερικών, Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, Οικονομικών και Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, καθορίζεται η σύσταση, η στελέχωση και ο τρόπος οργάνωσης της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης, ο χρόνος και η διαδικασία προαγωγών, η στολή και ο οπλισμός, τα καθήκοντα και οι υποχρεώσεις του προσωπικού, ο χρόνος εργασίας, η εκπαίδευση και η επιμόρφωσή του, καθώς και η κατανομή των θέσεων στους βαθμούς της ιεραρχίας, οι όροι και προϋποθέσεις φρούρησης και κάλυψης των αναγκών του σωφρονιστικού συστήματος, οι υπηρεσιακές μεταβολές, τα διοικητικά και πειθαρχικά μέτρα που λαμβάνονται σε βάρος των υπαλλήλων του πα-

ραπάνω προσωπικού, όπως και οι σχέσεις της Ελληνικής Αστυνομίας με τις Υπηρεσίες Εξωτερικής Φρούρησης.

Με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και του κατά περίπτωση αρμόδιου Υπουργού, ρυθμίζεται κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή των διατάξεων του».

Άρθρο 92

Οι προθεσμίες που παρατάθηκαν με το άρθρο 37 του ν. 3904/2010 (Α' 218) και τη με αριθμό 171/2.1.2012 (Β' 111) κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και Προστασίας του Πολίτη παρατείνονται από τη λήξη τους για ακόμα δύο έτη. Με απόφαση των παραπάνω Υπουργών, οι προθεσμίες του προηγούμενου εδαφίου μπορούν να παραταθούν μέχρι δύο (2) ακόμα έτη.

Άρθρο 93

Στην παρ. 2 του άρθρου 1 του ν. 3812/2009, όπως ισχύει, προστίθεται περίπτωση κα' ως εξής:

«κα. Το προσωπικό των κλάδων ΔΕ Φύλαξης και ΔΕ Εξωτερικής Φρούρησης των Καταστημάτων Κράτησης.»

Άρθρο 94

Όπου στις κείμενες διατάξεις προβλέπεται, ως μέλος των Επιτροπών επιλογής και συνέντευξης για την πρόσληψη προσωπικού των κλάδων ΔΕ Φύλαξης και ΔΕ Εξωτερικής Φρούρησης των Καταστημάτων Κράτησης, ο Γενικός Διευθυντής Σωφρονιστικής Πολιτικής του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, προστίθεται εδάφιο ως εξής:

«Σε περίπτωση ελλείψεως αυτού ως μέλος ορίζεται ο νόμιμος αναπληρωτής του στα κύρια υπηρεσιακά καθήκοντα».

Άρθρο 95

1. Η παρ. 1 του άρθρου 21 του ν. 2946/2001 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Τακτικοί υπάλληλοι και υπάλληλοι ιδιωτικού δικαίου αορίστου χρόνου δημοσίων υπηρεσιών και νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, που κατέχουν οργανικές θέσεις και είναι σύζυγοι στρατιωτικών των Ενόπλων Δυνάμεων, ένστολου προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, του Πυροσβεστικού, Λιμενικού Σώματος –Ελληνικής Ακτοφυλακής, καθώς και του προσωπικού των Καταστημάτων Κράτησης, επιτρέπεται να αποσπώνται, κατά παρέκκλιση των ισχυουσών διατάξεων, σε υπηρεσίες του στενού δημόσιου τομέα κατά προτεραιότητα και σε περίπτωση έλλειψης υπηρεσιακών αναγκών σε υπηρεσίες του ευρύτερου δημόσιου τομέα, στην περιοχή που υπηρετεί ο σύζυγός τους.»

Άρθρο 96

Στην παρ. 1 του άρθρου 4 του ν. 3068/2002 προστίθεται νέο εδάφιο ως εξής:

«Η ανωτέρω υποχρέωση για προσκόμιση εγγυητικής επιστολής προκειμένου να εκτελεσθεί η δικαστική απόφαση δεν ισχύει για τις απαιτήσεις εργαζομένων, με δη-

μοσίου ή ιδιωτικού δικαίου σχέση εργασίας, οι οποίες προέρχονται από την εργασιακή τους σχέση».

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ΄ ΑΛΛΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 97

Η παράγραφος 2 του άρθρου μόνου του ν. 1178/1981 (Α΄ 187), όπως έχει αντικατασταθεί με την παράγραφο 4 του άρθρου μόνου του ν. 2243/1994 (Α΄ 162) και με το δεύτερο εδάφιο της παρ. 10 του άρθρου 4 του ν. 2328/1995 (Α΄ 159) αντικαθίσταται ως εξής:

«Η κατά το άρθρο 932 του Αστικού Κώδικα χρηματική ικανοποίηση λόγω ηθικής βλάβης του αδικηθέντος από τις προβλεπόμενες στην προηγούμενη παράγραφο πράξεις ορίζεται, εφόσον αυτές τελέστηκαν δια του τύπου, κατά την κρίση του δικαστή, αφού λάβει υπόψη του τα πραγματικά περιστατικά που τέθηκαν ενώπιόν του, όπως το βαθμό του πταίσματος του υποχρέου σε αποζημίωση, το είδος, τη βαρύτητα της προσβολής, την έκταση και τον βαθμό προσβολής, την ηλικία του δικαιούχου και την κοινωνική και οικονομική κατάσταση των μερών, με τα οποία συνεκτιμάται και το τυχόν συντρέχον πταίσμα του δικαιούχου.»

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι΄ ΤΕΛΙΚΕΣ ΚΑΙ ΜΕΤΑΒΑΤΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 98

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 3386/2005

1. Μετά την περίπτωση θ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 44 του ν. 3386/2005 (Α΄ 212), προστίθεται περίπτωση ι΄ ως ακολούθως:

«ι. Πρόσωπα που παρακολουθούν εγκεκριμένα κατά νόμο θεραπευτικό πρόγραμμα ψυχικής απεξάρτησης, όπως τούτο αποδεικνύεται με έγγραφη βεβαίωση του διευθυντή του προγράμματος».

2. Το εδάφιο στ΄ της παραγράφου 1 του άρθρου 44 του ν. 3386/2005 αντικαθίσταται ως εξής:

«Η διάρκεια της αρχικής άδειας διαμονής των περιπτώσεων β΄, γ΄, δ΄, ζ΄ και ι΄ είναι ετήσια και μπορεί να ανανεώνεται κάθε φορά για δύο (2) έτη εφόσον πληρούνται οι ίδιες προϋποθέσεις».

3. Το τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 44 του ν. 3386/2005 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι κάτοχοι άδειας διαμονής των περιπτώσεων α΄, β΄, η΄ και ι΄, καθώς και όσοι αποκτούν άδεια διαμονής ως σύζυγοι Ελλήνων πολιτών με βάση την περίπτωση θ΄ έχουν δικαίωμα να εργαστούν με σχέση εξαρτημένης εργασίας ή να παρέχουν υπηρεσίες ή έργο».

4. Η παράγραφος 5 του άρθρου 44 του ν. 3386/2005 αντικαθίσταται ως εξής:

«5. Η άδεια διαμονής που χορηγείται στις περιπτώσεις β΄, γ΄, δ΄, ε΄, στ΄ και ι΄ της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου μπορεί να ανανεωθεί για έναν από τους λοιπούς λόγους του νόμου αυτού, εφόσον εκλείψουν οι λόγοι για τους οποίους εκδόθηκε».

Άρθρο 99

Τροποποίηση διατάξεων του άρθρου 73 του ν. 2812/2000

Η παράγραφος 6 του άρθρου 73 του ν. 2812/2000 αντι-

καθίσταται ως εξής:

«6. Οι προϊστάμενοι διευθύνσεων, τμημάτων, αυτοτελών γραφείων όλων των δικαστηρίων και εισαγγελιών που έχουν άνω των δύο τμημάτων, καθώς και οι Επιτροπές του Ελεγκτικού Συνεδρίου που υπηρετούν σε Τομείς που έχουν άνω της μίας υπηρεσίας, είναι δυνατόν να παραμένουν στην αυτή διεύθυνση, τμήμα, αυτοτελές γραφείο ή Υπηρεσία Επιτρόπου για μία τριετία και η θητεία τους μπορεί να ανανεώνεται για μια επιπλέον τριετία. Απαγορεύεται, όμως, να υπηρετούν συνεχώς στην αυτή διεύθυνση, τμήμα, αυτοτελές γραφείο ή Υπηρεσία Επιτρόπου καθ΄ υπέρβαση των ανωτέρω τασσομένων χρονικών ορίων.»

Άρθρο 100

Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 6 του ν. 3917/2011 (Α΄ 22), αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα δεδομένα του άρθρου 5, τα οποία παράγονται ή υφίστανται επεξεργασία κατά την κείμενη νομοθεσία, αποθηκεύονται χωρίς υπαίτια καθυστέρηση για τους σκοπούς του παρόντος Κεφαλαίου σε φυσικά μέσα, τα οποία βρίσκονται αποκλειστικά μέσα στα όρια της Ελληνικής Επικράτειας, εντός της οποίας και διατηρούνται για τους σκοπούς του παρόντος Κεφαλαίου επί 12 μήνες από την ημερομηνία της επικοινωνίας. Η διατήρηση και η διαβίβαση των δεδομένων του άρθρου 5 γίνεται σύμφωνα με τις προϋποθέσεις που ορίζονται στα άρθρα 7 και 8.»

Άρθρο 101

Μεταβατικές διατάξεις Α΄ Μέρους

1. Οι διατάξεις του άρθρου 32 παράγραφος 2 στοιχείο γ΄ καταλαμβάνουν και τις έως την θέση σε ισχύ του παρόντος τελεσθείσες πράξεις.

2. Μέχρι την έκδοση των κοινών υπουργικών αποφάσεων που προβλέπονται στα εδάφια δεύτερο και τρίτο της παραγράφου 2 του άρθρου 58, τα κάθε είδους συμβουλευτικά ή θεραπευτικά προγράμματα απεξάρτησης που λειτουργούν στα σωφρονιστικά καταστήματα κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, εξακολουθούν να λειτουργούν σύμφωνα με το νομοθετικό και κανονιστικό καθεστώς που διέπει τη λειτουργία τους και οι βεβαιώσεις παρακολούθησης που εκδίδουν αποτελούν πλήρη απόδειξη για την εφαρμογή των διατάξεων του παρόντος και για κάθε νόμιμη χρήση. Όσοι κρατούμενοι παρακολουθούν κατά τη θέση σε ισχύ του παρόντος ειδικά συμβουλευτικά προγράμματα ή προγράμματα απεξάρτησης δεν απαιτείται να παρακολουθήσουν προγράμματα σωματικής αποτοξίνωσης.

3. Αναστέλλεται η εκτέλεση των καταδικαστικών αποφάσεων για πράξεις που προβλέπονται στο άρθρο 32 παράγραφος 1 του παρόντος, ακόμα και αμετακλήτων, στις περιπτώσεις που αφορούν καταδικασθέντες που έχουν ολοκληρώσει με επιτυχία θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης, εφόσον οι πράξεις αυτές τελέστηκαν πριν την εισαγωγή τους στο πρόγραμμα απεξάρτησης. Η αναστολή χορηγείται με διάταξη του εισαγγελέα του δικαστηρίου που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση, για χρονικό διάστημα τριών ετών και υπό όρους αντίστοιχους με τους προβλεπόμενους στο άρθρο 33 παράγραφος 1 α΄.

4. Όσοι κατά τη δημοσίευση του παρόντος νόμου έχουν καταδικαστεί τελεσίδικα ή αμετάκλητα σε ποινή πρόσκαιρης κάθειρξης για εγκλήματα που προβλέπονται στον παρόντα Κώδικα απολύονται υπ΄ όρον αν έχουν

συμπληρώσει το 1/3 πραγματικής έκτισης της ποινής που τους επιβλήθηκε. Την απόλυσή τους διατάσσει ο εισαγγελέας πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής.

Άρθρο 102
Μεταβατικές διατάξεις Β΄ Μέρους

1. Το άρθρο 656 του Αστικού Κώδικα εφαρμόζεται και στις εκκρεμείς υποθέσεις, εφόσον δεν έχει εκδοθεί τελεσίδικη απόφαση.

2. Οι διατάξεις του άρθρου 88 καταλαμβάνουν και τις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις.

3. Κρατούμενοι για τους οποίους έγινε άρση της απόλυσης λόγω αμετάκλητης καταδίκης σε ποινή φυλάκισης έως ένα έτος, απολύονται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, υπό τον όρο ανάκλησης.

4. Οι διευθυντές των καταστημάτων κράτησης υποβάλλουν, μέσα σε πέντε ημέρες από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου, στον εισαγγελέα του τόπου έκτισης της ποινής τους φακέλους των καταδίκων, οι οποίοι πληρούν τις προϋποθέσεις της προηγούμενης παραγράφου.

Άρθρο 103
Διατηρούμενες διατάξεις

Διατηρούνται σε ισχύ:

α) Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του ν. 3459/2006 (Α΄ 103) και των υπουργικών αποφάσεων που έχουν εκδοθεί κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 3 του άρθρου 1 του ν. 3459/2006,

β) Οι διατάξεις των άρθρων 58 και 61 του ν. 3459/2006.

Άρθρο 104
Καταργούμενες διατάξεις

1. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταργείται:

α) Ο ν. 3459/2006 (Α΄ 103), εκτός από τις διατάξεις αυτού που αναφέρονται στο προηγούμενο άρθρο.

β) Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του Σωφρονιστικού Κώδικα (ν. 2776/1999), όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 21 του ν. 3727/2008 (Α΄ 257).

γ) Κάθε άλλη διάταξη γενική ή ειδική που αντίκειται στις ρυθμίσεις του παρόντος ή αφορά θέματα ρυθμιζόμενα από τον παρόντα νόμο.

2. Η παράγραφος 8 του άρθρου 349 του Κώδικα Ποινικής Δικονομίας καταργείται.

3. Η παράγραφος 1 του άρθρου 7β του ν. 3610/2007 (Α΄ 258) καταργείται.

Άρθρο 105
Έναρξη ισχύος

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από την δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επι μέρους διατάξεις.

Αθήνα, 24 Ιανουαρίου 2013

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΞΩΤΕΡΙΚΩΝ	ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
Δ. Αβραμόπουλος	Ι. Στουρνάρας
ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΑΣ	ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
Π. Παναγιωτόπουλος	Ε. Στυλιανίδης
ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗΣ ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗΣ ΔΙΑΚΥΒΕΡΝΗΣΗΣ	ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ, ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ
Α. Μανιτάκης	Κ. Αρβανιτόπουλος
ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΑΣΦΑΛΙΣΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ	ΥΓΕΙΑΣ
Ι. Βρούτσης	Α. Λυκουρέντζος
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ	ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ
Α. Ρουπακιώτης	Ν. - Γ. Δένδιας
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟΤΗΤΑΣ, ΥΠΟΔΟΜΩΝ, ΜΕΤΑΦΟΡΩΝ ΚΑΙ ΔΙΚΤΥΩΝ	ΝΑΥΤΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΑΙΓΑΙΟΥ
Κ. Χατζηδάκης	Κ. Μουσουρούλης

Αριθ. 20/2/2013

ΕΚΘΕΣΗ

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους
(*άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος*)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων «Νόμος περί Ναρκωτικών και άλλες διατάξεις»

Α. Με τις διατάξεις του υπόψη νομοσχεδίου, ρυθμίζονται θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ειδικότερα:

Ι. ΜΕΡΟΣ Α΄

Τροποποιείται το υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο περί ναρκωτικών και προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

ΚΕΦΑΛΑΙΑ Α΄ – Γ΄

α. Επανακαθορίζεται η έννοια των όρων “ναρκωτικά” και “πρόδρομες ουσίες”, για την εφαρμογή του υπό ψήφιση νόμου.

β. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τον έλεγχο και τους όρους διάθεσης ναρκωτικών φαρμάκων και των ναρκωτικών κρατικού μονοπωλίου. (άρθρα 1 – 19)

ΚΕΦΑΛΑΙΑ Δ΄ – Ε΄

1.α. Διατυπώνεται, εκ νέου, η έννοια του αδικήματος της διακίνησης ναρκωτικών και επανακαθορίζονται οι επιβαλλόμενες ποινές.

β. Θεσπίζονται οι προνομιούχες περιπτώσεις τέλεσης του ανωτέρω αδικήματος, για τις οποίες επιβάλλεται ποινή φυλάκισης.

γ.ι) Επανακαθορίζονται οι διακεκριμένες περιπτώσεις τέλεσης του ανωτέρω αδικήματος και αυστηροποιούνται οι επιβαλλόμενες ποινές.

ii) Καθορίζονται οι ιδιαίτερες διακεκριμένες περιπτώσεις διακίνησης ναρκωτικών, οι οποίες τιμωρούνται, κατά περίπτωση, με πρόσκαιρη κάθειρξη τουλάχιστον δέκα ετών ή με ισόβια κάθειρξη και χρηματική ποινή που κυμαίνεται από 50.000 – 1.000.000 ευρώ. (άρθρα 20 – 23)

2.α Επανακαθορίζονται οι ποινές, που επιβάλλονται για την: i) πρόσκληση στην παράνομη χρήση ναρκωτικών και τη διαφήμιση της χρήσης τους, ii) οδήγηση μεταφορικών μέσων υπό την επίδραση ναρκωτικών, iii) ευθύνη των νομικών προσώπων σε σχέση με τα αδικήματα του υπό ψήφιση νόμου.

β. Επεκτείνεται η εφαρμογή των μέτρων επιείκειας και για τους υπαίτιους τέλεσης διακεκριμένων ή ιδιαίτερα διακεκριμένων αδικημάτων, εφόσον κρίνεται ότι συντέλεσαν, με παροχή πληροφοριών, στην ανακάλυψη ή εξάρθρωση εγκληματικής οργάνωσης διακίνησης ναρκωτικών κ.λπ. Για τις χορηγηθείσες από τον υπαίτιο πληροφορίες, συντάσσεται έκθεση ένορκης εξέτασης μάρτυρα, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρα 24 – 27)

3. Επανακαθορίζεται το πλαίσιο συγκαλυμμένης δράσης ελεγκτικών οργάνων ή ιδιωτών, με σκοπό την ανακάλυψη ή σύλληψη προσώπου που διαπράττει κάποιο από τα αδικήματα του υπό ψήφιση νόμου. Τα θέματα σχετικά με τη διαδικασία έκδοσης στοιχείων συγκαλύψης των ανωτέρω προσώπων και τη διενέργεια συναλλαγών αποκλειστικά για τις ανάγκες της δράσης τους, καθορίζονται με κ.υ.α. (άρθρο 28)

4. Για την προμήθεια και κατοχή ποσότητας ναρκωτικών ουσιών για ίδια αποκλειστική χρήση του προσώπου και την καλλιέργεια φυτών κάνναβης για ίδια χρήση, επιβάλλεται ποινή φυλάκισης πέντε μήνες (αντί ενός έτους). (άρθρο 29)

5.α. Ρυθμίζονται, εκ νέου, τα θέματα σχετικά με τη μεταχείριση εξαρτημένων δραστών. Μεταξύ άλλων, επανακαθορίζονται:

- τα αποδεικτικά μέσα που συνεκτιμώνται από το δικαστήριο, για τη διάγνωση της εξάρτησης ενός προσώπου από τα ναρκωτικά,

- οι ποινές που επιβάλλονται στο δράστη αξιόποινων πράξεων του υπό ψήφιση νόμου, ο οποίος έχει αποκτήσει την έξη της χρήσης ναρκωτικών ουσιών και δεν μπορεί να την αποβάλλει με τις δικές του δυνάμεις.

β. Ρυθμίζονται εκ νέου τα θέματα της ειδικής μεταχείρισης, κατά το στάδιο της προδικασίας, των χρηστών ναρκωτικών που τελούν συγκεκριμένα αδικήματα του υπό ψήφιση νόμου ή εγκλήματα προς διευκόλυνση της

χρήσης ναρκωτικών ουσιών.

- Προβλέπεται, ως περιοριστικός όρος, η εισαγωγή των κατηγορουμένων σε εγκεκριμένο θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης.

- Σε περίπτωση επιβολής προσωρινής κράτησης, ο κατηγορούμενος μπορεί να παρακολουθήσει ειδικό συμβουλευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης εντός του καταστήματος κράτησης και περαιτέρω να παρακολουθήσει, κατόπιν γνωμοδότησης ειδικής επιτροπής, και πρόγραμμα ψυχολογικής απεξάρτησης.

γ. Τίθενται σε νέα βάση οι συνέπειες της συμμετοχής σε θεραπευτικό πρόγραμμα απεξάρτησης εκτός σωφρονιστικών καταστημάτων, καθώς και της ολοκλήρωσης αυτών. Μεταξύ άλλων, προβλέπεται ότι, αναστέλλεται η εκτέλεση χρηματικών ποινών ή εφόσον έχει χωρήσει βεβαίωση των χρηματικών ποινών και των εξόδων, αναστέλλεται υποχρεωτικά η λήψη κάθε δυσμενούς ατομικού μέτρου και κάθε μέτρου αναγκαστικής είσπραξης της συναφούς οφειλής ως και κάθε τοκογονία ή προσαύξηση.

δ. Προβλέπεται η εισαγωγή σε θεραπευτικό ή ειδικό κατάσταση κράτησης δραστών που κρίθηκαν ως εξαρτημένοι και δηλώνουν ότι επιθυμούν να συμμετάσχουν σε εγκεκριμένο πρόγραμμα απεξάρτησης. Μετά την ολοκλήρωση του σταδίου αυτού, μπορεί να διατάσσεται, από ειδική τριμελή επιτροπή, η παρακολούθηση ειδικού συμβουλευτικού προγράμματος ψυχολογικής απεξάρτησης.

ε. Επανακαθορίζονται οι προϋποθέσεις για την υπό όρο απόλυση κρατούμενων, που έχουν καταδικαστεί για συγκεκριμένα αδικήματα του υπό ψήφιση νόμου.

(άρθρα 30 – 35)

6. Προβλέπεται ότι, η απαγόρευση άσκησης επαγγέλματος λήγει και πριν τον οριζόμενο χρόνο, εφόσον ο δράστης ολοκληρώσει πρόγραμμα απεξάρτησης.

(άρθρο 36)

7. Όσον αφορά στους ανήλικους δράστες, καθορίζονται οι περιπτώσεις που αντί της προβλεπόμενης ποινής, μπορεί να επιβάλλεται η παρακολούθηση ειδικού προγράμματος απεξάρτησης, για διάστημα όχι πέραν του 25ου έτους της ηλικίας τους. Αν έως τότε, ο παρακολουθών δεν έχει ολοκληρώσει επιτυχώς το πρόγραμμα, μεταγέται στα γενικά σωφρονιστικά καταστήματα.

(άρθρο 39)

8. Ρυθμίζονται, εκ νέου, τα θέματα σχετικά με τη: α) δήμευση όλων των προϊόντων που προέρχονται από πράξεις κατά παράβαση συγκεκριμένων άρθρων του υπό ψήφιση νόμου, του τιμήματός τους, των κινητών και ακινήτων που αποκτήθηκαν με το τίμημα αυτό κ.λπ., β) δήμευση και κατάσχεση των ναρκωτικών ουσιών.

(άρθρα 40 – 41)

9. Ορίζεται ότι, η προανάκριση και η προκαταρκτική εξέταση, που ενεργείται από τις αρμόδιες υπηρεσίες, τελεί υπό την εποπτεία και καθοδήγηση του εισαγγελέα εφετών, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρο 44)

ΚΕΦΑΛΑΙΑ ΣΤ΄ – Ζ΄

1. Ορίζεται ότι, τα έσοδα από χρηματικές ποινές ή τη μετατροπή ποινών που επιβάλλονται κατ’ εφαρμογή συγκεκριμένων διατάξεων του υπό ψήφιση νόμου, κατανέμονται, με κ.υ.α., στα Υπουργεία Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, Δημόσιας Τάξης και Προστασίας του Πολίτη, Υγείας και Ναυτιλίας και Αιγαίου και διατίθενται για την αντιμετώπιση του προβλήματος των

ναρκωτικών, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα.

(άρθρο 45 – 46)

2. Συνιστάται, Διυπουργική Επιτροπή για το Εθνικό Σχέδιο Δράσης κατά των Ναρκωτικών και καθορίζεται η συγκρότηση και οι αρμοδιότητές της. Η γραμματειακή και τεχνική υποστήριξη της ανωτέρω Επιτροπής εξασφαλίζεται από τη Γενική Γραμματεία του Πρωθυπουργού.

(άρθρο 48)

3. Με απόφαση του Πρωθυπουργού, ορίζεται Εθνικός Συντονιστής για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών, με θητεία πέντε ετών και τα προβλεπόμενα προσόντα. Με όμοια απόφαση, καθορίζεται και η διοικητική υποστήριξη του Εθνικού Συντονιστή.

(άρθρο 49)

4.α. Συνιστάται, στο Υπουργείο Υγείας, Εθνική Επιτροπή Σχεδιασμού και Συντονισμού για την αντιμετώπιση των Ναρκωτικών, η οποία έχει την οριζόμενη συγκρότηση και αρμοδιότητες. Στα μέλη της εν λόγω Επιτροπής δεν καταβάλλεται αποζημίωση οποιασδήποτε μορφής.

β. Συνιστάται, επίσης, Δίκτυο Κέντρων Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας, αποτελούμενο από τις αστικές εταιρείες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα που λειτουργούν Κέντρα Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας του άρθρου 61 του ν. 3459/2006, καθώς και από τους εγκεκριμένους οργανισμούς ή φορείς που υλοποιούν το Εθνικό Σχέδιο Δράσης για τα Ναρκωτικά και καταρτίζουν προγράμματα πρόληψης.

- Το Δίκτυο εκπροσωπείται από συντονιστική επιτροπή, η οποία έχει την οριζόμενη συγκρότηση και αρμοδιότητες. Στα μέλη της εν λόγω Επιτροπής δεν καταβάλλεται αποζημίωση οποιασδήποτε μορφής.

(άρθρο 50)

5. Καθορίζονται οι εγκεκριμένοι Οργανισμοί θεραπείας για την υλοποίηση των δράσεων του υπό ψήφιση νόμου.

(άρθρο 51)

6. Ρυθμίζονται, εκ νέου, τα θέματα, που αφορούν στην οργάνωση και λειτουργία του ΟΚΑΝΑ. Μεταξύ άλλων:

α. Επανακαθορίζονται ο σκοπός του Οργανισμού και η διαδικασία ορισμού του Προέδρου του Δ.Σ. αυτού.

β. Ορίζεται ότι, για τον καθορισμό των αμοιβών και των κάθε είδους αποζημιώσεων του Προέδρου, του Αντιπροέδρου και των λοιπών μελών του Δ.Σ., ισχύουν σε κάθε περίπτωση οι περιορισμοί του άρθρου 31 του ν. 4024/2011. Όλες οι κατά τα ανωτέρω αμοιβές ή αποζημιώσεις δεν δύναται να καθορίζονται σε υψηλότερα επίπεδα από τα ισχύοντα κατά την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου.

γ. Συνιστάται μία (1) θέση Γενικού Διευθυντή με τριετή θητεία και τα οριζόμενα καθήκοντα. Οι αποδοχές του Γενικού Διευθυντή, οι οποίες καθορίζονται με απόφαση του Δ.Σ., δεν δύναται να καθορίζονται σε υψηλότερα επίπεδα από τις ισχύουσες κατά την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, ούτε δύναται να υπερβαίνουν τις εκάστοτε ισχύουσες για Προϊσταμένους Γενικής Διεύθυνσης του Δημοσίου.

(άρθρο 52 – 55)

7. Ομοίως, ρυθμίζονται εκ νέου τα θέματα σχετικά με την οργάνωση και λειτουργία του Κέντρου Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕΘΕΑ). Μεταξύ άλλων, τίθενται περιορισμοί, ως προς τον αριθμό των ιατρών του ΕΣΥ που δύναται να αποσπώνται στο Κέντρο, καθώς και ως προς τη διάρκεια των αποσπάσεων αυτών.

(άρθρο 56)

8α. Παρέχεται εξουσιοδότηση, για την έκδοση π.δ/τος, με το οποίο συστήνονται θέσεις προσωπικού και ρυθμίζονται θέματα λειτουργίας και ανάπτυξης των ειδικών προγραμμάτων απεξάρτησης που υλοποιούνται από τα

Ψυχιατρικά Νοσοκομεία Αττικής και Θεσσαλονίκης. Η σύσταση των εν λόγω θέσεων επιτρέπεται, μόνον εφόσον καταργούνται ισάριθμες κενές οργανικές θέσεις άλλων ειδικοτήτων.

β. Ομοίως, με π.δ/γμα, μπορεί να ιδρύονται θεραπευτικά καταστήματα κράτησης ή τμήματα καταστημάτων κράτησης για σωματική ή ψυχολογική απεξάρτηση κρατούμενων και να συνιστώνται οι αναγκαίες θέσεις προσωπικού.

γ. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την εποπτεία και των έλεγχου συμβουλευτικών σταθμών και θεραπευτικών κέντρων, καθώς και την εφαρμογή προγραμμάτων πρόληψης.

δ. Τα Κέντρα Πρόληψης των Εξαρτήσεων και Προαγωγής της Ψυχοκοινωνικής Υγείας της τοπικής και περιφερειακής αυτοδιοίκησης είναι εγκεκριμένοι οργανισμοί για την υλοποίηση προγραμμάτων πρόληψης στα πλαίσια του Εθνικού Σχεδίου Δράσης κατά των Ναρκωτικών.

(άρθρο 57 – 60)

II. ΜΕΡΟΣ Β´

Ρυθμίζονται λοιπά θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. Ειδικότερα:

ΚΕΦΑΛΑΙΑ Α´ – Β´

1. Τροποποιείται – συμπληρώνεται το άρθρο 656 του Αστικού Κώδικα (ΑΚ), για τη σύμβαση εργασίας και προβλέπεται ότι, ο εργαζόμενος έχει δικαίωμα να απαιτήσει την πραγματική απασχόλησή του, σε περίπτωση που ο εργοδότης έγινε υπερήμερος ως προς την αποδοχή της εργασίας.

(άρθρο 61)

2. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ΚΠολΔ., π.δ/γμα 503/1985) και προβλέπονται, μεταξύ άλλων, τα εξής:

α. Επιτρέπεται η αναψηλάφηση, σε περίπτωση που με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου κρίθηκε ότι, η προσβαλλόμενη απόφαση εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος, που αφορά στο δίκαιο χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή διάταξης ουσιαστικού δικαίου της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

β. Σε περίπτωση υπερημερίας του εργοδότη περί την αποδοχή της εργασίας του εργαζομένου, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο την προσωρινή απασχόληση του εργαζομένου μέχρι την έκδοση της τελεσίδικης απόφασης επί της αγωγής.

(άρθρα 62 – 67)

ΚΕΦΑΛΑΙΑ Γ´ – Δ´

1. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται ορισμένες διατάξεις του Ποινικού Κώδικα (Π.Κ., π.δ.283/1985) και προβλέπονται μεταξύ άλλων τα εξής:

α. Ο ευεργετικός υπολογισμός της εκτιμώμενης ποινής, επεκτείνεται και για τους κρατούμενους με ποσοστό αναπηρίας 67% και άνω (ισχύει για κρατούμενους με ποσοστό αναπηρίας 80% και άνω).

β. Η άρση της απόλυσης εφαρμόζεται, εφεξής, εφόσον εκείνος που απολύθηκε διέπραξε, υπό τις λοιπές οριζόμενες προϋποθέσεις, έγκλημα για το οποίο του επιβλήθηκε ποινή ανώτερη του ενός έτους, αντί του εξαμήνου που ισχύει.

γ. Τροποποιούνται οι διατάξεις που αναφέρονται στην παθητική και ενεργητική δωροδοκία υπαλλήλου και δικα-

στή. Συγκεκριμένα:

i) Θεσπίζεται η επιβολή υποχρεωτικής χρηματικής ποινής (πέραν της κατά περίπτωση στερητικής της ελευθερίας ποινής, που ήδη ισχύει) για αδικήματα παθητικής και ενεργητικής δωροδοκίας, που διαπράττονται από όλους τους υπαλλήλους.

- Παράλληλα, καταργούνται οι διατάξεις του άρθρου 7β παρ. 1, του ν. 3610/2007, που αναφέρονται στην παθητική δωροδοκία υπαλλήλου φορολογικής ή τελωνειακής αρχής.

ii) Επιβάλλεται, επίσης, υποχρεωτική χρηματική ποινή (πέραν της στερητικής της ελευθερίας ποινής, που ισχύει) και στους δικαστές για το αδίκημα της δωροδοκίας, που διαπράττουν κατά την εκτέλεση των καθηκόντων τους.

iii) Οι επιβαλλόμενες, σύμφωνα με τα ανωτέρω, χρηματικές ποινές ανέρχονται, κατ' ανώτατο όριο, στο ποσό των 500.000 ευρώ, κατά περίπτωση.

δ. Επιβάλλεται ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών μηνών σε όποιον παράνομα εισέρχεται ή παραμένει σε κατάστημα ή χώρο δημόσιας υπηρεσίας κ.λπ., κατά το χρόνο μη διεξαγωγής της υπηρεσίας.

ε. Εξειδικεύονται οι περιπτώσεις ένοπλης ληστείας, για τις οποίες επιβάλλεται η ποινή της ισόβιας κάθειρξης. (άρθρα 68 – 72β)

2. Συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 15 του ν. 2168/1993 και προβλέπεται ότι τιμωρείται με ποινή κάθειρξης και όποιος παράνομα κατέχει τον οριζόμενο οπλισμό. (άρθρο 72γ)

3. Με υπουργική απόφαση, συνιστώνται τέσσερις (4) εννεαμελείς επιτροπές για τη σύνταξη σχεδίου νέου: α) Ποινικού Κώδικα, β) Κώδικα Ποινικής Δικονομίας, γ) Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και δ) Κώδικα Περί Δικηγόρων.

- Με όμοια απόφαση, ρυθμίζεται ο χρόνος περάτωσης του έργου κάθε επιτροπής, καθώς και θέματα σχετικά με τη λειτουργία και τη διοικητική υποστήριξη αυτών.

- Στα μέλη των ανωτέρω επιτροπών δεν καταβάλλεται αποζημίωση οποιασδήποτε μορφής. (άρθρο 73)

4.α Εντάσσονται και τα κακουργήματα, που διαπράττονται από υπαλλήλους, υπό την οριζόμενη έννοια (άρθρων 13 και 263Α Π.Κ.), κατά την άσκηση των καθηκόντων τους ή επωφελούμενοι από την ιδιότητά τους, στο πεδίο εφαρμογής των διατάξεων του ν. 4022/2011, που αναφέρεται στην κατά προτεραιότητα εκδίκαση των πράξεων διαφθοράς Πολιτικών και Κρατικών Αξιωματούχων, εφόσον τα εν λόγω αδικήματα υπάγονται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα του Τριμελούς Εφετείου.

β. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται οι διατάξεις που αναφέρονται στη διαδικασία άσκησης της ποινικής δίωξης, σχετικά με τα προαναφερόμενα αδικήματα (άρθρο 2 ν. 4022/2011) και ειδικότερα:

i) Εισάγεται ο θεσμός του Εισαγγελέα Εγκλημάτων Διαφθοράς, ο οποίος ορίζεται στις Εισαγγελίες Αθηνών και Θεσσαλονίκης, με βαθμό Αντεισαγγελέα Εφετών, από τους ήδη υπηρετούντες στις εν λόγω Εισαγγελίες Εφετών, αντίστοιχα και διορίζεται με π.δ/γμα.

ii) Ο κατά τα ανωτέρω οριζόμενος Εισαγγελέας είναι πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης, συνεπικουρείται στο έργο του από δύο, τουλάχιστον, Εισαγγελείς ή Αντεισαγγελείς Πρωτοδικών και ασκεί τα προβλεπόμενα καθήκοντά του (άσκηση εποπτείας, καθοδήγηση και συντονισμός των ενεργειών των ανακριτικών υπαλλήλων της αρμοδιότητάς του), σύμφωνα με τα οριζόμενα στον

Κώδικα Ποινικής Δικονομίας.

(άρθρα 74 – 75)

5α. Επανακαθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για τη χορήγηση των τακτικών αδειών στους κρατούμενους.

β. Προβλέπεται ότι, οι πειθαρχικές ποινές που έχουν επιβληθεί σε κρατούμενους κατά την έναρξη ισχύος του υπό ψήφιση νόμου, πλην των οριζόμενων εξαιρέσεων, διαγράφονται από το ατομικό δελτίο πειθαρχικού ελέγχου τους και δεν λαμβάνονται υπόψη για τη χορήγηση τακτικής άδειας και απόλυσης υπό όρο, καθώς και για τη χορήγηση άλλων ευεργετικών μέτρων.

γ. Η εισαγγελική διάταξη, που επιτρέπει τη δημοσιοποίηση ευαίσθητων δεδομένων σχετικά με ποινικές δίωξεις ή καταδίκες (άρθρο 2 β του ν. 2472/1997), πρέπει να είναι ειδικώς και πλήρως αιτιολογημένη και να προσδιορίζει τον τρόπο δημοσιοποίησης και το χρονικό διάστημα που θα διαρκέσει. Κατά της εισαγγελικής διάταξης επιτρέπεται προσφυγή του ενδιαφερομένου, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρα 76 – 78)

6. Αυξάνονται, κατά επτακόσιες εβδομήντα δύο (772) συνολικά, οι θέσεις του προσωπικού των καταστημάτων κράτησης, ως ακολούθως:

- δέκα (10) του κλάδου ΠΕ Σωφρονιστικού Ενηλίκων,
- δέκα (10) των λοιπών οριζόμενων κλάδων ΠΕ κατηγορίας,
- είκοσι οκτώ (28) των οριζόμενων κλάδων ΤΕ κατηγορίας,

- τετρακόσιες (400) του κλάδου ΔΕ Φύλαξης,
- τριακόσιες (300) του κλάδου ΔΕ Προσωπικού Εξωτερικής Φρούρησης,

- είκοσι τέσσερις (24) των λοιπών οριζόμενων κλάδων ΔΕ κατηγορίας (άρθρο 79)

7. Παρέχεται η δυνατότητα διάθεσης στα καταστήματα κράτησης, για κάλυψη των αναγκών τους, χερσαίων, πλωτών και εναέριων μεταφορικών μέσων που έχουν κατασχεθεί ως αντικείμενα λαθρεμπορίας, μέσα μεταφοράς και παράνομης διακίνησης στις οριζόμενες εγκληματικές πράξεις. Η εν λόγω διάθεση γίνεται με κ.υ.α. και υπό τις οριζόμενες προϋποθέσεις. (άρθρο 80)

8. Επανακαθορίζεται η συγκρότηση του Συμβουλίου Χαρίτων, κατά το μέρος που αναφέρεται στην ιδιότητα των μελών του και ρυθμίζονται επιμέρους θέματα της λειτουργίας του. (άρθρο 81)

9. Παρέχεται η δυνατότητα σε όσους έχουν καταδικαστεί πριν την ισχύ του ν. 3904/2010 σε ποινή φυλάκισης που έχει μετατραπεί περαιτέρω σε παροχή κοινωφελούς εργασίας την οποία συνεχίζουν να παρέχουν, να υποβάλλουν, εντός της οριζόμενης προθεσμίας, αίτηση στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών του τόπου εκτέλεσης της ποινής, ο οποίος με απόφασή του διατάσσει την απόλυσή τους, κατά τα ειδικότερα οριζόμενα. (άρθρο 82)

ΚΕΦΑΛΑΙΑ Ε' – Ζ'

1.α. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται οι διατάξεις του π.δ.18/1989 (Κωδικοποίηση νόμων για το Συμβούλιο της Επικρατείας) και προβλέπεται ότι, δικαστική απόφαση, για την οποία κρίθηκε, με απόφαση του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, ότι εκδόθηκε κατά παραβίαση δικαιώματος που αφορά το δικαίωμα χαρακτήρα της διαδικασίας που τηρήθηκε ή διάταξης ουσιαστικού δικαίου της Σύμβασης, υπόκειται σε αίτηση επανάληψης της διαδικασίας ενώπιον του δικαστηρίου που την εξέδωσε.

β. Καθορίζεται η σχετική διαδικασία. (άρθρο 83)

2. Τροποποιείται – συμπληρώνεται ο Κώδικας Διοικητικής Δικονομίας (ΚΔΔ, ν.2717/1999) και προβλέπονται τα εξής:

α. Επιτρέπεται, κατ' εξαίρεση, η άσκηση δεύτερης προσφυγής, σύμφωνα με τις οριζόμενες προϋποθέσεις.

β. Οι φορολογικές και τελωνειακές εν γένει διαφορές, το αντικείμενο των οποίων υπερβαίνει το ένα εκατομμύριο (1.000.000) ευρώ, προσδιορίζονται κατά προτεραιότητα, εντός τριών (3) μηνών από την κατάθεση του δικογράφου. Ως αντικείμενο της διαφοράς νοείται το ποσό της εισφοράς, φόρου, τέλους κλπ., χωρίς προσυζητήσεις και πρόσθετους φόρους. (άρθρα 84 και 85)

3. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την επανάληψη των συνεδριάσεων ακρόασης των Ανεξάρτητων Αρχών, κατά τη διαδικασία επιβολής διοικητικών κυρώσεων. (άρθρο 86)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Η΄

1. Ρυθμίζονται θέματα εκπαιδευτικών αδειών, που έχουν χορηγηθεί σε δικαστικούς λειτουργούς πριν την έναρξη ισχύος του άρθρου 46 του ν. 4055/2012. (άρθρο 87)

2. Επανακαθορίζονται τα πρόσωπα που μπορούν να αποσπασθούν για την κάλυψη θέσεων ειδικού επιστημονικού προσωπικού της Ειδικής Νομικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων, καθώς και η σχετική διαδικασία. (άρθρο 88)

3. Τροποποιούνται οι διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 11 του ν. 3038/2002 και ορίζεται ότι στα μέλη του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 99 του Συντάγματος για την εκδίκαση των αγωγών κακοδικίας και με διευρυμένη σύνθεση των διαφορών του άρθρου 88 του Συντάγματος, καθώς και στο γραμματέα αυτού, καταβάλλεται μηνιαία αποζημίωση που καθορίζεται με κ.υ.α. (Σήμερα, οι ανωτέρω λαμβάνουν αποζημίωση καθοριζόμενη κατά συνεδρίαση). (άρθρο 89)

4. Παρατείνεται για δύο (2) έτη, έως και την 31.12.2014, η προθεσμία της παρ. 6 του άρθρου 10 του ν.δ. 3082/1954, μέχρι την οποία είναι δυνατή: α) η αίτηση για έκδοση κληρονομητηρίου, β) η εγχείριση προς τους προϊσταμένους των οικείων Δ.Ο.Υ. δήλωσης κληρονομίας, γ) η αίτηση μεταγραφής δηλώσεων αποδοχής κληρονομίας, χωρίς την προσκόμιση βεβαίωσης του αρμοδίου Γραμματέα Πρωτοδικών, περί υπάρξεως ή μη διαθήκης. (άρθρο 90)

5. Ρυθμίζονται θέματα της Υπηρεσίας Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης (ΥΕΦΚΑΚ) και προβλέπονται τα ακόλουθα:

α. Επανακαθορίζεται, ενδεικτικά, η αποστολή της ανωτέρω Υπηρεσίας, στην οποία εντάσσεται και η εξωτερική φρούρηση της Κεντρικής Υπηρεσίας του Υπουργείου Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.

β. Για τον καθορισμό όλων των θεμάτων που αφορούν την ΥΕΦΚΑΚ (στελέχωση, οργάνωση κ.λπ.) εκδίδεται, εφεξής, κ.υ.α. και όχι π.δ/γμα. (άρθρα 91 και 92)

6. Παρατείνεται από τη λήξη της (12.09.2012) και για δύο (2) ακόμη έτη (έως την 12.9.2014), η προθεσμία μέχρι την οποία: α) η Υπηρεσία Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης υποβοηθείται στο έργο της από βαθμοφόρους της Ελληνικής Αστυνομίας (ΕΛ-ΑΣ) και ενισχύεται με προσωπικό και μέσα της ΕΛ-ΑΣ, για τη διενέργεια των οριζόμενων πάσης φύσεως μεταγωγών κρατούμενων, β) η ΕΛ-ΑΣ διενεργεί τις εν λόγω μεταγωγές στους νομούς Αττικής, Θεσσαλονίκης και Αχαΐας.

- Η ανωτέρω προθεσμία μπορεί να παρατείνεται, με κ.υ.α., για δύο (2) ακόμη έτη. (άρθρο 93)

7.α. Το προσωπικό των κλάδων ΔΕ Φύλαξης και ΔΕ Εξωτερικής Φρούρησης των Καταστημάτων Κράτησης, δεν εντάσσεται στις διατάξεις των Κεφαλαίων Α΄, Β΄ και Γ΄ του άρθρου 14 του ν.2190/1994, αναφορικά με τις προσλήψεις στο δημόσιο τομέα.

β. Επεκτείνεται και στο προσωπικό των καταστημάτων κράτησης, η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 21 του ν. 2946/2001, που προβλέπουν την κατά παρέκκλιση απόσπαση σε υπηρεσίες του δημόσιου τομέα, των τακτικών υπαλλήλων ι.δ.α.χ. – συζύγων του ανωτέρω προσωπικού. (άρθρα 94 – 96)

8. Δεν απαιτείται η προσκόμιση εγγυητικής επιστολής προκειμένου να εκτελεσθεί δικαστική απόφαση, στην περίπτωση απαιτήσεων εργαζομένων, με σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, οι οποίες προέρχονται από την εργασιακή τους σχέση. (άρθρο 97)

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Θ΄

Παρατίθενται οι τελικές και οι μεταβατικής ισχύος διατάξεις του υπό ψήφιση νόμου. Ειδικότερα:

1. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου μόνου του ν. 1178/1981, σχετικά με την αστική ευθύνη του τύπου, και επανακαθορίζονται τα κριτήρια για τον καθορισμό από το δικαστή της κατά το άρθρο 932 του Αστικού Κώδικα χρηματικής ικανοποίησης λόγω ηθικής βλάβης του αδικηθέντος, από τις οριζόμενες παράνομες πράξεις που τελούνται δια του τύπου. (άρθρο 98)

2. Τροποποιούνται – συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 44 του ν. 3386/2005, και προβλέπεται η χορήγηση άδειας διαμονής, για ανθρωπιστικούς λόγους, σε υπηκόους τρίτων χωρών, που παρακολουθούν εγκεκριμένο θεραπευτικό πρόγραμμα ψυχικής απεξάρτησης. (άρθρο 99)

3. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη διατήρηση δεδομένων ηλεκτρονικών επικοινωνιών του ν. 3917/2011. (άρθρο 101)

4.α. Περαιτέρω, προβλέπεται η υπό όρο απόλυση, όσων κατά τη δημοσίευση του υπό ψήφιση νόμου, έχουν καταδικαστεί τελεσίδικα ή αμετάκλητα σε ποινή κάθειρξης για εγκλήματα του νόμου αυτού, εφόσον έχουν συμπληρώσει το 1/3 πραγματικής έκτισης της επιβληθείσας ποινής.

β. Ορίζεται ότι, κρατούμενοι για τους οποίους έγινε άρση της απόλυσης λόγω αμετάκλητης καταδίκης σε ποινή φυλάκισης έως ένα έτος, απολύονται με διάταξη του εισαγγελέα πλημμελειοδικών του τόπου έκτισης της ποινής, υπό τον όρο ανάκλησης. (άρθρα 102 – 103)

5. Καταργούνται συγκεκριμένες διατάξεις (παρ. 6, 7, 8 και 9) του άρθρου 7 του ν. 4043/2012, με τις οποίες προβλεπόταν θέση Γενικού Γραμματέα στο Δ.Σ. του Ταμείου Χρηματοδότησης Δικαστικών Κτιρίων (ΤΑΧΔΙΚ) και είχαν ρυθμιστεί θέματα της αρμοδιότητάς του. (άρθρο 105)

Β. Από τις προτεινόμενες διατάξεις, προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη ύψους 12.110.000 ευρώ περίπου, από τη σύσταση επτακοσίων εβδομήντα δύο (772), συνολικά, θέσεων προσωπικού διαφόρων κατηγοριών και κλάδων στα καταστήματα κράτησης. Η εν λόγω δαπάνη

θα πραγματοποιείται σταδιακά, κατά το βαθμό πλήρωσης των συνιστώμενων θέσεων. (άρθρο 79)

2. Ετήσια δαπάνη από τον καθορισμό εφεξής κατά μήνα (και όχι κατά συνεδρίαση), της αποζημίωσης που καταβάλλεται στα μέλη του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 99 του Συντάγματος για την εκδίκαση των αγωγών κακοδικίας και με διευρυμένη σύνθεση των διαφορών του άρθρου 88 του Συντάγματος, καθώς και στο γραμματέα αυτού. Το ύψος της εν λόγω δαπάνης εξαρτάται από την έκδοση κ.υ.α.. (άρθρο 89)

3. Εφάπαξ δαπάνη ύψους 9.200.000 ευρώ περίπου, από την παράταση κατά δύο (2) έτη της προθεσμίας, μέχρι την οποία: α) η Υπηρεσία Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης υποβοηθείται στο έργο της από βαθμοφόρους της Ελληνικής Αστυνομίας (ΕΛ-ΑΣ) και ενισχύεται με προσωπικό και μέσα της ΕΛ-ΑΣ, για τη διενέργεια των οριζόμενων πάσης φύσεως μεταγωγών κρατούμενων, β) η ΕΛ-ΑΣ διενεργεί τις εν λόγω μεταγωγές στους νομούς Αττικής, Θεσσαλονίκης και Αχαΐας. (άρθρο 93)

4. Ενδεχόμενη εφάπαξ δαπάνη, από τη δυνατότητα παράτασης κατά δύο (2) ακόμη έτη της ανωτέρω προθεσμίας. (άρθρο 93) Η δαπάνη αυτή, η οποία εξαρτάται από την έκδοση κ.υ.α., εκτιμάται στο ποσό των 9.200.000 ευρώ περίπου, συνολικά.

5. Δαπάνη από την παροχή γραμματειακής και τεχνικής υποστήριξης στην Διυπουργική Επιτροπή για το Εθνικό Σχέδιο Δράσης κατά των Ναρκωτικών, καθώς και διοικητικής υποστήριξης στον Εθνικό Συντονιστή για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών (άρθρα 48 παρ. 7 και 49). Το ύψος της εν λόγω δαπάνης θα προσδιορισθεί κατά την έκδοση των σχετικών αποφάσεων του Πρωθυπουργού.

6. Ενδεχόμενη δαπάνη, από: α) τον επανακαθορισμό του πλαισίου ειδικής μεταχείρισης χρηστών ναρκωτικών (συμμετοχή σε θεραπευτικά προγράμματα, εισαγωγή σε θεραπευτικό ή ειδικό κατάστημα κράτησης κ.λπ.). (άρθρα 31, 32, 33, 34),

β) την ίδρυση νέων θεραπευτικών καταστημάτων κράτησης ή τμημάτων καταστημάτων κράτησης για σωματική και ψυχολογική απεξάρτηση των κρατούμενων, καθώς και από τη σύσταση των αναγκαίων θέσεων προσωπικού. (άρθρο 59). Το ύψος της δαπάνης εκ της αιτίας αυτής θα προσδιορισθεί κατά την έκδοση του σχετικού π.δ/τος.

γ) την επιβολή ποινών ισόβιας κάθειρξης και φυλάκισης στις οριζόμενες περιπτώσεις των άρθρων 72α, 72β και 72γ.

7. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων, από την κατάργηση της υποχρέωσης προσκόμισης εγγυητικής επιστολής, προκειμένου να εκτελεσθεί δικαστική απόφαση, στην περίπτωση απαιτήσεων εργαζομένων, με σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, που προέρχονται από την εργασιακή τους σχέση. (άρθρο 97)

8. Ενδεχόμενη εξοικονόμηση δαπάνης από: α) τον επανακαθορισμό των επιβαλλόμενων ποινών για τα εγκλήματα του υπό ψήφιση νόμου (άρθρα 20 – 26, 29, 30),

β) τη ρύθμιση εκ νέου του θεσμού της υπό όρο απόλυσης καταδικασθέντων για συγκεκριμένα αδικήματα του υπό ψήφιση νόμου (άρθρα 35, 70, 78, 82 και 101 παρ.4),

γ) την υπαγωγή στις διατάξεις για τον ευεργετικό υπολογισμό της ποινής και των κρατούμενων με αναπηρία σε ποσοστό 67% και άνω (άρθρο 68).

II. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού, του προϋπολογισμού του ΤΑΧΔΙΚ και των λοιπών φορέων της παρ. 2 του άρθρου 4 του ν. 663/1977 (Ενιαίο Ταμείο Ανεξάρτητα Απασχολούμενων, ΟΓΑ, ΟΑΕΕ κ.λπ.), καθώς και επί των προϋπολογισμών των φορέων του άρθρου 20 του ν. 4058/2012 (Μετοχικό Ταμείο Στρατού και Ταμείο Αρωγής Υπαλλήλων Αστυνομίας Πόλεων).

1. Ενδεχόμενη αυξομείωση δημοσίων εσόδων, από τον επανακαθορισμό των επιβαλλόμενων ποινών για τα εγκλήματα του υπό ψήφιση νόμου. (άρθρα 20 – 26, 30)

2. Ενδεχόμενη αύξηση των δημοσίων εσόδων και των εσόδων των προϋπολογισμών των λοιπών ανωτέρω φορέων, από την είσπραξη των προαναφερόμενων χρηματικών ποινών, που επιβάλλονται, εφεξής, υποχρεωτικά στους υπαλλήλους και δικαστές για τα αδικήματα της δωροδοκίας. (άρθρο 70 – 72)

Αθήνα, 18 Ιανουαρίου 2013

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Κατριβέσης

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

(άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Νόμος περί Ναρκωτικών και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου, προκαλούνται επί του Κρατικού Προϋπολογισμού, τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

1. Ετήσια δαπάνη ύψους 12.110.000 ευρώ περίπου, από τη σύσταση επτακοσίων εβδομήντα δύο (772), συνολικά, θέσεων προσωπικού διαφόρων κατηγοριών και κλάδων στα καταστήματα κράτησης. Η εν λόγω δαπάνη θα πραγματοποιείται σταδιακά, κατά το βαθμό πλήρωσης των συνιστώμενων θέσεων. (άρθρο 79)

2. Ετήσια δαπάνη από τον καθορισμό εφεξής κατά μήνα (και όχι κατά συνεδρίαση), της αποζημίωσης που καταβάλλεται στα μέλη του Ειδικού Δικαστηρίου του άρθρου 99 του Συντάγματος για την εκδίκαση των αγωγών κακοδικίας και με διευρυμένη σύνθεση των διαφορών του άρθρου 88 του Συντάγματος, καθώς και στο γραμματέα αυτού. Το ύψος της εν λόγω δαπάνης εξαρτάται από την έκδοση κ.υ.α.. (άρθρο 89)

3. Εφάπαξ δαπάνη ύψους 9.200.000 ευρώ περίπου, από την παράταση κατά δύο (2) έτη της προθεσμίας, μέχρι την οποία: α) η Υπηρεσία Εξωτερικής Φρούρησης Καταστημάτων Κράτησης υποβοηθείται στο έργο της από βαθμοφόρους της Ελληνικής Αστυνομίας (ΕΛ-ΑΣ) και ενισχύεται με προσωπικό και μέσα της ΕΛ-ΑΣ, για τη διενέργεια των οριζόμενων πάσης φύσεως μεταγωγών κρατούμενων, β) η ΕΛ-ΑΣ διενεργεί τις εν λόγω μεταγωγές στους νομούς Αττικής, Θεσσαλονίκης και Αχαΐας. (άρθρο 93)

4. Ενδεχόμενη εφάπαξ δαπάνη, από τη δυνατότητα παράτασης κατά δύο (2) ακόμη έτη της ανωτέρω προθεσμίας. (άρθρο 93) Η δαπάνη αυτή, η οποία εξαρτάται από την έκδοση κ.υ.α., εκτιμάται στο ποσό των 9.200.000 ευρώ περίπου, συνολικά.

5. Δαπάνη από την παροχή γραμματειακής και τεχνικής υποστήριξης στην Διυπουργική Επιτροπή για το Εθνικό Σχέδιο Δράσης κατά των Ναρκωτικών, καθώς και διοικητικής υποστήριξης στον Εθνικό Συντονιστή για την Αντιμετώπιση των Ναρκωτικών (άρθρα 48 παρ. 7 και 49). Το ύψος της εν λόγω δαπάνης θα προσδιορισθεί κατά την έκδοση των σχετικών αποφάσεων του Πρωθυπουργού.

6. Ενδεχόμενη δαπάνη, από: α) τον επανακαθορισμό του πλαισίου ειδικής μεταχείρισης χρηστών ναρκωτικών (συμμετοχή σε θεραπευτικά προγράμματα, εισαγωγή σε θεραπευτικό ή ειδικό κατάστημα κράτησης κ.λπ.).

(άρθρα 31, 32, 33, 34),

β) την ίδρυση νέων θεραπευτικών καταστημάτων κράτησης ή τμημάτων καταστημάτων κράτησης για σωματική και ψυχολογική απεξάρτηση των κρατούμενων, καθώς και από τη σύσταση των αναγκαίων θέσεων προσωπικού. (άρθρο 59). Το ύψος της δαπάνης εκ της αιτίας αυτής θα προσδιορισθεί κατά την έκδοση του σχετικού π.δ/τος.

γ) την επιβολή ποινών ισόβιας κάθειρξης και φυλάκισης στις οριζόμενες περιπτώσεις των άρθρων 72α, 72β και 72γ.

Οι ανωτέρω δαπάνες θα καλύπτονται από τις εγγεγραμμένες πιστώσεις του προϋπολογισμού των καθ' ύλην αρμόδιων Υπουργείων.

7. Ενδεχόμενη απώλεια εσόδων, από την κατάργηση της υποχρέωσης προσκόμισης εγγυητικής επιστολής, προκειμένου να εκτελεσθεί δικαστική απόφαση, στην περίπτωση απαιτήσεων εργαζομένων, με σχέση εργασίας δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, που προέρχονται από την εργασιακή τους σχέση. (άρθρο 97)

Η ανωτέρω απώλεια εσόδων θα αναπληρώνεται από άλλες πηγές εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Αθήνα, 24 Ιανουαρίου 2013

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ,
ΔΙΑΦΑΝΕΙΑΣ
ΚΑΙ ΑΝΘΡΩΠΙΝΩΝ
ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ

Ι. Στουρνάρας

Αντ. Ρουπακιάτης

ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΗ

Ν.-Γ. Δένδιας